

Καπετά – Γιώργος Σπηλιώτης

ΠΥΘΕΑΔΑ

Το ιστορικό ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη 330 π.Χ.

Α' Έκδοση
Πάτρα, 2019

ΠΥΘΕΑΔΑ

© Γεώργιος Σπηλιώτης

Επικοινωνία: e-mail: yorgospil@gmail.com
web: www.yorgos-spiliotis.com

Α' ΕΚΔΟΣΗ: Φεβρουάριος 2019

Σχεδιασμός - εκτύπωση - βιβλιοδεσία:

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, Πάτρα

Τηλ.: 2610 273 093

e-mail: koulis.peter@gmail.com

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω
τον ποιητή Κώστα Σταμάτη, Υποναύαρχο Λ.Σ. (ε.α.),
την Άννα Αρβανίτη, Φιλολόγο
και το Νίκο Πηγαδά, Δημοσιογράφο
για την επιμέλεια του βιβλίου
καθώς και όλους όσους
παρέθεσαν κριτική επί του έργου.

Τι είπαν για τον Πυθέα:

Γουϊνστον Τσώρτσιλ:

Στο σύγγραμμά του με τίτλο «Ιστορία της Χώρας» αναφέρεται στον Πυθέα ως

«.. τον μεγαλύτερο θαλασσοπόρο της αρχαιότητας..».

Λουδοβίκος Μπουκαινβίλλ:

Ο μεγάλος Γάλλος θαλασσοπόρος Λουδοβίκος Μπουκαινβίλλ (1729-1881 μ. Χ) έγραψε:

«Ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης πρέπει απαραίτητα να κατατάσσεται εις την χορείαν των μεγάλων θαλασσοπόρων της ιστορίας, των Μαγγελάνων, των Κολόμβων και να διδάσκεται στα σχολεία».

Ευάγγελος Σταμάτης:

Ambrosia Publications

Στο έργο του «Νήσος Θούλη και Πυθέας» αναφέρει ότι:

«το γεγονός ότι βρέθηκαν νομίσματα του Μέγα Αλέξανδρου στη Μασσαλία υπάρχει εκδοχή το ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη να χρηματοδοτήθηκε από τον Μέγα Αλέξανδρο».

Στράβων:

«Πρώτος εκ των Ελλήνων Πυθέας γνώρισε τους τε εσπερίους και τους προσβόρους των παρά τον ωκεανόν τόπων».

Όρτσα και φύγαμε

Ετούτο που στα χέρια σου τώρα κρατάς
νοσταλγικές κρύβει στιγμές βρεμένες απ' αρμύρα.
Αν θες να δεις τη θάλασσα στεφανωμένη μ' άστρα
το σάκο σου ετοίμασε και όρτσα τα πανιά,
θα ταξιδέψουμε μαζί στη Θούλη του Πυθέα....

Το άγαλμα του Πυθέα στο χρηματιστήριο της Μασσαλίας

Περιεχόμενα

Πρόλογος		13
Ο Άγνωστος Πυθέας		15
ΩΔΗ Α' (1η)	Ὁ Χρησμός τοῦ Μαντείου	23
ΩΔΗ Β' (2 ^α)	Ἡ Προετοιμασία του ταξιδιου	26
ΩΔΗ Γ' (3η)	Τό Ξεκίνημα τοῦ Ταξιδιου	32
ΩΔΗ Δ' (4η)	Τό Ταξίδι στον Ἀτλαντικό	34
ΩΔΗ Ε' (5η)	Ὁ Γύρος τῆς Ἀλβιόνας	37
ΩΔΗ ΣΤ' (6η)	Τό Ταξίδι στή Βαλτική	41
ΩΔΗ Ζ' (7η)	Τό Ταξίδι πρὸς τὰ νησιά Φερόες	44
ΩΔΗ Η' (8η)	Ταξιδεύοντας πρὸς Ὠγυγία	47
ΩΔΗ Θ' (9η)	Τό Ταξίδι πρὸς Γροιλανδία	50
ΩΔΗ Ι' (10η)	Ἡ Ἐπίκληση τοῦ Πυθέα	53
ΩΔΗ Κ' (11η)	Ἡ Ἀρχαία Ἑλληνική Πνευματική Κοσμοθεωρία	55
ΩΔΗ Λ' (12η)	Ἐνεργειακό Πλέγμα	67
ΩΔΗ Μ' (13η)	Τιτᾶνες & Θεοί	77
ΩΔΗ Ν' (14η)	Οἱ πελασγικές ἐκστρατεῖες	82
ΩΔΗ Ξ' (15η)	Ὁ Ἡρακλῆς	87
ΩΔΗ Ο' (16η)	Ἡ Ἀργώ	92
ΩΔΗ Π' (17η)	Ἡρώες πού κατεβῆκαν στον Ἄδη	99
ΩΔΗ ς' (18η)	Ἀριστοτέλης & Ἀλέξανδρος	104
ΩΔΗ Ρ' (19η)	Ἑρμῆς ὁ Τριμέγιστος	106
ΩΔΗ Σ' (20 ^η)	Ἐσπερία	109
ΩΔΗ Τ' (21η)	Οἱ Ἀμαζόνες	113
ΩΔΗ Υ' (22 ^α)	Ἡ Μαγεία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας	116
ΩΔΗ Φ' (23η)	Ὁ Πυθαγόρας	123
ΩΔΗ Χ' (24η)	Ὁ Βόρειος Οὐράνιος Θόλος	129
ΩΔΗ Ψ' (25η)	Ὁ Νότιος Οὐράνιος Θόλος	132
ΩΔΗ Ω' (26η)	Τό Φθάσιμο στον Βόρειο Πόλο	135
ΩΔΗ λ' (27η)	Τό Ταξίδι τῆς Ἐπιστροφῆς	139

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ	153
Κριτική του Κώστα Καρούσου	155
Κριτική του Γεωργίου Μαρινάκη	161
Κριτική του Τάσου Μακράτου	164
Κριτική της Ρίτας Τσιντίλη - Βησμά	165
Κριτική του Φώτη Ιωάννου Δημητρόπουλου	166
Κριτική του καπετά - Βαρθολομαίου Λάζαρη	168
Κριτική του Φώτη Παυλάτου	170
Χάρτες	175
Ο βόρειος πόλος και η Θούλη από αρχαίο χάρτη	177
Εικόνα της εσχάτης Θούλης στο ηλιακό σύστημα	178
Εικόνα της εσχάτης Θούλης από spacecraft New Horizons	179
Χάρτης Ευρωπαϊκών Χωρών	180
Χάρτης Δυτικών Μεσογειακών Χωρών	181
Χάρτης Ανατολικών Μεσογειακών Χωρών	182
Χάρτης Αφρικανικών Χωρών	183
Χάρτης Χωρών Ινδικού Ωκεανού	184
Χάρτης Χωρών Νότιου Ειρηνικού Ωκεανού	185
Χάρτης Βόρειας & Κεντρικής Αμερικής	186
Χάρτης Νότιας Αμερικής	187
Χάρτης Αυστραλίας & Βόρειου Ειρηνικού Ωκεανού	188
Χάρτης Ωκεανίας	189
Χάρτης Σουηδίας με το λιμάνι Pethea	190
Φωτογραφία Θούλη	191
Λοξοδρομική ρότα	193
Βιβλιογραφία	197

Πρόλογος

Ο ποιητής καπετά-Γιώργος Σπηλιώτης, Δρ. πολιτικός μηχανικός, μέλος του Ναυτικού Συλλόγου Κεφαλληνίας «Νίκος Καββαδίας», της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και του Κύκλου Ποιητών Ελλάδος, εμπνευσθείς από το ταξίδι τού Πυθέα, συνέθεσε σε δεκαπεντασύλλαβο ιαμβικό ποιητικό λόγο το ταξίδι του Πυθέα στις εσχατιές των θαλασσών και χωρών μέχρι του Βορείου Πόλου στην Θούλη των Υπερβορείων. Το είδος του ποιήματος καλείται «Έπος» αποτελούμενο από 3.430 έμμετρους δεκαπεντασύλλαβους ιαμβικούς στίχους, όπου υμνείται ο χρησμός του Μαντείου των Δελφών υποδεικνύοντας τον Πυθέα ως λυτρωτή της Μασσαλίας, η προετοιμασία του ταξιδιού, το ταξίδι από τη Μασσαλία προς στις Κασσιτερίτες νήσους, ο περίπλους της Βρετανίας και η μέτρηση του τριγωνικού σχήματός της, ο περίπλους της Βαλτικής θάλασσας, το ταξίδι προς τις νήσους Σέτλαντ (Setland Islands), Φερόες, Ισλανδία, Γροιλανδία και η συνάντηση του Πυθέα με τον Άβαρι, το τι ελέχθηκε μεταξύ των δύο ανδρών, το φθάσιμο στο βόρειο πόλο πλάτος 90° και επιστροφή στη Μασσαλία.

Στο έργο υμνείται ο Έλληνας θαλασσοπόρος Πυθέας και το ταξίδι του στη Θούλη, φέρνοντας στο φως τον άθλο του Πυθέα τον οποίον έχουν αγνοήσει οι ιστορικοί! Δεν παρέλειψαν όμως οι ιστορικοί να αναφέρουν τον άθλο του Νάνσεν, ο οποίος έφθασε με αεροπλάνο στις 07-04-1895, τον Πήρν που έφθασε στις 06-04-1909 και τον Αμερικανό ναύαρχο Richard Byrd με συγκυβερνήτη τον Έλληνα Επαμεινώνδα Δημόπουλο (E.J.Demas), που έφθασαν το 1926 στο Βόρειο Πόλο, στον ίδιο τόπο που έφθασε και με επιστημονικές παρατηρήσεις περιέγραψε ο Πυθέας το 330 π.Χ.

Ο καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης με πνευματικό κόπο, προσπάθεια δέκα ετών και με το πάθος του για τη θάλασσα έκτι-

σε λέξη-λέξη, στίχο-στίχο την πυραμίδα των 3.430 καλοδουλεμένων στίχων σε ομηρικό τρόπο γραφής, μέσα στα όρια της ιστορικής αλήθειας. Το έργο του αυτό τον κατατάσσει στους επικούς ποιητές, αφού έριξε άπλετο φως με το χηνόφτερό του πάνω στο χαρτί, γράφοντας την «ΠΥΘΕΑΔΑ» του για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας σχετικά με τον Έλληνα θαλασσοπόρο Πυθέα.

Νίκος Λαζαράτος
Ναυτικός ποιητής

Ο Άγνωστος Πυθέας

Ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης (380 - 310 π.Χ), ήταν Έλληνας ναυτικός, μαθηματικός, γεωγράφος, γεωμέτρης, φιλόσοφος, αστρονόμος και γενικά ένα ανήσυχο πνεύμα της εποχής του. Η Μασσαλία τότε ήταν ελληνική αποικία από τους Φωκαείς της Ιωνίας, που και αυτή η αποικία στην Ιωνία δημιουργήθηκε από τους Φωκαείς της Φωκίδος. Η Μασσαλία έγινε μία από τις μεγάλες ναυτικές δυνάμεις της Μεσογείου. Η Καρχηδόνα, αποικία των Φοινίκων, επίσης μεγάλη θαλασσινή δύναμη της εποχής εκείνης, φυσικό ήταν να ανταγωνίζεται τους Μασσαλιώτες.

Οι Καρχηδόνιοι διεκδικούσαν τα στενά του Γιβραλτάρ, που κάποια στιγμή τα έκλεισαν και δεν επέτρεπαν στα ξένα πλοία να περάσουν στον ωκεανό, με προορισμό τις Κασσιτερίτες νήσους (Αγγλία) για κασσίτερο, που ήταν αναγκαίο βιομηχανικό υλικό για όπλα, εργαλεία και όχι μόνο.

Οι Μασσαλιώτες έστειλαν τον Έλληνα καπετάνιο Μιδάκρουτο, με πλοία μέσω των κελτικών ποταμών, να βρεί δρόμο για τις Κασσιτερίτες. Πράγματι ο Μιδάκρουτος πήγε και επέστρεψε μέσω των ποταμών που διέρχονται από τη γη, που κατοικούσαν οι βάρβαροι Κέλτες, όμως έχασε τα περισσότερα από τα πλοία του και τα πληρώματα από τις επιθέσεις των Κελτών, που σκότωναν και έτρωγαν τους συντρόφους του. Έτσι απέτυχε το επιχείρημα μέσω των ποταμών αυτών.

Οι Μασσαλιώτες στην απελπισία τους ρώτησαν το πατρικό μαντείο των Δελφών τι να κάνουν και το μαντείο τους έδωσε τον εξής χρησμό: «Να βρείτε αυτόν που έχει το ίδιο όνομα με το δικό μου και αυτός θα σας σώσει». Οι σύμβουλοι των Τιμούχων της Μασσαλίας αποφάνθηκαν ότι ο πατριώτης τους ο Πυθέας είναι αυτός που εννοεί ο χρησμός. Έτσι κάλεσαν τον Πυθέα και του ανέθεσαν εξερευνητικό ταξίδι, για να βρεί έναν άλ-

λον δρόμο για τις Κασσιτερίτες μέσω των ποταμών των προβορειών Σκυθικών εδαφών και να παρακάμψει τις Ηράκλειες Στήλες (Γιβραλτάρ). Τον Πυθέα τον βασάνιζαν άλλα θέματα σχετικά με την αστρονομία, τη γεωγραφία και ιδιαίτερα το πού να βρίσκεται η Θούλη των Υπερβορειών!

Ο Πυθέας άδραξε την ευκαιρία αυτή για να συνδυάσει το αίτημα των Τιμούχων της Μασσαλίας και της δικής του επιθυμίας. Ο ίδιος προετοίμασε το ταξίδι και ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 330 π.Χ. να εξερευνήσει θάλασσες και ποταμούς του βορά. Το ταξίδι και τις παρατηρήσεις του κατέγραψε στα βιβλία του: 1) *Περί Ωκεανού* και 2) *Γης Περίοδος*, που εκδόθηκαν το 322 π.Χ. και τα οποία χάθηκαν.

Ο Πυθέας αναφέρει στα βιβλία του ότι, «...Είναι φανερό το μέγεθος των ικανοτήτων των Πελασγικών απολήξεων της εποχής εκείνης» -δηλαδή των Μυκηναίων/Αχαιών- «για υπερπόντια ταξίδια στα πέρατα τού κόσμου...».

«...Κατά τεκμήριο, κατείχαν γνώσεις ναυπηγικής για την κατασκευή ποντοπόρων πλοίων. Κατείχαν, επίσης, γνώσεις ναυσιπλοΐας για ν' αυλακώνουν τις ανοιχτές θάλασσες και, βεβαίως, γνώσεις αστρονομίας. Μόνο με αυτές τις γνώσεις η επιστροφή τους, είτε από ανάγκη είτε από νοσταλγία, θα ήταν σίγουρη...»

Αποσπάσματα των έργων του Πυθέα παραθέτουν οι Ίππαρχος, Ερατοσθένης, Ποσειδώνιος, Τιμαίος, Μαρκιανός, Δικαίαρχος, αλλά και Ρωμαίοι συγγραφείς.

Οι αρχαίοι Έλληνες ιστορικοί Πολύβιος και Στράβων ήταν γεωγράφοι και ιστορικοί, που θεωρούνται από τους διασημότερους της εποχής.

Ο Στράβων ασχολήθηκε με τα συγγράμματα του Πυθέα και παρ' ότι έγραψε: «**Πρώτος εκ των Ελλήνων Πυθέας γνώρισε τους τε εσπερίους και τους προσβόρειους των παρά τον ωκεανόν τόπων**», σχολίασε αρνητικά τα όσα φυσικά φαινόμενα αναφέρει ο Πυθέας στα έργα του.

Ο Στράβων και ο Πολύβιος αμφισβητούν τις παρατηρήσεις που κατέγραψε στο ταξίδι του ο Πυθέας. Ιδιαίτερα ο Στράβων αποκαλεί τον Πυθέα «ψεύτη» και «ό,τι γράφει είναι φαντασιώσεις». Ευτυχώς που ασχολήθηκε με τα έργα του Πυθέα, διότι και με τα αρνητικά του σχόλια διέσωσε πολλά αποσπάσμα-

τα από τα έργα του Πυθέα, διαφορετικά τα έργα του θα ήταν άγνωστα. Οι σημερινοί συγγραφείς, αφού πέρασαν από το μικροσκόπιο τις αναφορές του Στράβωνα και των άλλων ιστορικών, διαπίστωσαν ότι ο Πυθέας στις περιγραφές του χρησιμοποιεί μία γλώσσα επιστημονική, περιεκτική και σαφέστατη στην περιγραφή φυσικών φαινομένων.

Ο ιστορικός Πλίνιος μελέτησε το έργο του Πυθέα με τις επιστημονικές παρατηρήσεις, που αποδείχθηκαν πολλούς αιώνες αργότερα τα φαινόμενα που καταγράφει ο Πυθέας.

1. Ο Πυθέας αναφέρεται στην επίδραση της σελήνης στη θαλάσσια παλιρροϊκή δύναμη, που συνάντησε στο ταξίδι του από τη χώρα των Κελτών προς την Αλβιόνα (τη σημερινή θάλασσα της Μάγχης).

«Σ' αυτό τον ήρεμο κόλπο επιβεβαίωσα τη σχέση της σελήνης με την παλίρροια. Βλέπω την «Άρτεμη» το πλοίο μας, σ' όλη του την αίγλη και η θάλασσα προχώρησε μα και υποχώρησε πιο πολύ από χθες. Η διαφορά ύψους δείχνει να είναι ογδόντα πήχεις, κατά τη γνώμη μου τεράστια». *(1 πήχης = 0.64 μ.)*

Ο Στράβων θεωρεί αυτή την παρατήρηση «ψέματα και φαντασιώσεις».

Διαπιστώθηκε η παρατήρηση αυτή του Πυθέα όταν στην ίδια θάλασσα καταστράφηκε από κύματα 20 μέτρων ο στόλος του Ιουλίου Καίσαρα, στην προσπάθειά του να αποβιβασθεί στη Βρετανία το 80 π.Χ. Αργότερα διαπιστώθηκε επιστημονικά η επιρροή τής σελήνης στη δημιουργία παλιρροιών.

2. Ο Πυθέας παρατήρησε ότι στο γεωγραφικό πλάτος που βρέθηκε στον απώτερο βορά είδε τον ήλιο να ανατέλλει αμέσως μετά τη δύση.

«Ο ήλιος φάνηκε επιτέλους ανάμεσα από τα γκριζα σύννεφα. Κατάφερα να υπολογίσω τους αριθμούς που προσδιορίζουν τη σχέση ανάμεσα στη σκιά και το ύψος του γνώμονά μου. Πλησιάζουμε στο θερινό ηλιοστάσιο, και η μέρα εδώ είναι πιο μεγάλη απ' ό,τι στη χώρα των βόρειων περιοχών της Αλβιόνας. Διαρκεί πάνω

από 18 γυρίσματα της κλεψύδρας. Όταν προσπάθησα να δώσω στους ιθαγενείς να καταλάβουν πως ήθελα να πάω στη Θούλη, αυτοί οι βάρβαροι μάς έδειξαν πού δύει ο ήλιος και τον τόπο όπου ο ήλιος έχει το θρόνο για κρεβάτι του, γιατί εκεί γέρνει και εκεί υψώνεται».

Ο Στράβων θεωρεί αυτή την παρατήρηση «φαντασιώσεις».

Ο Πυθέας, για να κάνει αυτή την παρατήρηση, θα πρέπει να ταξίδεψε σε πολύ βόριο γεωγραφικό πλάτος, την έννοια του οποίου ανακάλυψε ο ίδιος και μπορούσε να μετρήσει το πλάτος κάθε τόπου. Η μέθοδο που ανακάλυψε έγκειται στη γωνία που σχηματίζει η ακμή του γνώμονα ή του ρολογιού με τη θέση της σκιάς την ημέρα της ισημερίας είναι ακριβώς η γωνία του γεωγραφικού πλάτους τού τόπου. Με τη μέθοδο αυτή πρώτα υπολόγισε το γεωγραφικό πλάτος της Μασσαλίας με απόλυτη ακρίβεια. Βρήκε το πλάτος σε $43^{\circ} 3'$. Με τις σημερινές μεθόδους το πλάτος της Μασσαλίας είναι $43^{\circ} 17'$.

Με τον γνώμονα και τη σκιά του μπορούσε να μετρήσει το γεωγραφικό πλάτος οποιουδήποτε τόπου, που είναι το θεώρημα της ισότητας των εναλλάξ γωνιών.

Ο Πυθέας επίσης ανακάλυψε το Ηλιακό ρολόι, που είναι αστρονομικό όργανο.

Ο Στράβων αρνείται να το αποδεχθεί.

3. Γράφει ο Πυθέας: Η «Αρτεμις πλέει μέσα σε κάτι άγνωστο που μόνο πνεύμονα της θάλασσας μπορώ να ονομάσω. Δεν είναι ούτε σκληρός πάγος ούτε αέρας ούτε νερό».

Στον τόπο αυτόν η μεγαλύτερη μέρα διαρκεί 20 (ισημερινές) ώρες, που αυτό συμβαίνει σε γεωγραφικά πλάτη άνω των 64ο μοιρών. Βορειότερα του τόπου αυτού ο Πυθέας αναφέρει, ότι το θαλασσινό νερό αρχίζει να πήζει και η πυκνή ομίχλη δυσχεραίνει το ταξίδι. Ο συνδυασμός αυτός (νερό – πάγοι - ομίχλη) τού έδωσε την εντύπωση της ανάμειξης των στοιχείων της φύσης.

Υπάρχουν θεωρίες οι οποίες υποστηρίζουν, ότι ο τόπος που περιγράφει ο Πυθέας είναι οι περιοχές πέραν του Αρκτικού κύκλου και πέραν από τα γνωστά για την εποχή του όρια, που ήταν ο μεσογειακός κόσμος και είχε σαν όριο τις Άλπεις και τις Ηράκλειες Στήλες στο Γιβραλτάρ. Ο Πυθέας επέκτεινε τα όρια

τού τότε κόσμου μέχρι το βόρειο πόλο.

Ο Στράβων γράφει:

«Ο μιν ουν Μασσαλιώτης Πυθέας τα περί Θούλην την βορειοτάτην των Βρετανίδων ύστατα λέγει, παρ, ος ο αυτός εστι τω αρκτικώ ο θερινός κύκλος, παρά δε των άλλων ουδέν ιστορώ, ούτε ότι Θούλη νήσος εστί τις ουτ' ει τα μέχρι δεύρο οικήσιμα εστί, όπου ο θερινός τροπικός, αρκτικός γίνεται».

Μετάφραση: «Ο μιν λοιπόν Πυθέας ο Μασσαλιώτης, σχετικά με τη Θούλη, λέει ότι είναι βορειότερη από τα Βρετανικά νησιά και αποτελεί το έσχατο μέρος του κόσμου, όπου και ο θερινός τροπικός κύκλος είναι ίδιος με τον αρκτικό κύκλο. Από δε τους άλλους τίποτε δεν διηγούμαι (εννοεί συγγραφείς), ούτε ότι υπάρχει κάποιο νησί Θούλη, ούτε εάν τα μέρη αυτά τώρα είναι κατοικήσιμα, εκεί όπου ο θερινός τροπικός γίνεται αρκτικός». Ο Στράβων τα θεωρεί «ψέματα».

Στον ίδιο τόπο αυτόν, που περιέγραψε ο Πυθέας, κατάφεραν να φτάσουν με αεροπλάνο ο Νάνσεν στις 07-04-1895, ο Πήρσν στις 06-04-1909 και το 1926 ο Αμερικανός ναύαρχος Richard Byrd! Οι Έλληνες είχαν πατήσει το πόδι τους και μιλούσαν για Βόρειο πόλο 2.340 χρόνια πριν.

4. Ο Πυθέας κατέγραψε για την Αλβιόνα, ότι «έχει τριγωνικό σχήμα και είναι νήσος μεγίστη» και ότι την περιμέτρο της την αναφέρει περίπου 40.000 στάδια.

Ο Στράβων στα «Γεωγραφικά» του, βιβλίο Β' τέταρτο κεφάλαιο, γράφει:

«Ο Πολύβιος εξ άλλου γράφοντας γεωγραφία για τις χώρες της Ευρώπης λέει να αφήσουμε τους αρχαίους και να εξετάσουμε εκείνους που τους ελέγχουν, όπως τον Δικαίαρχο και τον Ερατοσθένη που ασχολήθηκαν με την Γεωγραφία και τον Πυθέα, από τον οποίον πολλοί παρασύρθηκαν και ο οποίος υποστηρίζει ότι γύρισε όλη τη Βρετανική και αποδίδει περίμετρο στο νησί πάνω από σαράντα χιλιάδες στάδια. Ιστόρησε δε και τα σχετικά με τη Θούλη, όπου ούτε γη υπήρχε, ακόμη δε ούτε θάλασσα, ούτε αέρας, αλλά ένα κράμα από

όλα αυτά, που έμοιαζε με θαλάσσιο πνεύμονα στον οποίο, όλα ταλαντεύονται και ο θαλάσσιος πνεύμονας τα έδερνε όλα αυτά, ώστε σε αυτόν κάποιος δεν μπορούσε ούτε να πορευτεί ούτε να πλεύσει. Επισκέφτηκε τα παράλια όλης την Ευρώπης, που βρέχονται από Ωκεανό από τα Γάδαιρα μέχρι τον Τάναϊν (ο ποταμός Δον της Ρωσίας)...».

Ο Στράβων ούτε το τριγωνικό σχήμα αποδέχεται, ούτε ότι είναι νήσος μεγίστη, αλλά ούτε και το μήκος τής περιμέτρου, θεωρώντας τον Πυθέα ψεύτη.

Αποδείχθηκε ότι το μέτρημα της περιμέτρου που βρήκε ο Πυθέας (40.000 στάδια) έχει 2,5% απόκλιση του πραγματικού και το τριγωνικό σχήμα της νήσου Αγγλίας είναι χωρίς αμφιβολία.

5. Ο Πυθέας, ταξιδεύοντας στα παράλια του Βισκαϊκού κόλπου (του Μπίσκι στη ναυτική γλώσσα), κατέγραψε ότι το νερό ήταν χλιαρό και η θερμοκρασία αυτή είναι παράξενο φαινόμενο να υπάρχει, ιδιαίτερα το χειμώνα, στα νερά αυτά.

Ο Στράβων το θεωρεί «φαντασίες».

Περίπου 2.000 χρόνια αργότερα, διαπιστώθηκε ότι ένα παρακλάδι από το «ρεύμα του Κόλπου» (The golf stream) μεταφέρει θερμές μάζες νερού από τον κόλπο του Μεξικού προς την Ευρώπη, το οποίο καταλήγει και στον Βισκαϊκό κόλπο.

Υπάρχουν όμως και οι θετικές αναφορές για το ταξίδι του Πυθέα από τους δύο μαθητές του Αριστοτέλη Δικαίαρχο και Τίμαιο το 322 π.Χ., που είναι οι πρώτοι από όλους τους ιστορικούς που μελέτησαν τα έργα του Πυθέα και αναφέρονται σ' αυτά. Ο Ίππαρχος, ο Ερατοσθένης, ο Πλήνιος και ο Ποσειδώνιος τον μνημονεύουν στα έργα τους και τον δέχονται σαν μεγάλο εξερευνητή, θαλασσοπόρο, γεωμέτρη και γεωγράφο.

Το ταξίδι του Πυθέα στο Βόρειο Πόλο υπολογίζεται στα 7.000 ναυτικά μίλια. Συγκρίνοντας τον θαλασσοπόρο Πυθέα με τους κατοπινούς Κολόμβο, Μαγγελάνο, Κοοκ και άλλους, οι διαφορές έγκεινται στο ότι ο Πυθέας ήταν ναυτικός εξερευνητής, αστρονόμος, φιλόσοφος και πάνω απ' όλα άνθρωπος. Είχε σε κάθε πλοίο 80 ναυτικούς για κωπηλάτες και ως στρατό

για άμυνα, οι οποίοι ήταν εθελοντές ναυτικοί και μπαρκάρησαν επί μισθό. Από τους λαούς που συναντούσε προσπαθούσε να μάθει για τη ζωή τους, τη θρησκεία τους την ιστορία τους και ποτέ δεν χρησιμοποίησε βία. Σε αντίθεση με τους μεταγενέστερους εξερευνητές θαλασσοπόρους, που τα πληρώματα ήταν φυλακισμένοι της βασίλισσας Ιζαμπέλλας ή κάποιου άλλου βασιλιά, με απώτερο σκοπό την αρπαγή του ξένου πλούτου, την καταλήστευση των φυλών που συναντούσαν, την καταστροφή των μνημείων τους και την επιβολή του καθολικισμού στους ιερείς των φυλών αυτών διά μαχαίρας.

Ο Γάλλος θαλασσοπόρος Λουδοβίκος Μπουγκαινβίλλ (1729-1881μ.Χ.) έγραψε :

«Ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης πρέπει απαραίτητα να κατατάσσεται εις την χορεία των μεγάλων θαλασσοπόρων της ιστορίας, των Μαγγελάνων, των Κολόμβων και να διδάσκεται στα σχολεία».

Ο Ουϊνστον Τσώρτσιλ, σε ένα από τα συγγράμματά του με τον τίτλο «Ιστορία της Χώρας» αναφέρεται στον Πυθέα ως «τον μεγαλύτερο θαλασσοπόρο της αρχαιότητας».

Το ταξίδι τού Πυθέα συμπίπτει με την ίδια εποχή που ο Αλέξανδρος είχε ήδη καταλύσει το Περσικό κράτος στην Ασία. Ο Ευάγγελος Σ. Σταμάτης, στην εργασία του «Η Νήσος Θούλη και ο Πυθέας», Αθήναι 1965, αναφέρει ότι : «Οι Δυτικοί και οι Βόρειοι Ευρωπαίοι ανέμενον να υποδεχθούν τον Αλέξανδρο. Υπό τιαύτην πολιτικήν κατάστασιν είναι πιθανώτατον ότι ο Πυθέας τον εις την βόρειον πολικήν περιοχήν περίπλουν του έκανε εν εντολή και δαπάνες του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Τούτο ενισχύεται από την εύρεση στην Μασσαλία νομισμάτων της εποχής του Αλέξανδρου. Αλήθεια, μήπως έχουν κάποια σχέση αυτές οι δύο εκστρατείες;

ΩΔΗ Α' (1η) Ο Χρησμός του Μαντείου

1. Σάν πλήθαιναν οί Φωκαεῖς στή γῆ τῆς Ἰωνίας
2. χρησμό ζητήσανε ἀπό τό Δελφικό Μαντεῖο
3. τό ποῦ νά πᾶν' νά κτίσουνε μιά νέαν ἀποικία.
4. Ἀφότου πῆραν τό χρησμό τόν Εὐξενο διαλέξαν
5. σάν ἀρχηγό καί ναύαρχο γιά νά τοὺς ὀδηγήσει.
6. Ἀρμάτωσαν τά πλοῖα τους, ἀνοίξαν τά πανιά τους
7. καί πλώρη βάλαν δυτικά μέ τό χρησμό ὀδηγό τους.
8. Ὁ Εὐξενος θαλασσινό «παλιό σκαρί» τσ' ἀρμύρας,
9. ὀδήγησε τά πλοῖα του χωρίς στρατό καί ὄπλα,
10. ἐκεῖ πού ὄριζ' ὁ χρησμός νά κτίσουν ἀποικία.
11. Τήν Ἰωνία ἔφηνοντας διέπλευσαν τ' Αἰγαῖον
12. περάσαν τό Ἴόνιο καί τήν Μεγάλ' Ἑλλάδα.
13. Σταθμούς ἐκάνανε συχνά σ' ἀπάνεμα λιμάνια
14. νά βροῦν νερό, ἐφόδια κι ἀνάπαυση νά λάβουν.
15. Στόν μῆνα ἔπάνω φθάσανε στόν τόπο πού ὀρίζει
16. καί τοὺς κατεύθυν' ὁ χρησμός τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου.
17. Ψαρά ὅπου συνάντησαν νά ἔχει ριγμένα δίχτυα
18. ἐπρόσταξαν «μασαί ἀλιεύς τό δῆσαι^{*1}» καί ἐκεῖνος
19. μέ προθυμία μάζεψε σχοινιά καί παραγάδια
20. κι ὀδήγησε τοὺς ναυτικούς στόν βασιλέα Ντόκο.
21. Ἐκαλοδέχθ' ὁ βασιλιάς τοὺς Ἑλληνες πατριῶτες
22. προσφέροντας «νερό καί γῆ» γιά νά ριζοβολίσουν
23. τιμώντας μέ τήν πράξ' αὐτή τόν Ξένιο τό Δία.
24. Στόν Εὐξενο τό ναύαρχο γυναίκα του προσφέρει
25. τήν ὁμορφη τήν Γύπτιδα μονάκριβή του κόρη.
26. Ἀπό τήν ἐντολή τοῦ Εὐξενου «Μασσ' – ἀλιέα»
27. τό ψαρολίμανο ἐπῆρε τ' ὄνομα «Μαρσίλια».
28. Τά χρόνια ἔκεινα ἦτανε πού κίτζανε τή Ρώμη,
29. συνέπεσε νά ἔχουν γιορτή στήν Ὀλυμπία τότε
30. ὅπου γινόταν ἡ χλιοστή Ὀλυμπιάδα,
31. πού Φωκαεῖς ἐδραίωναν στή δύση τή Μαρσίλια.

32. Θαλασσοκράτειρ' ἔγινε σ' ἀνατολή καί δύση,
33. στίς χῶρες τῆς Ἰβηρικῆς, τῆς Κελτικῆς καί πάνω
34. τῆς Ἀλβιών^{*2} κασσίτερου τῆς συννεφιάς κι ὀμίχλης.
35. Ἡ Καρχηδόνα ζήλειψε τή δόξα καί τὰ πλούτη
36. πειρατικόνε πόλεμο στούς Μασσαλιῶτες στήνει
37. σάν κλείσαν μέ τὰ πλοῖα τους τό πέρασμα ἐκεῖνο
38. πού τό φυλᾶν ἀδιάκοπα ἡ Κάλπη κι ἡ Ἀβίλη,
39. τίς πόλεις π' ἔκτισεν ὁ Ἡρακλῆς, σάν τὰ νερά τους
40. τοῦ βαθυρροοῦ 'κεανοῦ ἐνώνει καί Μεσόγειας.
41. Καί πέρ' ἀπό τό κλείσιμο τῶν Γαδειρῶν τίς Πύλες
42. τὰ μεταλλεῖα ῥπάξανε ὡς καί τό Μεροσκόπι^{*3}
43. καί ἄλλες τῆς Ἰβηρικῆς Μαρσίλιας ἀποικίες.
44. Τόν καπετά Μιδάκρτο πού ἦταν γεωγράφος
45. ἐστείλανε οἱ ἄρχοντες μέ πλοῖα καί μέ ναῦτες
46. νά βρεῖ μέσ' ἀπ' τὰ δύσβατα τὰ κελτικά ποτάμια
47. μιά κάποια νέα δίοδο γιά τίς Κασσιτερίτες.
48. Ἀφότου ὁ Μιδάκρτος στά κελτικά ποτάμια
49. ἀπέτυχε μιά κι ἔχασε τό ἐν' ἀπό τὰ πλοῖα
50. καί τό φορτίο ἔχασε καί τούς μισούς τούς ναῦτες
51. ἀπό τίς βάρβαρες φυλές πού κατοικοῦσαν γύρω
52. στόν Ροδανό, στόν Ἄραρα, στό Δούβρη, Σηκουάνα.
53. Σέ θλίψη καί ἀπόγνωση βρεθῆκαν οἱ Τιμοῦχοι^{*4}
54. καί μήνυμα ἐστείλανε στό Δελφικό Μαντεῖο
55. χρησμό νά δώσει σχετικά πῶς νά σωθεῖ ἡ Μαρσίλια.
56. Καί ὁ χρησμός πού ἔφθασεν ἐκ στόματος Πυθίας:
57. «Σοφός ἀνήρ μέ τ' ὄνομα μέ τοῦ δικοῦ μου ἴδιο
58. ὁ μόνος εἶναι πού μπορεῖ νά σώσει τή Μαρσίλια».
59. Σάν τόν Πυθέα 'ντόπισαν στοῦ λιμανιοῦ τό μῶλο
60. νά κάθεται νά μελετᾶ τοῦ οὐρανοῦ τούς κύκλους,
61. πού ἔγραφαν στόν οὐρανό ἀστέρια καί πλανῆτες,
62. τόν ἔφεραν στούς ἄρχοντες κι ἀνοίξαν τό χρησμό της.
63. Σοφότερος ἀπ' ὅλους μας καί τ' ὄνομα ταιριάζει,
64. οἱ ἱερεῖς ἐπρότειναν στόν βασιλέα Λύρα,
65. στή δυστυχία 'πού 'πεσε ἡ πόλη νά γλυτώσει,
66. νά βρεῖ τή λύση ζήτησαν ἀπ' τό σοφό Πυθέα.
67. Ἐν' ἄλλο δρόμο νά μᾶς βρεῖς γιά τίς Κασσιτερίτες
68. τίς νήσους 'κεῖθε τοῦ βορρᾶ στῆς Ἀλβιών τή χώρα.
69. Κεντρίστηκε τ' ἀνήσυχο τό πνεῦμα τοῦ Πυθέα,
70. σάν πρόκληση ἐξ οὐρανοῦ στόν Μασσαλιώτη νέο,

71. όπου 'χε γνώσεις, ὄραμα, μέ ἀρετή καί τόλμη
72. νά ταξιδέψει στ' ἄγνωστο καί στοῦ Βορρᾶ τίς χῶρες.
73. Ὑπήρχε τότε ἄποψη εἰς τῶν σοφῶν τόν κύκλο
74. ἀπ' τόν «ἀπώτατο βορρᾶ» ὁ Ὑφασης*⁵ πηγάζει.
75. Νά βρεῖς ἄν εἶν' αὐτός πλωτός, πού βγάζει στή Μαιώτη*⁶
76. καί μέσ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ νά βγοῦμε εἰς τόν Πόντο
77. στά Δαρδανέλια ἔπειτα π' ἐνώνουν τό Αἰγαῖον.
78. Αὐτό τό δρόμο ἤθελε ἀπ' τή Σκυθία μέσα
79. καί τά στενά τ' Ἑλλησποντου τά πλοῖα τους νά ῥθοῦνε
80. νά φέρουν τόν κασσίτερο ἀπ' τοῦ βορρᾶ τή χώρα,
81. μά πάντα τόν βασάνιζε ἡ ἀπωτάτη Θούλη.

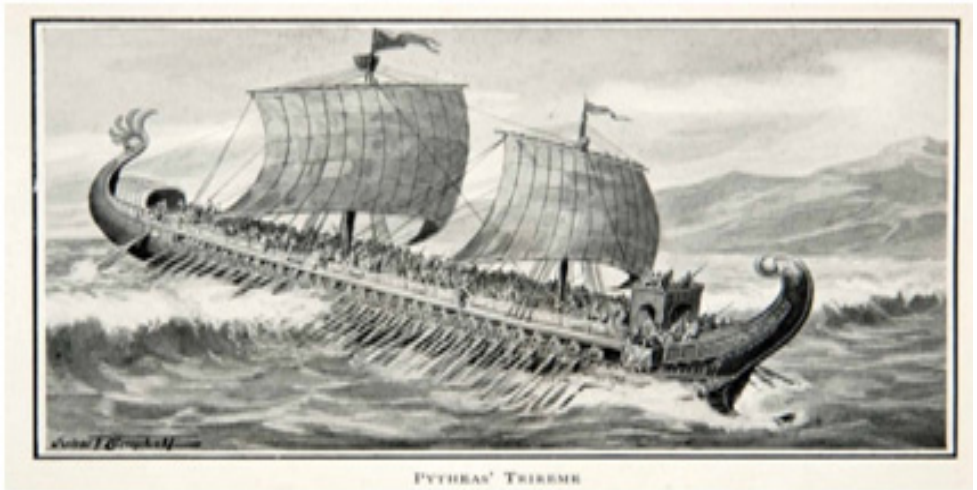
Παραπομπές:

- 1*. «Μάσσε – αλιέα» Μάξεψε τα δίχτυα σου ψαρά,
2*. Αλβιών: Αρχαίο όνομα της Βρετανίας,
3*. Μεροσκόπι : Το λιμάνι Ημεροσκόπειον
4*. Τιμούχοι : Αρχοντες του τόπου
5*. Ο ποταμός Ὑφασης νόμιζαν ότι ενώνει τον ωκεανό με τη Μαύρη θάλασσα (Χάρτης Αναξίμανδρου)
6*. Μαιώτη* : Μαιώτιδα λίμνη : Αζοφική θάλασσα

ΩΔΗ Β' (2^α)

Ἡ προετοιμασία του ταξιδιού

82. Ἐπῆρε τό Δημόκριτο νά μελετᾶ σέ βάθος,
83. τό ἄτομο καί τό κενό, τήν ὕλη, τόν ἀέρα.
84. Τούς πίνακες μελέτησε παλιῶν Χρονολογίων
85. πού 'χε 'κπονήσει ὁ Θαλῆς καί πρῶτος ὀργανώσει
86. ἐπάνω τους οἱ ναυτικοί σταυρώνουνε τό πλάτος,
87. τό στίγμα^{*1} τους νά βροῦν ἀπό τῶν ἀστεριῶν τό ὕψος
88. καί τήν πορεία μέσ' τά μεσοπέλαγα πού μόνο
89. τόν οὐρανό καί θάλασσα γιά μέρες ὄλο βλέπουν,
90. σάν ἡ στεριά εἶν' ἄφαντη γιά μῆνες στό ταξίδι.
91. Συνέλεξε μέ σεβασμό, μέ φρόνηση καί κόπο
92. τούς χάρτες τ' Ἀναξίμανδρου τοῦ πρώτου χαρτογράφου.
93. Οἱ χάρτες ἀπεικόνιζαν ἀκτογραμμές τοῦ τότε
94. γνωστοῦ τους μόνο κόσμου, θάλασσες, ὅπου τραγοῦδα
95. στόν Ὅμηρο ἢ Μούσα, τούς παράλληλους πού δείχναν
96. πως ταξιδεύουν τά πουλιά, τό «κλίμα^{*2}» πως ἀλλάζει,
97. τόν βόρειο καί νότιο τούς παγωμένους πόλους,
98. ἀστερισμούς πού φαίνονται πάν' ἀπό κάθε τόπο,
99. καί τούς ἀγέρες πού φουσοῦν χειμῶνες καλοκαίρια,
100. στό γύρισμα καί τρέξιμο τοῦ χρόνου κατά τόπους.
101. Τή θεωρία τ' Εὐδοξοῦ τοῦ Κνίδου μελετώντας
102. τό πως κινούντ' ἐλεύθερα εἰς τό κενό δυό σφαῖρες.
103. Συνέλεξε μέ φρόνηση θαλάσσης κάποιους χάρτες
104. πού δείχνανε νησιά, στεριές καί τήν οὐράνιο σφαῖρα
105. μαζεύει στό σεντούκι του καί κρύβει μέσ στό νοῦ του.
106. Σέ μιά στιγμή πού μέτραγε τήν κλίση μέ τό πλάτος,
107. καί τή ροπή τοῦ ἄξονα της γῆς ἀπό τους πόλους,
108. τ' ἀστέρι βρῆκε τοῦ βορρᾶ νά φεύγ' ἕνα καρντίνι^{*3}
109. ἀπό τόν πόλο του βορρᾶ σέ κλίμακα μέ μοῖρες.
110. Κομπᾶσο^{*4} κατασκεύασε γιά νά μετρᾶ στό χάρτη
111. τό στίγμα τοῦ μεσημεριοῦ καί στάδια πορείας,
112. ἀπόκλιση, τό ρεῦμα πού κροσσάρει τήν πορεία.

Αρχαίο εμπορικό – πολεμικό πλοίο

113. Κλεψύδρες ἐπινόησε γιά μέτρηση τοῦ χρόνου,
 114. ἀνεμοδείκτες, γνώμονα ἐσκάλις ἀπό ξύλο.
 115. Τοῦ ἡλίου τό μεσοῦρανο καί ἀπ' τή σκιά τ' ἀμπούρου
 116. τό πλάτος ὅπου βρῖσκεται μποροῦσε νά μετρήσει.
 117. Ἀστρολάβους⁵ ἐφρόντισε στό πλοῖο νά 'χει πάνω
 118. κι ἀνεμολάβους ἔφτιαξε τς' ἀνέμους νά μετρᾶνε.
 119. Συνέλεξε δύο ὄργανα γιά τό ταξίδι τοῦτο
 120. γιατί πυκνές θα ἦτανε οἱ μέρες του καί νύχτες
 121. σάν ἡ ὀμίχλη, καταχνιά σκεπάζουν τά πελάγη
 122. πυκνή θε νά 'ναι σκοτεινιά τήν πλώρη νά μή βλέπεις
 123. τ' ἀστέρια εἶναι ἄφαντα μέσ στόν οὐράνιο φόντο.
 124. Γιά τόπους κειῖθε του βορρᾶ ἐφρόντισε νά ἔχει
 125. πληροφορίες, δείγματα πού ἄλλοι τοῦ μαζέψαν
 126. τό πώς και πού κατ' ἐποχές καί τά πουλιά πετοῦσαν,
 127. τά ψάρια πώς καί πού δρομοῦν, γιά τό ταξίδι θα 'ταν
 128. φανάρια στήν πορεία του καί ὀδηγοί πιλότοι.
 129. Κι ἀφοῦ τίς γνώσεις μάζεψε μέ φρόνηση, μέ τάξη
 130. στό νοῦ του μέσα νά μπορεῖ τά δύσκολα νά λύνει,
 131. καράβια δύο ναυπήγησε γιά τό μακρῶ ταξίδι.
 132. Μέ τίς δικές του γνώσεις ἐσχεδίασε τά πλοῖα,
 133. σάν εἶχε τή Μεσόγειο καί Πόντο ταξιδέψει
 134. τῆς Μαύρης Θάλασσας πλωτά καί σκυθικά ποτάμια.
 135. Ἐπέλεξε σκληρή ξυλεία σέ χοντρά μαδέρια
 136. νά βάλουν τά στραβόξυλα εἰς τά πλευρά τοῦ πλοίου

137. καί σάν ζωνάρι ἡ κουπαστή κρατοῦσε φέρμα θέση
138. πού ὄλα τους ἐδένανε ἐπάνω στήν καρένα.
139. Γιά πλευρική ἐπένδυση ἐκόψανε σανίδες.
140. Ἐκάρφωσαν μεταλλικά καρφιά εἰς στά πλευρά του
141. καί στό κατάστρωμα μιά κλίση δίνει πρὸς τὰ πλάγια
142. νά φεύγουν ἔτσι τὰ νερά φουρτούνα ὅταν βροῦνε.
143. Σκαρμούς*⁶ ἐκατασκεύασε ἀπὸ σκληρό ἴνα ξύλο
144. πού μπήξανε στίς κουπαστές σέ τρύπες ἀνοιγμένες
145. νά δένουν πάνω τὰ κουπιά στό σύνολο πενήντα.
146. Στούς κουραδόρους*⁷ ἔβαλε σκαρμούς πενήντ' ἀκόμη
147. γιά νά δουλεύουν τὰ κουπιά στίς βροχερές ἡμέρες.
148. Στ' ἀμπάρια μέσα πρόβλεψε χωρίσματα νά ἔχουν
149. γιά νά φυλᾶνε τροφίμα, νερό καί ἐργαλεῖα.
150. Βαθιά μεσά στ' ἀμπάρια τους ἐβάλαν δυό ἀντλίες
151. π' ὁ ἴδιος ἐπενόησε γιά τὰ νερά ν' ἀντλοῦνε
152. ἐάν τυχόν καί μπαίνανε ἀπ' τ' ὕφαλα τοῦ πλοίου.
153. Ἀπ' τήν καρένα ξεκινοῦν δυό ἄλμπουρα πελώρια
154. ἐπάνω δένουν τὰ σχοινιά τὰ ξάρτια καί τίς σκάλες.
155. Εἰς τό πλωριό τό ἄλμπουρο ψηλά στήν κορυφή του
156. τήν κόφα τοποθέτησαν νά κάθονται οἱ ναῦτες
157. γιά ν' ἀγναντεύουν στ' ἀνοιχτά τό πέλαγος ἐμπρὸς τους.
158. Γιά τὰ πανιά ἐπέλεξε λινό σέ ἄσπρο χρῶμα.
159. Κρεββάτια κατασκεύασε σάν ράφια στά πλευρά τους
160. καί χώρους γιά νά κάθονται γι' ἀνάπαυση οἱ ναῦτες.
161. Γιά καπετάνιο καί γιατρό καμπίνες δύο φτιάχνει
162. καί μιά στά ὕφαλα πού φύλαγαν τὰ ὄπλα κάτω
163. καί σκάλες κατασκεύασε τ' ἀμπάρια νά ἐνώνουν.
164. Στό πίσω μέρος τό πρυμνιό π' ἡ λαγουδέρα δένει
165. ἐκεῖ στή ραχοκοκαλιά τοῦ πλοίου μέ περόνη,
166. πρυμνά σέ μέρος ἀνοιχτό γι' ἀγνάντι τοῦ πελάγους
167. τοποθετήσαν τὰ λουτρά νά πλένονται οἱ ναῦτες
168. καί νά ταῖζουν ἡσυχά τὰ ψάρια καί τούς γλάρους.
169. Στήν πλώρη πάνω κάρφωσε γοργόνα γιά νά βλέπει
170. τό πέλαγος μακριά μπροστά καί τούς καιρούς νά λέει.
171. Στήν πλώρη κάτω χαμηλά στά ὕφαλα τοῦ πλοίου
172. μεταλλικό ἴνα ἔμβολο καρφώσαν πέντε μέτρα
173. νά προστατεύει τό σκαρί καί τήν πλωριά γοργόνα.
174. Ναυπηγηθήκαν δυό σκαριά γερά πεντηκοντόρους
175. μέ μαραγκοῦδες Φωκαεῖς, στά ντόπια τὰ καρνάγια,

176. ν' ἀντέχουνε στά κύματα, στόν ἄνεμο, στόν πάγο.
177. εὐρύχωρα τ' ἀμπάρια τους μέ δύο κουραδόρους.
178. Καθίσματα κωπηλατῶν κατάστρωμα πενήντα
179. καί ἄλλα τόσα κάτωθεν στόν πρῶτο κουραδόρο,
180. νά κάθονται οἱ ναυτικοί στή κάθε βάρδια δέκα.
181. Τό κάθε πλοῖο φτιάχτηκε ἑβδομήντα μέτρα μῆκος,
182. στό πλάτος νά 'ν' ἐξάμετρα μέ δυό ἴστους στή μέση.
183. Ναυπηγηθήκαν σάν σκαριά πολεμικά νά ἦταν
184. πού ἔφταναν ταχύτητα μέ τά κουπιά καί μόνο,
185. χωρίς πανιά, τά μίλια ἑπτὰ μέ θάλασσα μπουνάτσα.
186. Μέ τά πενήντα του κουπιά καί τά πανιά ἑλωμένα
187. μπορούσε μίλια δέκα ἑπτὰ τήν ὥρα νά διασχίσει
188. πού τοῦ ἔδιναν ὑπεροχή καί ἑνα πανίσχυρ' ὄπλο
189. ἄν ἤθελε τά ἐχθρικά τά πλοῖα ἐμβολίσει.
190. Μέ δύο στήν κόφα τήν πλωριά γιά ν' ἀγναντεύουν ναῦτες
191. στά πέλαγα πέρ' ἀνοιχτά νά δίνουν τό σινιάλο
192. καί δύο ναῦτες ἔμπειρους στή λαγουδέρα*⁸ πρίμα
193. πορεία ἴσα νά κρατοῦν ἀλλάζοντας σέ βάρδιες.
194. Πενήντα πόστα γιά κουπιά, πενήντα κωπηλάτες
195. τριάντα ἄνδρες γιά στρατό, γιά πλήρωμα καί ναῦτες,
196. μέ σκάπουλους*⁹ πάν' στό πλωριό τό πιό ψηλό κατάρτι
197. γιά νά κοιτάζουν τόν καιρό κι ἀλάργα ν' ἀγναντεύουν.
198. Μέ στάρι, λάδι γέμισε διακόσες κάπου στάμνες,
199. ξηρούς καρπούς, μέ ὄσπρια, ψάρια παστά καί μέλι.
200. Ντελάληδες ξεχύθηκαν στήν πόλη ἄκρη σ' ἄκρη
201. καλώντας νέους ναυτικούς, μά καί παλιούς ψαράδες
202. νά ῥθοῦνε νά μπαρκάρουνε στά δυό καινούρια πλοῖα.
203. Ἐπέλεξε τούς ναυτικούς πού εἶχαν ἔμπειρία
204. καί τούς ἐμίλησ' ἀνοιχτά γιά τό μακρῦ ταξίδι
205. διέλυσε τους φόβους τους, τίς ψεύτικες τίς φῆμες
206. γιά τό μεγάλο ποταμό, π' ὠκεανό τόν λένε,
207. πού ρέει ἀκατάπαυστα χωρίς ἀρχή καί τέλος
208. καί ὅλα τά μυθεύματα πῶς ὀδηγεῖ στόν Ἄδη.
209. Τούς ἄνδρες του ἐμψύχωσε μέ γνώση καί ἀλήθειες
210. ἀφοῦ κι ὁ ἴδιος ἤξερε σ' ἀλήθεια τί συμβαίνει.
211. Τό πλήρωμ' ἀπαρτίζετο ἀπ' Ἑλληνες ναυτίλους
212. πού ἔχαν γευτεῖ τή θάλασσα ἀπό τά γεννοφάσκια
213. τά ροζιασμένα χέρια τους τήν ἔμπειρία δείχναν,
214. μέ τή ματιά τους ξάστερη ἀπ' τ' ἀρμυρό τ' ἀγέρι

215. καί ἡ ψυχὴ τους τό 'λεγε μ' Ἑλληνοναυτοσύνη.
216. Καθένας ἀπ' τό πλήρωμα τῆ στρωματιά του πῆρε,
217. τό σάκο μέ τά ρουῖχα του τὴν ἀπ' ἀρνὶ προβιά του.
218. Στό 'να καράβι πλοίαρχος Μιδάκρυτος ἐτέθη,
219. Λοστρόμος στό 'να Κέφαλος καί σ' ἄλλο ὁ Νικόλας,
220. στή λαγουδέρα Ἀντίχωρος μαζί μέ δύο ἄλλους
221. κι ὁ Καλιφάνης σκάπουλος στήν ἄλλη λαγουδέρα.
222. Στὴν πρώτη κόφα προσταγός ἐτέθηκε ὁ Ὑλας,
223. στή δεύτερη Ἐλίκωρος πού 'ταν Κεφαλονίτης.
224. Τῶν κωπηλάτων τὸν ρυθμὸ κρατοῦσ' ὁ Ἀλκιμένης,
225. καί ὁ Ἀντίνορος ρυθμὸ κρατοῦσε σ' ἄλλο πλοῖο.
226. Πλατιά μαδέρια κάρφωσαν παν' στὰ πλευρά τοῦ πλοίου
227. γιὰ νά κοιμούντ' οἱ ναυτικοί σ' ἀνήλιαγα τ' ἀμπάρια.
228. Πενήντα σύνολο ἀνδρῶν σειρὰ γιὰ κωπηλάτες,
229. ἐξόπλισε κι ἓνα στρατό ἀπὸ τριάντα ἄνδρες
230. πού θα 'ταν μόνο γι' ἄμυνα τυχόν καί χρειαζόταν
231. τοῦ βαποριοῦ ἐκάνανε δουλειές ἅμα καί βάρδιες.
232. Ἀφότου ἀρματώσανε τά ξάρτια καί τοὺς φλόκους,
233. ἀρμάτωσαν καί τά πανιά στὸν ἥλιο ν' ἀπλωθούνε
234. καί μέ σημαία τό λαμπρό τοῦ πολικοῦ τ' ἀστέρι,
235. στό πρῶτο πλοῖο τ' ὄνομα τῆς «Ἀρτεμις» ἐδόθη
236. Ἑλληνικά, δεξιά – ζερβά στοῦ πλοίου τῆ γοργόνα.
237. Στό ἄλλο πλοῖο δόθηκε τό ὄνομα τῆς «Θούλης»,
238. στήν πλώρη πάνω γράφτηκε στίς παρείεσ τίς δύο
239. ἀφήνοντας ρωτήματα σάν ποιὰ ν' αὐτὴ ἡ Θούλη.
240. Γιατροὺς ἐτοποθέτησε σέ κάθε πλοῖο ἓναν
241. πού πῆραν βότανα γιαιτρειᾶς σέ ἓνα σάκο μέσα.
242. Ἀφοῦ τά πάντα ἔγιναν ὡς ὀριζ' ὁ Πυθέας,
243. σάν ναυτικός διέθετε τῆ γνώση καί τὴν πείρα,
244. τὴν ἀναχώρησ' ὀρισε τὴν πρώτη τ' ἄλλου μῆνα.
245. Στὴν προκυμαία ἤλθανε γιὰ νά τοὺς προβοδίσουν
246. γυναῖκες, μάνες καί παιδιὰ κι οἱ ἄρχοντες Τιμοῦχοι.
247. Τὰ ἄρμπουρα στολίσανε πολύχρωμες σημαῖες
248. κι οἱ ναῦτες σκαρφαλώσανε στίς σκάλες μέ τοὺς κόνρους
249. πού ἔδιναν τό γιορτινὸ τὸν τόνο τῆς ἡμέρας
250. καί ὁ λαὸς εὐχόντανε γιὰ οὐριους ἀνέμους,
251. νά εἶναι καλοτάξιδα καί νά 'ρθουν πίσω πάλι.
252. Σάν τὴν πλωριά ἐλύσανε μπαρούμα*¹⁰ κάθε πλοίου
253. σάν τίς νυφούλες γλίστρησαν περηφάνα τά πλοῖα,

254. ἀπ' τό καρνάγιο στό νερό κι ὄλοι ζητωκραυγάζαν.
255. Στούς κωπηλάτες δόθηκε σινιάλο σία- βόγα*¹¹,
256. μέ τά κουπιά ἀργά – ἀργά ἀπ' τό λιμάνι βγήκαν.
257. Σάν περιστέρια 'νοίξανε διάπλατα τά φτερά τους
258. σηκώσαν φλόκους καί πανιά στοῦ ζέφυρου τό χάδι.

Παραπομπές:

- 1*. Στίγμα: η θέση του πλοίου στο χάρτη
2*. «κλίμα»: η κλίση της γης
3*. καρντίνι: Ναυτικός όρος για υποδιαίρεση της μοίρας. Ο πολικός αστέρας με τον άξονα της γης δεν είναι σε ευθεία γραμμή υπάρχει μια μικρή απόκλιση
4*. Κομπάσο: Διαβήτης με δύο βελόνες
5*. Αστρόλαβους: εξάντες (όργανο να μετρά το ύψος ηλίου, αστέρων)
6*. Σκαρμούς: ξύλα για να δένουν πάνω τα κουπιά
7*. Κουραδόρους: περιμετρικά πατώματα μέσα στα αμπάρια του πλοίου
8*. Λαγουδέρα: Η χειρολαβή του τιμονιού
9*. Σκάπουλος: ναύτης παρατηρητής
10*. Μπαρούμα: σχοινί
11*. Σία – βόγα: ρυθμός κωπηλασίας

ΩΔΗ Γ' (3η)
Τό Ξεκίνημα τοῦ Ταξιδιοῦ

259. Μεσ' στό χειμώνα κίνησαν γιά τό μακρὸ ταξίδι
260. Ἀνθεστηρίων*¹ τοῦ μηνός τήν πρώτη, καί ἡμέρα
261. τ' Ἀπόλλωνα*² τοῦ ἔτους τριακόσια ἑβδομήντα
262. π' ἢ Ρώμη ἔχε κτισθεῖ ἐκεῖ στοῦ Τίβερα τῖς ὄχθες.
263. Μέ κόρνους χαιρετούσανε τοὺς ἄρχοντες οἱ ναῦτες
264. καθὼς ἀπομακρύνονταν ἀπ' ἔξω ἀπ' τό λιμάνι
265. μέ τήν εὐχή του ἄρχοντα καί τῶν μανάδων κλάμα
266. νά φθάσουν νύχτα στά στενά μέ ρότα πρὸς τή δύση
267. ταξίδι γιά τό ἄγνωστο σ' ὠκεανοῦ τά πλάτη.
268. Οἱ ναυτικοὶ ἔταν Ἑλληνες ἐλεύθεροι πολῖτες
269. πού μπάγκαραν ἐκούσια εἰς τό ταξίδι τοῦτο
270. καί του Πυθέα δέχτηκαν εὐπρόσδεκτα τήν κλήση.
271. Περίσσια εἶχαν ψυχική καί δύναμη καί τόλμη,
272. πού μέ ἀρμύρα θρέφανε ζωή, ψυχὴ καί πνεῦμα
273. γιά νά μποροῦν καί νά τιμοῦν Ἑλληνοναυτοσύνη.
274. Χαράξαν ρότα δυτικά σ' Ἰβηρικῆς τά μέρη
275. γιालό – γιालό τραβέρσωναν τσ' ἀκτές τῆς Ἰβηρίας
276. Πυρίνη, Ἀγάθη, Ἐμπόρειο γνωστά λιμάνια ὅλα,
277. ὅπου τά Μασσαλιώτικα ἐπιάνανε καράβια
278. γί' ἐμπόριο, ἐφόδια καί ναῦτες γιά μιὰ νάσα.
279. Λιμάνια καί σταθμοὶ τῶν καραβιῶν στό δρόμο
280. πρὶν μποῦν σ' ἐκεῖνα τά στενά τό πέρασμα στήν Κάλπη,
281. π' οἱ Καρχηδόνιοι νυχθημερόν καραδοκοῦνε
282. νά κλέψουν ὅσα τόλμησαν γιά νά περάσουν 'κεῖθε
283. ἀπ' τά στενά πού φύλαγαν τά Καρχηδόνια πλοῖα.
284. Τή νύχτα σάν προσέγγιζαν σ' ἀπάγκιο κάποιου ὄρμου
285. οἱ ναυτικοὶ εβγαίνανε στοῦ λιμανιοῦ τό μῶλο
286. ἀφήνοντας γί' ασφάλεια βαρδιάνους*³ παν' στά πλοῖα.
287. Ἡ νύχτα ὅταν ἐπεφτε χωρὶς νά βροῦνε ὄρμο
288. ερίζανε τήν ἀγκυρα σ' ἀπάγκιο ἄγκυροβόλι
289. καί ξάπλωναν στά ράφια τους, παν' στά πλευρά του πλοίου,

290. στους κουραδόρους έστρωναν, στήν πρύμη καί στήν πλώρη.
291. Στις χώρες πού ό Άτλαντας περήφαν' αρχοντεύει,
292. σπονδές οί Καρχηδόνιοι προσφέραν στους θεούς τους
293. μαζί μέ δώρα πλούσια κλεμμέν' από τά πλοῖα,
294. πού τόλμησαν γιά νά διαβοῦν ἀπ' τά στενά του πόντου.
295. Περνᾶνε νύχτα τά στενά ἀφύλαχτα σάν βρῆκαν
296. γιά νά βρεθοῦνε τήν αὐγή μακριά ἀπό τήν Κάλπη.
297. Στά Γάδειρα⁴ κρυβότανε ό στόλος τῶν ἐχθρῶν τους
298. κι ή ναυμαχία ἄρχισε πρὶν ή αὐγή χαράξει.
299. Ἐκτός τῶν πλοίων πού ἔχανε γιά τό μακρὸ ταξίδι,
300. πολεμικά συνόδευαν τό πέρασμα νά κάνουν.
301. Ἡ ναυμαχία ἔταν σκληρή καί κράτησ' ὅλη μέρα.
302. Ἐμβόλισε τό «Ἄρτεμις» δύο πλοῖα Καρχηδόνων
303. κι ἀκόμη ἕνα στείλανε οί Μασσαλιῶτες κάτω.
304. Στό τέλος ἔκατέλαβαν ἀπό τά πλοῖα δύο
305. π' ἐγκαταλείψαν οί ἐχθροί στή μέση τοῦ πελάγους
306. καί τά ἔδεσαν στήν πρύμη τους οί Μασσαλιῶτες ναῦτες,
307. τά πήρανε σάν λάφυρα ὀπίσω στή Μαρσίλια
308. κι ό ναύαρχος⁵ τραγούδαγε μαζί του κι ὅλοι ναῦτες.
309. Μετά ἀπό τά Γάδειρα σ' ἀπάγκιο ἕνα λιμάνι
310. ἐκεῖ ὁπού σταμάτησαν ἐπισκευές νά κάνουν
311. προτοῦ νά βγοῦνε στ' ἀνοιχτά στ' Ὀκεανού τά μέρη.

Παραπομπές:

- 1*. Ανθεστηρίων: ο μήνας Φεβρουάριος
2*. Ημέρα του Ηλίου Απόλλωνα: Η πρώτη ημέρα της εβδομάδος
3*. Βαρδιάνους: σκοπούς με βάρδιες
4*. Γάδειρα: Λιμάνι της Ιβηρικής στον Ατλαντικό
5*. Ο ναύαρχος: Ο ναύαρχος Κλέαρχος

ΩΔΗ Δ' (4η)
Τό Ταξίδι στον Ατλαντικό

312. Μέ τ' ἄπληστο θεριό τῆς Γῆς καί τ' Οὐρανοῦ τό γιόκα,
313. σέ καταμέτωπ' ἦλθανε οἱ ναῦτες τοῦ Πυθέα
314. μέ τήν ὀργή τ' Ὀκεανοῦ καί τό θυμό τοῦ Πόντου.
315. Ὀκεανέ, θεριό ἄγριο αἰῶνες ὅπου
316. ἐσύ ρουφᾶς τούς ναυτικούς καί μάνες περιμένουν
317. γιά στάσου κι ἄκου νά σοῦ πῶ γιά νά σέ κάνω φίλο,
318. συνταξιδιώτη στοῦ βορρᾶ στίς χῶρες πού πηγαίνω.
319. Ἐθύμωσεν ὁ Ὀκεανός μέ τή θρασύτητά τους
320. καί ὑπουλα σηκώθηκαν τοῦ Πόντου τά θηρία,
321. οἱ ἄνεμοι, τά κύματα ἀπό πλευρά κτυποῦσαν
322. τά πλοῖα τους καί κάνοντας νά χάνεται ἡ πλώρη,
323. πού στό ξενέρωμα βαθειά ἀνάπνεε ἡ γοργόνα
324. κι ἀγέρας σχίζει τά πανιά, πού μπλέκονται στά ξάρτια.
325. Τήν κόφα πάνω στ' ἄλμπουρο τήν ἔβρεχε τό κῦμα
326. κι ὁ σκάπουλος ἐφώναζε πῶς δέν ἀντέχει ἄλλο.
327. Ἐλπίζοντας νά καταπιεῖ τούς ναῦτες καί τά πλοῖα
328. γιά προσβολή πού τόλμησαν αὐθαίρετα νά μποῦνε
329. μέσ' στά νερά τ' Ὀκεανοῦ τοῦ βασιλιά τοῦ πόντου.
330. Βουνά τά κύματα, θεριά κτυποῦσαν τά πλευρά τους,
331. ἐξέπλεναν κατάστρωμα, χανόταν τό κατάρτι
332. καί πάλι ἐξενέρωναν παν' στήν κορφή στό κῦμα,
333. ἀλλά κουράσθη τό θεριό καί κρύφτηκε στά βάθη.
334. Τόν πολικό φθυγράμμισαν μέ τό πλωριό κατάρτι
335. τῆς Λουσιτάνιας*¹ βλέποντας τά δυτικά παράλια,
336. ὡς πού νά πιάσουν τ' ἱερό τῶν Βάσκων ἀκρωτήρι
337. π' Ἀρτάβριο*² τό ξέρανε οἱ ναυτικοί στό χάρτη.
338. Στροφή δεξιά σάν μπόρεσαν καί βάλαν ἀπ' τήν πρύμη
339. τά κύματα τ' ὠκεανοῦ, ἠρέμησαν τά πλοῖα,
340. καθώς ἐκαβατζάρανε τόν κάβο τ' Ἀρταβίου
341. σέ μέγα κόλπο μπήκανε πού βρῆκαν κι ἀπανεμί.
342. Σάν ἠρεμήσαν τά θεριά καί κόπασ' ὁ ἀγέρας

343. σκαρφάλωσαν στό ἄρμπουρο καί τά πανιά μαζέψαν
344. νά κάνουν τίς ἐπισκευές στά σένια καί στούς φλόκους.
345. Φαινόμενα παράξενα κατέγραψ' ὁ Πυθέας,
346. του κόλπου τούς ἀγέρηδες καί χλιαρό τό ρεῦμα
347. στοῦ κόλπου μέσα τά νερά, πού τά γροικᾶ στήν πρύμη.
348. Κατέγραφε φαινόμενα στοῦ πλοίου τό βιβλίο
349. πού θα μελέτ' ἀργότερα πορίσματα κι αἰτίες.
350. Ταξίδειψαν στόν κόλπ' αὐτό μέ πλεύση κόστα – κόστα.
351. Σέ τρεῖς ἡμέρες φθάσανε στόν κάβο τῶν Κελτόνων³
352. πού μέτρησε τό πλάτος του, ἀπόσταση καί πλεύση,
353. κι ἀφοῦ τόν καβατζάρανε⁴ ἀλλάξανε πορεία
354. ἀφήνοντας ἀπό δεξιά τῆς Κελτικῆς τόν κάβο.
355. Τόν Πολικό φθυγράμμισε μέ τό πλωριό κατάρτι
356. ὁ καπετάνιος τράβηξε μιὰ βορεινή πορεία,
357. καί ἔτσι ἀνηφόρισε γιά τίς Κασσιτερίτες
358. τόν τόπο του κασσίτερου καί τῆς πυκνῆς ὀμίχλης.
359. Ὁ μήνας ἐπλησίαζε νά φθάσει πρὸς τό τέλος
360. καί στό λιμάνι θέλανε ἀκόμη λίγες μέρες
361. καί 'νά φεγγάρι⁵ ὀλόγιμο ἐφώτιζε τή νύχτα.
362. Στήν Οὐξασάμη⁵ ζύγωναν μέ τά κουπιά τά πλοῖα,
363. πού εἶχανε παραδαρμό στό κῦμα πάνω μέρες,
364. κι ἀκόμη στάδια ἑκατό νά φθάσουνε στό τέρμα.
365. Γιά κωπηλάτες βάζανε μισούς ἀπό τούς ναῦτες
366. ἀνοίγαν κάπου τά πανιά μαζί μέ κωπηλάτες
367. ἢ θάλασσα σάν 'πέτρεπε καί ὁ καιρός 'ταν πρίμα.
368. Ἀλλάζει ξάφνου ὁ καιρός κι ἡ θάλασσα σηκώνει
369. σάν τά βουνά τά κύματα τό 'να μετά τό ἄλλο
370. μεγάλα καί πρωτόγνωρα, π' οἱ ναυτικοί τρομάξαν,
371. σάν τά καράβια σήκωναν πάν' ἀπό δέκα μέτρα.
372. Ἐσπάσαν τά μισά κουπιά, ζημιές στά ἄλμπουρά τους.
373. Ἐτοῦτο τό φαινόμενο κατέγραψ' ὁ Πυθέας
374. χωρίς προειδοποίηση κι ὀλόγιμο φεγγάρι
375. νά σηκωθοῦνε κύματα πάν' ἀπό δέκα μέτρα,
376. μά γλύτωσαν τά πλοῖα τους κι οἱ ναῦτες σῶοι ὅλοι.
377. Τό κῦμα της παλίσροιας πάν' ἀπό δέκα μέτρα
378. πού συναντήσαν στά στενά τά πλοῖα τοῦ Πυθέα,
379. τούς χρόνους τούς κατοπινούς ὁ τάφος εἶχε γίνει
380. τοῦ Ἰουλίου Καίσαρα κι ὀλάκερου τοῦ στόλου
381. στήν φοβερή ἀπόπειρα νά πάρει τή Βρετάνη.

382. Ἐφθάσαν στό Βαλέριο*⁶ τῆς Ἀλβιών τό ἄκρον
 383. στήν πλούσια χώρα τοῦ βορρᾶ πού ἔχε χαλκένια βράχια,
 384. ἀπό χαλκό, κασσίτερο τῆς γῆς στοιχεῖα κι ἄλλα.
 385. Φιλόξενος καί φιλικός ἀπ' τά παλιά ὁ κόσμος,
 386. σάν τό ἐμπόριο ἤκμαζε στοῦ Μίνωα τούς Κρητες,
 387. στούς Τρῶες, στούς Αἰγύπτιους καί στίς Μυκῆνες τότε.
 388. Ἐδῶ τήν πέτρα καίγανε σέ στρογγυλά καμίνια
 389. κι ἡ λάβα ρέει σάν πολτός σέ πήλινα καλούπια.
 390. Στήν Ἴκτη*⁷ φύλαγαν σωρούς τό μέταλλο στούς ντόκους,
 391. ἐκείνου τοῦ παράξενου τῆς παλιροῖας τόπου,
 392. πού εἶναι ἄλλοτε νησί καί ἄλλοτε πού σμίγει
 393. μέ τῆς ξηρᾶς τό ἀκρόγιαλο στήν Κορνουάλλη πέρα.
 394. Ἀφοῦ τά πλοῖα δέσανε στό ντόκο μέ παροῦμες
 395. Πυθέας καί Μιδάκρutos εἰς τή στεριάν ἐβγήκαν.
 396. Ἐδῶ τόν ἐγοήτεψαν τό τῆς παλίορας κῦμα,
 397. τό φρούριο μέ τά διπλά του τείχη Τσάν, μέ τάφρους
 398. ἀπό δύο σειρές ἀπόρθητο γιά χρόνους στέκει.
 399. Τό κάστρο Ντόρ πιό βόρεια ἀπό ἐμπόριο σφύζει,
 400. σέ δύναμη τῆς πέτρας τοῦ κασσίτερου π' ἐχύναν
 401. σέ πήλινα παράξενα καλούπια σ' ἓνα σχῆμα
 402. τ' ἀστράγαλου γελάδας,*⁸ σάν βγαίνει ἀπ' τό καμίνι.

Παραπομπές:

- 1*. Λουσιτάνια: Ο κάβος της Οιστρυννίδος στην ΒΔ Ισπανία
 2*. Αρτάβιο: Το ακρωτήρι Finistero ΒΔ Ισπανίας
 3*. Κελτόνων: Το φανάρι του U- shant, η περιοχή λεγόταν Αρμορική
 4*. Καβατζάρανε: παρέκαμψαν
 5*. Ουξασάμη: Το ΝΔ ακρωτήριο της Βρετανίας
 6*. Βαλέριο: Cape Lisard, Δαμνίων
 7*. Ἴκτη : Wight island
 8*. Το σχῆμα ἀπό τα καλούπια του κασσίτερου (Διόδωρος Σικελιώτης)

ΩΔΗ Ε' (5η)
Ὁ Γύρος τῆς Ἀλβιόνας*¹

403. Τῆς Ἀλβιόνας τ' ὄνομα ἀπ' Ἑλληνες ἐδόθη
404. ναυτίλους πού ταξίδευαν στίς θάλασσες τό πάλαι.
405. Ακούγοντας τόν ἄνεμο νά βρέμεται ὀλένα,
406. τό μουγκρητό τοῦ κύματος καί τή στεριά νά δέρνει
407. καθώς ἐρχόταν ἄγριο μ' ὄρμη νά τή ρουφήξει
408. τῆς δώσανε τό ὄνομα νησί Βρεμετανία*².
409. Τῆς χώρας τούτης μέτρησε τριγύρω τόν περίπλου
410. ἐνώνοντας τ' ἀκρώνυχα*³ Βαλέριο, Κάντο, Ὀρκα
411. τό μῆκος καταγράφοντας, στή ρότα της πορείας.
412. Τόν κάβο - κάβο πλέοντας μέ βορεινή πορεία
413. κατέγραφαν ἀκτογραμμές, τούς βράχους τ' ἀκρογιάλια,
414. ἀστερισμούς, ἀγέρηδες καί πάντα ἐρωτοῦσε
415. ἀπ' τίς αὐτόχθονες φυλές πού βρίσκει στά λιμάνια
416. νά μάθει πῶς ἐφθάσανε στόν τόπ' αὐτόν καί τότε,
417. σάν ποιοί νά ζοῦν στήν ἔσω γῆ καί τί καλλιεργοῦνε.
418. Ρωτᾶ γιά τίς συνήθειες καί τούς προπάτορές τους,
419. ἄν σέ θεό πιστεύουνε καί ποιόν θεό λατρεύουν.
420. Ἐμάθαν γιά τούς βάρβαρους τούς Πύχτες καί Πρετάνους,
421. ἐμάθαν γιά τούς ἄγριους κατοίκους της Ἰέρνης*⁴
422. πού τρῶν' ἀνθρώπους ζωντανούς καί τούς νεκρούς ἀκόμη.
423. Σ' Ἰέρνη δέν σταμάτησε, χαρτογραφήσαν ὅμως
424. ἀκτές, νησιά καί τά στενά περάσματα πού βρῆκαν.
425. Σέ 'να νησί*⁵ σταμάτησαν στό δρόμο τους πού βρῆκαν
426. καί μέτρησε περίμετρο, ὑψόμετρα καί ὄρμους,
427. τό ὕψος τ' ἡλίου μέτρησε νά βρεῖ τό πλάτος τοῦ 'ναι.
428. Αφήνοντας ἀπό ζερβά τήν ἄγρια γῆ π' ἐκλήθη
429. «Οὐράνιο τοῦ Δία τόξο*⁶» νῆσος Ἴρλανδία.
430. Σέ πέντε μέρες διάσπαρτα νησιά πολλά ἐβρῆκαν
431. μέ τ' ἄγρια τά βράχια τους γδαρμένα ἀπό τό κῶμα.
432. Τό ὕψος τ' ἡλίου μέτρησε νά βροῦνε στάδια πόσα
433. ἐταξιδέψαν μέχρι 'δῶ καί ποιοί τό πλάτος εἶναι.

434. Ἀπ' τούς ψαράδες ἔμαθε γιά κύματα πού φθάνουν
435. τά 'γδόντα κάπου κύβιτα*⁷ καί ἱστορίες τρόμου,
436. ταξίδια πού 'ν' παράξενα, τ' ὠκεανοῦ τόν πλοῦτο,
437. κι ἀπ' τούς ψαράδες τούς φτωχοὺς ἐκεῖνος πόσους παίρνει.
438. Τόν βόρειο κάβο τοῦ νησιοῦ τόν ὀνομάζει «Ὅρκαν»
439. καί τά νησιά τά διάσπαρτα ὀνόμασεν «Ὅρκάδες»
440. ἀπό τά ψάρια τούς Ὅρκυς*⁸ που βρίσκονται μιλιούνια
441. οἱ ναῦτες του ψαρεύανε καί εἶχαν φαγοπότι.
442. Σέ βάρδιες πάντα ἔτρωγαν καθόντας σταυροπόδι
443. καί ζάρια παίζανε, χαρτιά γιά νά περάσει ἡ ὥρα,
444. ἐπισκευάζαν τά πανιά καί τους σκαρμούς τοῦ πλοίου,
445. ἐπλένονταν μέ θάλασσα μ' ἀντλία μέ τό χέρι,
446. π' ἐμπνεύστηκε μά κι ἔφτιαξε ὁ ἴδιος ὁ Πυθέας,
447. γιά νά ἀντλοῦνε τά νερά ἄν ἔμπαζε τό πλοῖο.
448. Οἱ ντόπιοι διηγήθηκαν πώς τά παλαιά τά χρόνια
449. στόν τόπο τοῦτον ἔφθασε μιά μέρα ὁ Παρθόλων
450. ὁ βασιλιάς ὁ Ἑλληνας ἀπό τή Μιγδονία*⁹.
451. Μαζί του ἔφερε στρατό, μουλάρια καί γυναῖκες
452. πού ἔμειναν καί στέριωσαν σέ τούτη δῶ τή χώρα.
453. Γεννήθηκαν ἀπόγονοι οἱ νέοι Μαρ-εδόνες
454. πού κράτησαν τή γκαίντα*¹⁰, τήν σάριζα γιά ὄπλο,
455. καί τήν πατροπαράδοτη τῶν ὀπλιτῶν τή φούστα.
456. Θαλασσοπόρος ἦτανε κι ἐκεῖνος σάν ἐμένα
457. κι ἀπό ἀνάγκη ἔμεινε σέ τούτονε τόν τόπο,
458. τό τόσο σκληροτράχηλο σκοτεινιασμένο κλίμα.
459. Σάν οἱ Μιγδόνες στέριωσαν σ' αὐτήν ἐδῶ τή χώρα
460. ἐκτίσαν πόλεις στίς ἀκτές ὅπου γνωρίσαν δόξα
461. τή Μύρια, τή Φάλια, τή Γόρια, τή Φίνδα
462. καί ἄλλες ὅπου βρίσκονται στ' ἐνδότερα τῆς χώρας.
463. Οἱ Μυκηναῖοι, Μίνωες, οἱ Φοῖνικες κι οἱ Τρῶες
464. τά πλοῖα σταματούσανε στό δυτικό τους δρόμο
465. νά φέρουν τόν κασσίτερο, χαλκό καί ἄλλα εἶδη,
466. ὡς λέγεται στους μύθους τους χιλιάδες χρόνια πίσω,
467. ἀπό τή χώρα*¹¹ δυτικά π' ὁ ἥλιος πά νά δύσει.
468. Στήν ἐνδοχώρα 'πόλαυσαν κυνήγι κι ἱστορίες
469. ἀπ' τούς αὐτόχθονες λαούς ὅλοι καλλιεργοῦσαν
470. κεχρί καί μέλι, βότανα ἀπό πολλοὺς αἰῶνες,
471. καί ὅλοι ζοῦν παλεύοντας μέ κύματα κι ἀνέμους
472. καί μέ τό θαλασσόδεσμα ψαρεύοντας νά ζήσουν.

473. Ἀπ' τῶν πουλιῶν τό πέταγμα καί τῶν ψαριῶν τή ρότα,
 474. τό φέρσιμο τῶν ζῶων τους μποροῦσαν νά προβλέψουν
 475. τό τί καιρό θε νά 'χουνε καί ποιές θάν' οἱ σοδειές τους.
 476. Γιά τίς ἀνάγκες του ἀγροῦ καί τῶν ἀρχόντων δόξα,
 477. ἐφτιάξαν κάρα δίτροχα μέ ἄλογα ζευγμένα,
 478. οἱ ἄρχοντες σάν πέθαιναν τ' ἀφήναν σ' ἀπογόνους.
 479. Βρεθήκαν μπρός στά πέτρινα αἰώνια μνημεῖα*¹²
 480. οἱ πέτρες ὅλες κυκλικά, πού 'ν' εὐθυγραμμισμένες
 481. στοῦ ἥλιου πάνω τοῦ λαμπροῦ τά χνάρια τῆς πορείας,
 482. συμπίπτουν στή χειμερινήν πού λέν ἰσημερία,
 483. πού ἄγνωστοι περίοικοι*¹³ σάν πώς αὐτοί τεχνίτες
 484. ἀκολουθώντας κάποτε τό πέταγμα τυχαῖα
 485. τῶν κύκνων Χοῦπερ, πού ταξίδεψαν σ' αὐτό τόν τόπο
 486. ἐκστατικόν ἀφήνοντας τόν ὅποιον ἐπισκέπη
 487. γιά νά 'ρευνᾷ σημάδια τους ζωπίσω πού ἀφήσαν.
 488. Ἐθαύμασε πολυάριθμες κολῶνες γρανιτένιες
 489. π' αὐλακωτές, διάσπαρτες στήν ὑπαιθρο ὑπάρχουν
 490. διακοσμημένες ὅλες τους ἀπό μετόπες, σπειρες,
 491. σιρίτια καί Μαιάνδρους μάρτυρες ἐδῶ θά στέκουν,
 492. στή χώρα τούτη τοῦ βορρᾶ, σ' Ἑλληνικό τό πνεῦμα
 493. πού Μακεδόνες κάποτε ἐφέραν 'δῶ τό πάλαι...
 494. Ἐθαύμασε τά ταφικά, πούν' διάσπαρτα μνημεῖα
 495. μ' ἀνθρώπινες ὀλόσωμες μορφές καί παραστάσεις
 496. στήν πέτρα' πάνω σκαλιστές παρατηρώντας ὅτι
 497. τό δεύτερο τό δάκτυλο στοῦ ποδαριοῦ τό πέλημα
 498. νά εἶναι τό μακρύτερο στό πέλημα 'πό 'λα τ' ἄλλα,
 499. συνδέοντας καί μέ τό Mac*¹⁴ προσθήκη σ' ὄνομά τους
 500. τῆς Μακεδονικῆς ἐμφάνισης στή χώρα τούτη
 501. θά μαρτυρᾷ, πού χάνεται στή διαδρομή τοῦ χρόνου.
 502. Τόν κάβο σάν παράκαμψαν στό βορεινόν τό ἄκρον
 503. τιμόνι στρίβει στά δεξιά καί νότια πορεία.
 504. Ἐπιμελῶς κατέγραφε στοῦ πλοίου τό βιβλίον
 505. τά φυσικά φαινόμενα, κι ἀκτές χαρτογραφοῦσε,
 506. ἀγέρηδες, παλίρροιες καί τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.
 507. Σέ δέκα μέρες ἔφθασε σ' ἀκρώνυχο τοῦ Κάντο*¹⁵,
 508. συμπλήρωσε τό χάρτη του καί τό τιμόνι στρίβει
 509. στά δυτικά κι ἀκτή – ἀκτή ἐπέστρεψε καί πάλι
 510. στόν τόπο πού ξεκίνησε τήν τρίγωνη πορεία
 511. καί τέλος Βύσιον*¹⁶ 'πέστρεψε ξανά στήν Κορνοῦαλη.

512. Ο χάρτης πού κατέγραψε τριγωνικό 'χε σχῆμα,
513. σαράντα δυό σέ στάδια περίμετρο εύρηκε. ^{*17}
-

Παραπομπές:

- 1*. & 2*. Αρχαίο όνομα Βρετανίας
3*. Ακρόνυχια: Ακρωτήρια Βρετανίας
4*. Ιέρνη: Ιρλανδία
5*. Νησί : Man island
6*. Ουράνιο Τόξο Δία: Iris-land-Dia = Ιρλανδία
7*. Κύβιτα: 1.0 μ. = 2.25 κυβικά
8*. Ορκύς: Ψάρι ο τόνος
9*. Μιγδονία: Μακεδονία
10*. Γκάιντα: το γνωστό μουσικό όργανο πίπιζα
11*. Από τη χώρα: Εσπερία
12*. Μνημεία: Τα πέτρινα μνημεία Stone of Stennes
13*. Άγνωστοι περιόικοι: Οι πρώτοι κάτοικοι
14*. Mac: (Mac- Donald) Στην Πελασγική γλώσσα «Κλάν» = κλώνος, μεταφορικά υιός, Ελληνικά κέλωρ και -κλής εν τοίς Ηρακλής = Ηρακλής το κλέος τής Ηρας... Η λέξη/έννοια πού προσδιορίζει «καταγωγικώς» τά γένη των Σκώτων, τά περίφημα CLAN'S - δηλαδή τούς «κλώνους» τους- είναι πολύ σημαντική για νά είναι τυχαία, προφανώς δέ «κληρονομήθηκε» και αυτή από Έλληνες θαλασσοπόρους αλλά σαφώς προγενέστερους από εκείνους πού άφησαν «κληρονομία» από τό πέρασμά τους, εκεί στήν μακρινή Σκωτία, τά παραπάνω τοπωνύμια (αφού εκείνοι αναφέρονταν σέ -μεταγενέστερους- Ομηρικούς ήρωες) και τέτοιοι-προγενέστεροι από τούς Μυκηναίους/Αχαιούς/Μινωίτες- πρόγονοί μας δέν μπορεί νά ήσαν άλλοι από τούς προϊστορικούς Αιγαίους «Δίους» Πελασγούς.
15*. Το ακρωτήριο Κάντο.
16*. Βύσιος: ο Μήνας Μάρτιος
17*. Τέσσαρες μυριάδες: περίμετρος Αλβιόνας 42,000 στάδια

ΩΔΗ ΣΤ' (6η) Τό Ταξίδι στη Βαλτική

514. Τήν όμιχλώδη θάλασσα της Μάγχης σάν διαβήκαν
515. έφθάσαν εις τήν Άβαλων τή χώρα τών Τεκτόνων
516. σ' Έλιγολάνδη στάθηκαν τά πλοία τουΰ Πυθέα,
517. έκβράζ' εκεί ή θάλασσα τό ήλεκτρο για πλουτο.
518. Τό ήλεκτρο ώς λέγεται, γνωστό σάν κεχριμπάρι,
519. τά δάκρυα πού 'χύσανε οί πέντε Ηλιάδες,
520. Μερόπη, Φοίβη, Αίθερη, Ηλίη, Διοξίππη,
521. οί τουΰ Φαέθοντ' αδελφές πού σάν τόν πρωτοβορήκαν
522. νεκρό μέσ' τόν Ηριδανό μέ κεραυνό τουΰ Δία,
523. γιατί 'χε κλέψει στά κρυφά τό άρμα τουΰ Ηλίου
524. και έτρεχε στόν ουρανό σέ μιά τρελή πορεία.
525. Οί αδελφές του έμειναν εκεί νά τόν θρηνήσουν
526. ώς πού ό Δίας άκουσε δεήσεις παρακάλια

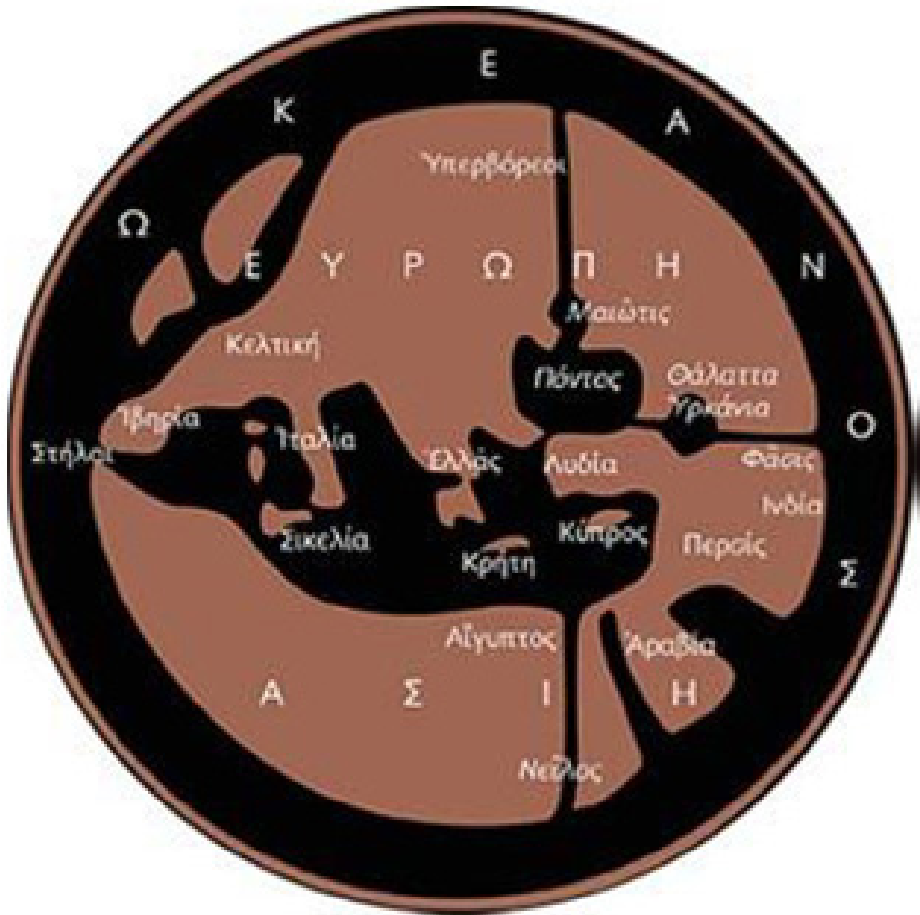

Οι Ηλιάδες που έγιναν δέντρα στις όχθες του Ηριδανού ποταμού
(Πηγή: διαδικτύου)

527. Ίτιές κορμούς τίς έκανε στίς όχθες για νά κλαΐνε.
528. Ό φίλος του Φαέθοντα, ό βασιλεύς ό Κύκνος*¹
529. κι αυτός από τή θλίψη του κι από πολλή άγάπη
530. τό Δία παρακάλεσε πουλί νά γίνει κύκνος
531. νά τραγουδά στό φίλο του τό «κύκνειό του άσμα».
532. Τά δάκρυά τους πέφτοντας μέσ στα νερά τά κρύα

533. ἔσμιξαν μέ τά χρώματα τ' Ἀπόλλωνα Ἡλίου
 534. καί ἴγιναν κεχριμπάρι, τά νερά τό παρασύραν
 535. στίς ἐκβολές τῶν ποταμῶν τίς παραλίες ὄλες.
 536. Στ' ἀλήθεια ὁ χυμός ἀπό ρητινοφόρα δένδρα
 537. σέ κάποια στρώματα τῆς γῆς ἐπαραμείναν χρόνια,
 538. συμπιεστήκαν κι ἄλλαξαν μορφή καί παρασέρονουν
 539. ὑπόγεια θερμά νερά τούς σβόλους κεχριμπάρι
 540. πού φθάνουν ὡς τίς θάλασσες π' ἐκβάλλουν τά ποτάμια.
 541. Στή Βαλτική ἐπέρασε τῆς καταχνηϊᾶς τίς χῶρες
 542. καί ψάχνει στά ποτάμια τίς διόδους γιά τόν Πόντο.*²
 543. Βαλτία*³ νῆσ' ὀνόμασεν ἐδῶ τή χώρα τούτη
 544. πού ἴναι σκληρή στόν ἄνθρωπο γεμάτη ἔλη εἶναι
 545. καθώς οἱ ναῦτες βάρκες ρίζανε γιά νά διαβοῦνε
 546. στά ἔλη μέσα τά πυκνά καί πέρασμα νά βροῦνε.
 547. Οἱ ποταμοί ἴτανε ρηχοί, ἀδύνατο τό διάβα,
 548. κι ἡ βλάστηση τά ἔκανε τό διάβα νά μὴν ἔχουν.
 549. Κουράστηκαν καί πείνασαν κι ἀπ' τά νερά τους ἦπιαν
 550. τοῦ ἔλους καί ἀρρώστησαν μέ πυρετό κι ἐμέτους.
 551. Τούς λιγοστούς πού βρήκανε αὐτόχθονες κατοίκους
 552. ξανθούς, γαλανομάτηδες κι εὐγενικούς στούς τρόπους
 553. τό ὄνομα τούς ἔδωσε «Γκούτονες» ἀπ' τόν τρόπο,
 554. φιλόξενα καί φιλικά πού φέρθηκαν στούς ξένους.
 555. Στίς σκυθικές τίς θάλασσες ἐκβράζει κεχριμπάρι
 556. οἱ Γκούτονες μετά πωλοῦν σέ Τεύτονες, Γαλάτες.
 557. Ἡ Βαλτική κι ὁ Εὐξείνιος ποτέ δέν ἐνωθῆκαν
 558. μέ ποταμούς πλευστούς γιά τά καράβια τοῦ Πυθέα
 559. καί ἔμειν' ἀνεκπλήρωτος τοῦ ταξιδιοῦ ὁ πόθος
 560. μιά προσμονή ταξιδευτή στ' ὄνειρου τά πελάγια.
 561. Σταμάτησε τά πλοῖα του σέ ἴνα μικρό λιμάνι
 562. νά πάρει ξύλα καί τροφές, νερό καί ὄτι βροῦνε
 563. οἱ ναῦτες νά ξεκουραστοῦν, σέ μιά σειρά νά βάλει
 564. τίς σκέψεις του γιά τήν Ὑπερβορείων χώρα Θούλη.
 565. Μιλῶντας τοῦ Μιδάκρουτος γιά τό ταξίδι τοῦτο
 566. κι οἱ δύο ἀποφασίσανε νά πᾶν' νά βροῦν τή Θούλη.
 567. Τό ψαρολίμανο ἐκεῖ τ' ὀνόμασε Πυθέα*⁴.
 568. Τό νοῦ του τότ' ἀκούμπησε στής συλλογῆς τόν κάβο,
 569. τίς σκέψεις πού τριβέλιζαν γιά νά καταλαγιάσει
 570. γιά Θούλη, Ὑπεβόρειους καί Πολικόν ἀστέρα.
 571. Κι ἀφοῦ τίς σκέψεις ζύγισε μέσ στοῦ μυαλοῦ τίς πύλες

572. ἐπῆρε τὴν ἀπόφαση πού 'χε γραμμέν' ἡ μοῖρα,
 573. στή χώρα τοῦ Ἀπόλλωνα νά πᾶ νά βρεῖ τὴ Θούλη.

Χάρτης του Εκαταίου
 (Πηγή: Ναυτική Τεχνολογία στην Αρχαία Ελλάδα)

Παραπομπές:

- 1*. Κύκνος: Βασιλιάς της Λιγυρίας
- 2*. Πόντο: ο Εύξεινος Πόντος
- 3*. Βαλτία: Χώρες στα παράλια της Βαλτικής θάλασσας
- 4*. Πυθέα: Στον κόλπο της Σουηδίας υπάρχει ακόμη το λιμάνι με το όνομα «Pitea», χάρτης Σουηδίας σελ. 190

ΩΔΗ Ζ' (7η)
Τό Ταξίδι πρὸς τὰ νησιά Φερόες

574. Ἐδιάβη τό φθινόπωρο, ἐδιάβη ὁ χειμῶνας
575. κι ἐτοίμασαν τὰ πλοῖα τους γιά τ' ἄγνωστο ταξίδι.
576. Γεμίσανε τ' ἀμπάρια τους τροφές, ἀμά καί δέρμα,
577. νερό, μέ ψάρια, ξύλα κι ὅσα ἄλλ' ἐφόδια βοῆκαν
578. στούς ξένους τόπους του βορρᾶ γιά τό ταξίδι τοῦτο
579. καί τό τιμόνι τ' ἔστριψε σέ δυτική πορεία.
580. Ἀνθεστηρίων*¹ τοῦ μηνός κοντά σ' ἰσημερία.
581. Στό χάρτη πάνω χάραξε πορεία πρὸς Ὀρκάδες
582. κι ἀφήνοντάς τες στά ζερβά δεξιά τιμόνι βάζει
583. σέ μιὰ πορεία βορινή μετά 'πό λίγες μέρες
584. σέ μιὰ συστάδα ἔφθασαν ἀπό στεριές μέ βράχια,
585. πού δέρονταν ἀπ' ἄγρια τὰ κύματα κι ἀγέρα.
586. Τή χώρα τούτ' ὀνόμασε Σχετλάντ ἀπό τό σχῆμα.
587. Τά δύο πλοῖα χώρισε γιά νά κερδίσουν χρόνο
588. καί ὄρισε τό στίγμα τους, πού θά συναντηθοῦνε
589. σέ χάρτη τ' Ἀναξιμανδρου πού εἶχαν στό συρτάρι,
590. ἀφότου κάνει τόν μισό τόν κύκλο κάθε πλοῖο.
591. Κατέγραφαν τό σχῆμα τους καί τό 'βαλαν στό χάρτη,
592. τό πλάτος, τίς ἀκρογιαλιές μέ βράχια 'γριεμένα,
593. ἀστερισμούς καί τούς καιρούς πού ἔβρισκε ἐμπρός του
594. σέ στάδια ἐμέτραγαν πόσ' ἔχουν ταξιδέψει
595. ἀπ' τὰ νησιά π' ἀφήσανε ζωπίσω τίς Ὀρκάδες.
596. Τά πλοῖα συναντήθηκαν στό δυτικό τό στίγμα
597. πού ὁ Πυθέας ἔβαλε σημάδι πα' στό χάρτη.
598. Ἐσύγκριναν κι ἀντάλλαξαν οἱ δύο καπεταναῖοι
599. τὰ ὅσα καταγράψανε φαινόμενα πού εἶδαν
600. ἀστερισμούς κι ἀγέρηδες στοῦ πλοίου τό βιβλίο.
601. Σέ 'νά λιμάν' ἀπάνεμο πού ἄραξαν τὰ πλοῖα
602. νερό τίς στάμνες γέμισαν, μά καί θαλασσοπούλια
603. καί παραμείνανε ἐκεῖ μέχρ' ὁ καιρός νά φτιάξει.
604. Ἀφοῦ ξεκουραστήκανε οἱ κωπηλάτες λίγο

605. Ξεκίνησαν κι ανοίχτηκαν αλλά μπροστά τους βρήκαν
606. θεριά τά κύματα βουβά πανύψηλα κι αντάρα,
607. κι από ανάγκη έπρεπε ν' αλλάξουνε πορεία,
608. νά τραβερσάρουν² βάζοντας από δεξιά τό κύμα.
609. Ταξίδεψαν για μερικές ήμέρες μέχρις ότου
610. έμπουνατσάρησ' ό καιρός κι οί ναυτες τραγουδοῦσαν.
611. Ό ναύτης έξεφώνησε από τήν κόφα πάνω
612. πώς αγναντεύει μιά στεριά χαρήκαν πάλι όλοι.
613. Τόν Πολικό 'χαν όδηγό τή νύχτα ν' αρμενίζουν
614. κι ό ήλιος έκοιμότανε για λίγες μόνο ώρες.
615. Σέ λίγες μέρες βρήκανε συστάδα νήσων άλλη
616. πού ήταν όλα τους ξερά μέ βράχια παγωμένα.
617. Τά δύο του πλοία χώριζε στεριά σάν συναντοῦσαν,
618. τό στίγμα τους καθόριζε πού θά ανταμωθοῦνε
619. νά κάνει έτσι τό μισό τόν κύκλο κάθε πλοιο.
620. Κατέγραφαν νησιῶν ακτές, τό σχήμα καί τούς κάβους
621. λιμάνια, βράχια, ποταμούς καί πλάτος όπου είναι,
622. ακρογιαλιές, αστερισμούς, χλωρίδα, ζωα, ψάρια,
623. καί τῶν πουλιῶν τό πέταγμα, ποτ' οί καιροί αλλάζουν.
624. Τά βράχια σάν ήφαιστεια φαινόντουσαν πώς είναι,
625. κατέγραφαν αστερισμούς, απόσταση, πορεία.
626. Φερόες τές κατέγραψε αυτές έδῶ τίς νήσους,
627. τό δυτικότερο νησί όρίσθηκε για στίγμα.
628. Τά πλοία συναντήθηκαν στό στίγμα πού όρίσαν,
629. σέ 'νά λιμάνι στάθηκαν καί βρήκανε ψαράδες
630. περίεργα πού ήρθανε νά δοῦν τά ξένα πλοία,
631. πού φθάσανε στόν τόπο τους καί ποιός εἶν' ό σκοπός τους.
632. Οί ντόπιοι καλοδέχθηκαν τούς ξένους έπισκέπτες
633. όπου μιλοῦν διάλεκτο τής τῶν Έλλήνων γλώσσας.
634. Τή νήσο οί αυτόχθονες τήν έλεγαν Μυκῆνες.
635. Τούς μύθους διηγήθηκαν απ' τίς Μυκῆνες ότι
636. οί πρώτοι π' ήλθαν άποικιοι σ' αυτόν έδῶ τόν τόπο,
637. γί αυτό καί 'δώσαν τ' όνομα Μυκῆνες στό νησί τους.
638. Δέν γνώριζαν πού βρίσκονται στ' αλήθεια οί Μυκῆνες
639. καί χάρηκαν πού έμαθαν για τήν καταγωγή τους
640. «πουθέ κρατᾶ ή σκούφια τους» καί ποιῶν είναι γόνιοι.
641. Θεός τους ό Απόλλωνας επάνω στ' άρμα τ' ήλιου
642. από χαρά άγκάλιασε ό ένας μέ τόν άλλον
643. κι άδελφωμένοι ήπιανε απ' τό κρασί πού εἶχαν

644. στ' ἀμπάρια μέσα τους μαζί σέ στάμνες καί λαγήνια.
 645. Τούς ντόπιους γέρους ρώτησε ἂν ξέρουν κάτι μήπως
 646. ἀπ' ἱστορίες τῶν παλιῶν τό δρόμο γιά τή Θούλη,
 647. τό πῶς ἐκεῖ πηγαίνουνε, ποιά ρότα νά κρατήσουν
 648. καί πόσ' ἀλάργα βρίσκεται ἀπό ἐδῶ ἡ Θούλη.
 649. Πληροφορήθηκε λοιπόν, ὁ μύθος τους πῶς λέει,
 650. πῶς ὁ Απόλλων πήγαινε σέ ἄρμα κύκνων πάνω
 651. σέ κάποια χώρα τοῦ βορρᾶ γιά λίγους μόνο μήνες.
 652. Θα πᾶτε πρῶτα δυτικά μερῶν ταξίδι λίγων
 653. νά συναντήστε 'να νησί, φιλόξενους ἀνθρώπους,
 654. ψαράδες εἶναι σάν κι' ἐμᾶς κρατοῦν ἀπ' τίς Μυκῆνες.

Χάρτης των Νησιῶν Φερόες (Μυκῆνες το δυτικότερο νησί)
 Πηγή: διαδικτύου

Παραπομπές:

- 1*. Ανθεστηρίων: Ο μήνας Μάρτιος
- 2*. τραβερόσθρον : ἀλλάζουν πορεία λόγω θαλασσοταραχῆς

ΩΔΗ 'Η' (8η)
Ταξιδεύοντας προς Ώγυγία*¹

655. «Ώγυγίη τίς νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλί κεῖται»*²
656. Στόν οὐρανό ταξίδευαν σχηματισμό σέ τόξο,
657. στρατηγική ἀπέριττη κοπάδι ἕνα κύκνων,
658. μέ ρότα στό ταξίδι τους μιά βορεινή πορεία.
659. Ἐλπίδα, θάρρος ἔδωσε τό πέταγμα τῶν κύκνων
660. σάν δεῖγμα εἶν' ἀλάνθαστο καί λέει κάπ' ὑπάρχει
661. γῆ πρός τά μέρη τοῦ βορρᾶ καί θά τ' ἀκολουθοῦμε.
662. Σέ λίγες μέρες βρήκανε νησί στό δρόμο κι ἄλλο
663. οἱ κύκνοι τό προσπέρασαν δέν ἦταν ὁ σκοπός τους.
664. Αὐτή τῆ γῆ ὀνόμασε νά λένε «Ἴς –Λαν –Δία*³»,
665. πού ἐννοεῖ «Τῆς Θεϊκῆς τῆς Δύναμης ἡ χώρα».
666. Τά πλοῖα χώρισε ξανά νά κλείσουν ἕνα κύκλο
667. χαρτογραφώντας τίς ἀκτές καί νά συναντηθοῦνε
668. σέ κάποιο στίγμα βορεινό πού εἶχε πάν' στό χάρτη.
669. Τό πλᾶτος μέτρησεν ἐδῶ τό βρῆκ' ἐξῆντα μοῖρες
670. καί χάθηκεν ὁ πολικός μαζί μέ τό φεγγάρι
671. ἀπό τό φῶς τῶν λοξοτῶν του ἡλίου τίς ἀκτίδες.
672. Στούς τόπους τούτους τοῦ βορρᾶ ὁ ἥλιος τούς φωτίζει
673. ἐπάν' ἀπ' εἴκοσι κλειψύδρες τῆς ἡμέρας χρόνου
674. κι οἱ κάτοικοι μᾶς ἔδειξαν ὁ ἥλιος πού κοιμᾶται
675. γιά λίγο κι ἀνατέλλει μέσ' ἀπ' τά νερά τοῦ πόντου.
676. Τ' ἀστέρια ἦταν ὀρατά γιά λίγο μόνο χρόνο.
677. Τό πλᾶτος μέτρησε ξανά πάν' στοῦ νησιοῦ τό ἄκρον
678. καί βρῆκε νά ταυτίζεται μέ τ' ἀρκτικοῦ τόν κύκλο.
679. Ὀνόμασε καί λέγεται Ἀρκτικός αὐτός ὁ κύκλος
680. γιατί ὁ ἀστερισμός τῆς Ἀρκτου ἀπ' ἐκεῖ στόν πόλο,
681. ποτέ του δέν βυθίζεται στοῦ ὀρίζου τό στεφάνι,
682. μά μένει πάντα σ' οὐρανοῦ κι εἶν' ὀρατός στό φόντο.
683. Ἐν' ἄλλο πού κατέγραψε, πώς ὁ πλανήτης Κρόνος
684. συμπίπτει στήν ἀνατολή τ' ἀστερισμοῦ τοῦ Ταύρου.
685. Σέ 'νά λιμάνι φθάσανε, ἀπάγκιο κι' ἀπανέμι,

686. πού βρῆκαν τσοῦρμο κάμποσους ψαράδες Ἐσκιμῶους
687. πού ἔχαν μικρά πλεούμενα ψαρεύοντας νά ζήσουν.
688. Ἀπὶκ' ἀραξοβόλησαν τὰ πλοῖα τοῦ Πυθέα
689. καὶ γνώρισαν αὐτόχθονες παράξενα ντυμένους
690. νά ἔχουν ἑλληνικὴ λαλιά πανάρχαια δική τους.
691. Μιλοῦσαν μιά διάλεκτο τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας
692. κι οἱ ντόπιοι φιλοξένησαν τοὺς ξένους ποντοπόρους.
693. Ἐκεῖ δὲν ἔφθαναν ποτέ ἀπ' ἄλλη χώρα πλοῖα,
694. οἱ πρῶτοι ἦταν πού ἔφθασαν σέ τοῦτο ἔδω τόν τόπο.
695. Ἀπό λιγές καὶ δέρματα ἐφτιάχνανε οἱ ντόπιοι
696. πλεούμενα π' ἀντέχουνε στά κύματα, στὸν πάγο
697. γιὰ νά ψαρεύουν στ' ἀνοιχτά τ' ὠκεανοῦ τὰ μέρη.
698. -Ἐρχόμαστε ἀπὸ μακριὰ κι ἀναζητῶ τῆ Θούλη
699. τὸ δρόμο ξέρεις γέροντα γιὰ κείνον ἔκει τόν τόπο;
700. -Οἱ μῦθοι μας πηγαίνουνε χιλιάδες χρόνια πίσω
701. μιλοῦν περὶ Ἀπόλλωνα καὶ τὸ πουλί τόν κύκνο
702. πού ταξιδεύει βόρεια στῶν Ὑπερβόρειων χώρα.
703. Στὰ δυτικὰ σάν ἀνοιχτεῖς ταξίδι δέκα μέρες
704. μιά χώρα ἔκει ἀπλώνεται κατάλευκη μέ πάγους.
705. Οἱ μῦθοι λέν πὼς πέρα ἔκει τοῦ Κάτω Κόσμ' ἡ πύλη
706. πού ἔχει ταφεῖ ὁ δέσμιος ὁ παντοκράτωρ Κρόνος.
707. Τὸ ρεῦμα τὸ θαλασσινὸ νά πάρεις ὅπως πάει
708. σέ μιά πορεία βορεινὴ κι ἐκεῖ θά βρεῖς ψαράδες
709. πού ξέρουν ἴσως πιο πολλά νά ποῦνε γιὰ τῆ Θούλη.
710. Ἀφότου ξεκουράστηκαν οἱ ναῦτες τοῦ Πυθέα
711. αὐγά, νερό ἐπήρανε καὶ ὅ,τι τοὺς προσφέραν,
712. ψαράδες δέκα πήρανε σέ κάθε πλοῖο πέντε
713. κι ἀνοίχτηκαν στὴ θάλασσα μέ βορεινὴ πορεία.
714. Κατέγραψαν τὸ χλιαρὸ πυκνὸ θαλάσσιο ρεῦμα*⁴,
715. τοὺς πάγους κράταγε μακριὰ σέ ὅλο του τὸ πλάτος
716. καὶ τὰ πουλιά ἐρχόντουσαν τ' αὐγά τοὺς ν' ἀποθέσουν
717. ἀκολουθώντας τὸ ζεστό τῆς θάλασσας τὸ ρεῦμα.
718. Τραβοῦσαν ὅλο στὸ βορρᾶ ὁ ἥλιος ξαγρυπνοῦσε,
719. σάν τὸ ξενύχτη ναυτικὸ, πού περπατοῦσε πάνω
720. στὴν ἄκρη τοῦ ὀρίζοντα χωρὶς νά κλείνει μάτι
721. κι ἡ μέρα ἐμεγάλωνε μετρώντας σέ κλεψύδρες.

Παραπομπές:

- 1*. Ωγυγία: Ισλανδία
- 2*. Όμηρος στίχος 1807
- 3*. Ις –Λαν – Δία: Ισλανδία (ή χώρα της Ωγυγίας)
- 4*. Ρεύμα:Παρακλάδι από το ρεύμα του St. Labradors

ΩΔΗ Θ' (9η)
Τό Ταξίδι πρὸς Γροιλανδία

722. Αρμάτωσαν τὰ πλοῖα τους καὶ μπήκανε στό ρεῦμα
723. σέ μιά πορεία βορεινή μετρώντας πάν' στό χάρτη
724. τό πλάτος, τήν ἀπόσταση, τίς ὥρες μέ κλεψύδρα
725. σ' ἐννιά ἡμέρες φτάσανε στή χώρα μέ τούς πάγους*¹.
726. Κρατώντας ρότα βορεινή κι ἀριστερά τίς ξέρες
727. τήν κόστα - κόστα πιάνοντας τούς πάγους ν' ἀποφύγουν
728. τό ρεῦμα τούς ταξίδεψε γι' ἀκόμη κάποιες μέρες.
729. Τό ρεῦμα τούς ἀνέβαζε καί μέτραγαν τό πλάτος
730. ὁ ἥλιος δέν βασίλευε πηγαίνοντας ἐπάνω.
731. Σιγά - σιγά τό σῶμα τους συνήθιζε τό κλίμα,
732. μά κάποιοι ἀπ' τό πλήρωμα ἀρχίσανε τή γκρίνια
733. γιατί κουράζοντ' εὐκόλα καί δύσκολα τ' ἰστίου
734. μπορούσανε τά πόδια τους τίς σκάλες ν' ἀνεβαίνουν
735. καί οἱ γιατροί διέγνωσαν σέ τρεῖς τοῦ πλοίου ναῦτες
736. πνευμονικά οἰδήματα ἀπ' ἔλλειψ' ὀξυγόνου.
737. Μετά 'πό μέρες φθάσανε στήν παγωμένη χώρα
738. πελώρια παγόβουνα ἀκτές μέ βράχια ὄλες
739. τῆς χάρισε τό ὄνομα γνωστή ὡς «Γραυς- Λαν - Δία*²».
740. Απάγκιο κόλπο βρήκανε στ' ὀγδόντα δύο πλάτος
741. καί ρίξαν ἄγκυρα ρηχά πού βρήκανε σιμά τους.
742. Λιμάνι βρήκαν κι ἄραξαν στοῦ Θαρηγηλίου*³ τέλος
743. ἐδέσανε τὰ πλοῖα τους καί στή στεριά ἐβγήκαν.
744. Ψαράδες μαζευτήκανε καί βλέποντας τούς ξένους
745. κρυφτήκαν ἄλλοι σέ σπηλιές καί ἄλλοι σέ λαγούμια.
746. Φωλιές σέ πάγους βρήκανε κι' αὐτόχθονες ντυμένους
747. μέ ρούχα ἀπό δέρματα, παπούτσια καί καπέλα.
748. Μονάχα ἕνας γέροντας ἐκάλεσε τούς ξένους,
749. πούμίλαγε διάλεκτο τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας
750. καί τόν Πυθέα κάλεσε νά 'ρθεῖ μέσ' στό λαγούμι
751. νά τόν φιλοξενήσουνε νά μάθει ποῦθ' ἐρχόνταν
752. γιατί ποτέ δέν πάτησεν ἐκεῖ τό πόδι ξένος.

753. –Εἶμ' Ἑλλην καί ζητῶ νά βρῶ τό δρόμο γιά τή Θούλη.
754. Τό δρόμο ξέρεις γέροντα γιά κείνον 'κεῖ τόν τόπο?
755. -Στή Θούλη μόνο φθάνουνε ἐπιλεγμένοι, λίγοι.
756. «Τήν θαυμαστήν ὁδόν τήν ἄγουσαν στίς πανηγύρεις
757. τῶν Ὑπερβόρειων δέν δύναται πεζός ἢ πλοίων
758. ἐρχόμενος δέν θά μπορεῖς νά εὔρεις*⁴». Θά λές μήπως,
759. τή χώρα π' ὁ Βορεάς τήν ὁμορφή Ωρειθια
760. τήν ἔκλειψε βραδιά χιονιά, γυναίκα νά τήν κάνει
761. στά ἔσχατα βασιλεία στήν κοίλη γῆ του μέσα.
762. Κι ἀφοῦ κλεφτά τήν ἄρπαξε, βασίλισσα τήν στέφει,
763. «ἐκεῖ π' ἀνοίγουν οὐρανοί στοῦ Φοίβου τό περβόλι*⁵».
764. -Ἐπίσης ξέρεις γέροντα τό τί σημαίνει Θούλη?
765. -Τό «Θού» σημαίνει τό Θεό, τό «λη» σημαίνει τόπο.
766. Σέ δέρμα, πού κρεμότανε στήν ὀροφή τοῦ ἴγκλου
767. ἐν' ἄρμα μέ κατάλευκους πελώριους δυό κύκνους
768. ζωγραφισμένο ἦτανε μέ πάνω τ' ἀναβάτη
769. τόν Ἥλιο Θεό Ἀπόλλωνα π' ἐρχόταν ἀπ' τή Δῆλο.
770. Γλυκό ἕνα χαμόγελο ἐξέφυγε τοῦ γέρου,
771. μέσ' τοῦ Πυθέα τή ματιά τήν ἐκπληξη σάν εἶδε
772. κι ἐνώθηκε μέ τή χαρά πού 'ταν ζωγραφισμένη
773. μέσ' στή γαλάζια τήν ματιά τοῦ γέρου Ἐσκιμῶου.
774. Μαζεύτηκαν οἱ κάτοικοι νά δοῦν τούς ξένους πού 'ρθαν
775. μοιράζοντας τά τρόφιμα μαζί τους πού 'χαν φέρει.
776. -Φθινόπωρο μᾶς ἔρχεται τό ἄρμα ἀπ' τή Δῆλο,
777. ἐλπίδα φέρονοντας, χαρά μέ φῶς ἀπ' τά οὐράνια.
778. Στή Δῆλο πάντα στέλνανε ἰέρειες γιά δῶρο,
779. σέ κύκνο μέ ὀλόλευκες φτεροῦγες, γιά νά μείνουν.
780. Ἄν θές τή Θούλη γιά νά βρεῖς, ἐπίκληση νά κάνεις
781. στόν Αἰθερόβατ' Ἄβαρι*⁶ τό δρόμο νά σοῦ δείξει.

Παραπομπές:

- 1*. Τη χώρα με τους πάγους: Γροιλανδία
- 2*. Γραυς-Λαν –Δία: Γροιλανδία
- 3*. Θαργηλίου: Μαΐου
- 4*. Απόσπασμα από ποίημα ποιητή Πίνδαρου
- 5*. Φοίβου περιβόλι: Το περιβόλι του ουρανού
- 6*. Ο Αβαρις :(α+βάρος=αβαρής!) ήταν ένας υπερβόρειος ιερέας διδάσκαλος του Πυθαγόρα. Αποκρατίωνα, Ηρόδοτος Μελπομένη, τομος 4,εκδ. Κάκτος 1992 και Πανσανίας 9.10. Σύμφωνα με τον Ιάμβλιχο λέγεται ότι επισκέφτηκε την Ελλάδα την εποχή του λοιμού της Αθήνας, να υποδείξει τη θέση του Μαντείου των Δελφών, να υποδείξει τη θέση του Ναού του Επικούρειου Απόλλωνα.

ΩΔΗ Γ' (10η)
Ἡ Ἐπίκληση τοῦ Πυθέα

782. Γονατιστός ἐπίκληση στόν Ἄβαρι προσφέρει
783. τό δρόμο τόν ἀχάρακτο τῆς Θούλης νά τοῦ δείξει.
784. Κι ὡς νά τελειώσει ἡ προσευχή πού ψέλλιζ' ὁ Πυθέας
785. μπροστά τους νάτος βρέθηκε σέ φωτεινό 'να τόξο*¹
786. δοθέν ἀπ' τόν Ἀπόλλωνα ἀπ' τοὺς παλιούς τοὺς χρόνους.
787. Ἀφοῦ τόν καλωσόρισαν Πυθέας τόν ρωτάει
788. ἄν ὁ χρησμός πού ἔδωσε τό Δελφικό Μαντεῖο
789. νά ἐπιλέξουνε αὐτόν νά σώσει τή Μαρσίλια
790. τ' Ἀπόλλωνα τό θέλημα ὅτ' ἦτανε στ' ἀλήθεια
791. νά 'ρθῶ καί μέ τά μάτια μου νά δῶ τή Θούλη πρῶτος
792. κι' οἱ μῦθοι ὅπου λέγονται σάν τί ἀλήθειες κρύβουν ;
793. -Πυθέα, 'γώ σέ κάλεσα, καί ὄχι σύ ἐμένα,
794. τους Ἕλληνες προγόνους σου γιά νά 'ρθεις νά γνωρίσεις
795. στή Θούλη τήν ἀπόμακρη Ὑπερβορείων χώρα.
796. Ἀπό τό δένδρο τῆς γενιᾶς τῶν Ἑλ, λοιπόν νά ξέρεις
797. τ' Ἀπόλλωνα ἐδῶ στή Θούλη τῶν Ὑπερβορείων
798. κρατᾶμε γόνο ὅλοι μας ἀπό τήν ἴδια ρίζα.
799. Πυθέα, 'δῶ σέ κάλεσα νά σ' ἀναθέσω πρῶτον
800. γραπτῶς νά διαφυλάξεις ὅσα θ' ἀκούσεις ἀπό μέ
801. γιατί ἀφοῦ παρέλθουνε στά πεντακόσια χρόνια
802. θά 'πιβληθεῖ στόν ἄνθρωπο σκοταδισμός, μέ βία.
803. Μεγάλη νύχτα θέ νά 'ρθεῖ στ' ἀνθρώπινο τό γένος.
804. Τά ἱερά θά γκρεμιστοῦν καί στή φωτιά θά ρίξουν
805. θεούς, ἀνθρώπους καί γραπτά ἀφοῦ ἐτοῦτα ὅλα,
806. ἀξίες ἀκατάλυτες γιά 'λεύθερους ἀνθρώπους,
807. ἀντίθετα συμφέροντα, πού θίγονται ιδέες
808. ξενόφερτες, χωρίς τό 'λλύτερο Ἑλλήνων πνεῦμα.
809. Ἑλλήνων αἷμα θά χυθεῖ στή γῆ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
810. στό πνεῦμα τό ἑλληνικό ὅσ' ἔχουνε πιστέψει.
811. Τοὺς μῦθους μας θά κλέψουνε καί τοὺς θεούς ἀκόμη,
812. θ' ἀλλάξουν τά ὀνόματα νά φαίνονται δικά τους

813. στ' ἀνθρώπου τή συνείδηση θέ νά περάσει ὅτι
814. ἡ γλώσσα κι ἡ ἱστορία μας καί ὁ πολιτισμός μας,
815. πού ἱστοροῦν καταγωγή ἐξ ἀπαρχῆς τοῦ κόσμου,
816. ὁ θεῖος ὁ προορισμός πού ἔχει ἡ φυλή μας
817. τῆς φαντασίας ὑλιστῶν πώς εἶναι παραμύθι.
818. Φανατικά θ' ἀκροβατοῦν πάν' στό θυμό καί μίσος
819. καί θ' ἀποκρύπτουν ξέροντας ποιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια.
820. Διαφύλαξεν ἐσύ γιά τίς γενιές π' ἀκολουθοῦνε
821. κι ἐσύ μπορεῖς, ἀπ' τήν ἱστορική κληρονομιά μας
822. γιά νά τά βροῦν ἀργότερα τοῦ πνεύματος ἀνθρώποι
823. νά πολεμοῦν σκοταδισμό μέ ὄπλο τους τή «Γνώση».

Παραπομπές:

- 1*. Τόξο : βλ. Nilsson 616. Ο Αβαρις ταξίδευε πάνω σε ένα φωτεινό τόξο

ΩΔΗ Κ' (11η)

Η Αρχαία Ελληνική Πνευματική Κοσμοθεωρία

1. Θεογονία

Άβαρις:

824. -Θεοί δέν ἦσαν πρόσωπα, ἀλλά δυνάμεις πνεῦμα.
825. Οἱ πρόγονοί μας εἶχανε πλουσία φαντασία
826. καί γνώση, πού ἐρμήνευαν τό κάθε τί στή φύση.
827. Ἐπλάσαν ἥρωες, θεοὺς τόν οὐρανό γεμίσαν
828. χαρίζοντας ὀνόματα σ' ἀστερισμούς κι ἀστέρια,
829. πού πρῶτον ἀναφέρονται στά «Ὀρφικά» μυστήρια.
830. Ταξίδεψαν τῆς γῆς τά μήκη καί τά πλάτη ὅλης
831. ἀφήνοντας ξωπίσω τους στό μάρμαρο τά χνάρια.
832. Στό μῦθο λέν, ἡ μάνα γῆ θεοὺς γεννάει πρῶτα,
833. παιδιὰ της εἶν' ὁ Οὐρανός, ὁ Πόντος καί τά Ὀρη.
834. Στά Ὀρη μένουν οἱ θεοί μέ δίχως ἀπογόνους.
835. Σάν πλάγιασε ἡ μάνα γῆ μέ τό παιδί της Πόντο
836. πρωτίστως γέννησε τρεῖς γιούς κι ἀργότερα δυό κόρες.
837. Νηρέας ὁ πρωτότοκος τῆς θάλασσας πού ἦταν,
838. ὁ Θαύμας ἦταν δεύτερος καί τρίτος ἦλθ' ὁ Φόρκυς.
839. Ἡ μιά της κόρη ἡ Κητώ κι ἡ ἄλλη Εὐρυβία.
840. Ὁ Φόρκυς, σάν ἐνώθηκε μέ τήν Κητώ γεννήσαν
841. τίς Γραῖες Φόρκιδες, Δεινώ, Ἐνώ καί τήν Πεφρήδω,
842. πού ἔγιναν συντρόφισσες τοῦ Ἄρη στοὺς πολέμους,
843. καί τίς Γοργόνες, Μέδουσα, Σθεινώ καί Ευρυάλη.
844. Τραγοῦδαγαν πολύ γλυκά ἐκεῖνες οἱ γοργόνες,
845. πού μάγευαν κάθε θνητό πού 'θελε τίς ἀκούσει,
846. μά τόν ἀπολιθώνανε καθ' ἄμοιρο σέ πέτρα
847. ἄν ἄθελά του τύχαινε νά τίς κοιτᾶ στά μάτια.
848. Τόν Ὀδυσσεά τόν τρανό τόν ἥρωα της Τροίας,
849. οἱ σύντροφοι τόν δέσανε γερά πάν' στό κατάρτι,

850. σάν τό καράβι πέρναγε τή χώρα τῶν Σειρήνων
 851. νά μή τυχόν στό ἄκουσμα τῶν τραγουδιῶν ἐνδώσει,
 852. σαγηνευτεῖ καί τρελαθεῖ καί τίς ακολουθήσει.

2. Ἡ Δημιουργία του σύμπαντος

853. Οἱ μῦθοι μέσ' στά μύχια τους μί ἀλήθεια πάντα κρύβουν.
 854. Μιλώντας γιά τό ἄπειρο καί τή δημιουργία,
 855. μιά δύναμη ἀρχέγονη δημιούργησε τό σύμπαν
 856. καί τώρα πές τό 'σύ ὡς θές τό φοβερό 'νομά της,
 857. καί πές την ἔκρηξη, ἐνέργεια τό πᾶν αἰτία.
 858. -Καί ὁ Θεός δέν ἔβαλε τό χέρι του στό σύμπαν;
 859. -Πές τη Θεό, ὑπέρτατο ὄν, πές τη καί «Μάνα Φύση».
 860. Θεό, τόν ἔπλασ' ὁ ἀδύναμος ὁ νοῦς τ' ἀνθρώπου
 861. γιά νά 'χει κάτι νά κουμπᾶ τούς φόβους του κι ἐλπίδες,
 862. καί 'χει πειστεῖ πώς ὁ Θεός ἀκούει καί τόν βλέπει,
 863. μέ ἀνδρική μορφή, μ' ἀγάπη πατρική, σοφία.
 864. Τόν ἔπλασε στά μέτρα του μέ γένια καί χιτώννα,
 865. πώς γράφει στά βιβλία του τίς πράξεις τῶν ἀνθρώπων,
 866. διαλέγει κείνους π' ἀγαπᾶ, σκοτώνει τούς ἐχθρούς τους,
 867. ὑπόσχεται πλουσία γῆ σάν κλέψ' ἄλλων χωράφια,
 868. ὑπόσχεται καί πρόβατα, γελάδια κι αἰχμαλώτους
 869. νά ἔχουν δούλους ἄφθονους τσοπάνηδες κι ἀμπέλια.
 870. Θε νά προσεύχοντ' ὅλοι τους πέντε φορές τή 'μέρα
 871. ν' ἀκολουθοῦνε τίς γραφές πού χάραξε σέ πλάκες
 872. γιά νά τούς εἶναι φιλικός, ὀδηγητής, προστάτης
 873. καί θέ νά βροῦν ἐκεῖ πού πᾶν' νά ρέει μέλι, γάλα...
 874. Στό Ἀπολλώνιο τό ΦΩΣ θά βρεῖς θεό καί «γνώση».
 875. Ἡ «γνώση» χάθηκεν ἐδῶ στή γῆ γιά τούς ἀνθρώπους
 876. ἀδύναμοι δέν ἤμποροῦν νά βροῦν τίς ἀπαντήσεις
 877. στά ἐρωτήματα αὐτοῦ τοῦ θαύματος πού βλέπεις.
 878. Τό σύμπαν εἶναι ἄπειρο χωρίς ἀρχή καί τέλος
 879. δέν τό χωρᾶ τ' ἀνθρώπου ὁ νοῦς χωρίς τό ΦΩΣ ἐξ ἄνω.
 880. Τρισμύρια τ' ἄστρ' ἀρμονικά σέ τροχιές γυρίζουν
 881. πού ἄλλα ἔχουνε ζωή, αὐτόφωτα κάποια ἄλλα
 882. καί ἄλλα βράχια 'νευ ζωῆς ἀδέσποτα γυρίζουν.
 883. Τρισμύριοι ὑπάρχουνε σάν τό δικό μας ἥλιο

884. σέ τροχιές σπειροειδεῖς μονάχοι κι ἐν συνόλω,
885. πού ὅλ' αὐτά διέπονται ἀπό τή «Μάνα Φύση».
886. Ἐδῶ στή γῆ ὑπάρχει ἡ ζωὴ γιὰ δύο λόγους,
887. ἀπόσταση τῆς γῆς ἀπό τόν ζωοδότη ἥλιο
888. καί ἡ ταχύτητα περιστροφῆς στόν ἑαυτό της γύρω.
889. Τ' ἀστερ' αὐτό τό λαμπερό τήν κεφαλὴν ἐπάνω
890. τ' ἀστερισμοῦ «Κυνός», ὁ Σείριος πού λάμπει εἶναι.
891. Τῆ νύχτα εἶν' λαμπρότερο ἀπ' ὅλα τ' ἄλλ' ἀστερία
892. καί ἂν μᾶς φαίνεται μικρό, μικρό δέν εἶναι διόλου,
893. φορές χιλίες λαμπρότερο ἀπ' τόν δικό μας ἥλιο,
894. φορές χιλίες μακρύτερα ἀπό τόν γαλαξία.
895. Ἀπό πλανήτη*¹ πού γυρνᾷ στοῦ Σείριου τ' ἄρμα ἔπάνω,
896. οἱ Ἐλ ξεκίνησαν ταξίδια μακρινά σέ ἄλλους
897. πλανῆτες, γαλαξίες φέροντας τό φῶς τῆς γνώσης
898. σ' αὐτόχθονες πού ζούσανε ἀγρίμια σέ νομάδες
899. χωρὶς λαλιά, μέ μυκηθμούς ὡς ἂν νά εἶναι ζῶα.
900. Στούς ἀστρικούς προορισμούς οἱ Ἐλ πού σταματοῦνε
901. τῆ χώρα Θούλη λένε. Βρίσκονται διάσπαρτες πάνω
902. στή γῆ καί σ' ἄλλους κόσμους ἀστρικούς καί γαλαξίες.
903. Οἱ πρόγονοί μας φθάσανε εἰς τόν πλανήτη τοῦτον,
904. μέ θεϊκὴ θεσπέσια μορφή, τῆ «γνώση» φέραν
905. κι ἐδῶ στή Θούλη, νά αὐτή, σταθήκανε πρωτίστως,
906. πού τότε ἦταν εὐφορη χλωρίδα καί πανίδα,
907. ποτάμια, λίμνες καί ζωὴ πολὺ προτοῦ ἀλλάξουν
908. κι ἀντιστραφοῦν τῆς γῆς κι οἱ δύο μαγνητικοὶ τῆς πόλοι*².
909. Τὰ γεγονότα χάνονται στό πέραςμα τοῦ χρόνου
910. ξεχνιοῦνται ὅλα γρήγορα στήν ἀνθρωπίνη μνήμη.
911. Ἐμεῖς οἱ Ἐλ μέ κωδικούς, πού ἄλλοι λένε μῦθο,
912. καλά μποροῦν νά κρύβουνε συμβάντα πού ἔχαν γίνει
913. στή γῆ καί σέ ἀστερισμούς νά μὴ τὰ πάρ' ὁ χρόνος
914. στ' ἀπύθμενα πιθάκια του γιὰ νά λησμονηθοῦνε.
915. Οἱ πρόγονοί μας εἶχανε στά μύχια τό ταξίδι
916. καί ἔσεις οἱ Ἐλ ἐδῶ στή γῆ τό ἔχετε μέσ' στό αἷμα
917. νά ταξιδεύετε παντοῦ, στή γῆς τὰ πλάτη πάνω
918. τοῦ πόντου ἢ ἔξερεύνηση μοναδικός ὁ στόχος
919. μαζί σας πάντα φέροντας τῆ «γνώση» στοὺς ἀγρίους.
920. Ὁ Προμηθεὺς στάλθηκε ἀπό τους Ἐλ, τῆ γνώση
921. στοὺς κατοικούντας ἀγρίους αὐτόχθονες νά φέρει.
922. Πυθέα, ὁ Θεὸς ἡ «Μάνα Φύση» εἶναι, ὅπου

923. διέπει καί καθοδηγεί τό ἄπειρον τό σύμπαν.
 924. Μορφή δέν ἔχει, οὔτε σχῆμα, οὔτε πού μοιάζει
 925. μέ τήν ἀνθρώπινη μορφή, ἀδυναμίες, φύλο.
 926. Θεός σάν ἔννοια, σάν πνεῦμα μόνο θά ὑπάρχει.
 927. Ἀνθρώπινη ἀδυναμία εἶναι τό νά βλέπουν
 928. μέ τά δικά τους μάτια τό θεό γιατί ἔτσι γέμει
 929. τῶν ἀδυναμιῶν τους τό «κενό», φορτώνοντάς τον
 930. μ' ἀνθρώπινα προβλήματα, ἐπιθυμίες κι ἔγνοιες.
 931. Αὐτό πού ἔχουμε κοινό ἢ «Μάνα Φύση» εἶναι,
 932. ἐνέργεια ὅλ' εἴμαστε, ἀνθρώποι μά καί ζῶα,
 933. ἀκόμη τά φυτά, πτερόεντα κι αὐτά τά ψάρια
 934. καί οἱ μικροί ὀργανισμοί, πού δέν μπορεῖ τό μάτι
 935. τ' ἀδύναμο τ' ἀνθρώπινο νά δεῖ καί νά τοῦς πιάσει.
 936. -Καί ὁ σκοπός σ' αὐτήνε τή ζωή σάν ποῖος εἶναι ?
 937. -Αὐτό Πυθέα θά τό βροῦν καί θά τ' ἀγγίξουν λίγοι,
 938. οἱ μύστες τοῦ Ἀπόλλωνα, ὡσάν ὁ Πυθαγόρας,
 939. Ἀριστοτέλης, Πλάτωνα, Σωκράτης, Ἀριστέας,
 940. ὁ Ζάλοξις, Τροφώνιος, Ἐπιμενίδης, Κύκνος.
 941. Ἀκόμα κι ἄλλοι μερικοί πού θάρθουνε σέ χρόνους
 942. γιά νά διδάξουν τοῦς βροτούς τήν «ἠθική», τί εἶναι
 943. «εὐ ζῆν», τίς ἀκατάλυτες ἀνθρώπινες ἀξίες.
 944. Σ' αὐτούς ἀποκαλύπτονται τά ἱερά μυστήρια
 945. τῆς «Μάνα Φύσης» τ' ἄχραντα κι αὐτοί ἱερούργοῦνε,
 946. ἐδῶ σ' αὐτόν τό χῶρο γῆ καί σέ πλανῆτες ἄλλους.
 947. Ἡ φύση τοῦ βροτοῦ τά αἰσθητήρια δέν ἔχει,
 948. ψηλά νά φθάσει σ' ἱερά ἐπίπεδα τῆς γνώσης.
 949. Ἡ μύηση στά ἄχραντα μυστήρια τῆς γνώσης
 950. περνᾷ ἀπό τά ἱερά τά μονοπάτια 'κεῖνα,
 951. σάν τοῦς Δελφούς, τόν Ὀλυμπο κι ἀπό τήν Ἐλευσίνα,
 952. τή Σουμερία, Μέμφιδα, τήν Ἑσπερία, Δῆλο,
 953. Δωδώνη, Χαμακούλια, τό Ζιάν, τήν Κάτω Θήβα
 954. κι ἀπό τά ἄλλα ἱερά τῆς γῆς πηγές τῆς «γνώσης».

3. Αναφορά στά Ἱερά πάνω στή Γῆ

955. Τό πλέγμα τῆς ἐνέργειας τή γῆ τυλίγει γύρω
 956. σάν δίχτυ, πού οἱ κόμβοι του ἐνέργεια ἐκπέμπουν.

957. Ἡ προβολή τῶν κόμβων του στῆς γῆς τῆ σφαίρα πάνω
958. συμπίπτουνε μέ τούς ναούς τά ἱερά τῆς γνώσης.
959. Ἐκεῖ ἐκτίζαν τούς ναούς οἱ Ἑλληνες προγόνοι
960. πού ἄφθονη ἐνέργεια νά ρέει σάν ποτάμι
961. ἀπό τά ἔγκατα της γῆς συνάμα κι οὐρανόθεν,
962. μά γίνετ' αἰσθητή ἀπό θνητούς ἐπιλεγμένους,
963. περίσσια ὅπου ἔχουνε τῆ θεϊκή τῆ χάρη
964. στό πνεῦμα π' ἔχουν δύναμη καί στήν ψυχή τό θεῖο
965. γιά νά μποροῦν τίς θεϊκές βουλές νά ἐρμηνεύουν.
966. Οἱ τόπ' αὐτοῖ διάσπαρτοι στή γῆ τῆ θεία πάνω.
967. Εἰς τόν Ἰκτίνο ἔδωσα δεοῦσες ὁδηγίεις
968. πῶς νά κτιστεῖ τ' Ἀπόλλωνα ναός στή Φιγαλεία.
969. Στή Σουμεριά³ πού βρέχεται ἀπό τά δύο ποτάμια,
970. στήν Γκίτζα, Πυραμίδες τοῦ Ζιάν, ἡ Χαμακούλια⁴
971. κατά τό μέγα πέλαγος πού 'ναι νησιά σπαρμένα,
972. ἐκεῖ μεγάλα καί τρανά ὑψώνονται τά τεῖχη.
973. Περὴφανη μοναδική τῶν Ἴνκας στέκει ἡ χώρα
974. στήν ἄκρη αὐτῆς της θάλασσας νοτία Ἐσπερία.
975. Θνητοῖ του κόσμ' αὐτοῦ δέν εἶναι ἡ φυλή τῶν Ἴνκας
976. ταξίδια μακρινά νά κάνουν σέ πλανῆτες ἄλλους.
977. Ἐπτά πύλες στεριώσανε στήν γῆ τήν κοίλη πάνω
978. στῆς Ἀμαζόνας τά βουνά π' ὁ Ἴνκας βασιλεύει,
979. στή Σουμεριά, στήν Αἴγυπτο, εἰς τούς Δελφούς, τῆ Δήλο,
980. εἰς τοῦ Ταινάρου τῆ σπηλιά κι ἐδῶ στή Θούλη πάνω,
981. τῶν χωροχρονικῶν θυρῶν οἱ χθόνιες πύλες εἶναι
982. καί ὁδηγοῦν στά Τάρταρα τοῦ Ἄδη ἢ στά Οὐράνια,
983. πού δέν δεσμεύονται ἀπό βαρυντικές δυνάμεις.
984. Δοσμένη ἡ ἐνέργεια ἀπό τῆ «Θεία Φύση»,
985. ἐνέργεια μοναδική, μορφές μοναχά ἀλλάζει.
986. Ὡσάν κινεῖται μέσ στά μέταλλα μορφοῦται μάζα,
987. πού ἄλλοτε δύο μέταλλα θά ἔλκονται βιαίως
988. καί ἄλλοτε πεδία πού βιαίως ἀπωθοῦνται.
989. Κατάλληλη συμπίεση ἐνέργειας, θά γίνει
990. ὀργανισμός, εἶναι ζωή, μέσ' τόν ἀγέρα ἤχος,
991. μέσ στό κενό θά γίνει φῶς τό νοῦ γιά νά φωτίζει.
992. Ἐάν μιά σκέψη θετική στό νοῦ φωλιάζει μέσα
993. καί πίστη πάνω σέ αὐτό, ὅπου τολμᾶς νά κάνεις
994. ἀνοίγει τότε ἡ θεϊκή ἡ Πύλη στά οὐράνια
995. τόν ἐκλεκτό τους νά δεχτοῦν στοῦ Φοῖβου τό περβόλι.

996. Σέ 'κείνους ὅπου φλέγονται νά βροῦν τήν πύλη τ' Ἄδη,
 997. σέ κείνους μόν' ἀνοίγουνε οἱ πύλες της Αβύσσου.
 998. Ἀχλύοι, Νεφελήν, Κιμμέριοι⁵ ὑποχθόνιοι ζοῦνε
 999. στήν κοίλη γῆ 'κεῖ μέσα τόν Ἀχέροντα φυλάγουν,
 1000. πού ὀδηγεῖ στόν Ἄδη μέσα 'κεῖ πού βασιλεύει
 1001. ὁ Πλούτωνας ἀφέντης κι ἄρχοντας, ὡς λέν στό μῦθο,
 1002. τοῦ Κάτω Κόσμου, κωδικό π' ὁ μῦθος κάποιον κρύβει.

4. Τά μνημεῖα - μυστήρια.

Μάτα Κίτα Πάνε, Νησιά του Πάσχα

1003. Κοιτοῦν ὅλο τή θάλασσα σάν νά προσμένουν κάποιον
 1004. νά 'ρθεῖ ἀπό τά πέλαγα ἤ καί ἀπ' τά οὐράνια
 1005. ἀμέτρητους ἐδῶ στή Χαμακούλια χρόνους στέκουν
 1006. καί συναντιοῦνται οἱ ματιές μαζί μέ τίς δικές μας,
 1007. αὐτοί νά περιμένουνε κι ἐμεῖς γιά ν' ἀποροῦμε.

5. Στόουνχεντζ

1008. Στό μῦθο λένε, πώς ὁ ἀρχιδαίμονας ἐπῆρε
 1009. καί τούς μετέφερε τούς μαγικούς ἐκείνους λίθους
 1010. στόν τόπο πού 'ναι τώρα 'δῶ ἐσύ γιά νά τούς βλέπεις.
 1011. Οἱ χωρικοί μαζεύτηκαν νά δοῦν σάν τί νά κτίζει
 1012. ὁ δαίμονας στόν πατρικό δικό τους τόπο 'πάνω.
 1013. Ὁ δαίμονας τούς ρώτησε βαριά πόσ' εἶν' ἡ πέτρα,
 1014. μά δέν ἀπάντησε κανείς γιά τούς ὀγκῶδεις λίθους
 1015. κι ὁ δαίμονας ὀργίστηκε καί πέταξε 'να λίθο

1016. ἐπάνω σ' ἓναν χωρικό καί του ἄκοψε τή φτέρνα.
1017. Ἐφύγαν ὅλοι ἔντρομοι τό δαίμονα ἀφῆσαν
1018. νά κτίσει ἄκεῖ τό σπίτι του, πού τ' ὄνομα ἐπῆρε
1019. «τῆς φτέρνας λίθος» καί αὐτό, τό ὄνομά του εἶναι.
1020. Ἀλήθεια εἶναι ὅτ' οἱ Ἕλ σέ ἀπωτάτους χρόνους
1021. ἐκτίσανε τ' Ἀπόλλωνα ναό θεοῦ τοῦ Ἥλιου,
1022. πού κρύβει κάποιον κωδικό τό κυκλικό τό σχῆμα.

6. Ἡ Σφήξ κι ὁ Οἰδίπους

1023. Ὁ μῦθος λέει, πως ἀπόγονος πολλῶν τεράτων
1024. ἐρωτικά σάν πλάγιασε ὁ Χρυσάωρας ἦταν
1025. σέ μιά σπηλιά στήν ἄκρη τῆς ἀκρογιαλιᾶς στά βράχια
1026. μέ τήν ὡραία νύμφη Ὠκεανίδα Καλλιρρόη
1027. γεννήθηκαν ἡ Ἐχιδνα πού ἔταν γυναίκα φίδι
1028. κι ὁ γίγας ὁ τρισώματος τό τέρας Γηρῶνης.
1029. Ὁ Τρύφωνας κι ἡ Ἐχιδνα ἐφέρανε στόν κόσμο
1030. τόν Ὄρθρο καί τόν Κέρβερο τόν φύλακα τοῦ Ἄδη,
1031. τόν τῆς Νεμέας Λέοντα κατ' ἐντολή τῆς Ἥρας

1032. ἐλεύθερος νά τριγυρνᾶ στά δάση τῆς Νεμέας,
 1033. τήν Ὑδρα ἔκεινο τό θεριό μέσ' στά νερά τῆς Λέρνης,
 1034. τή Φαία τῆς Κρομμύωνας καί τή Θηβαία Σφήγκα,
 1035. πού στούς διαβάτες ἔδινε ἕν αἶνιγμα νά λύσουν.
 1036. «Ποιό εἶν' αὐτό τό ὄν πού ἔχει φωνή καί εἶν' τετράπουν
 1037. μετά θά γίνει δίπουν, τέλος γίνεται καί τρίπουν;»
 1038. Ὁ κάθε ἕνας ἔντρομος στό ἄκουσμα τῆς Σφήγκας
 1039. δέν ἤμποροῦσε νά σκεφθεῖ καί τό διαβάτη τρώγει
 1040. μιά λανθασμέν' ἀπάντηση σάν ἔδινε στή Σφήγκα.
 1041. Μια μέρα ὅπου πέρασεν ἐκεῖθεν ὁ Οἰδίπους
 1042. ἀπάντησε «Ὁ ἄνθρωπος» στό αἶνιγμα τῆς Σφήγκας.
 1043. Ἡ Σφήγκα στ' ἄκουσμα «ὁ ἄνθρωπος» ἀπ' τό κακό της
 1044. στό τρίσβαθο γκρεμίστηκε τό βάραθρο, σκοτώθη.

7. Τά μυστικά τῆς Σφήγκας τῆς Γκίζας

1045. Στήν Αἴγυπτο, τῶν πυραμίδων παν' στή γῆ οἱ θέσεις
 1046. ἀντιστοιχοῦν στίς θέσεις τοῦ Ὠρίωνα τῶν ἄστρον,
 1047. τῶν μεταπτώσεων τῶν ἰσημεριῶν συμπίπτουν
 1048. στόν κύκλο πού ξεκίνησε εἰκόσι τρεῖς χιλιάδες
 1049. τούς χρόνους πρὶν τό σήμερα, π' ὁ ἥλιος φεύγει τότε
 1050. ἀπ' τῆς Παρθένου τόν ἀστερισμό καί εἰσερχόταν
 1051. στ' ἀστερισμοῦ τοῦ Λέοντος γιά ἄλλα τόσα χρόνια.
 1052. Τῆς Σφήγκας ὁ συμβολισμός κεφάλι γυναικειῶ
 1053. τό τῆς Παρθένου σύμβολο, πού ἔφυγεν ὁ ἥλιος,
 1054. καί μπῆκε εἰς τοῦ Λέοντα τ' ἀστερισμοῦ, τό σῶμα.
 1055. Στήν Αἴγυπτο οἱ ἱερεῖς σέ χρόνους ἀπωτάτους,
 1056. πρὶν τοῦ Χεφρήνου Φαραώ τήν τότε βασιλεία,
 1057. ἐγνώριζαν τά μυστικά ἐντός τῶν πυραμίδων.
 1058. Ἡ μάζα κάθε ζωντανοῦ, πού ἔμπαινε ἐντός των,
 1059. ἐνέργεια γινότανε μ' ἀπώλεια τῆς ὕλης.
 1060. Τά μυστικά ἔποκάλυψε ὁ Πυθαγόρας πρῶτος
 1061. γιά τήν ἐνέργεια ὡς σύνδεση μέ τούς πλανῆτες
 1062. καί ὄχι τά τῶν Φαραώ, πού λέγεται, οἱ τάφοι.
 1063. Τή Σφήγκα ἔκτισαν τῆς πυραμίδος προμετώπη
 1064. πού ὁμοιώματα τῶν τότ' ἀπόμακρων καιρῶν, σάν
 1065. κρυφίνος καί αἰνιγματώδους σκέψεις ὄντα εἶναι.

1066. Κρυμμένους τούς χρησμούς μά καί τή γνώση είχαν πάντα
 1067. οί ιερείς στή Θήβα καί στή Μέμφη τῆς Αἰγύπτου
 1068. μέσ' τόν κρυφό τόν κώδικα τῆς ἀριθμολεξίας.
 1069. Οί μύστες ὅπου γνώριζαν τήν ἀριθμοσοφία
 1070. μπορούσαν μέ λεξάριθμο τά μυστικά νά λύσουν.
 1071. «Ἡ Σφήγκα» στόν λεξάριθμο τό «σύν πᾶν» συμβολίζει,
 1072. συμπίπτουν οί λεξάριθμοι του σύμπαντος καί Σφήγκας.*⁶
 1073. «Ποῦ ἄνθρωπός τε, Ταῦρος καί Ἰέραξ, Λέων συνείσι;»
 1074. Οί Ἕλληνες συμβόλιζαν τῆς φύσης τά στοιχεῖα,
 1075. τόν Οὐρανό, τή Θάλασσα, Φωτιά κι αὐτή τή Γαία
 1076. πού περιέχονται καί περικλείουν τ' ὅλο Σύν-παν
 1077. π' ὁ Πυθαγόρας ὄρισε τῆς Τετρακτύος*⁷ τό Δέλτα.

8. Οἱ Γραμμές τῆς Νάσκα

1078. Στήν Ἑσπερίαν ἔζησε καί ἡ φυλή τῶν Νάσκα
 1079. πού εἶν' ἀπόγονοι τῶν Ἑλ πνευματικά ἀδελφία.
 1080. Ἐκτίσαν οὐρανόδρομους πᾶν' στά βουνά οἱ Ἴνκας
 1081. γιά νά πηγαινοέρχονται στή γῆ κι ἄλλους πλανῆτες.
 1082. Σημάδια ἔφήσανε παντοῦ στούς τόπους πού πηγαίναν
 1083. γιά νά γνωρίζουν σάν πετοῦν καί νά ἔρχονται καί φεύγουν.

Ουρανοδρόμεια στα βουνά των Ἴνκας

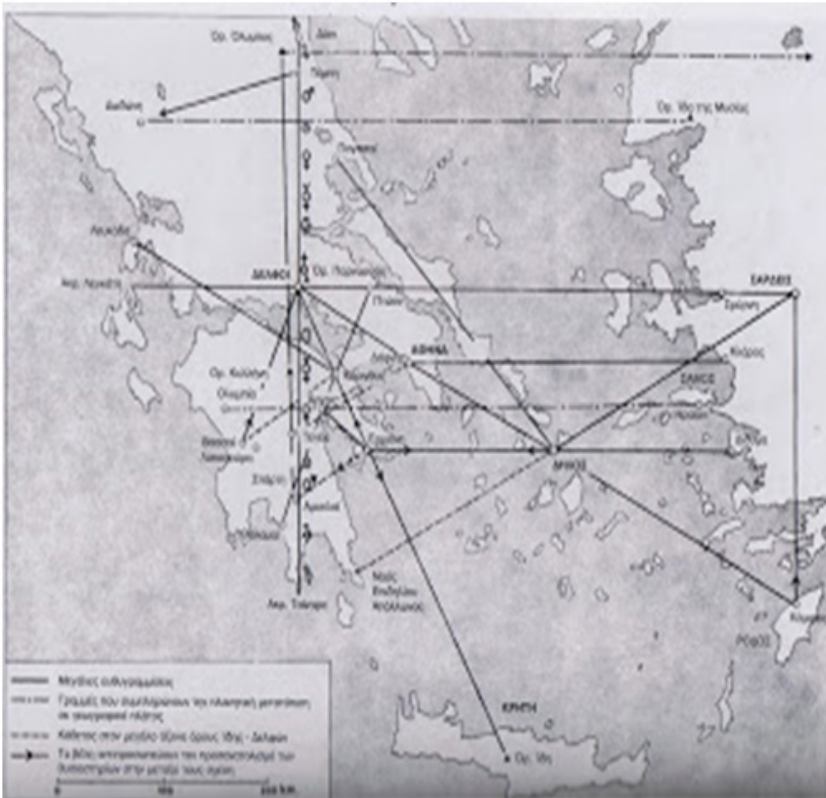
Yonaguni Monument

Ουρανοδρόμεια στα βουνά του ωκεανού

9. Αναφορά στον τριγωνισμό τῶν ἱερῶν μνημείων

1084. Πελεῖες*⁸ δυό ἐφύγανε ἀπ' τ' ἱερόν τῆς Μέμφης
1085. τό ἕνα πᾶ γιά τή Λιβύη τόν τόπο γιά νά δείξει
1086. τό ποῦ θά πρέπει νά κτιστεῖ τοῦ Ἄμμωνα μαντεῖο.
1087. Πλειάδες ὀνομάσθηκαν οἱ Σίβυλλες Πυθίες.
1088. Τό δεύτερο πρός τό βορρᾶ ἐστάθη στή Δωδώνη
1089. ἐπάνω σέ βελανιδιά καί τό χρησμό του λέει
1090. τό Δωδωναῖο νά κτιστεῖ μαντεῖο νά ἴδῳ κάτω.
1091. Ἀριστοτέλης ὁ παμμέγιστος πανεπιστήμων
1092. τά ἄστρα ὅλα Ἥλιοι πιστεύει ὅτι εἶναι.
1093. «Οἱ Ἥλιοι εἶναι οἱ Θεοί» καί τή ζωή μᾶς δίνουν.
1094. Ὁ ἥλιος μας ἂν κάποτε ἀπλά ἔτσι καί σβήσει
1095. σάν κάποτε τό ὕδρογόνο του στό τέλος φθάσει,

Η απόκρυφη Ιερή Γεωγραφία των Αρχαίων Μνημείων εν Ελλάδι

- 1096. εις τό πλανητικό του σύστημα θά πάψει τότε
- 1097. και στον πλανήτη γη ή ύπαρξη ζωής και τέλος.
- 1098. Ο Ήλιος μας πού δίνει τή ζωή στή γη επάνω
- 1099. θεός πού δίνει τή ζωή ο φωτοβόλος ήλιος,
- 1100. τή δύναμη από ἐμᾶς νά τήν στερήσει ἔχει.
- 1101. Θεοί, κατά συνέπεια, οί Ήλιοι εἶναι ὅλοι,
- 1102. υπέρτατοι θεοί τοῦ οὐρανοῦ τά ἄστρα εἶναι
- 1103. και πάν' στον ἀστερόεντα οὐράνιο τοῦτο θόλο
- 1104. οί δώδεκα οὐράνιοι ποζάρουν γαλαξίες.
- 1105. Γιατί, οί Ἑλ, Θεῶν Υἱοί αὐτοί, τό πῶς και πότε
- 1106. εις τόν πλανήτη γη ἀπό τήν Ἄνδρομέδα ἦλθαν ,
- 1107. μέ μόνο τους σταθμό στ' ἀστέρι τοῦ Κυνός επάνω,
- 1108. τό Σείριο, ἐρώτημ' ἀναπάντητο θά μείνει.

10. Περί Ψυχῆς

1109. Ὁ κτύπος τῆς καρδιᾶς πού δίνει τή ζωή μας εἶναι
1110. πού λέν ψυχή, συμπαντικῆς ἐνέργειας μιά σπίθα
1111. ἐνέργεια πού δέν χάνεται ξαναγυρνᾶ στό σύμπαν.
1112. Ἡ κάθε δόνηση στό εἶναι μέσα τῆς καρδιᾶς σου,
1113. σέ κῦμα τῆς θερμότητας τό σῶμα σου π' ἐκπέμπει
1114. τό κάθε σωματίδιο τοῦ εἶναι σου καί 'κεῖνα
1115. φωτόνια πού πήδησαν τό πρόσωπο φωτίζουν
1116. ἀπ' τῆς καρδιᾶς σου σκίρτημα μέ 'νά χαμόγελό σου.
1117. Τά μάτια σου ἀνιχνευτές σωματιδίων εἶναι
1118. ἐκπέμποντας τά κύματα μαγνητικά ἐκεῖνα
1119. μ' ἐνέργεια φορτίζουνε τοῦ νοῦ σου τούς νευρῶνες,
1120. σάν συνεχῶς ἐνέργεια τριγύρω νά ὑπάρχει.
1121. Μά φεύγοντας ἀπ' τή ζωή τό σῶμα διαλύται
1122. γιατί φθαρτό γεννήθηκε, ἀλλ' ἡ ψυχή του ὄχι
1123. στήν ἀρχική πηγὴ ἐνέργειας ξαναγυρίζει.

Παραπομπές:

- 1*. Από πλανήτη: Αυτός είναι ο 12ος πλανήτης που πλησιάζει το γαλαξία μας κάθε 3.600 έτη.
- 2*. Αντιστροφή των μαγνητικῶν πόλων της γης:
- 3*. Σουμερία : Αρχαία χώρα με πολιτισμό στο σημερινό Ιράκ
- 4*. Χαμακούλια: στη χώρα νησιά Μπίνι νικυκλώπεια τα τείχη [www. mousaios.gr](http://www.mousaios.gr), Αγγελος Αριβάνης
- 5*. Κιμμέριοι , Νεφελήν: Στην αρχαία Ελλάδα είναι γνωστοί από τους Ομηρικούς. Ο Όμηρος τους αναφέρει ως πολυάριθμο λαό σε βόρεια μέρη όπου «η ημέρα διαρκεί μία μόνο ώρα» (Οδύσσεια, κ, λ, ξ). Αυτό είχε ως συνέπεια οι αρχαίοι Έλληνες να θεωρούν τη χώρα τους ως σημείο εισόδου στον Άδη και να παράγουν το όνομά τους από τους Κερβέρους (Κερβέριοι – Κιμμέριοι). Λαοί στη βόρεια Σκυθία (*[www. fourakis-kea.com](http://www.fourakis-kea.com))
- 6*. ΣΦΙΞ= ΣΥΝ-ΠΑΝ=ΚΟΣΜΟΣ=Δ=ΤΕΤΡΑΚΤΥΣ=6!
[Η Σφιξ συμβολίζει το Σύν-Παν* [*(μ)παν] και έχουν τον ίδιο λεξάριθμο* (*Σφιξ = 781 = Συν-παν) νερό, γη, αέρας και φωτιά (ενέργεια)]
- 7*. Τετρακτύος: Βλέπε Ωδή 23η
- 8*. Πελείες*: αγριοπερίστερα

ΩΔΗ Λ' (12η) Ένεργειακό Πλέγμα

1. Κατακλυσμοί

1124. Σάν δίχτυ γύρ' άπλώνεται στή γῆ τό κῦμα κόκκων
1125. ένεργεια σ' άόρατα πεδία άκολουθώντας
1126. πορεία μιά άρμονική σάν μπαίνουν άπ' τόν πόλο
1127. τό βόρειο μαγνητικό κι εκβάλλουν άπ' τό νότιο.
1128. Βαλμένα είν' άρμονικά άπό τή «Μάνα Φύση»
1129. νά προστατεύουν τή ζωή άπό τίς ύπεριώδεις
1130. τοῦ ζωοδότη ἡλιου μας τίς βλαβερές άχτίδες.
1131. Αὐτά 'ναι πού ρυθμίζουνε στή γῆ μας τή χλωρίδα,
1132. πανίδα, τά νερά, ξηρά τροφή καί τίς μαρέες*¹,
1133. τήν θετική διάθεση τ' ανθρώπου καί τή σκέψη.
1134. Εὐαίσθητα στήν άλλαγή φορᾶς βαλμένα εἶναι
1135. άπό τή «Μάνα Φύση», προκαλοῦν κι εὐθύνη ἔχουν
1136. τήν άλλαγή τοῦ κλίματος ἐδῶ στή γῆ τή θεία,
1137. καί τούς κατακλυσμούς άπό τό λιώσιμο τῶν πάγων.

2. Ὁ κατακλυσμός τοῦ Ὠγύγου

1138. Ὁ πρῶτος ὁ κατακλυσμός τ' Ὠγύγου, ὅπ' ἐγίνη
1139. σέ χρόνους προϊστορικούς, ἐκείνους πού στό Ἄργος
1140. ὁ Φορωνεύς*² βασιλευε πού ἦταν γιός τοῦ Ἰνάχου.
1141. Σάν ἔν' άστέρι πέρασε κοντά στήν Ἀφροδίτη
1142. μετέβαλε τό σχῆμα της, τή διάμετρο καί χροῶμα.
1143. Τ' άστέρι ἔπεσε μ' ὀρμή στή γῆ τή θεία πάνω
1144. τριάκοντα δυό χιλιάδες χρόνους πρίν τό τώρα
1145. τῶν παγετῶνων ἄρχισεν ἐπάνω στή γῆ ἡ τήξη
1146. φτιάχνοντας πελώριο ἕνα παλίρροιας κύμα,

1147. πού 'πνιξε όλα πάν' στή γῆ φυτά, ἀνθρώπους, ζῶα,
 1148. στεριές ἀλλάξαν, θάλασσες, πανίδα καί χλωρίδα.
 1149. Ἡ Λεμουριά βυθίστηκε στῆς γῆς τά βάθη μέσα
 1150. ἀπό σεισμούς πού γίνανε μετά 'πό τήν πλημμύρα.
 1151. Σάν χαμηλώσαν τά νερά βουνοκορφές φανῆκαν
 1152. βρεθῆκαν λίμνες, θάλασσες μέσ στά κοιλώματά της
 1153. καί νιές στεριές βουνοκορφῶν ἐφάνηκαν ἐπάνω.

Χάρτης Ευρώπης και Αφρικής

1154. Μιά νέα γῆ ἐφάνηκε σ' αὐτὴν οἱ Ἕλ οἱ πρῶτοι
 1155. ἐπάνω της κατοίκησαν Ποσειδωνία*³ εἶπαν.
 1156. Οἱ κάτοικοι μετέφεραν ζωὴ ἀλλά καί γνώση
 1157. τεχνολογία ὑψηλὴ σ' ἐπίπεδα, τό πλοῖο
 1158. τό ἐναέριο κινεῖτο 'πό δυνάμεις μόνο
 1159. αἰώρησης κι ἀπώθησης βαρύτητας ἀπούσης.
 1160. Χιλιάδες χρόνους πρὶν τό σήμερα σχεδόν τριάντα
 1161. ὁ Βόσπορος σάν ρίχνεται καί οἱ στεριές βουλιάζουν
 1162. τῆς χώρας Αἰγῆίδος π' ἄλλοτε ἐκεῖ ἀνθίζαν
 1163. ἡ γνώση, γράμματα, πολιτισμοὶ καθὼς καί τέχνες.

Χάρτης Αιγαίας

1164. Καταποντίσθηκε ἡ Μέσα γῆ*⁴ καί χάθη τότε,
 1165. ἐκκρήξαν τά ἠφαίστεια π' ἀνενεργά ὡς ἦταν
 1166. καί ἓνα κῦμα ἔφτασε πάν' στά βουνά της Κρήτης.
 1167. Μέ τή σειρά τους οἱ σεισμοί πιέζοντας τή φλούδα
 1168. τή γήινη γεννήθηκαν κάποια νησιά τό πρῶτο
 1169. ἡ Δῆλος εἶναι, 'κεῖ π' ἀφίχθη ἡ Λητώ πρωτίστως
 1170. ἐρχόμενη ἀπό τῶν Ὑπερβόρειων τή χώρα
 1171. στή Δῆλο τόν Απόλλωνα κι' Ἀρτέμιδα γεννήσει.
 1172. Τό φῶς του ἡλιου θεοῦ ἐλάμπρυν' ἀπό τότε
 1173. τή χώρα μας καί τό νησί π' εὐλογημένο εἶναι.
 1174. Οἱ λίγοι πού σωθήκανε βροτοί στά κορφοβούνια
 1175. τσοπάνηδες, στό Ταίναρο γιά καταφύγιο βρῆκαν,
 1176. λεγόνταν τότε Πελασγοί οἱ κάτοικοι Μαλέα
 1177. π' ἐνώθηκαν μέ Δρύορες, τοῦ Πάρωννα Κενταύρους,
 1178. κι αὐτοί 'ταν πού διέσωσαν πολιτισμοῦ κομμάτι.
 1179. Ὑποφυλές τῶν Πελασγῶν λεγόντουσαν Μινύες,
 1180. Λελέγες, Καύκωνες καί Δόλορες αὐτοί πού στήσαν
 1181. τό πρῶτο πάν' στό Ταίναρο*⁵ τ' Απόλλωνα Μαντεῖο.
 1182. Ἀπ' τή φυλή τῶν Μινυῶν οἱ Μίνωες τῆς Κρήτης
 1183. καταγωγή τους ἔχουνε καί δόξασαν τήν Κρήτη
 1184. μέ ἀνθισμα πολιτισμοῦ σέ ὅλη τή Μεσόγεια,
 1185. π' ἀργότερα ἀπλώθηκε ἀπ' τό βορρᾶ στό νότο
 1186. στή μακρινή ἀνατολή μέ πόλεις ἀποικίες.
 1187. Στό μῦθο λέγεται, πῶς τά δελφίνια ἀκλουθώντας
 1188. τ' Απόλλωνα τούς ἤχους ἀπ' τή λύρα, ὀδηγήσαν

Η Αιγηίδα προ της βύθισης

1189. στοῦ Παρνασσοῦ τὸ ἄκρογιαλιές τὸ πλοῖο σέ λιμάνι.
 1190. Οἱ ναῦτες καί τὸ πλήρωμα πάν' στή πλαγιά ἀνεβήκαν
 1191. στήν Κασταλία τήν πηγή, πού φύλαγ' ἕνας δράκος.
 1192. Σκοτώνοντας τόν πύθωνα λευτέρωσε τή χώρα
 1193. καί ἴδρυσεν, ἐπέκταση, τὸ Δελφικό μαντεῖο,
 1194. ἐκείνου του Ταινάρου, πού ἐκτίσαν οἱ Μινύες.
 1195. Τίς Σίβυλλες ἀπ' τῆς Λιβύης τοῦ Ζήνωνος τήν κόρη
 1196. Συβίλλη ὅπου ἦτανε στοῦ Ἄμμωνα Μαντεῖο
 1197. τήν ἔφερε ἰέρεια Πυθία πρώτη χρίζει.
 1198. Τά χρόνια πού Μεσόγειος μιά πεδιάδα ἦταν
 1199. ὁ Νείλος ἤρεμος διέσχισε τήν πεδιάδα 'κείνη
 1200. ποτίζοντας καί κάνοντας πλουσία γῆ σέ ὄλο
 1201. τὸ πέρασμα πηγάζοντας ἀπό βουνά Λιβύης
 1202. ποτίζοντας τήν Αἴγυπτο χαρίζοντάς της πλοῦτο
 1203. καί ὅλα τὰ Μεσόγεια μέ πόλεις πλούσιες κάνει
 1204. ἐκβάλλει στόν ὠκεανό ἀπ' τίς Ἡράκλειες Στῆλες.
 1205. Ἡ Θώνις πού ἀνέπτυξεν ἐμπόριο καί τέχνες
 1206. ἡ χώρα ὅπου ἦτανε σταθμός τοῦ ἐμπορίου
 1207. τῶν λιμανιῶν πού βρίσκονταν σ' ἀνατολή καί δύση.
 1208. Ἡ Ἀτλαντίδα βούλιαξε μαζί μέ τή Μεσόγεια
 1209. ἀπό σεισμούς πού ἔγιναν σέ ἀπωτάτους χρόνους.
 1210. Οἱ μόνοι πού ἐπέζησαν ἐτούτη τήν πλημμύρα
 1211. ὁ Ὠγγυγος καί τοῦ Διός ἡ θυγατέρα ἦταν
 1212. ἡ Θήβη, πού ὁ Δίας τούς ἀξίωσε νά φέρουν
 1213. στό νέο γένος τῶν βροτῶν, ὁμορφες δύο κόρες
 1214. Ὁμόνοια καί Ἀρετή γνωστές ὡς Πραξικίδες
 1215. καί γιό μονάκριβο τόν φημισμένον Ἐλευσίνα.

3. Ὁ κατακλυσμός τοῦ Δευκαλίωνα*⁶

1216. Ὁ δεύτερος κατακλυσμός στό μῦθο λέν περίπου
 1217. χιλιάδες δέκα χρόνους ἀπ' τὸ σήμερα ὀπίσω,
 1218. ὁ Δίας ἀποφάσισε νά καταστρέψει τέλος
 1219. τῶν ἀγριῶν ἀνθρώπων τή γενιά διεφθαρμένη,
 1220. ἀφοῦ ἐκεῖνοι σκότωναν καί 'νας τόν ἄλλον τρώγαν
 1221. ξεχάσει εἶχαν νά τιμοῦν θεοὺς τε καί ἀνθρώπους.
 1222. Προστάτης πάντα τῶν βροτῶν ὁ Προμηθεὺς ἦταν

1223. στόν γιό του Δευκαλίωνα τό βασιλιᾶ τῆς Φθίας
 1224. μετέφερε τό μυστικό τό τί σκοπεύ' ό Δίας
 1225. καί τόν προτρέπει νά 'φτιαχνε κλειστό καράβι τότε
 1226. πού νάτανε γερό σκαρί στά ντόπια τά καρνάγια
 1227. χωρίς τιμόνι καί πανιά ν' άντέχει στή φουρτούνα.
 1228. Τήν Πύρρα τή γυναίκα του μαζί νά 'φοδιαστοῦνε
 1229. τροφές, νερό, φυτά καί ζά νά μπουνε μέσ' σ' άμπάρια
 1230. πουλιά κι από έναρετους ανθρώπους όσους ξέρουν
 1231. καί νά κλειστοῦνε μέσα 'κει για νά σωθοῦνε όλοι.
 1232. Οί καταρράκτες τ' οὐρανοῦ άνοιξαν μία νύχτα
 1233. καί τό νερό έσκεπασε τή γῆ απ' άκρη σ' άκρη
 1234. πού έβρεχ' άσταμάτητα έννια νυχτιές καί μέρες.
 1235. Καταλαγιάζουν τά νερά μετά 'πό κάποιο χρόνο
 1236. καί τό πλεούμεν' άραξε επάνω σ' ένα λόφο.
 1237. Άκόμη γι' άλλη μία φορά ό Προμηθεάς σώζει
 1238. ανθρώπους, ζώα καί φυτά νά μήν χαθει τό γένος.
 1239. Οί μόνοι πού επέζησαν στό όρος Όρθρου πάνω
 1240. ό Δευκαλίωνας καί ή πιστή τοῦ Πύρρα ήταν,
 1241. πού μέ τά παρακάλια τους διά τ' Έρμη ζητήσαν
 1242. από τό Δία, νιούς βροτούς νά μή χαθει τό γένος.
 1243. Άπέκτησαν δυό γιούς τόν Αμφικτύωνα καί Έλλην,
 1244. μετά γεννήθηκαν καί κόρες ή Πρωτογενεία,
 1245. ή Μελανθώ, ή Θυία κι ή όμορφη Πανδώρα.
 1246. Ό Έλλην ευλογήθηκε δυό γιούς νά αποκτήσει
 1247. από τήν Όρσιήδα νύμφη τό Δῶρο, τόν Εοῦθο
 1248. κί αυτοί οί πρόγονοι πού είναι τών Έλλήνων όλων.

4. Ό κατακλυσμός τοῦ Δάρδανου

1249. Στόν έσχατον τοῦ Δάρδανου^{*7} κατακλυσμόν εκείνο,
 1250. πού χώραν έλαβε περίπου έξ χιλιάδες χρόνους
 1251. μεταγενέστερος πολύ τοῦ Πάλλαντος ιερέα.
 1252. Μιά χούφτα Έλληνες οί μόνοι π' επέζησαν ήταν
 1253. πού φύγαν προς άνατολάς καί πήγαν στήν Άσία.
 1254. Τήν Τροία δημιούργησαν τούς άπωτάτους χρόνους,
 1255. πού δέσποζεν εκείνα τά στενά τά Δαρδανέλια.

1256. Ἐπτά γενιές ἐπέρασαν, ἑπτὰ πολέμοι γίναν,
 1257. ἑπτὰ φορές κατέστρεψαν οἱ Ἀχαιοὶ τὴν Τροία
 1258. γιὰ νὰ περνοῦν ἐλεύθερα ἀπ' τὰ στενά στόν Πόντο.

5. Ἀτλαντίδα & Αἰγιίδα *8

Γεωγραφική αναπαράσταση περιοχής Μεσογείου & Τριτωνίδος Θαλάσσης
 έως ~9.500 π.Χ.

1259. Σάν οἱ θεοὶ ἐμοίρασαν τὴ γῆ, ὁ μῦθος λέει,
 1260. στόν Ποσειδῶνα ἔπεσε στόν κληρὸ ἢ Ἀτλαντίδα
 1261. πού τὴν διακυβέρνησε μαζί μέ ἡμιθέους
 1262. τοὺς γιούς του, φθάνοντας ψηλά, πολύ ψηλά σέ «γνώση».
 1263. Τὴν ἐγγονή τοῦ τὴν Κλειτώ, ἐπόθησε γυναίκα
 1264. τὴν ἐκλεψε καί σέ νησί τὴν φέρνει καί τὴν κρύβει.
 1265. Ἐχάρισέν του ἡ Κλειτώ παιδιά Τιτάνες δέκα
 1266. κι αὐτοὶ μέ τὴ σειρά τους ἤρωες γεννήσαν δέκα
 1267. Ἀτλάντες, κι ὅλοι ἱεραρχικά τὴν Ἀτλαντίδα
 1268. ἐπάξια κυβέρνησαν πάρα πολλοὺς αἰῶνες.
 1269. Οἱ κάτοικοὶ τῆς λέγονταν «Ἡλιακοὶ Ἀτλάντες»
 1270. πού ὅλοι τοὺς ἐξύψωσαν τεχνολογία, γνώση.

1271. Τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρχείων*⁹ οἱ γραφές τους, λένε,
1272. « ἡ Ἀτλαντίδα ἦτανε στ' ὠκεανοῦ τῆ μέση.
1273. Ἀτλάντιοι ἀνέπτυξαν πολιτισμό δικό τους,
1274. πνευματικό καί τεχνικό ἐξελιγμένον πλήρως».
1275. Σάν ἐκατέβηκαν στή γῆ «Σεληνιακοί Ἀτλάντες»,
1276. φανατικοί ἱερατείου κάποιου θεολόγοι,
1277. ποτέ ἀποδεκτοί τῶν προοδευτικῶν δέν γίναν
1278. «Ἡλιακῶν Ἀτλάντων» καί ὁμοϊδεατῶν τῶν
1279. «Ἡλιακῶν Αἰγηϊαίων» πού ζοῦσαν στήν Ἑλλάδα.
1280. Ἀτλάντες Σεληνιακοί χιλιάδες δέκα χρόνους
1281. προτοῦ ἀπό τό σήμερα, ἐκστράτευσαν κατά τῶν
1282. «Ἡλιακῶν Αἰγηϊαίων» καί πόλεμο κηρύξαν,
1283. πού ὅπως καταγράφηκε στῆς Μέμφις τά βιβλία
1284. ἱστορικά σάν πόλεμος Ἀτλάντων κι Ἀθηναίων.
1285. Οἱ Ἕλληνες, ξεπέρασαν σέ ἀρετή καί τόλμη
1286. ἀκόμη πιό ψηλά τούς ἴδιους τούς ἑαυτούς των
1287. κι ἀφότου ἔφτασαν σ' ἐκεῖνο τοῦ γκρεμοῦ τό χεῖλος,
1288. τούς Ἀτλαντες ἐνίκησαν λευτέρωσαν ἀκόμη
1289. χωρίς κανέν' ἀντάλλαγμα καί τούς λαούς γειτόνους
1290. καί τρόπαια στηθήκανε στή λευτεριά καί δόξα
1291. καί ἄδοξα κατέληξε ὁ πόλεμος Ἀτλάντων.
1292. Σάν ἠθικά στ' ἀνθρώπινα ξεπέσαν οἱ Ἀτλάντες,
1293. τήν θεϊκή τους δύναμη καί αἴγλη τότε ἔχασαν.
1294. Ἡ τιμωρία ἦλθε μέ σεισμό π' ἐγίνηκε πρίν
1295. χιλιάδες δέκα χρόνια, τήν Ἀτλαντίδα στό βυθό
1296. ἐβούλιαξε μαζί μέ τήν Κλειτώ κι ὁ Ποσειδώνας,
1297. πού βρέθηκε στήν Αἴγυπτο, τόν ἱερέα Σάις
1298. ρωτᾶ νά μάθει κι ἔψαχνε γιά νά τή βρεῖ στά βάθη
1299. εἰς τόν Ἀτλαντικό καί μιά στά βάθη τῆς Αἰγηίδος.
1300. Ταυτόχρονα τῆς βύθισης Αἰγηίδος κι Ἀτλαντίδος
1301. ἀνύψωση ἐγίνηκε τῆς βόρειας Λιβύης
1302. τῆς Τριτωνίδος*¹⁰ φάνηκε τῆς θάλασσας ἡ ἄμμος.
1303. Ἀνύψωση τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν συνέβη
1304. ἀπό βορρᾶ σέ νότο γῆ τῆς Ἑσπερίας πέρα.
1305. Ἀλήθεια εἶναι κι ἄγνωστο ἡ ὁμορφή σελήνη
1306. ἐκπέμπει ἕνα φονικό μαγνητικό σάν κῦμα
1307. αἰτία κάποια ἄγνωστη στή μάνα γῆ τό στέλνει.
1308. Τά ἔγκατα τῆς μάνας γῆς μέ μιᾶς ἀνταριαστήκαν
1309. κι ἀναβρασμός ἐξέσπασε στά σπλάχνα τῆς πού βράζουν.

1310. Τά αίτια ἐκάνανε τούς πολικούς τούς πάγους
1311. νά λειώσουνε τῆς γέρικης τῆς γῆς οἱ δύο πόλοι
1312. καί νά βουλιάξουνε μαζί στῆς θάλασσας τά βάθη
1313. ἡ Ἀτλαντίδα παντελῶς, ἡ Θούλη κι ἡ Αἰγιήδα.
1314. Αὐτά, γνωστά στὴν Μέμφιδα, ὁ Σόλων καταγράφει,
1315. σάν οἱ ἱερεῖς τοῦ δείξανε στά ἱερά βιβλία,
1316. στὴν ἱερά Σαΐδα τῆς Αἰγύπτου, γεγραμμένα.
1317. Τυχαῖα τότε, καί ἀπό θεό κανέναν, ὄχι,
1318. τὰ χαμηλά τὰ μόρια τῆς πύκνωσης πεδίων
1319. τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν τριγύρω τοῦ πλανήτη
1320. συνέβη στίς μεταλλικές τίς θάλασσες σελήνης
1321. ἐκτοξευθῆκαν κι ἔπесαν στή γῆ τῆ θεία πάνω.
1322. Ὑπέρβαση τῶν φυσικῶν κανόνων πού συνέβη
1323. σάν πύκνωση τῆς θάλασσας μαζί καί τοῦ ἀγέρα
1324. καί τοῦ φλοιοῦ τῆς μάνας γῆς, τὰ πάντα παρασέρνει
1325. στό διάβα του τό φονικό φαινόμενο μᾶς φέρνει.
1326. Πυκνότερα, βαρύτερα ἐγίνανε τὰ πάντα
1327. ἀπ' τῆς μοριακῆς αὐτῆς συμπύκνωσης ἡ ὕλη
1328. ἀπ' τὴν στρατόσφαιρα ὡς τῆς γῆς τὰ βάθη κάτω
1329. ἐγίνανε πυκνότερα, βαρύτερα κι ἀμέσως
1330. καταποντίστηκαν στεριές στῆς θάλασσας τὰ βάθη
1331. καί παίρνοντας πολεμιστές Ἀτλάντες κι Αἰγιήδες
1332. ἐλεύθερους στά τρῖσβαθα καί τοῦ βυθοῦ λιμάνια.
1333. Ἐπέζησαν ὀλιγοστοί κι ἀπό τίς τρεῖς ομάδες
1334. Ἡλιακοί, Σελήνιοι καί Ἕλληνες Αἰγιήδες.
1335. Οἱ Ἀθηναῖοι Ἕλληνες ἐλεύθεροι καί πάλι
1336. αὐτοί 'ταν π' ὑπερίσχυσαν καί ξαναπροοδεύσαν
1337. μᾶς λέει ὁ Αἰγύπτιος ὁ μύστης τῆς Σαΐδος*¹¹ .
1338. «Σάν Ἕλληνες, θά πρέπει νά γνωρίζετε στή χώρα
1339. γεννήθηκε τ' ἑλληνικό τ' ὠραῖο θεῖο πνεῦμα
1340. κί ἀνθρώπινο ὑπῆρξε γένος καί αὐτό ἀπ' ὅπου
1341. κατάγεται, διότι διεσώθη λίγο σπέρμα».
1342. Τῶν Ἀθηναίων, κάποτε στό πάλλ' αὐτῆ ἡ πόλις
1343. ἀρίστη στὴν διακυβέρνηση ὑπῆρξε πάντα
1344. ἀκόμη καί στόν πόλεμο ἀρίστη καί ἀνδρεία.
1345. Στὴν πόλη πού ἡ Ἀθηναῖα προστάτισσα ἐγίνη
1346. τό σπέρμα μέ τόν Ἡφαιστο ἀπό τῆ γῆ ἐπῆραν
1347. π' ἀργότερα τό δώρισε σέ μᾶς γιά τῆ γενιά μας.
1348. Ἀνέθρεψε καί μόρφωσε ἡ ἴδια τούς πολίτες

1349. νά σέβονται τή λευτεριά δική τους καί τῶν ἄλλων,
 1350. γεννήθη τό καλλίτερο πολίτευμα στήν πόλη
 1351. ἀπ' ὅσα 'κούσαμε ποτέ στή γῆ ν' ὑπῆρξαν πάνω.

6. Ἡ Λεμουριά*¹²

1352. Ἐπάνω στά πανύψηλα βουνά τῆς Ἑσπερίας
 1353. πού κατοικοῦν ἀπόγονοι τῶν Ἑλ φυλή τῶν Ἴνκας
 1354. ταξίδεψαν οἱ Ἑλ στή Λεμουριά κι ἀκόμη πέρα,
 1355. π' ἀπλώνεται ἐκεῖθενε στό λιόγεσμα τοῦ ἡλίου
 1356. χειμερινῆς πορείας του, πού 'ναι σῆς γῆς τόν ἄλλο
 1357. τό νότιο πόλο, πέπλο πάγου κάτασπρο σκεπάζει.
 1358. Μιά χώρα μέ πανύψηλα βουνά, ποτάμια, κάμπους,
 1359. μέ δάση καταπράσινα, πουλιά συζοῦν μέ ζῶα
 1360. καί ἄνθρωποι προσαρμοστά στό κλίμα μ' ἄρμονία.
 1361. Οἱ πρῶτοι Ἑλ τῆς Λεμουριάς σέ κοινωνίες ζοῦσαν
 1362. εἰρηνικά χωρίς ποτέ διαμάχες καί πολέμους.
 1363. Καλλιεργούσανε τή γῆ, τά γράμματα τίς τέχνες,
 1364. καράβια ναυπηγήσανε μικρά γιά νά ψαρεύουν
 1365. καί ἄλλα μεγαλύτερα μακριά νά ταξιδεύουν
 1366. κι ὀχήματα γιά νά πετοῦν ἀπ' τό βορρᾶ στό νότο.
 1367. Ἀπ' ἓνα μῦθο ξέρουμε ὁ Κρόνος κι οἱ Τιτάνες,
 1368. ἐξοριστήκανε ἐκεῖ στά τάρταρα τοῦ Ἄδη.
 1369. Διαβρώθηκ' ὁ φλοιός τῆς γῆς, σέ ἀπωτάτους χρόνους
 1370. ἀπ' τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου τῆς σελήνης κῦμα.
 1371. Σεισμοί ἀκολουθήσανε ἐντός τῆς γῆς τά σπλάχνα
 1372. τή Λεμουριά κατάπιανε ἀπό βορρᾶ σέ νότο
 1373. καί μόνο οἱ βουνοκορφές ἐμείναν νά θυμίζουν
 1374. πῶς κάποτε ὑπῆρχανε πολιτισμός κι ἀνθρώποι.
 1375. Ἀπ' ἄγνωστους ὑπάρχουνε καιρούς μνημεῖα*¹³ κάποια
 1376. πού ἄλλα 'κτίσανε οἱ Ἑλ καί ἄλλα οἱ Τιτάνες.
 1377. Αὐτά πού στέκουν ὄρθια τόν οὐρανό κοιτάζουν
 1378. καί στέλνουνε μηνύματα γι' αὐτά πού βλέπουν πέρα
 1379. στό χάος μέσα μακριά χωρίς καί νά μποροῦνε
 1380. νά πιάσουν τά μηνύματα ἀπ' τούς βροτούς κανένας.
 1381. Καί παραμένουν ὄρθια γιά νά θυμίζουν ὅτι
 1382. ἡ γνώση ὅπου χάθηκε, ἐχάθηκε γιά πάντα.

Παραπομπές:

- 1*. Παλίρροιας.
- 2*. Ο Φορωνεύς. Από την Ωκεανίδα Μελία (ή Αργεία) ο Ίναχος απέκτησε τον Φορωνέα, τον Αιγιαλέα και την Ιώ. Ως παιδιά του αναφέρονται ακόμη ο Φηγεύς, ο Πελασγός, ο Άργος και η Μυκίνη. Ο Φορωνεύς που διαδέχτηκε τον Ίναχο, θεωρείται ο γενάρχης της Πελασγικής φυλής. Ο Πausανίας στα «Κορινθιακά» λέει ότι ο Φορωνέας θεωρείτο ως ένας εκ των προ-προϊστορικών Ελλήνων (των Προσελλήνων;!) ο οποίος συγκέντρωσε τους ανθρώπους σε κοινότητες ενώ μέχρι τότε έκαναν ημιάγρια ζωή.
- 3*. Ποσειδωνία: Τμήμα της Αιγιάδας ανατολικά του Άργους όπου βασιλεύσε ο Ίναχος (σπήλαιον Φράχθη) 25,000 χρόνια.
- 4*. Η Μέσα γη: Μεσόγειος εύφορη πεδιάδα με πόλεις. (Οσιριακός πολιτισμός).
- 5*. Το Μαντείο του Ταινάρου ήταν το πρώτο στον ελλαδικό χώρο (Στράβων).
- 6*. Δευκαλίωνα: (Τα Ελληνικά Χρονικά τοποθετούν ως ηγέτη της αντεπιθέσεως εναντίον των Ατλάντων τον βασιλέα της Αθήνας Ωγύγη. Δεν μπορούμε να ταυτίσουμε τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα και της Πύρρας με τον Ωγύγιο κατακλυσμό, διότι υπάρχουν γραπτά που λένε ότι τα γεγονότα του Δευκαλίωνος συνέβησαν πολύ αργότερα, γύρω στο 5.000 π.Χ., σε τοπικό επίπεδο ελληνικού χώρου, από φυσικές αιτίες. Παράλληλα του έπους Δευκαλίωνος κινούνται χρονικά τα Βαβυλωνιακά έπη κατακλυσμού του Γιλγαμές, ενώ μόνον τα Ελληνικά αρχαία Πελασγών και Αιγυπτίων, και τα αρχαία Μάγιας και Ίνκας αναφέρονται στον Ωγύγιο κατακλυσμό του 9.500 π.Χ.).
- 7*. Δαρδάνου: Ο κατακλυσμός του Δαρδάνου περίπου το 6.500 π.Χ.
- 8*. Ατλαντίδα & Αιγηίδα: Πλάτωνας και κατ' επέκταση ο ιερέας της Σαΐδος που μιλά στον Σόλωνα (Κριτίας Πλάτωνος). Παρατίθεται το σημείο του κειμένου ΙΑ1988, απ' όπου προκύπτει ο παραπάνω χάρτης. Οι επισημάνσεις είναι του ιστολογίου.
- 9*. Αιγυπτιακά αρχαία: Πλάτων «Τίμαιος» και «Κριτίας».
- 10*. Η πάλαι ποτέ θάλασσα Τριτωνίδα, η σημερινή έρημος Σαχάρα.
- 11*. Σαΐδα της Αιγύπτου: Πλάτων Τίμαιος & Κριτίας, ο ιερέας της Σαΐδος που μιλά στον Σόλωνα.
- 12*. Λεμουριά: ο πρώτος πολιτισμός δημιουργήθηκε πριν από 78.000 χρόνια στην ήπειρο αυτή και διήρκεσε, προς έκπληξη, 52.000 χρόνια. Λέγεται πως καταστράφηκε από σεισμούς, που έγιναν από μετατόπιση του πόλου που έγινε 26.000 χρόνια.
- 13*. Αγάλατα στα νησιά του Πάσχα.

ΩΔΗ Μ' (13η) Τιτᾶνες & Θεοί

- Πυθέας:

1383. Ἀλήθεια τί νά κρύβεται στήν Τιτανομαχία;
- Ἄβαρις:
1384. Στόν μῦθο λέν, θεότητες πανίσχυρες πώς ἦταν
1385. Τιτᾶνες, ὡς γεννήματα τοῦ Οὐρανοῦ καί Γαίας,
1386. καί κατοικοῦν στούς οὐρανούς, λεγόνταν κι Οὐρανίδες,
1387. χρυσή μιάν ἐποχή διακυβέρνησαν τόν κόσμο.
1388. Πλασμένοι ἦταν μοναχά ἀπό νερό καί χῶμα
1389. γί' αὐτό καί δέν μπορέσανε θεοί ποτέ νά εἶναι.
1390. Ἀντίπερα ὑπῆρχαν οἱ θεοί πού 'ταν αἰθέριοι,
1391. μέ πῦρ^{*1}, αἰθήρ^{*2}, ἀγάπη κι ἥλιοι στό χάος μέσα.
1392. Μά ὅταν κάποτε Θεοί καί οἱ Τιτᾶνες ἦλθαν
1393. σέ πόλεμο, γνωστό σέ μᾶς σάν Τιτανομαχία,
1394. νικήσαν τότε οἱ θεοί, λυτρώσανε τό σύμπαν
1395. καί πέταξαν στά τάρταρα τούς ἰσχυροῦς Τιτᾶνες.
1396. Ἀλήθεια εἶναι, πώς θεούς οἱ Ἕλληνες νοοῦσαν
1397. τούς δώδεκα οὐράνιους μ' ἀστέρια γαλαξίες
1398. κι' αὐτά πού 'ναι αὐτόφωτα, θεούς τά θεωροῦσαν,
1399. πού δίνουνε ζωή καί φῶς στήν ζωογόνο φύση
1400. σ' ἀστέρια πού 'ναι κοντινά ἀλλά καί σέ πλανῆτες.
1401. Τιτᾶνες καί Θεοί δέν εἶν' αὐτά ὀντότητες μέ
1402. ἀνθρώπινη μορφή, πού λέν πώς κυβερνοῦν τό σύμπαν.
1403. Οὐράνια εἶναι σώματα συμπαντικά ἀστέρια,
1404. σέ τροχιές μαγνητικῶν πεδίων των κινοῦνται
1405. μ' ἐπιρροές σ' ἠλιακά συστήματα καί σ' ἄστρα.
1406. Φωτοχυσίες ἀκτινῶν συνέχεια ἐκπέμπουν
1407. σ' ἠλιακά συστήματα καί σέ πλανῆτες ἄλλους,
1408. οὐσίες τοξικές καί ἄλλα χημικά στοιχεῖα,
1409. πορεία καί ἐξέλιξη αὐτά τά καθορίζουν
1410. τῶν ζωϊκῶν ὀργανισμῶν τῶν πλανητῶν καί ὄντων
1411. καί τοῦ δικοῦ μας ἀλλαγές καθῶς στό πάλαι 'γίναν.

1412. Αλλάζουνε καί προκαλοῦν ἀνατροπές στή φύση
1413. στά ἴλιακά συστήματα, ἀστέρια καί πλανῆτες.

Προμηθέας

1414. Τοῦ Προμηθέα^{*3} τ' ὄνομα «σκεπτόμενος» σημαίνει,
1415. Ἰαπετοῦ Τιτάνα γιός καί μιᾶς Ὠκεανίδας^{*4}
1416. κι ἀδελφία του ὁ Μέναιτος, Ἐπιμηθέας^{*5}, Ἄτλας.
1417. Θεός δέν ἦτανε, ἀλλά στόν Ὀλυμπο ἀνέβη
1418. μέ τή δική του δύναμη, τή δύναμη τοῦ νοῦ του,
1419. μέ διορατικότητα, μέ θέληση, μέ πίστη,
1420. στόν ὅποιο πάνω δὴ σκοπό μέ σκέψη καί μέ δράση,
1421. π' ἀμφισβητεῖ τή δύναμη ἀκόμη καί τοῦ Δία.
1422. Σάν ἐπληγώθ' ὁ Κένταυρος ἀθάνατος ὁ Χείρων
1423. ἀπ' ἓνα λάθος τ' Ἡρακλῆ φαρμακωμένο βέλος,
1424. ἀπό τό Δία ζήτησε γιά λύτρωσ' ἀπ' τόν πόνο
1425. νά γίν' αὐτός ξανά θνητός καί τήν ἀθανασία
1426. στόν Προμηθέα νά δοθεῖ πούν' τῶν βροτῶν προστάτης.
1427. Ὁ μῦθος λέει, ἦτανε σέ χρόνους ἀπωτάτους
1428. πού μοναχά θεοί στόν κόσμο τούτονε ὑπῆρχαν,
1429. βουνά, ποτάμια, θάλασσες, ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι,
1430. τή νύχτα τ' ἀστρα στόλιζαν τοῦ οὐρανοῦ τό φόντο.
1431. Θεοί ἐπλάσαν ζῶα, ψάρια καί πουλιά π' ὑπάρχουν
1432. μέ χῶμα καί φωτιά, μπορεῖ ἀπό νερό καί στάχτη,
1433. μπορεῖ κι ἀπ' ἄλλα ὑλικά στῆς γῆς τά σπλάχνα μέσα.
1434. Ὁ Δίας τότε ὄρισε τόν θεῖο Προμηθέα
1435. γιά νά μοιράσ' ὀνόματα κι ἐφόδια στά ζῶα
1436. γιά τή ζωή τους σάν θά βγοῦν στόν πάνω κόσμο νά ἔχουν
1437. γιά νά μποροῦν νά ζοῦν στίς καιρικές συνθηκές ὅλες.
1438. Ὁ Ἐπιμηθέας ζήλεψε, τόν ἀδελφό του πείθει
1439. νά κάν' αὐτός τή μοιρασιά στά ζῶα καί ἀνθρώπους.
1440. Στήν διανομή πλανεύτηκε ἀπό τήν ὁμορφιά τους
1441. μοιράζοντας ἀπλόχερα τή θεϊκή τήν χάρη
1442. μα κάπως ἀπερίσκεπτα σπατάλησε τ' ἐφόδια
1443. καί ξέχασε τόν ἄνθρωπο γυμνό χωρίς ἐλπίδα.
1444. Ὁ Προμηθέας χάρηκε πού ἔδε τά ζῶα ὅλα,
1445. μέ τίς καινούργιες φορεσιές μέ χρώματα καί νύχια,

1446. τόν ἀπροστάτευτ' ἄνθρωπο ὡσάν τόν αντικρίζει
1447. χωρίς νά πάρει οὔτε μιά, ἀπ' τοῦ θεοῦ τίς χάρες
1448. εὐθύς προστάτης τ' ἔγινε καί φεύγει γιά τή Λῆμνο.
1449. Στό ἐργαστήρι ἔφθασε τό πλούσιο τοῦ Ἡφαίστου
1450. καί κλέβει κειθε τή φωτιά στόν ἄνθρωπο τή δίνει
1451. μαζί καί μ' ἄλλα δῶρα, πού ἡ Ἀθηνᾶ κι' Ἀπόλλων
1452. προόριζαν μαζί κι' οἱ δύο στόν ἄνθρωπο νά δώσουν.
1453. Γι' αὐτήν του τήν παρακοή ὁ Δίας τόν δικάζει
1454. στόν Καύκασο τόν ἔδεσε κι ἔν' ἀετό ὀρίζει
1455. συκῶτι καί τά σπλάχνα του νά τρώει κάθε μέρα
1456. κι αὐτά νά ξαναγίνονται στής νύχτας τό σκοτάδι.
1457. Τριάντα χρόνια πέρασε δεμένος πάν' στούς βράχους
1458. ὡς πού νά ῥθει ὁ Ἡρακλῆς νά τόν ἐλευθερώσει
1459. σκοτώνοντας τόν ἀετό κι ἔσπασε τσ' ἀλυσίδες.
1460. Ὁ Δίας βλέποντας «φωτιά» στά χέρια τῶν ἀνθρώπων
1461. καί «γνώση» νά χειρίζονται μέ τόση εὐστροφία
1462. τό θρόνο του φοβήθηκε στόν Ὀλυμπο μή χάσει
1463. καί κάποιος ἀπ' τούς ἥρωες σφετεριστεῖ καί πάρει.
1464. Ἐμπνεύσθηκε καί ζήτησε τοῦ Ἡφαίστου μιά χάρη
1465. μέ θεϊκή ἐξάισια, μέ ὁμορφιά καί κάλλος,
1466. νά φτιάξει μιά γυναίκα, πού κι ὁ ἴδιος βλέποντάς την
1467. ζαλίστηκε στήν ὁμορφιά καί στό χαμόγελό της.
1468. Τῆς χάρισ' ἀπερίσκεπτα τό ὄνομα Πανδώρα
1479. μα ξέχασε στή ζάλη του μυαλό γιά νά τῆς βάλει.
1470. Τήν ἐκατέβασ' ὁ Ἑρμῆς εἰς τούς ἀνθρώπους δῶρο.
1471. Ἐπιμηθέας ἦτανε ὁ πρῶτος πού τήν εἶδε
1472. πού βλέποντας τήν ὁμορφιά, τά γυναικεία κάλλη
1473. χωρίς καθόλου νά σκεφτεῖ γυναίκα του ἐπῆρε
1474. μαζί μ' αὐτή τήν προίκα της πιθάρι ἕνα ἦταν
1475. μέ τήν ρητή τήν ἐντολή τοῦ Δία στούς ἀνθρώπους
1476. ποτέ νά μήν τ' ἀνοίξουνε σέ φῶς ἢ σέ σκοτάδι.
1477. Τόν πίθο κεῖνον ἀνοιξε ἡ ἄμυαλη Πανδώρα
1478. γεμᾶτος ἦταν μέ κακά, δεινά γιά τούς ἀνθρώπους,
1479. πού ὅλα ξεχυθήκανε σ' ἀνθρώπους καί σέ ζῶα
1480. ἀρρώστιες, μίσος, θάνατος, ἡ θλίψη κι ἡ κακία.
1481. Σ' ἀπάντησ' ὅλων τῶν δεινῶν αὐτῶν ὁ Προμηθέας
1482. προστάτης εἰς τόν ἄνθρωπο ἐγένη καί τοῦ δίνει
1483. τή «Γνώση», τῆς ἱατρικῆς γιά φάρμακα βοτάνια
1484. νά μάθει τούς ἀστερισμούς καί τόν προορισμό τους,

1485. τήν ἔμπνευση νά σκέπτεται γιά τέχνες κί ἐπιστῆμες.
 1486. Τό φῶς, στ' ἀλήθεια «γνώση» ἦτανε, π' ὁ Προμηθέας
 1487. ἀπ' τοὺς θεοὺς τό ἔκλεψε καί στοὺς ἀνθρώπους φέρνει,
 1488. τοὺς ἀκατάλυτους θεσμούς καί νόμους σάν ἐκείνους
 1489. τό πῶς νά ζοῦν εἰρηνικά χωρὶς πολέμους ὅλοι.
 1490. Ἡ φλόγα τότες ἀναψε καί θά φωτίζ' αἰώνια
 1491. τό Ἀπολλώνιο τό φῶς τῆς Ὀλυμπίας μέρη.
 1492. Μετέπειτα θά σκορπιστεῖ στῆς γῆς τά πλάτη ὅλα,
 1493. νά μάθουνε οἱ ἀνθρώποι νά παύουν τοὺς πολέμους,
 1494. ν' ἀγκαλιαστοῦνε οἱ βροτοὶ στό πανηγύρι 'κεῖνο
 1495. μέ τοὺς ἀνθούς τῆς Ἄνοιξης καί τοῦ Μαγιοῦ τά ρόδα
 1496. γιά νά γιορτάσουνε μαζί τό στέριωμα τσ' εἰρήνης.
 1497. Τά γεγονότα π' ἔγιναν σέ ἀπωτάτους χρόνους
 1498. στοὺς μύθους μέσα τῶν λαῶν καλά κρυμμένα εἶναι.
 1499. Οἱ μῦθοι κρύβουνε καλά τά μυστικά τσ' ἀλήθειας
 1500. γιά ἄθλους, κατορθώματα καί μάχες πού δοθήκαν,
 1501. ἀπ' Ἑλληνες ἡρωϊκούς μ' ὑπέρτατες δυνάμεις.
 1502. Ναοὺς ἐκτίζανε παντοῦ ἀνά τόν κόσμον ὅλον
 1503. καί πόλεις ὅπου ἔφεραν ὀνόματα δικά τους*⁶,
 1504. μ' ἀρχιτεκτονική, αἰσθητική καί πλούσιο κάλλος.
 1505. Τῆ γλώσσα τήν ἑλληνική τοὺς ἔδωσε μ' ἀγάπη
 1506. γιά νά μποροῦνε νά λαλοῦν καί νά συνεννοοῦνται.
 1507. Αὐτά ἐγίναν ὅλα τους σέ χρόνους ἀπωτάτους
 1508. μέ ἥρωες πνευματικούς μ' ἀγάπη καί μέ τόλμη
 1509. μέσ στην καρδιά τους εἶχανε τοῦ Προμηθέα φλόγα.
 1510. Καί ὅπου ψάξεις πάν' στή γῆ θά βρεῖς Ἑλλήνων πόλεις*⁷
 1511. γιά νά θυμίζουν στίς γενιές πού θά 'ρθοῦνε κατόπιν
 1512. πῶς Ἑλληνες περάσανε σέ τοῦτα 'δῶ τά μέρη
 1513. κι ἀφήναν ἴχνη μέ ναοὺς, ἀγάλματα καί γνώση.

Παραπομπές:

Τιτάνες: Οἱ Τιτάνες, παιδιά τῆς Γαίας καί τοῦ Οὐρανοῦ: Ωκεανός, Τηθύς, Κόιος, Φοίβη, Ὑπερίων, Ευρυφάεσσα ἢ Θεία, Κρείος, Ιαπετός, Θέμις, Μνημοσύνη, Κρόνος, Ρέα, Παιδιά τοῦ Ιαπετοῦ καί τῆς Ωκεανίδας Κλυμένης: Ἄτλας, Προμηθέας, Επιμηθέας, Μενoitίος, Παιδιά τοῦ Ὑπερίωνα καί τῆς Θείας: Ἥλιος, Σελήνη, Ἡώς

Εικόνα από διαδίκτυο

-
- 1*. Πυρ: ψυχή
 - 2*. Αιθέρα: νόηση
 - 3*. Προμηθέας: Προ+Μηθεύς, εκ του μήδομαι «προνοητικός»
 - 4*. Ωκεανίδα: Ασίας ή Θέμιδας ή Κλυμένης
 - 5*. Επιμηθέας: «επί + μήδομαι» : σκέπτομαι μετά, ο απερίσκεπτος
 - 6*. Όνόματα δικά τους: Βλέπε χάρτες του καπετά Λάζαρη, σελ. 180-189
 - 7*. Χάρτες του καπετά Βαρθολομαίου Λάζαρη, σελ. 180-189

ΩΔΗ Ν' (14η) Οί Πελασγικές ἐκστρατεῖες

Πυθέας:

1514. - Γιά τίς πελασγικές τίς ἐκστρατεῖες, μῦθος εἶναι;
Ἄβαρις:
1515. - Οἱ Ἕλληνες βιώνουμε πολλές χιλιάδες χρόνια
1516. σέ τούτη ἴδω τή γῆ κι ὀρμώμενοι ἐξ Αἰγίδος
1517. «φοιτῶντες πάντη ἐπ' αἴαν», μέ καταγεγραμμένα
1518. ἱστορικά ὀνόματα καί πράξεις στήν ὑφήλιο,
1519. ὀνοματοδοτήσανε τόν κάθε ἕνα τόπο*¹.
1520. Ἀφότου κατοικήσανε τή γῆ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
1521. οἱ Ἕλ, μέ τόν καιρό πολλοί ἀπό αὐτούς ξεχάσαν
1522. τή θεϊκή καταγωγή, προέλευση καί χάρη
1523. ξεχάσει εἶχαν τούς θεούς καί τόν προορισμό τους
1524. καί τούς πολέμους ἄρχισαν καί νά φιλονικοῦνε.
1525. Οἱ Ἕλ, πού κατοικούσανε εἰς τίς μεσόγειες χῶρες
1526. ἀποφασίσαν κάποτε νά βροῦνε τούς χαμένους
1527. ἀπό τούς Ἕλ πού πήγανε σ' ἀνατολῆς τά μέρη
1528. κι αὐτούς ὀπού χαθήκανε πηγαίνοντας στό νότο.
1529. Ξεκίνησαν τρεῖς στρατιές μέ Ἕλληνες στρατηλάτες
1530. νά βροῦν τούς Ἕλ πού ἦτανε ἀνά τά πλάτη σκόρπιοι
1531. στά τέσσερα τ' ὀρίζοντα στή γῆ σημεῖα πάνω
1532. μιά καί στούς ὤμους σήκωναν τό θεῖο τό φορτίο*²
1533. τίς ὑψηλές οὐράνιες ἀνθρώπινες ἀξίες.

1. Ἡ πρώτη ἐκστρατεία

1534. Ἡ πρώτη ὀπου ἔγινε Ἕλλήνων ἐκστρατεία
1535. ὀ στρατηλάτης Διόνυσος τοῦ Δία καί Σεμέλης,
1536. τῆς πρώτης ἴκείνης στρατιᾶς ἠγήθησε στίς χῶρες

1537. στά βάθη τῆς ἀνατολῆς π' ὠκεανός τις βρέχει.
 1538. Αὐτούς τούς βρῆκε συμφορά ἀπ' τούς Ὑξῶς τσ' ἀγρίους,
 1539. νομάδες ζοῦσαν δύστυχα στίς βόρειες Ἰνδίες
 1540. καί ζοῦσαν χρόνια ἔμετρα καί σκλαβωμένοι ὅλοι.
 1541. Μέ στρατηλάτη Διόνυσο μαζί του ἐκστρατεύσαν
 1542. γενναῖοι κι' ἄλλοι στρατηγοί κι' ἄξιοι βασιλιάδες
 1543. ὡσάν τόν Κρήτα τῆς Κνωσοῦ τό γόνο καί βλαστάρι,
 1544. ὁ γέρων Ἀστερίωνας ὁ βασιλιάς τῆς Κρήτης,
 1545. ὁ Αἰακός ὁ βασιλιάς τῆς Τροιζηνίας χώρας,
 1546. ὁ Ἀκταίων ὁ Μακεδών, ὁ βασιλιάς Ραδάμας,
 1547. ὁ Μακεδών ὁ Δάρδανος κι' ὁ στρατηγός Ὁφέλτης.
 1548. Μαζί τους ἐξεστράτευσε κι' ὁ γέρο Σαρπηδόνας
 1549. καί ὅλοι συγκεντρώθηκαν στή χώρα τῆς Αἰγύπτου.
 1550. Διέσχισαν τή θάλασσα τήν Ἐρυθρά τσ' Αἰγύπτου*³
 1551. μέ τό ραβδί τό ἱερό ὁ Διόνυσος κτυπάει
 1552. καί τά νερά ἀνοίγουνε σέ δρόμο νά διαβοῦνε
 1553. καί πέρασαν ἀπέναντι στίς χῶρες τῆς Ἀσίας
 1554. ἡ στρατιά, τό ἵππικό, τά κάρα καί καμηλές.
 1555. Ἀφοῦ διαβήκανε βουνά, ἐρήμους καί ποτάμια
 1556. διέσχισαν εἰρηνικά τῶν Σουμεριῶν χώρα
 1557. ἐφθάσανε στή μακρινή τή χώρα τῆς Ἰνδίας,
 1558. ὅπου τήν νέμονταν φυλές ἀπ' τοῦ βορρᾶ τίς στέπες
 1559. μέ ὄψ' ἐρυθρομελανή Ὑξῶς ἀμά καί Ράξοι,
 1560. μέ μυκηθμούς χωρίς λαλιά σάν ὄντα ἄγρια ζοῦσαν
 1561. ἐπάνω στά ψηλά βουνά καί ἔτρωγαν ἀνθρώπους.
 1562. Ἀφοῦ τούς κατατρόπωσαν, τούς ἔλλευθερώσαν
 1563. καί ὅλ' ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ἐλεύθερη ἔταν πάλι.
 1564. Πολλά τά χρόνια τῆς σκλαβιάς κι' ἐχάσανε τή γνώση,
 1565. καί σκλάβοι χρόνια ζοῦσανε στήν πατρική τους χώρα.
 1566. Κοντά στούς Ἑλληνες ἐμείνανε γιά νά δουλέψουν
 1567. διδάσκοντας τή γνώση σέ ἀνθρώπινες ἀξίες
 1568. τή λευτεριά, τό σεβασμό στόν ἄνθρωπο κι' ἀγάπη
 1569. πού γνώριζαν καί πίστευαν οἱ Ἑλ ἀπό τή Θούλη.

2. Ἡ δεύτερη ἐκστρατεία

1570. Ἀπ' ὅ,τι λένε οἱ γραφές στήν ἱερά Σαῖδα,
 1571. ὁ πρῶτος τῆς Αἰγύπτου Φαραῶ ὑπῆρξε κάποιος

1572. ὀνόματι Μηνάς, ἐλθὼν ἀπ' τοὺς Ὑπερβορείους.
 1573. Στὴ Θίνιδα σταμάτησε τὴν πόλιν τῆς Αἰγύπτου
 1574. γιὰ νὰ στεφθεῖ μὲ τὸ χρησμὸ σάν Φαραὼ στὴ χώρα,
 1575. πού τότε εἶχε τ' ὄνομα σάν Κάτω Αἰγιίδα*⁴
 1576. καὶ κατοικοῦσαν Ἕλληνες σέ ὅλη τὴ Μεσόγειο.
 1577. Πανέξυπνος καὶ ἄξιος ὁ Φαραὼ ὡς ἦταν,
 1578. τίς δυὸ Αἰγύπτους ἔνωσε, τὴν Πάνω καὶ τὴν Κάτω
 1579. καὶ ἴδρυσε στὴ Μέμφιδα τὸ ἱερό μαντεῖο.
 1580. Περίλαμπρους ἐκτίσανε ναοὺς γιὰ νὰ δοξάσει
 1581. τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς Ὑπερβορείους,
 1582. ὅπου τὴ «Γνώση» τοῦ ἔδωσαν νὰ κτίσει πυραμίδες
 1583. σάν ἐπικοινωνίας κέντρα μὲ πλανῆτες ἄλλους.
 1584. Σάν τέτοια κέντρα κτίσανε στὴ γῆ καὶ σ' ἄλλα μέρη,
 1585. πού τώρα ὅλα βρίσκονται στῶν θαλασσῶν τὰ βάθη.
 1586. Κοιμοῦνται τώρα ἤρεμα στοῦ Ἄτλαντα τὴ χώρα,
 1587. στὴ θάλασσα πού εἶναι τὸ Ζιάν καὶ Χαμακούλια.
 1588. Μοῦ ἀφηγήθηκε, στὴν Ἡλιούπολη σάν πῆγα
 1589. τὸν Πυθαγόρα γιὰ νὰ δῶ καὶ μύστη νὰ τὸν χρίσω,
 1590. ὁ γέροντας ἱστορικός Μανέθων κι ἱερέας.

3. Ἡ τρίτη ἐκστρατεία

1591. Θεοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης γόνος, ὁ Περσέας
 1592. ἠγήθηκε τῶν Πελασγῶν τῆς τρίτης ἐκστρατείας
 1593. στίς χώρες ὅπου βρίσκονται στὴ νότιο Αἰγιίδα
 1594. σέ πόλεις ὅπου κτίστηκαν στίς δυὸ τοῦ Νείλου ὄχθες
 1595. ἀπ' Ἕλληνες πού κάποτε βασιλεύ' ὁ Κηφέας.
 1596. Ὑξῶς ἐφθάσαν ὡς ἐκεῖ πάν' στῆς Λιβύης τὸ κέρασ
 1597. πολεμιστές μὲ ἄλογα πού ρήμαζαν τὴ χώρα.
 1598. Μὲ ὀδηγὸ τὴν Ἀθηνᾶ, ὁ μῦθος λέει, πρῶτος
 1599. ἐπέρασεν ἐκεῖθεν ὁ Περσέας γιὰ νὰ κόψει
 1600. τὴν κεφαλὴν τῆς Μέδουσας καὶ νὰ τὴ φέρει πίσω,
 1601. χρησμὸς πού κάποιος ὄριζε, στὸν Πολυδεύκη δῶρο,
 1602. νὰ δείξει ἀντροσύνη τοῦ κι ὅτι ἔναι γιὸς τοῦ Δία.
 1603. Στὸν τόπο ἀρχοντεύανε Κηφέας καὶ Κασσιόπη
 1604. στοὺς Ἕλληνες πού βρίσκονταν στῶν μελαψῶν τὴ χώρα.
 1605. Τίς Νηρηίδες πρόσβαλε ἡ ὁμορφή Κασσιόπη
 1606. πῶς τάχα εἶναι πιὸ ἁμορφή ἀπὸ τὴν κάθε μιά τους.

Χάρτης της Κάτω Αιγίδος

1607. Κι αὐτές παραπονέθηκαν στὸν μέγα Ποσειδῶνα
 1608. τὴν ἄσβη βασίλισσα Κασσιόπη τιμωρήσει.
 1609. Ὁ Ποσειδῶνας ἄκουσε τῶν Νηρηιδῶν τὸ κλάμα
 1610. καὶ στέλνει κῆτος φοβερό τὴ χώρα νά ρημάξει.
 1611. Ὁ βασιλιάς προσέφερε στὸν θεῖο Ποσειδῶνα
 1612. τὴν Ἀνδρομέδα, μέ χρησμό γιὰ νά σωθεῖ ἡ χώρα.
 1613. Ἡ ὁμορφιά της ξακουστή σ' ἀνατολή καὶ δύση
 1614. βορὰ στὸ κῆτος νά γινεῖ προστάζ' ὁ Ποσειδῶνας.
 1615. Σέ βράχους πάνω μυτερούς στῆς θάλασσας τὴν ἄκρη
 1616. τὴν κόρη ἄλυσόδεσαν χωρὶς κανέναν οἶκτο
 1617. στὴν ἄκρη τοῦ ὠκεανοῦ τὸ κῆτος νά τὴν τρώει.
 1618. Καβάλα πάν' στὸν Πήγασο περνώντας λευτερώνει
 1619. τοῦ βασιλιᾶ μονάκριβη τὴν Ἀνδρομέδα κόρη.
 1620. Τὴν κεφαλὴν τῆς μέδουσας στὸ κῆτος τὴ γυρίζει
 1621. πού βλέποντάς την πέτρωσε εὐθύς καὶ μαρμαρώνει.
 1622. Ἀφοῦ τὴν ἐλευθέρωσε τὴν Ἀνδρομέδα βάζει
 1623. στὴν πλάτη πάν' στὸν Πήγασο καβάλα γιὰ νά φθάσουν
 1624. στὸ πατρικὸ τὸ σπίτι του στὸ πλούσιο τὸ Ἄργος.
 1625. Τὰ φτερωτὰ τὰ πέδιλα εἰς τὸν Ἑρμῆ δωρίζει,
 1626. τὸν Πήγασο ἐλεύθερο στὸν Ὀλυμπο ἀφήκε,
 1627. τὴν κεφαλὴν τῆς Μέδουσας στὴν Ἀθηναῖα χαρίζει
 1628. κορῶνα τὴν ἐκόλλησεν ἐπάνω στὴν ἀσπίδα
 1629. ὡσάν τὴν βλέπουν οἱ ἐχθροὶ κι εὐθύς νά μαρμαρώνουν.
 1630. Στὸ μῦθο πάντα κρύβεται ἱστορικὴ ἀλήθεια,
 1631. πού εἶναι ὅτι κάποτε ἠγήθηκ' ὁ Περσέας
 1632. στὴν Κάτω τότε Αἴγυπτο τῆς τρίτης ἐκστρατείας

1633. ἐνίκησ' ὅλους τούς Ὑξῶς*⁵, π' ὁ μῦθος λέει κῆτος,
 1634. πού φθάσαν ὡς ἐκεῖ ἐρχόμενοι ἀπ' τὶς Ἰνδίες
 1635. καὶ ἄλλοι ἔπεσαν νεκροὶ καὶ ἄλλοι καταφύγαν
 1636. στή ζούγκλα καὶ στή θάλασσα γιὰ νά κρυφτοῦνε μέσα.
 1637. Πρὶν χρόνια ἀποβιβάστηκαν στό κέρασ τῆς Λιβύης
 1638. λυμαίνοντας, ρημάζοντας τή χώρα τοῦ Κηφέα.
 1639. Ἀφότου ἐλευθέρωσε τίς χώρες ὅλες ὅπου
 1640. ὁ Νεῖλος ἔχει τίς πηγές στά γάργαρα νερά του
 1641. στό θρόνο ἐπανέφερε τό βασιλιά Κηφέα
 1642. κι ἐκεῖνος τοῦ προσέφερε τήν κόρη του γιὰ νύφη.
 1643. Ἀπό αὐτούς γεννήθηκε πρωτότοκος ὁ Πέρσης
 1644. πού ἔγινε προπάτορας καὶ βασιλιάσ στή χώρα
 1645. π' ἀπλώνεται ἀνατολάσ μετὰ τή Σουμερία.
 1646. Ὁ Μίνης*⁶ τότ' ἐτίμησε περίσσεια τόν Περσέα
 1647. στήν Μέμφιδα περιλάμπρο ναό τοῦ κτίζει πρῶτα
 1648. καὶ τ' ὄνομά τοῦ ἔδωσε νά λέγεται Περσέας.
 1649. Στή μέσ' ἐκείνου τοῦ ναοῦ περίοπτα ἐστήθη
 1650. τό τοῦ Περσέα ἄγαλμα*⁷ κρατώντας πάν' στό χέρι
 1651. τήν κεφαλὴν τῆς Μέδουσας π' ὁ Δαίδαλος μέ σμίλη
 1652. σκαλίζει πάν' στό μάρμαρο πού 'φέραν ἀπ' τήν Τῆνο.
 1653. Νά στέκ' ἐκεῖ αἰώνια σ' ἀνατολή καὶ δύση,
 1654. γιὰ νά θυμίζει τόν τρανό τόν ἄθλο τοῦ Περσέα.
 1655. Ὁ Δίας τόν ἐτίμησε γιὰ τό κατόρθωμά του
 1656. κι ἀστερισμό τόν ἔκανε πάν' στόν οὐράνιο θόλο.

Παραπομπές:

- 1*. Καθ' ἓνα τόπο: Οἱ χάρτες του καπετὰ Λάζαρη, σελ. 180-189.
 2*. Ουράνιο φορτίο: Ἀνδρομέδιων – Ολυμπίων.
 3*. Αἰγύπτου: Σύμφωνα με τὸ Νόνο η ἐκστρατεία του Διονύσου.
 4*. Κάτω Αἰγίδα: Ἡ χώρα κάτω της Αἰγίδος, πρὶν βυθιστεῖ καὶ δημιουργηθεῖ ἡ Μεσόγειος
 5*. Ὑξῶς* : Νόνος: οἱ Ραξάς & Ὑξῶς φυλές κατοικοῦσαν βόρεια των Ἰμαλαίων.
 6*. Μίνης: ὁ πρῶτος Φαραῶ της πρῶτης δυναστείας.
 7*. Περσέα κρατώντας πασ τὸ χέρι του: (Ἡρόδοτος Βιβλ. Β' ἐδάφ. 91) Ὁ γλύπτης Ἰκτίνος που ἔβαλε τὴν κεφαλὴ τῆς Μέδουσας πάνω στήν ἀσπίδα της Αθηνάς κατηγορήθηκε γιὰ ἀσέβεια καὶ ἐξορίστηκε.

ΩΔΗ Ε' (15η) Ὁ Ἡρακλῆς

-Πυθέας:

1657. Τί μήνυμα νά φέρνουνε τοῦ Ἡρακλῆ οἱ ἄθλοι?
-Ἄβαρις: Ὁ Ἡρακλῆς – Ζεὺς:
1658. Μοναδικός τοῦ Δία γιός καί Ἡρας εἶναι κλέος
1659. ὁ Ἡρακλῆς, μέγας ἐξερευνητής ἠπειρῶν,
1660. θαλάσσιων ὁδῶν, λευτερωτής τῶν σκλαβωμένων,
1661. μετέφερε εἰς τοὺς βροτοὺς ἀνά τὴν οἰκουμένη
1662. ἑλληνικό πολιτισμό κι Ὑπερβορείων γνώση.
1663. Τῆς Ἡρας τῆς πανίσχυρης ἠ σκέψη προστασίας
1664. στό γένος τὸ ἀνθρώπινο στή γῆ πλανήτη πάνω,
1665. ὁ Ἡρακλῆς τὸ πρόγραμμα ἠγήθηκ' «Ἄνδρομέδα»
1666. μ' ἀποστολές ζωδιακῶν ἀστερισμῶν στό σύμπαν.
1667. Σέ δώδεκα ἐστάθηκε οὐράνιες ἐκστρατείες
1668. σέ δώδεκα μετέβηκε ἀστερισμούς στό σύμπαν
1669. σέ δώδεκα ἰσάριθμα πλανητικά ταξίδια
1670. καθένα τους κρυπτογραφεῖ τὸν κωδικό μυστήριο.
1671. Μετά τὴν ὀλοκλήρωση τῶν οὐρανίων ἄθλων
1672. ἐπέστρεψε στὸν Ὀλυμπο κι ἐκλήθη νά καθίσει
1673. ἐν μέσῳ τῶν Ὀλύμπιων ἐκ δεξιῶν τοῦ Δία
1674. ὡς «Ἡρακλέας – Ζεὺς», τιμὴ ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπίους.

Ἡρακλῆς ὁ Ἰδαῖος

1675. Ὑπήρξε κι ἄλλος Ἡρακλῆς μέ τ' ὄνομα «Ἰδαῖος»
1676. μιὰν ἄλλην ἔζησ' ἐποχὴ σύμφωνα μέ τὸ μῦθο,
1677. μέ «κωδικούς» πού ἦτανε οἱ δώδεκά τοῦ ἄθλοι,
1678. ἀφοῦ τοὺς ὀλοκλήρωσε μέσ' στήν Ἀργώ ἐμπήκε.
1679. Τοῦ ἥρωα Περσέα ἐγγονός ὁ Ἀμφιτρύων
1680. βασίλευε στήν Τίρυνθα στό θρόνο τοῦ πατέρα

1681. τοῦ Ἡλεκτρώωνα, Περσέα γιοῦ καί Ἀνδρομέδας.
1682. Ἡ κόρη τ' Ἡλεκτρώωνα ἡ ὁμορφη Ἀλκμήνη
1683. γιά προῖκα πῆρε κι ἔνωσε τῶν Μυκηνῶν τόν θρόνο
1684. μέ 'κεῖνον ἀπ' τήν Τίρυνθα μαζί νά βασιλέψουν,
1685. ἀφοῦ τῆς ἔδωσε βαρύτερα πρῶτα ὄρκο,
1686. «νά 'κδικηθεῖ γιά τό χαμό τοῦ γέρου της πατέρα».
1687. Μά δέν κοιμήθηκαν μαζί προτοῦ ὀλοκληρώσει
1688. τόν ὄρκο πού τῆς ἔδωσε μιά νύχτα μέ φεγγάρι.
1689. Ὁ μῦθος λέει, πῶς ὁ Ἀμφιτρώωνας ἐπῆρε
1690. συντρόφους μ' ἄρματα καί στήν Κεφαλληνία 'φθάσαν
1691. τόν ὄρκο πού τῆς ἔδωσε γιά νά τόν ἐκπληρώσει.
1692. Ἐστῆσαν κλεφτοπόλεμο μέ τούς Ταφίους τή νύχτα
1693. γιά νά τούς τιωρήσουνε, γιὰτ' ἔκλεψαν ἐκεῖνοι
1694. τά βόδια τοῦ πατέρα της καί τά 'φεραν στήν Τάφο.
1695. Ὁ Δίας ἐκατέβηκεν ἀπ' τήν κορφή τ' Ὀλύμπου,
1696. σταμάτησε, πρὶν τήν ἀνατολή, τοῦ ἡλίου τ' ἄρμα
1697. καί νύχτες τρεῖς κοιμήθηκε στό νυφικό κρεβάτι
1698. μέ τήν παρθένα νύφη γιά ἀπόκτηση τοῦ γιοῦ του.
1699. Τή μέρα πού γεννήθηκε ὁ Ἡρακλῆς Σωτήρας
1700. ὁ Δίας ὁ πατέρας του προεῖπε στό χρησμό του:
1701. «παιδί γεννιέται σήμερα ἀπ' τή γενιά Περσέα
1702. μονάκριβος καί κράτιστος στό γένος τῶν ἀνθρώπων
1703. καί τ' ὄνομά του πᾶν' στή γῆ θά μένει στούς αἰῶνες
1704. παράδειγμα πρὸς μίμηση στ' ἀνθρώπινο τό γένος
1705. ἀγάπη, πίστη ἔχοντας σ' αὐτό πού κάνεις πάνω
1706. θά φθάνεις καί τά δύσκολα ψηλά κι ἂν εἶναι πάνω».
1707. Σάν μῦθος θέλει νά γραφτοῦν οἱ ἄθλοι πού θά κάνει
1708. νικώντας ὅλα τά θεριά στῆς γῆς τά πλάτη πάνω
1709. πού βασανίζουνε πολλά τ' ἀνθρώπινο τό γένος.
1710. Σωτήρα θά τόν ἔχουνε ἀφοῦ τούς 'λευτερώσει
1711. ἀπ' τά θεριά πού νέμονται τῆς γῆς τήν πλάση ὅλη.
1712. Ὁ μῦθος θέλει νά μᾶς πεῖ πῶς ὅποιος ἔχει πίστη
1713. σέ στόχους ὅπ' ἐπέλεξε καί ἀγαπᾶ νά κάνει
1714. συνάμα μέ τή θετική σάν ὁδηγό τή σκέψη
1715. θέ νά μπορεῖ τούς οὐρανοὺς ν' ἀγγίξει τοῦ ἀπείρου.
1716. Ὁ Ἡρακλῆς δύο φορές ταξίδεψε ὡς στή Θούλη,
1717. τή μιά νά πάρει τά χρυσά τῶν Ἐσπερίδων μῆλα,
1718. κι ἀπ' τούς θεοὺς ἐζήτησε τήν ἄδεια νά πάρει
1719. κλαδί κοτίνου φύτρα¹ ἕνα τό θαλλόν ἐλαίας

1720. ἀπό τῆς ἀγριλιᾶς τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου δένδρου.
 1721. Τό ἔφερε, τό φύτεψε στή γῆ τῆς Ὀλυμπίας
 1722. καί ἔγινε τό σύμβολο τό ἱερό ἀπ' τότε.
 1723. Ἀπό κλαδί νά πλέκουνε τῆς ἀγριελιᾶς στεφάνι
 1724. τοῦ νικητῆ τήν κεφαλὴν μ' αὐτό νά στεφανώνουν.
 1725. Ὁ Ἡρακλῆς περίφραξε στήν Ὀλυμπία χῶρο,
 1726. καί ἀφιέρωσε αὐτόν εἰς τόν πατέρα Δία,
 1727. μέ λάφυρ' ἀπ' τῆ Ἴριδα στήν «Ἰερά τήν Ἄλτις»
 1728. γιά τούς ἀγῶνες π' ἄρχισεν ὁ Ἡρακλῆς Ἰδαῖος
 1729. τήν ἀπωτάτην ἐποχὴ τῶν «Ἰδαίων Δακτύλων²»,
 1730. πρὸς τήν τιμὴ τῆς νίκης τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Κρόνου.
 1731. Οἱ πρῶτ' ἀγῶνες³ ἄρχισαν χιλιάδες χρόνους πίσω,
 1732. σέ χρόνους ὅπου χάνονται στά βάθη τῶν αἰῶνων.
 1733. Θυσιαστήρια ἔκτισαν γιά τούς θεοὺς τ' Ὀλύμπου
 1734. καί πρὸς τιμὴ τοῦ Ἡρακλῆ ἐκτίσαν τό «Ἡρῶον»
 1735. στεφανωμένο πάντοτε μέ ἀγριελιᾶς στεφάνι
 1736. κι οἱ νικητές ελάμβαναν εὐφημισμὸ μονάχα
 1737. τό «Χαιρε Ἄναξ Ἡρακλῆς» καί ἥρωες γινόνταν.
 1738. Ὁ Προμηθεὺς ἔφερε ἀπ' τούς θεοὺς τὴ φλόγα
 1739. τό σύμβολο τ' Ἀπόλλωνα πρὸς τούς βροτούς σάν δῶρο.
 1740. Ἀπὸ τό φῶς τό ἱερό τ' Ἀπόλλωνα Ἡλίου
 1741. στήν Ὀλυμπία ἀνάβουνε πρὶν τῶν ἀγῶνων φλόγα,
 1742. νά τήν κρατοῦνε ἄσβεστη καθὼς κρατοῦν ἀγῶνες
 1743. καί νά τήν μεταφέρουνε οἱ νικητές μαζί τους
 1744. στή χώρα, στήν πατρίδα τους νά στήνουν πανηγύρια.
 1745. Νά κάνουν τήν πατρίδα τους περήφανη νά στέκει
 1746. γιορτές νά ὀργανώνουνε στό γυρισμὸ τους πίσω
 1747. καί τ' ὄνομά τ' ἀθάνατο νά μένει στοὺς αἰῶνες.
 1748. Οἱ ἄνθρωποι νά διδαχθοῦν νά σταματοῦν πολέμους,
 1749. τὰ μίση κι ὅλα τὰ κακὰ πού φθείρουν τούς ἀνθρώπους.
 1750. Στήν Ὀλυμπία ὄρισαν στά τέσσερα τὰ χρόνια
 1751. νά ὀργανώνονται μέ τ' Ἀπολλώνιο φῶς ἀγῶνες
 1752. κί ἀδελφωμένοι ὅλοι τους νά ἄγωνιστοῦν στό λίθο,
 1753. στ' ἀκόντιο, στό τρέξιμο καί νά καλλιεργήσουν
 1754. ἐκεῖνες ἀπ' τίς ἀρετές ὁπού τό πνεῦμα τέρπουν,
 1755. καλλιεργοῦνε τήν ψυχὴ τήν τῶν θεῶν ἢ τέρψη,
 1756. νά μάθουνε οἱ ἄνθρωποι νά ζοῦνε μέ Εἰρήνη.
 1757. Ὁ μῦθος τῶν Χρυσῶν τῶν Ἐσπερίδων⁴ μῆλων, εἶναι
 1758. στ' ἀλήθεια ὑπερπόντια ταξίδια τῶν Ἑλλήνων

1759. ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἔκαναν στή γῆ τή θεία πάνω
 1760. νά βροῦν τούς Ἑλληνες καί τίς πηγές χρυσοῦ πού εἶχαν
 1761. καί πίσω στήν πατρίδα τους νά φέρουν τό φορτίο.
 1762. Ταξίδια τοῦτα καί χρυσός καλύπτονται μέ μῦθο
 1763. τῆς ἐλαφίνας πού ἔτανε ὡς λέν' χρυσοκεράτη
 1764. π' εἶχ' ἐντολήν ὁ Ἡρακλῆς νά πιάσει καί νά φέρει,
 1765. στήν κόρη τ' Εὐρυσθέα βασιλιά, τοῦ γάμου δῶρο.
 1766. Ἐπάνω στά ψηλά βουνά τῆς Κυρηναίας ψάχνει
 1767. τήν ἐλαφίνα γιά νά βρεῖ ἐκεῖ ὁπού βοσκοῦσε.
 1768. Ὁ Ἡρακλῆς στόν πηγαίμο νά βρεῖ τήν ἐλαφίνα
 1769. ἀπό τή Θούλη πέρασε ν' ἐκπληρωθεῖ ὁ ἄθλος.
 1770. Τόν Ἄτλαντα συνάντησε πηγαίνοντας στή Δύση,
 1771. πού τό φορτίο τ' Οὐρανοῦ κρατοῦσε πάν' στήν πλάτη.
 1772. Τή σφαίρα πῆρε τ' Οὐρανοῦ παν' στή δική του πλάτη
 1773. γιά νά διδάξ' ἡ πράξη του καί τῶν βροτῶν τή σκέψη.
 1774. Ὁ Ἡρακλῆς ταξίδεψε σ' ἀνατολή καί δύση
 1775. καί ἔφθασε ὡς τῶν Ἰνδιῶν τή μακρινή τή χώρα
 1776. π' Ἀλέξανδρος ἐκστράτευσε γιά νά ἐκπολιτίσει
 1777. τούς βάρβαρους πού κατοικοῦν στά βάθη τῆς Ἀσίας.
 1778. Καί κτιζ' ἀπ' ὅπου κι ἄν περνᾶ βωμούς, λιμάνια, πόλεις
 1779. νά ζοῦν οἱ ντόπιοι εἰρηνικά ὁ εἰς κοντά στόν ἄλλον
 1780. καί ἔφερνε στούς ἄμοιρους αὐτόχθονες ἀνθρώπους
 1781. τ' Ἀπόλλωνα τό φῶς, παιδεία κι ἠθικές ἀξίες
 1782. νά μάθουν' ὅλοι τους νά ζοῦν διάφορο ἀπ' τά ζῶα.
 1783. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπέρασε στή χώρα τῆς Αἰγύπτου*⁵
 1784. σέ χρόνους π' ἀναφέρεται δέκα κι ἑπτὰ χιλιάδες.
 1785. Ἐκεῖ θεοποιήθηκε ὡς Ἡρακλῆς Ἰδαῖος.
 1786. Ἀπ' Αἴγυπτο ἐκστράτευσε, πενήντα χρόνους κάπου,
 1787. τήν ἰσχυρή ἐνίκησε τήν πόλη κράτος Τροία*⁶.
 1788. Φονεύθηκαν ὁ βασιλιάς Λαοδαιμών καί τέκνα
 1789. κι οἱ μόνοι πού ἐπέζησαν Ἡσιόνη καί Ποδάρκης.
 1790. Ὁ Τελαμών τήν Ἡσιόνη δῶρο πῆρε μόνος
 1791. μά τόν Ποδάρκη ἀδελφό πού ζήτησε νά πάρει
 1792. σάν σκλάβος ἔξαγοράσθηκε ἀπό τήν ἀδελφή του
 1793. προσφέροντας γιά ἔξαγορά καλύπτρα τοῦ προσώπου
 1794. ὀλόχρυσ' ἦτανε τοῦ Ἡφαιστου ὡς λέγεται ἔργο.

Παραπομπές:

Ηρακλής = Το κλέος της Ήρας (Ήρας-κλέος).

- 1*. Κλαδί κοτίνου φύτρα: Ο Πίνδαρος αναφέρει εις τον τρίτο Ολυμπιονικό του ότι, και ο θεός Ηρακλής έφθασε εις την χώρα των Υπερβορέων, από όπου έφερε εις την Ολυμπία τον κότινο (αγριελιά) κλαδί θαλλόν ελαίας δια του οποίου στεφανώνονταν οι Ολυμπιονίκες: 14-17. Επίσης το γεγονός αναφέρεται και από τον Πausανία.
- 2*. Ιδαίων Δακτύλων : πριν 19700 π.Χ. χρόνια περίπου.
- 3*. Οι πρώτοι αγώνες έγιναν πριν 19700 π.Χ. χρόνια περίπου.
- 4*. Εσπερίδων: Οι λαοί που έφτασαν με τον Ηρακλή στην Εσπερία έμειναν σε μία περιοχή τριών νησιών όπου ο ήλιος έδυε μόνο για μία ώρα επί μία περίοδο τριάντα ημερών.
- 5*. Αιγύπτου : Ηρόδοτος, «Ευτέρπη», πριν το Φαραώ Άμασι.
- 6*. Τροία: Στα δύο αετώματα του ναού της Αφαιάς στην Αίγινα, απεικονίζοντο οι δύο Τρωϊκοί πόλεμοι του Ηρακλή και των Αχαιών.

ΩΔΗ Ο' (16η) Η Αργώ

-Πυθέας:

1795. Σάν τί νά κρύβετ' ἄραγε εἰς τῆς Ἀργοῦς τό μῦθο,
1796. Κολχίδα, χώρες μακρινές ταξίδια κι Ἀργοναῦτες;
-Ἄβαρις:
1797. Οἱ Ἕλληνες καλά νά κρύβουν γεγονότα ξέρουν
1798. στόν «κωδικό» τό μῦθο μέσα, πού τό πάλαι γίναν.
1799. Ἡ Ἀργοναυτική ἢ ἐκστρατεία κωδικός ἦταν
1800. μιᾶς ἐξωγήινης ἀποστολῆς κατῆλθε στόν πλανήτη
1801. τή «γνώση» πού ἔχασαν στούς δύσμοιρους νά φέρει πάλι.
1802. Ὁ Ἀπολλώνιος ἱστορικά, ἀπ' τόν Ὀρφέα
1803. γιά τό ταξίδι τῆς Ἀργοῦς καί Ἀργοναῦτες πῆρε.
1804. Στό μῦθο πίσω κρύβονται καλά, ἀλήθειες δύο.
1805. Νά φέρει φῶς τ' Ἀπόλλωνα στούς Ἕλ, πού εἶχαν χάσει,
1806. πηγές νά βροῦνε τοῦ χρυσοῦ νά φέρουν στήν πατρίδα.
1807. Ἡ τεχνική αἰώρησης κι ἀπώθησης μ' αἰθέρα
1808. καί κίνηση μέ ὑπαρξη μαγνητικῶν πεδίων
1809. προσδίδει μετεώριση, ταχύτητα στήν ὕλη.
1810. Τή γνώση ἔφεραν οἱ Ἕλ ἐδῶ στή Θούλη πρῶτοι
1811. σάν ἦλθαν, ἀπ' ἐδῶ ταξίδευαν καί σ' ἄλλα μέρη.
1812. Τῆς μουσικῆς ἢ πανδαισία ἤχων κι ἄρμονίας,
1813. θά φέρει μετεώριση ἢ θετική ἢ σκέψη.
1814. Ἐπίδραση τοῦ νοῦ, μ' ἐστιασμένης σκέψης βάθος
1815. ἢ ψυχική ἢ δύναμη αὐτή γεννιέται, ὅπου
1816. μπορεῖ καί μετεώριση νά προκαλέσει ὕλης.
1817. Στούς μνημένους ἢ ψυχο-νοητική προσδίδει
1818. τή δύναμη καί τ' ἀκατόρθωτα νά φθάνει ὅλα,
1819. νά φέρ' ἀντιβαρύτητα καί στό δικό μας σῶμα,
1820. νά ταξιδεύουμε στή γῆ καί σέ πλανῆτες ἄλλους
1821. μ' ὑπέρ ταχύτητα ἀκόμη τοῦ φωτός ἐκείνης,
1822. μέ τήν ταχύτητα ὅπου μετρᾷ τή σκέψη μόνο.
1823. Στό μῦθο λέν γιά τό χρῆσμό τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου

1824. για νά σωθεῖ ἡ Ἰωλκός ἀπό τή συμφορά της
 1825. ἀνάγκασε τό βασιλιά Πελία για νά φτιάξει
 1826. τό πλοῖο ἔκεινο τήν Ἀργώ νά πάει στήν Κολχίδα
 1827. νά φέρει τοῦ χρυσόμαλλου κριοῦ τό δέρας πίσω,
 1828. ἐκεῖνο πού φυγάδεψε τό Φρίξο καί τήν Ἑλλη.
 1829. Τό δέρας τοῦτο φύλαγε μερόνυχτα ὁ δράκος
 1830. στή ρίζα τῆς βελανιδιάς στό Ἄλσος τῆς Κολχίδας.
 1831. Στ' ἀλήθεια Ἀργοναυτική τοῦ μύθου ἐκστρατεία
 1832. μέ τήν «Ἀργώ» ὡς κωδικό, ταξίδια τῶν Ἑλλήνων
 1833. τῆ «Γνώση καί τό Φῶς» νά φέρουνε στίς χῶρες ὅλες
 1834. πού κατοικοῦσαν Ἑλληνες καί σ' ἄλλες τῶν βαρβάρων,
 1835. πού ἔχε νά κάνει μέ θεούς κι ἀνθρώπινες ἀξίες.
 1836. Στό μῦθο λέν, ἡ Ἀθηνᾶ ἀπ' τόν οὐράνιο θόλο,
 1837. τό πλοῖο πῆρε τήν Ἀργώ καί στό καρνάγιο φέρνει
 1838. τῆς Ἰωλκοῦ, νά κάνει τίς ἐπισκευές ὁ Ἄργος.
 1839. Αὐτή, στήν πλώρη μέσα κάρφωσε τό ξύλο ἔκεινο
 1840. τῆς Δωδωναίας τῆς Δρυός, πού ἔχε φωνήν ἀνθρώπου,
 1841. νά ταξιδεύει τήν Ἀργώ σέ θάλασσες κι αἰθέρες,
 1842. μέ τ' ἀετοῦ τό πέταγμα τοῦ δελφινιοῦ τό κάλλος.
 1843. Ὁ Ἄργος, ὁ καραβο-μαραγκός τῆ γνώση πῆρε
 1844. ἀπ' τούς θεούς νά κάνει τήν Ἀργώ νά ταξιδεύει
 1845. σάν πλοῖο μέσα στό νερό καί σάν πουλί σ' ἀγέρα.
 1846. Σάν ἐμπαρκάραν στήν Ἀργώ σπουδαῖοι Ἀργοναῦτες
 1847. μέ τόν Ἰάσον' ἀρχηγό, τό γιό τοῦ Φριξοῦ Ἄργο,
 1848. πού τήν Ἀργώ ναυπήγησε, τόν ποιητή Ὀρφέα,
 1849. πού παίζοντας τή λύρα του τούς κωπηλάτες βόηθα
 1850. νά γιάνει μέ τούς ἤχους της τόν πόνο ν' ἀπαλύνει.
 1851. Ἐκτός ἀπό τή μουσική φιλόσοφος ὑπῆρξε
 1852. Ἑλλήνων ὁ μυσταγωγός καί τήν κοσμογονία
 1853. διδάσκοντας τούς ἐκλεκτούς περί θεογονίας.
 1854. Ὁ πρῶτος πού ἐμίλησε για χάος καί για ὕλη
 1855. ὅπου μετά τήν ἐκρηξη γεννήθηκε ὁ Ἔρως.
 1856. Ὁ ποιητής καί μουσικός, φιλόσοφος Ὀρφέας
 1857. μυσταγωγία δίδασκε τούς «ἐκλεκτούς κι ἀρίστους» *1
 1858. για τή δομή τοῦ σύμπαντος καί τῆ θεογονία,
 1859. τήν κίνηση τῶν πλανητῶν μέ τάξη κι ἀρμονία.
 1860. Στή λύρα ἔπαιζε μελωδικά τραγούδια
 1861. κί ἀλάφραινε τούς στεναγμούς σέ ὄλο τό ταξίδι.
 1862. Ὁ Ἡρακλῆς ὁ ἥρωας μετά τούς δώδεκ' ἄθλους,

1863. τ' ἀδέλφια οἱ Διόσκουροι ὁ Πολυδεύκης, Κάστωρ,
 1864. σάν σύμβουλος στίς θεϊκές βουλές ὁ μάντης Μόψος,
 1865. μαζί τους μπῆκε Ἀσκληπιός γιά νά διδάξ' ἀγάπη.
 1866. Ἡ μόνη Ἀργοναύτισσα τῶν Ἑλληνίδων ἦταν
 1867. τῆς Καληδῶνας κυνηγός παρθένα Ἀταλάντη.
 1868. Τ' Ἀθάμαντα εἶν' ἐγγονή καί τῆς Κλυμένης κόρη
 1869. ἡ Ἀταλάντη ὁμορφη καί ὡς δρομέας ἦταν,
 1870. στήν ἐκστρατεία ζήτησε κι αὐτή νά λάβει μέρος,
 1871. ἡ μόνη ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν Ἑλληνίδων τότε
 1872. προστατευόμενη τῆς Ἄρτεμης θεᾶς ὡς ἦταν.
 1873. Ὁ μῦθος λέει πῶς, ὁ βασιλιάς τῆς Καλυδῶνος
 1874. θυσίες κάνει στούς θεούς, τήν Ἄρτεμη ξεχνάει.
 1875. Ἡ Ἄρτεμις ἀπέστειλε στήν Αἰτωλία κάπρο
 1876. καί τὰ σπαρτά τῶν Αἰτωλῶν ρημάζει νύχτα μέρα.
 1877. Οἱ πιό γενναῖοι κυνηγοί ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα
 1878. στήν Καλυδῶνα ἤλθανε τόν κάπρο νά σκοτώσουν.
 1879. Μαζί τους ἦρθαν Ἄδμητος, Πηλέας καί Θησέας,
 1880. Ἰάσωνας, τά δίδυμα, οἱ Πολυδεύκης - Κάστωρ.
 1881. Τόν κάπρο ὅμως σκότωσε μιά κυνηγός γενναία
 1882. ἡ Ἀταλάντη ὁμορφη, περιφημος δρομέας.
 1883. Ὁ κυνηγός Μελέαγρος τῆς ἔδωσε γιά δῶρο
 1884. τοῦ κάπρου 'κείνη τή δορά*² γιά τό κατόρθωμά της.
 1885. Σαράντα νέοι μπήκανε γιά πλήρωμα στό πλοῖο
 1886. γιά τὰ πανιά, γιά τὰ κουπιά καί τίς δουλειές τοῦ πλοίου,
 1887. ἐβάλαν πλώρη γιά νά πᾶν' στήν χώρα τῆς Κολχίδος.
 1888. Σάν ναῦτες μπήκαν στήν Ἀργώ οἱ Ἕλληνες τῆς πλώρης
 1889. πού τότε ταξιδέψανε σ' ὅλα τῆς γῆς τὰ πλάτη
 1890. τοῦ Προμηθεά φέροντες τή «γνώση» στούς ἀνθρώπους.
 1891. Ὡσάν «ἀμνόν ἐπί σφαγήν» γιά τό χρυσό τό δέρμα,
 1892. ἐθελοντές ἀνήσυχτοι τῆς ἐποχῆς ὡς πνεῦμα,
 1893. μέ τήν Ἀργώ ξεκίνησαν ἀναζητώντας τόπους
 1894. πού ἦταν ἄγνωστοι, σκοπός ἐπίτευξη τοῦ στόχου.
 1895. Ἰάσωνας καί Ἀθηνᾶ μαζί κί' οἱ Ἀργοναῦτες
 1896. στό πέρασμά τους σφράγισαν καί γράψαν' ἓνα ἔπος
 1897. πρός δόξα τῆς πατρίδας τους τῆς ὁμορφῆς Ἑλλάδας.
 1898. Ἰάσων ἦταν ἀρχηγός, ὁ Ἡρακλῆς σιμά του,
 1899. Θησέας ἦταν στά πανιά κί' Ὀρφέας μέ τήν λύρα.
 1900. Στά ξάρτια εἶν' τά δίδυμα, οἱ Πολυδεύκης, Κάστωρ
 1901. στή λαγουδέρα*³ ἄξιος ὁ Τίφυς ὁ ναυτίλος,

1902. μά πέθανε στή χώρα τῶν Μαριανδυνῶν πρίν φθάσουν,
1903. ἄν καί τρεῖς μέρες πάλευε ὁ Μόμψος νά τόν σώσει.
1904. Ὁ ἀσπρομάλλης Ἑργίλος ὁ γιός τοῦ Ποσειδῶνα
1905. πού ἤξερ' ἀπ' τίς θάλασσες ἀνέλαβε τιμόνι
1906. γιά νά κρατᾶ πάν' στόν καιρό τοῦ πλοίου τήν πορεία.
1907. Μαζί τους μέσα στήν Ἀργώ Ἀσκληπιός ἐμπήκε
1908. γιά νά διδάξει βάρβαρους ἰατρική κι ἀγάπη.
1909. Τ' Ἑρμῆ καί Ἴσσας οἱ τρεῖς γιοί, ὁ Εὐρυτος, Ἐχίων,
1910. κι ὁ Αἰθαλίδης μπήκανε ὡς ναῦτες κωπηλάτες.
1911. Ἐμπήκαν πρῶτοι στήν Ἀργώ τά δυό παιδιά τοῦ Ἄρη
1912. Ἀγκαῖος κι Εὐφημος, μαζί μέ τά παιδιά Φιλία
1913. κι Εὐμέδωνας τοῦ Διόνυσου κι αὐτοί σάν κωπηλάτες.
1914. Ἰάλμενος τοῦ Ἄρη γιός καί τῆς θνητῆς Ἀστυόχης,
1915. πού τ' ὄνομα τοῦ θεῆ νά πεῖ, αὐτός π' ὄρμᾶ στή μάχη,
1916. μνηστήρας ἦταν κάποτε τσ' Ἐλένης τῆς Ὠραίας.
1917. Ὁ Σκάλαφος κι αὐτός τοῦ Ἄρη γιός, ὅπου στήν Τροία,
1918. σάν ἀρχηγός ὁδήγησε τό στόλο τῶν Μυνίων,
1919. μ' ὀγδόντα πλοῖα τρόφιμα ἐπῆγαν φορτωμένα.
1920. Οἱ φτερωτοί δυό ἀδελφοί Καλαίς καί ὁ Ζήτης
1921. μοναχογιοί Ὠρείθυιας καί τοῦ Βορέα ἦταν,
1922. πού λύτρωσαν τό βασιλιᾶ Φινέα, ἀπ' ἐκεῖνες
1923. τίς φοβερές τίς ἄρπυιες πού τ' ἔτρωγαν τίς σάρκες.
1924. Τά δυό ἀδέλφια ὀργότερα μέ Ἡρακλῆ παλέψαν,
1925. γιά κάποιους λόγους ἄγνωστους, πού μόν' αὐτοί τούς ξέραν,
1926. ἀλλά νικήθηκαν καί πέθαναν κι οἱ δυό στήν Τῆνο.
1927. Τό μῆνα πάντα Αὐγουστο στήν Τῆνο ὁ Βορέας
1928. σάν δῶρο στέλνει στά παιδιά μελτέμια τοῦ πελάγους.
1929. Ὁ γιός τ' Ἀπόλλωνα καί τῆς Μαντώς, ὁ μάντης Μόψος,
1930. τόν Ἀμφιάραο γιατρό καί μάντη συνεργό του,
1931. πού γνώριζε τά βότανα γιά τίς πληγές νά γιάνουν,
1932. μά ἦταν καί πολεμιστής πού ἔλαβε καί μέρος
1933. στήν ἐκστρατεία τῆ γνωστή ὡς «τῶν ἐπτὰ ἐν Θήβας».
1934. Ὁ ἥρωας Μελέαγρος ἀπό τήν Αἰτωλία
1935. ἐμπήκε μέσα στήν Ἀργώ σάν βοηθός τοῦ Ἄργου
1936. σάν χρειαστοῦν ἐπισκευές νά κάνουνε στό πλοῖο.
1937. Ὁ Περικλύμενος, τοῦ Ποσειδῶνα ἄγγόνι ἦταν,
1938. τῆ δυνατότητα πού εἶχε καί μορφές ν' ἀλλάζει
1939. ἐμπήκε στήν Ἀργώ ἀπλός σάν ναύτης κωπηλάτης.
1940. Τά δυό τ' ἀδέλφια Τελαμών μαζί μέ τόν Πηλέα

1941. σάν κάποτε διωχθήκανε ἀπ' τήν πατρώα γῆ τους,
 1942. ὁ Τελαμών κατέφυγεν ἐκεῖ στή Σαλαμίνα,
 1943. ὅπ' ἄρχοντας βασίλεψε κατοπινούς τούς χρόνους,
 1944. πατέρας εἶν' τοῦ Αἴαντα, πού πέθανε στήν Τροία,
 1945. ἀπ' τό χρυσό σπαθί τῆς Ἀμαζόνας Ἴππολύτης.
 1946. Στή Θεσσαλία τράβηξε καί πῆγε ὁ Πηλέας,
 1947. ἐκεῖ π' ἐγίνη βασιλιᾶς τῆς Ἰωλκοῦ τῆς πόλης,
 1948. κι ἀργότερα ὁ πρόδρομος τῆς Ἀργο-εκστρατείας.
 1949. Ὁ μάντης Ἴδμων, γιός τ' Ἀπόλλωνα καί Ἀστερίας,
 1950. πού γνώριζε, στήν Ἰωλό δέν θά γυρίσει πίσω,
 1951. γιατί θά πέθαινε πρῖν λίγο φθάσει στήν Κολχίδα,
 1952. μά ἤθελε τό ὄνομα νά πάρει τ' Ἀργοναύτη.
 1953. Ὁ Ἄκαστος, ὁ μόνος γιός τοῦ βασιλιᾶ Πελία
 1954. καί τῆς Ἀναξιβίας, μπῆκε στήν Ἀργώ σάν ναύτης,
 1955. ἐξάδελφος τ' Ἰάσωνα ἀπό μητέρα ἦταν,
 1956. στήν βούληση τοῦ βασιλιᾶ Πελία κόντρα πῆγε.
 1957. Ἡ Ἀθηναῖ προστάτιδα στεκόταν πάν' στήν πλώρη
 1958. μέ ὁδηγό τῆς ἱερῆς βελανιδιᾶς τό ξύλο
 1959. πού σάν τήν ναυπηγήσανε ἐκάρφωσεν ἡ ἰδία
 1960. στήν πλώρη μέσα τῆς Ἀργοῦς, νά πλοηγεῖται μόνη
 1961. σ' αἰθέρες πάνω σάν πουλί καί στά πελάγη πλοῖο.
 1962. Στήν πλώρη πάνω τῆς Ἀργοῦς ἡ Ἀθηναῖ στεκόταν,
 1963. μαζί της ἦλθαν οἱ θεοί ὁ Τρίτων, Ἥρα, Θέτις
 1964. Ὠκεανίδα ἥρωα ἡ μάνα τ' Ἀχιλλέα.
 1965. Ὁ Ποσειδών στίς θάλασσες βοήθαγε τό πλοῖο
 1966. καί ὁ Ἑρμῆς ὁ φτερωτός βοήθα στούς αἰθέρες.
 1967. Στή Λῆμνο ἐποδήσανε ἀπ' τήν κακοκαιρία
 1968. θυσία νά προσφέρουνε στό θεῖο Ποσειδῶνα.
 1969. Δέν βρῆκαν ἄνδρες στό νησί γιατί ἡ Ὑψιπύλη
 1970. μιά ἀλαζόν' ἀρχόντισσα συνωμοτώντας μ' ἄλλες
 1971. τούς ἄνδρες τούς σκοτώσανε καί ἴδια κυβερνοῦσε.
 1972. Ὡς πού νά φτιάξει ὁ καιρός περάσαν κάποιες μέρες
 1973. οἱ ἄντρες ζαλιστήκανε σάν νοιώσαν τ' ἄρωμά τους,
 1974. ξεχάστηκαν στίς ἀγκαλιές τῶν γυναικῶν τῆς Λήμνου.
 1975. Στή Σαμοθράκη στάθηκαν οἱ ναῦτες ν' ἀνασάνουν
 1976. κι ἡ Ἀθηναῖ ὁδήγησε Ἰάσωνα, Ὀρφέα
 1977. καί Ἡρακλῆ στά ἱερά νά μνηθοῦν Καβείρια
 1978. μυστήρια, πού πρόκειται νά χρειαστοῦν στό δρόμο.
 1979. Τή σημασία τή βαθιά συμβόλων μνηθήκαν

1980. τοῦ Οὐρανοῦ πατέρα μας καί τῆς μητέρας Γῆς μας,
 1981. τ' Ἑρμῆ τοῦ Κάδμιλου τῶν Ἴθυφαλλικῶν^{*4} σχημάτων.
 1982. Στῆς Τροίας μέσα τά στενά ἐρίξανε στεφάνι
 1983. καί τά στενά ὀνόμασαν Ἑλλησποντο νά λένε.
 1984. Στήν πλώρη πάνω τῆς Ἀργουῶς ἡ Ἀθηνᾶ ὀρθία
 1985. κι οἱ Ἀργοναῦτες στά κουπιά, στά ξάρτια καί στήν πρύμη
 1986. ταξίδεψαν στίς μεσογειακές τίς χώρες ὅλες,
 1987. στή Σκυθική τή θάλασσα μέ τ' ἑκατό λιμάνια.
 1988. Ἀπό τοὺς Φαίακες μετά περνώντας τό Μαλέα
 1989. σάν ἀετός ἐπέταξ' ἡ Ἀργώ πρὸς Τριτωνίδα
 1990. καί κάθισε στή θάλασσα μέ τά πολλά νησιά της.
 1991. Ὁ Εὐφημος πού περπατᾶ στά κύματα ἐπάνω,
 1992. τό περιστέρι ἄφησε στίς Συμπληγάδες Πέτρες.
 1993. Ὁ Τρίτωνας «τῆς γῆς τό βόλο» τ' ἔδωσε νά ρίξει
 1994. στή θάλασσα, ὅπ' ἀναδύθηκε ἡ νῆσος Θῆρα.
 1995. Μετά τίς Σπῆλες πέρασαν τοῦ Ἡρακλῆ καί μπῆκαν
 1996. στόν βαθυρρόο ὠκεανό, πού 'ταν ἀνταριασμένος
 1997. καί ὅπως λέν οἱ τυχεροί πού μπῆκαν καί γυρίσαν
 1998. ἀπ' τύχη ζωντανοί, ἀρχή δέν ἔχει μήτε τέλος.
 1999. Στό ἔσχατο τῆς Ἑλικῆς τό ὕδωρ κάποια μέρα,
 2000. πού ἄλλοι τό ἀποκαλοῦν «Τηθύος Ὑδωρ^{*5}» φθάσαν,
 2001. καί μπῆκαν μέσα στά θολά νερά τοῦ βαθυρρόου
 2002. ὠκεανοῦ, πού ὀδηγεῖ στῶν Κιμμερίων χώρα,
 2003. ὅπ' ἀρχοντεύ' ὁ Ἀχέροντας, κατ' ἐντολή τοῦ Δία
 2004. ὅπου δέν ἔχει μιάν ἀρχή καί μή ποτ' ἓνα τέλος,
 2005. νά ρέει ἀσταμάτητα πηγαίνοντας στόν Ἄδη.
 2006. Στήν πόλη Ἑρμιόνηα^{*6} ἐστάθμευσαν γιά λίγο,
 2007. ὀπίσω 'πέστρεψαν ξανά καί μπήκανε στήν πύλη
 2008. πού ὀδηγεῖ στῶν Μακροβίων 'κεῖ τή χώρα Θούλη.
 2009. Στῶν Μακροβίων φθάσανε κάποια ἀνύγη τή χώρα
 2010. αὐτόχθονες πού ζοῦν' ἐκεῖ χιλιάδες χρόνους νιότης,
 2011. στή Θούλη, π' ὁ Ἀπόλλωνας πηγαίνει πάν' στόν κύκνο,
 2012. καί τόν Περσέα κάποτε ἡ Ἀθηνᾶ ὀδηγεῖ.
 2013. Στό 'κεανοῦ ἐφθάσανε μιάν ἀνύγη τό τέρμα
 2014. καί μπῆκαν στό Θεομῶδοντα^{*7} πού βοῆκαν ἀπανέμι.
 2015. Ταξίδεψαν στόν ποταμό καί κόντρα στή ροή του
 2016. πού 'ταν πλατύς μά καί πλωτός μέ δασωμένες ὄχθες
 2017. γεμάτες μ' ἄγρια ζωή, πουλιά, θεριά καί φίδια.
 2018. Μετά 'πό μέρες φθάσανε στήν Ξακουστή Κολχίδα.

2019. Μετέφεραν στους δύσμοιρους ανθρώπους 'κει τή γνώση
2020. τ' Απόλλωνα τό Φῶς, γί' ανθρώπινες ἀξίες, νόμους,
2021. θεσμούς καί τέχνες νά μποροῦν νά ζοῦν καί νά προκόβουν.
2022. Ὁ Τρίτων τούς ὑπέδειχνε κρυφούς θαλάσσιους δρόμους
2023. στόν πηγαϊμό τῆς ἄγνωστης πορείας, μά καί πίσω
2024. στήν ποθητή ἐπιστροφή στήν Ἰωλκό πατρίδα.
2025. Καί σάν ἀράξαν τήν Ἀργώ στό ἀκρογιαλί κάτω
2026. ὡς δῶρο τήν προσέφεραν στό θεῖο Ποσειδῶνα.
2027. Παροπλισμένος ὁ Ἰάσωνας καί γέρος πλέον,
2028. σάν πήγαινε καμάρωνε τό ἄψυχο κουφάρι
2029. μέ ρίγος καί συγκίνηση στό ἄγγιγμα τοῦ πλοίου,
2030. καθῶς οἱ θύμησες μιά – μιά ἐρχόνταν μέσ στό νοῦ του.
2031. Κομμάτι σάπιο ἄλμπουρο τοῦ πέφτει στό κεφάλι
2032. ἀφήνοντας στό πλάι τῆς τό ἄψυχο κορμί του.
2033. Ἡ ἐκστρατεία τῆς Ἀργοῦς διδάσκει πῶς ὁ Ἕλληνας
2034. σάν ξεπερνᾷ τ' ἀτομικά 'λαττώματα διχόνοιας,
2035. χωριστικότητας καί τήν ἀτομικότητά του
2036. πρὸς χάρη τοῦ κοινοῦ σκοποῦ κι ἀγάπη τῆς πατρίδας
2037. πού στῆς ψυχῆς τά τρίσβαθα φωλιάζουν ἀπ' αἰῶνες,
2038. γιά τήν πατρίδα ὅλα, 'λευτεριά καί εὐημερία.

Παραπομπές:

- 1*. «εκλεκτούς κι ἀρίστους»: Ορφικά.
2*. Δορά: το δέσμα.
3*. Λαγουδέρα: τμήμα του τιμονιού.
4*. Ἰθυφαλλικόν: Αρχαίες θεότητες τῆς Θράκης.
5*. Τηθέως Ὑδωρ: Τηθέως ωκεανού.
6*. Ερμιόνη: Χθαμαλή Ερμιόνη τὴν ἀρχαία Ολλανδία.
7*. Θερωμόδοντα: Αμαζόνιος ποταμός.

ΩΔΗ Π' (17η)

Ἡρωες πού κατεβήκαν στὸν Ἄδη

Πυθέας:

2039. - Ἀπίστευτο μοῦ φαίνεται ὁ μῦθος ὅταν λέει
2040. πὼς ἄνθρωπος κατέβηκε καὶ γύρισ' ἀπ' τὸν Ἄδη.
Ἄβαρις:
2041. - Ἡ Δῆλος, οἱ Δελφοί κι ἐπτὰ ἀκόμη τόποι ἄλλοι
2042. ἀποτελοῦν τῶν χωροχρονικῶν σταθμῶν τίς πύλες
2043. πρὸς τῶν Ὑπερβορείων ἄγουν τὴν οὐράνια χώρα,
2044. πού δέν δεσμεύονται ἀπὸ βαρυντικές δυνάμεις.
2045. Ἐννέα πύλες στέριωσαν στὴν κοίλη γῆ ἐπάνω
2046. στῆς Ἀμαζόνας τὰ βουνά ἐκεῖ στὴ χώρα ὅπου
2047. αἰῶνες τρεῖς βασίλευε ὁ Ἴνκα, Σουμερία,
2048. τῆς Περσεφόνης, στὴν Γκαμόν, Ζιάν στὴν Ἐλευσίνα,
2049. στό Ταίναρο, στὴν Αἴγυπτο καὶ ἴδω στὴ Θούλη πάνω.
2050. Σέ 'κείνους ὅπου φλέγονται νά βροῦν τὴν πύλη τ' Ἄδη,
2051. σέ κείνους μόν' ἀνοίγουνε οἱ πύλες τῆς Ἀβύσσου.
2052. Κιμμέριοι, ὑποχθόνιοι, οἱ Νεφελήν κι Ἀχλίοι^{*1}
2053. στῆς κοίλης γῆς τὰ ἔγκατα ἐκεῖθε ζοῦν, φυλάγουν
2054. τὴν πόρτα τοῦ Ἀχέροντα καὶ τίς ψυχές π' ὁ Χάρος
2055. στὸν Πλούτωνα τίς ὀδηγεῖ στό βασιλιά τοῦ Ἄδη,
2056. πὼς εἶναι ὁ ἀφέντης κι ἄρχοντας τοῦ Κάτω Κόσμου,
2057. γιὰ νά κριθοῦν, καμώματα καὶ πράξεις στὴ ζωὴ των
2058. ὡς λένε οἱ βροτοί, μ' ἀληθινὸ αὐτὸ δέν εἶναι.
2059. Πιό δυτικά ἀπὸ ἐδῶ ὁ Κρόνιος Πόντος εἶναι,
2060. πιό πέρα ζοῦν Ἀριμασποί, Ὑξῶς κι οἱ Ἰσσηδόνες.
2061. Κοινὸς θνητὸς δέν δύναται ποτέ νά φθάσει 'κεῖθε,
2062. μά κι ἂν ποτέ θά ἔφθανε δέν θά γυρίσει πίσω.
2063. Ἐκεῖ τὸν Κρόνο θάψανε μέσ στα δεσμὰ τοῦ Ἄδη.
2064. Στῆς Ἐσπερίας νότια τὸν παγωμένο πόλο
2065. πού εἶν' ἡ χώρα τῆς Γκαμόν, ὡσάν Δελφούς καὶ Δῆλο,
2066. κτισμένο εἶν' ἀπὸ παλιά τ' Ἀπόλλωνα μαντεῖο
2067. γιὰ τούς βροτούς πού ζοῦν ἐκεῖ ἱερός τῆς «γνώσης» φάρος.

1. Ὀρφείας*²

2068. Ὀρφείας ὁ διογενής στόν κάτω κόσμο πῆγε
2069. νά πάρ' ἀπό τόν Πλούτωνα τό βασιλιᾶ τοῦ Ἄδη,
2070. τήν Εὐρυδίκη, πού 'χασε τήν ἀδικοχαμένη.
2071. Παρέβηκε τόν ὄρκο του στόν Πλούτων π' εἶχε δώσει
2072. «τήν κεφαλή νά μή γυρίσει πίσω πρίν τῆς σκάλας
2073. τό ἔσχατο σκαλί τοῦ Κάτω Κόσμου τοῦτ' ἀφήσει».
2074. Τόν ὄρκο του παρέβηκε τήν κεφαλὴν του στρίβει
2075. τά βήματα νά δεῖ ἀκολουθεῖ ἡ Εὐρυδίκη.
2076. Ἐκείνη ἐμαρμάρωσε πρίν βγεῖ στόν Πάνω Κόσμο
2077. χωρίς ποτέ νά ξαναδεῖ τό φῶς τῆς μέρας τ' ἡλίου.

2. Θησείας

2078. Δυό φίλοι χρόνια καρδιακοί Θησείας καί Περίθους,
2079. ἀφοῦ μνήθηκαν στά ἱερά μυστήρια πρῶτα
2080. τῆς Ἐλευσίνας, πῆραν μιάν ἀπόφαση μέ ὄρκο
2081. ἀπ' τοῦ Ταινάρου τή σπηλιά νά κατεβοῦν στόν Ἄδη
2082. νά κλέψουν τή βασίλισσα του Ἄδη Περσεφόνη.
2083. Ἀφοῦ ξεγέλασαν τόν Χάροντα βαρκάρη πρῶτα,
2084. τούς πῆρε καί τούς ἔφερε στήν ἀντικρὺ τήν ὄχθη.
2085. Ὁ Πλούτων καλοδέχθηκε τούς ξένους ἐπισκέπτες
2086. σέ θρόνο τούς ἐκάθισε γιά νά τούς φέρει δῶρα.
2087. Τούς κέρασε ροδόσταμο, νερό τῆς βρύσης ἤπιαν
2088. ὅπου τό λέν' τῆς λησμονιάς καί μένεις δίχως μνήμη
2089. ἐκεῖ στόν κόσμο τῶν ψυχῶν καί δίχως ἀναμνήσεις.
2090. Ψυχές τούς ἐσυνάντησαν τούς γνῶριζαν, μά 'κείνοι
2091. ἐζούσανε στόν κόσμο τους ἀφοῦ δέν εἶχαν μνήμη.
2092. Στόν Κέρβερο ἐδόθηκε γιά δεῖπνο ὁ Περίθους
2093. μά στό Θησέα χάρη δόθηκε ὥς πού νά ἔλθει
2094. ὁ Ἡρακλῆς, ἐσκότωσε τόν Κέρβερο κι ἀρπάζει
2095. ἐπάνω στούς πλατιούς τούς ὤμους φέρνει τό Θησέα,
2096. στόν Πάνω Κόσμο κάνοντας στό ἱερό μιά στάση
2097. στήν Ἐλευσίνα νά λυθοῦν τοῦ Πλούτωνα τά μάγια
2098. καί ἀπ' ἐκεῖ τόν ἔστειλε στό σπίτι του νά πάει.
2099. Ὁ Ὅμηρος τά ὕμνησε τά κατορθώματά του.

3. Ὁ Ἡρακλῆς

2100. Ὁ Ἡρακλῆς στό Ταίναρο κατέβηκε στόν Ἄδη
2101. τόν Κέρβερο ἐσκότωσε παλεύοντας μαζί του.
2102. Τήν κεφαλήν του ἔκοψε καί στίς ψυχές τή δείχνει,
2103. στό βασιλιά τόν Πλούτωνα τήν ἔδωσε γιά δῶρο.

4. Ὁ Ὀδυσσεύς

2104. Ὁ Ὀδυσσεύς πονηρός καί ὁ περιπλανημένος
2105. ἀπό τῆς Τροίας τόν τρανό τόν πόλεμο γυρνώντας
2106. ἐζήτησε τήν ἄδεια νά κατεβεῖ στόν Ἄδη
2107. νά πάρει τούς συντρόφους του, τούς ἀδικοχαμένους,
2108. πού ὅλοι τότε πέσανε μέ μιά πληγή στό στήθος,
2109. σέ τέτοιο μέσα κουρνιαχτό κι ἀχολή τῆς μάχης,
2110. νά φέρει πίσω στή ζωή, στόν πάνω κόσμο πάλι
2111. νά ῥθοῦνε στίς φαμίλιες τους νά πᾶν στά σπιτικά τους.
2112. Τόν Ἀχιλλέα συναντᾷ νά ᾽ν᾽ τῶν ψυχῶν ἀφέντης,
2113. καθὼς ὁ Πλούτων θαύμαζε ἀνδρεία μᾶ καί θάρρος,
2114. πού εἶχε στόν πολύχρονο τόν πόλεμο τῆς Τροίας,
2115. ἀφέντη τόν διόρισε νά ᾽ν᾽ στίς ψυχές τοῦ Ἄδη.
2116. -Στόν πόλεμο σέ θαύμαζαν οἱ Ἕλληνες κι οἱ Τρῶες
2117. γιά τήν ἀνδρεία σύντροφε στίς μάχες Ἀχιλλέα,
2118. μᾶ βλέπω τώρα κι οἱ θεοί σέ τίμησαν τοῦ Ἄδη.
2119. Μά τ᾽ ἀποκρίθη ὡς ἐξῆς ὁ ἥρωας τῆς Τροίας:
2120. -Μή μοῦ μιλᾷς γιά θάνατο καταπραῦνοντάς με,
2121. γευτήκαμε τόν πόλεμο τῆς Τροίας Ὀδυσσεύς
2122. καί εἶπαν πῶς οἱ Ἀχαιοί ἐπόρθησαν τήν Τροία.
2123. Ὁ Πλούτων ἐξετίμησε τά κατορθώματά μου,
2124. μᾶ ἴσως τό γιατί ᾽μουνα μοναχογιός τῆς Θέτις
2125. διόρισε ἐμένανε ψυχῶν νά ᾽μαι ἀφέντης,
2126. μᾶ θά ᾽ταν προτιμότερο νά ᾽μουνα μισθοφόρος
2127. σέ κάποιου ἄλλου βασιλιά, παρὰ ἐδῶ ἀφέντης,
2128. τίς πίκρες τους νά πίν᾽ αὐτῶν πού ἄδικα χαθήκαν.
2129. Μά ᾽σύ πῶς ἐκατέβηκες στή χώρα ᾽δῶ τοῦ Ἄδη;
2130. -Τῆς Περσεφόνης διάλεξα τήν πύλη νά κατέβω.
2131. Πές μ᾽ Ἀχιλλέα νά χαρεῖς τό πῶς μπορῶ νά πάρω

2132. τήν ἄδεια τοῦ Πλούτωνα τοῦ βασιλιᾶ τοῦ Ἴδη,
 2133. καί τούς συντρόφους π' ἔχασα στόν πόλεμο τῆς Τροίας
 2134. νά ξαναπάρω στή ζωή στόν πάνω κόσμο πάλι;
 2135. – Τοῦ Κάτω Κόσμου οἱ κριτές τρεῖς εἶναι, ἐν συνόλῳ
 2136. Ραδάμανθους, ὁ Αἰακός καί Μίνως εἶν' αὐτοί πού
 2137. θά κρίνουν τίς ψυχές γιά τά καμώματά τους τότε
 2138. στόν Πάνω Κόσμο πού 'τανε ἐλεύθερες νά πράττουν.
 2139. Τούς ἔχει βάλει ὁ Πλούτωνα, σέ ἱερό 'να θρόνο,
 2140. νά 'ν' τῶν ψυχῶν οἱ δικαστές, δοσμένο στήν Ἑκάτη.
 2141. Τρεῖς δρόμοι συναντοῦνται 'κεῖ καί οἱ κριτές ὀρίζουν
 2142. τό δρόμο πού κάθε ψυχή ὀφείλει γιά νά πάρει.
 2143. Μαζεύει ὅλες τίς ψυχές συντρόφους τ' Ὀδυσσεά
 2144. τίς φέρνει μπρός στούς δικαστές μέ τήν εὐχή γιά χάρη
 2145. στόν Ὀδυσσεά νά δοθοῦν στόν Πάνω Κόσμο πίσω.
 2146. Ἡ κάθε μιά ἀπ' τις ψυχές σάν δείχνει τήν πληγή της
 2147. κατάστηθα σχισμές, πληγές, καμία στήν πλάτη πίσω.
 2148. Ὁ Ἀχιλλέας μίλησε γιά τήν ἀνδρεία πού 'δειξαν
 2149. καί ὅλων τόν ἥρωϊσμό στόν πόλεμο της Τροίας.
 2150. Οἱ δικαστές πολύ σκληροί ἀρνήθηκαν τή χάρη
 2151. καί πῆρε τήν ἐπιστροφή γιά τόν Ἐπάνω Κόσμο.

5. Ὁ Αἰνείας

2152. Ὁ ξακουστός ὁ ἥρωας της Τροίας τό καμάρι
 2153. πού πρῶτος 'ταν στόν πόλεμο καί στήν ἀνδρεία πρῶτος,
 2154. καρπός τῆς ἔνωσης Ἀγχίση κι Ἀφροδίτης ἦταν,
 2155. κι Αἰνείας ὀνομάστηκε ὁ περιπλανημένος.
 2156. Ἀπό τήν Τροία φεύγοντας προτοῦ αὐτή νά πέσει
 2157. τῆς περιπλάνησης τό δρόμο εἶχε πιά διαλέξει.
 2158. Τήν Τροία ἐγκατέλειψε μαζί μέ ἄλλους Τρῶες
 2159. κι ἀφοῦ περιπλανήθηκαν στῆς θάλασσας τά πλάτη
 2160. ἀκολουθώντας τό χρησμό, πού τού 'δωσε ὁ μάντης.
 2161. Στή Σαμοθράκη πέρασε, στή Δῆλο, Λακωνία,
 2162. στήν Κρήτη, στήν Κεφαλονιά, Λευκάδα, Σικελία.
 2163. Ἡ θάλασσα τόν ἔφτασε στήν Καρχηδόνα πέρα,
 2164. στή Σικελία 'πέστρεφε, ἡ μοῖρα του 'χε κι ἄλλα.
 2165. Προτοῦ οἱ περιπέτειες νά φθάσουνε στό τέλος
 2166. ἡ μάντισσα ἡ Σίβυλλα τόν ἔστειλε νά φέρει

2167. ἐκεῖνο τό χρυσό κλαδί τοῦ ἱεροῦ τοῦ δέντρου
 2168. ἀπό τό δάσος τῶν θεῶν καί ἄποικος στεριώσει.
 2169. Τῇ Σίβυλλα ἐρώτησε νά κατεβεῖ στόν Ἄδη
 2170. καί τόν πατέρα του νά βρεῖ νά πάρει νουθεσίες.
 2171. Στόν κάτω κόσμο ἔφθασε ὁ περιπλανημένος
 2172. πού βρῆκε τά φαντάσματα τῶν πρώην ἀντιπάλων
 2173. τοῦ Ἀχιλλέα, Πάτροκλου, τοῦ Πρίαμου καί Πάρη,
 2174. μαζί μέ τοῦ πατέρα του, φυγάδες ἀπ' τήν Τροία,
 2175. στούς ὤμους τόν φυγάδεψε ὡς πού νά μποῦν στά πλοῖα.
 2176. Τούς ἐχαιρέτησ' ὅλους τους χωρίς καμία πίκρα
 2177. ρωτήθηκε τό πέσιμο πῶς ἔγινε τῆς Τροίας
 2178. καί ξανανέβηκε γοργά στόν πάνω κόσμο πάλι.
 2179. Ἀκολουθώντας τό χρησμό της Σίβυλλας ὡς εἶχε
 2180. ἐξόκειλε τό πλοῖο του στό νότιο τό Λάτιο,
 2181. στίς ἐκβολές του Τίβερη λιμάνι ἕνα βρῆκε
 2182. ἀπάγκιο κι' ἄραξαν ἐκεῖ μαζί μέ τούς συντρόφους
 2183. στόν τόπο πού ἀργότερα ἐκτίσανε τή Ρώμη.

6. Ὁ Γκιλγκαμές³

2184. Ὁ Γκιλγκαμές κατέβηκε μέ Σίβυλλα στόν Ἄδη
 2185. ἀθανασία γιά νά βρεῖ, μά διαπίστωσ' ὅτι
 2186. ἀθανασία δύναται νά κερδηθεῖ μέ πράξεις
 2187. χωρίς ἰδιοτέλεια στόν πάνω κόσμο μόνο.
 2188. Στά ἔγκατα της γῆς ὑπάρχουν μέσα αἰωρήσεις
 2189. μέ χάσματα, κενά, μέ ποταμούς, μέ πῦρ καί λάβα,
 2190. πού ποιητές του Ἄδη τάρταρα τ' ἀποκαλοῦνε.

Παραπομπές:

- 1*. Αχλίοι: Λαός που ζούσε στη βόρειο Σκυθία.
 2*. Ορφέας: Γεννήθηκε στις πλαγιές του Ολύμπου. Ο τάφος του ήταν στο Ίδιον.
 3*. Γκιλγκαμές*: Το Ἔπος του Γκιλγκαμές, (Πινακίδα 9, Στήλη 4 και 5)

ΩΔΗ (Σ) 18η
Αριστοτέλης & Αλέξανδρος

Πυθέας:

2191. - Για τόν Αριστοτέλη θά 'θελα νά πεις δυό λόγια.
Άβαρις :
2192. - Μ' έναν χρησμό στόν Πρόξενο*1 τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου*2
2193. «πυθοί θεοῦ τοῦ χρήσαντος φιλοσοφεῖν Ἀθηναί»
2194. τ' Απόλλωνα ἐπιλεγμένος ὁ Αἰριστοτέλης,
2195. στόν Πλάτωνα παρέδωσε ὁ Πρόξενος τό νέον.
2196. Ἐκεῖ μυήθηκε «τοῦ ὄντος ἤ ὄν» τήν ἐπιστήμη
2197. κοντά στόν Πλάτωνα ἐσπούδασε φιλοσοφία.
2198. Ἀνιχνευτής, ὡς ἦτανε τῶν ἀρχικῶν αἰτίων
2199. καί της ἀλήθειας, αὐτά διδάσκει τούς ἀνθρώπους
2200. τό πῶς νά γίνεις κάλλιστος, σπουδαῖος ἰχνηλάτης.
2201. Σάν πρώτ' ἀρχή «ἡ φύση» τῶν αἰτίων πάντα εἶναι.
2202. Ἡ δεύτερη τό «ἦθος», π' ἀποκτᾶ ἀπ' τίς συνήθειες.
2203. Ἡ τρίτη εἶν' «ὁ λόγος», π' ἀποκτᾶται μόνο διότι
2204. «Ἀνθρώποι πάντες τοῦ εἰδέναί ὀρέγονται φύσει».
2205. Ὁ βασιλιάς Αἰλέξανδρος τ' Αἰριστοτέλη φύτρα
2206. μεγαλεπήβολο σκοπό μέσ' στό μυαλό του βάζει
2207. τό πρώτο σπουδαιότερο τούς Ἕλληνες νά 'νώσει.
2208. Αἰριστοτέλης δίδασκε μαζί μ' αὐτόν καί ἄλλους
2209. πού στρατηγούς τούς ἔκανε νά τόν ἀκολουθήσουν.
2210. Πρωτίστως ἐδιδάχθησαν τό πῶς ν' ἀρχίζει ἡ σκέψη,
2211. διδάχθησαν ἐκτός στρατοῦ γι' ἀνθρώπινες ἀξίες
2212. τό πῶς νά ζοῦν οἱ ἀνθρωποι μέ 'λευτεριάς ἀγέρα.
2213. Ν' ἐξελληνίσει βάλθηκε στό δρόμο του ἀνθρώπους
2214. βαρβάρους της ἀνατολῆς πού ζοῦνε χρόνια σκλάβοι
2215. πού ὄλοι τους κατάγονται ἀπό τῶν Ἑλ τό γένος.
2216. Σάν σκλάβοι κάποιοι τώρα ζοῦν καί μέσ' στά δάση ἄλλοι,
2217. νά καταλύσει βάλθηκε τόν περσικό τό θρόνο.
2218. Ἐγνώριζ' ὁ Αἰλέξανδρος πῶς σ' ἀπωτάτους χρόνους
2219. ὁ στρατηλάτης Διόνυσος ἐκστράτευσε νά φέρει

2220. τή γνώση καί τή λευτεριά εἰς τούς βροτούς πού ζοῦσαν
 2221. γιά χρόνια κάτ' ἀπό σκλαβιά καί νά διδάξει ὅλους
 2222. τό σεβασμό γιά 'λευτεριά κι ἀνθρώπινες ἀξίες.
 2223. Ὁ Μακεδών Ἀλέξανδρος κινᾶ γιά τήν Ἀσία
 2224. στρατιές Ἑλλήνων ἔχοντας θεοί τούς ὀδηγοῦνε
 2225. τό φῶς τῆς γνώσης, λευτεριά εἰς τούς βροτούς νά δώσει
 2226. αὐτά π' Ἀριστοτέλης ἔβαλε μέσ' στήν ψυχή του
 2227. νά δώσ' ἐξ ἴσου σ' Ἑλληνες καί σέ βαρβάρους φῶτα
 2228. γιά σεβασμό στόν ἀνθρωπο στά ἱερά καί στόχο
 2229. νά ἔχουνε μέσ' στή ζωή τίς ὑψηλές ἀξίες:
 2230. « Θεούς ἔπου καί σέβου, νόμῳ πείθου, γονεῖς αἴδου,
 2231. γνῶθι μαθῶν, ἦττο ὑπό Δικαίου, ἄκου νόει,
 2232. σ' αὐτόν ἰσθί, γαμείν μέλλε, καιρόν γνῶθι, θνητά φρόνει».
 2233. Τό δρόμο π' ὁ Ἀλέξανδρος ἀπ' τούς θεούς ἐκλήθη
 2234. καθόλου δέν εἶν' εὐκόλο νά κατορθώσει ἔργο.
 2235. Μακρὺς ὁ δρόμος, δύσβατος καί μέ πολλούς πολέμους,
 2236. θά εἶναι τέλος νικητής, θά τόν ζηλεύουν ὅλοι.
 2237. Γενιές θά τόν θαυμάζουνε στῆς γῆς ὅλα τά πλάτη
 2238. ὡσάν θεό θά προσκυνοῦν σάν βασιλέα ἄλλοι.
 2239. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος γιά τό ταξίδι τοῦτο*³
 2240. ἐφρόντισε γιά σένανε κι ἐγώ μέ τό μαντεῖο
 2241. ὁ διακαῆς ὁ πόθος σου νά 'κκληρωθεῖ νά ἔλθεις
 2242. τή Θούλη νά γνωρίσεις τοῦ Ἀπόλλωνα τή χώρα.

Παραπομπές:

- 1*. Πρόξενος: Το ὄνομα του πατριού τού Ἀριστοτέλη.
 2*. Δελφικού Μαντείου : «*πυθοί θεοῦ του χρῆσαντος αὐτῷ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησι θνητά φρόνει*»(Ἀριστοτέλης).
 3*. Σύμφωνα με τον Ευάγγελο Σταμάτη, νομίσματα της εποχής του Ἀλέξανδρου βρέθηκαν σε ανασκαφές στη Μασσαλία.

ΩΔΗ Ρ' (19η)
Ερμῆς ὁ Τρισμέγιστος

Πυθέας:

2243. - Γιά τον Έρμη τρισμέγιστο θά ἤθελα νά μάθω.
Ἄβαρις:
2244. - Τῆς Ἀρκαδίας βασιλιάς ὁ Ἄτλαντας καί Μαία
2245. μονάκριβο ἀπέκτησαν ἀγόρι τόν Έρμη τους
2246. προτοῦ ἀπό τό σήμερα ἐννιά χιλιάδες χρόνους*¹.
2247. Πυθέα, ὁ Έρμης σέ χρόνους ἀπωτάτους φθάνει
2248. στήν Αἴγυπτο, μνήθηκε τῶν θείων μυστηρίων
2249. καί ἔφθασε στ' ἀνώτατα τῆς γνώσης τά πεδία.
2250. Τρισμέγιστον ὀνόμασαν οἱ ἱερεῖς τῆς Μέμφης
2251. θεόπνευστος ὡς ἔγινε ἀπό τήν θεία «γνώση».
2252. Ἐδίδαξε τούς ἱερεῖς στήν Μέμφιδα, Σαῖδα
2253. τῆς κόκκινης Αἰγύπτου, ὅσα οἱ βροτοί γνωρίζουν
2254. γιά τούς θεούς τόν Ὅσιρι, τήν Ἴσιδα καί τόν Θῶτ,
2255. τῆς ἠθικῆς τόν κώδικα, φιλοσοφία κι' ἄστρα
2256. σέ μιᾶ πανάρχαια ἴποχή πού χάνεται στά βάθη.
2257. Ἀπ' ἄνθρωπο τόν ἔκαναν θεό καί κάποιοι ἄλλοι
2258. ὡς μηνυτή*² τοῦ Δία, κι ἄλλοι πῶς πλανήτης εἶναι.
2259. Ὡς ἄνθρωπος ὁ μύστης ὁ Τρισμέγιστος ἐκεῖνος
2260. πού πρῶτος δίδαξε τό μονοθεῖσμό στόν κόσμο,
2261. περί τοῦ Νοῦ – Θεοῦ, μέ πῦρ καί πνεῦμα ἄνευ γένους,
2262. πιστός θεματοφύλακας τῆς ἀπωτάτου γνώσης
2263. περί κοσμογονίας, φιλοσοφικά, συνάμα
2264. ἰατρικά, περί θεοῦ, π' ἀντλήσανε τίς γνώσεις
2265. θρησκευτικοί ἡγέτες Λάο Τσε, Ὀρφέας, Βούδας
2266. ὁ Ζαρατούστρας, Μωϋσῆς καί οἱ Ἴνδοί Βραχμάνες.
2267. Ὁ ἴδιος εἶναι ἰδρυτής τῶν μυστηρίων ἑκείνων
2268. σέ στήλη πάνω χαραγμένα φέρουν τ' ὄνομά του.
2269. Ἐπάνω στό Κηρύκειο τ' Έρμη ἔχαραχθήκαν
2270. οἱ νόμοι πού διέπουνε τίς Πύλες τῆς Ἀλήθειας
2271. καί ὅλα εἶν' ἑπτά, ὡς καί τά ἱερά μυστήρια.

2272. Τῶν μυστηρίων τούτων ἑκεῖνος πού θά εἶναι γνώστης
2273. τό μαγικό κλειδί κρατᾷ, τίς Πύλες γιά ν' ἀνοίξει
2274. τῆς Γνώσης καί Ἀλήθειας «τό πᾶν ὁ Λόγος εἶναι».
2275. Εἰς τό τριπλό τοῦ Σείριου τό σύστημα ἀστέρων,
2276. πού εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνα ἡ ἀστρική του ὄψη,
2277. τῶν Ὑπερβόρειων ἡ χώρα βρίσκεται πού ψάχνεις.
2278. Στή γῆ ὡς τά μαγνητικά ἀλλάζουνε πεδία
2279. οἱ πόλοι ἀναστρέφονται κι ἀκολουθοῦν μεγάλες
2280. στό κλίμα καί σ' ἀνθρώπους ἀλλαγές στή γῆ ἐπάνω.
2281. Οἱ κάτοικοι τῆς Θούλης, οἱ οὐράνιοι Ἕλ εἶναι
2282. θεράποντες τ' Ἀπόλλωνα καί παραμένουν πάντα
2283. παρῶν, μακάριοι καί ζοῦν χιλιάδες δέκα χρόνους
2284. μέ δίχως τά ἀνθρώπινα τά πάθη καί ἀρρώστιες.
2285. Ἐπίλεκτο οὐράνιο φύλο εἶναι τῶν Ἑλλήνων
2286. συμπαντικοῦ προορισμοῦ καί θεοῦ στή γῆ πάνω.
2287. Θεοί μετέδωσαν στούς Ἕλ τεχνογνωσία, γνώση
2288. ἀντιβαρύτητας, τηλεμεταφορᾶς κι ἀκόμη
2289. αὐτῶν τῶν ἴδιων πανταχοῦ νά βρίσκονται παρόντες
2290. τῆς σκέψης τήν ταχύτητα σ' Ἀπόλλωνα τό τόξο.
2291. Δοσμένη ἡ ἐνέργεια ἀπό τή Μάνα Φύση,
2292. μορφές πολλές γνωστές καί ἄλλες ἄγνωστες ἀλλάζει.
2293. Συμπίεση τσ' ἐνέργειας αὐτῆς παράγει ζωσόν
2294. ὄργανισμό, ὀρθή ζωή, μέσ' στόν ἀγέρα ἤχος,
2295. μέσ' τό κενό παράγει φῶς τό νοῦ γιά νά φωτίζει.
2296. Τ' ἀστέρια περικλείουνε μαγνητικά πεδία.
2297. Ἄν σκέψη θετική σ' ἀνθρώπινο τό νοῦ φωλιάζει
2298. καί πίστη σταθερή σ' αὐτό, ὅπου τολμᾷ νά κάνει
2299. τήν Πύλη τότε οἱ θεοί ἀνοίγουν πρὸς τ' οὐράνια
2300. τόν ἐκλεκτό τους νά δεχτοῦν στοῦ Φοίβου τό περβόλι.
2301. Σέ ἑκεῖνους ὅπου φλέγονται νά βροῦν τήν πύλη τ' Ἄδη,
2302. σέ κείνους μόν' ἀνοίγουμε οἱ πύλες τῆς Ἀβύσσου.
2303. Ἐπάνω σέ ψηλά βουνά πού ζεῖ φυλή Ἑλλήνων
2304. ἐκεῖθε ἔβαλαν οἱ θεοί τήν ἄλλη πύλη τ' Ἄδη.
2305. Ἡ μάνα φύση πρόσδεσε στό σύμπαν ἀρμονία
2306. νά γίνοντ' ὅλα σύμφωνα μέ Νόμο τό αἰτίον
2307. καί τοῦ αἰτιατοῦ στή φύση μ' ἀρμονία, τάξη.
2308. Τά πάντα ὅμοια, τά πάνω καί τά κάτω εἶναι
2309. κι ἀντίστροφα τηροῦν τή θεία τάξη πού διέπει.
2310. Τά πάντα ρεῖ δονούμενα μέ φυσικές δυνάμεις.

2311. Μέ πόλους δυό τά πάντα ζεῦγος εἶναι δομημένα.
2312. Εἶν' ἡ ζωή, χωρίς ἀρχή καί τέλος, ἕνας κύκλος.
2313. Κινοῦνται ὅλ' ἀέναα μ' ἀκμή καί ὅλα φθίνουν.
2314. Οἱ νόμοι πού διέπουνε τή γέννηση στή φύση
2315. μιά ῥσενική καί μία θηλυκή αἰτία ἔχουν.
2316. Αὐτό πού λέν ψυχή καί δίνει τή ζωή στά ὄντα
2317. ἐνέργεια συμπαντική τῆς μάνας φύσης δῶρο
2318. ὅπου δέν χάνεται ποτέ, ποτέ της δέν πεθαίνει.
2319. Κομματί ἔπο συμπαντική ἐνέργεια ὡς εἶναι
2320. αὐτό πού λέγεται ψυχή, πού τή ζωή μάς δίνει.
2321. Ἡ κάθε δόνηση μέσ' στήν καρδιά αὐτός ὁ κτύπος
2322. παράγει τήν ἐνέργεια πού τή ζωή μας δίνει,
2323. τό κῦμα της θερμότητας τό σῶμα σου π' ἐκπέμπει,
2324. τό κάθε σωματίδιο τοῦ εἶναι σου καί ἔκεινα,
2325. φωτόνια πού πήδησαν μέ μιᾶς τό νοῦ φωτίζουν
2326. τό πρόσωπο καί τούς ἀνιχνευτές πού ἔναι τά μάτια.
2327. Τά μάτια πού σέ κοίταξαν θαυμάζοντας κι ἐκεῖνα
2328. ἐκπέμπουνε μαγνητισμό, φορτίζουν τούς νευρῶνες
2329. καί συνεχίζει ἔσαεἰ ἐνέργεια νά εἶναι.
2330. Σάν πάψ' ὁ κτύπος τῆς καρδιάς καί σταματᾶ νά ρέει
2331. ἐνέργεια στό σῶμα, π' ἀναλύεται ἡ ὕλη
2332. καί μένει ἔσαεἰ ἐνέργεια – ψυχή καί μόνο.
2333. Καί ἡ ψυχή ἐλεύθερη τοῦ σώματος, πρὸς Ἄνω
2334. της ἀρμονίας σέ ὀκτώ οὐρανοῦς θ' ἀνέλθει.

Παραπομπές:

- 1*. Σύμφωνα με τον ιερέα μύστη Μενάθωνα στην Μέμφιδα της Αιγύπτου.
2*. Μηνυτής: Αγγελιοφόρος.

ΩΔΗ Σ' (20^η)

Εσπερία

2335. Στό τέρμα τοῦ ὠκεανοῦ ὑπάρχ' ἡ Ἑσπερία
2336. στεριές ἀπλώνονται ἐκεῖ ἀπό βορρᾶ σέ νότο.
2337. Οἱ Ἑλ τίς ταξιδέψανε σάν ἦλθαν ἀπ' τή Θούλη
2338. κι ὁ Ἡρακλῆς γιά τά χρυσά τῶν Ἑσπερίδων μῆλα.
2339. Ἀλήθεια εἶναι πῶς οἱ Ἑλ πηγές χρυσοῦ ζητοῦσαν
2340. στήν Ἑσπερία πέρα κι ἔντεχνα ὁ μῦθος κρύβει.
2341. Ἡ Μάγια, κόρη τ' Ἄτλαντα, καθώς ὁ μῦθος λέει,
2342. μελαχρινή καί ὁμορφη ὡσάν νεράιδα ἦταν
2343. στήν Ἑσπερίαν ἔζησε, βασίλεψε κι ἐστέφθη
2344. καί ἡ φυλή τῶν Ἑλ τῆς «Μάγιας» τ' ὄνομα ἐπῆρε.
2345. Πυθέα, μάθε πῶς στό πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων ξέρουν
2346. νά πλάθουν μύθους σάν αὐτόν τά μυστικά νά κρύβουν,
2347. γιά νά διαφυλάξουνε τά μυστικά ἐκεῖνα
2348. τά ἱερά, πού γνῶριζαν καί θεωροῦσαν ὅτι
2349. γιά τίς ἐρχόμενες γενιές νά διασωθοῦνε πρέπει.
2350. Ὁ Ἡρακλῆς κι Ἀπόλλωνας ἐταξιδέψαν πρῶτοι
2351. στήν Ἑσπερία πέρα, πού ἀπ' τό βορρᾶ ἀρχίζε
2352. κι ἐκτείνεται στή νότια τήν παγωμένη χώρα
2353. π' αὐτόχθονες βροτοί στά δένδρα πάνω κατοικοῦσαν.
2354. Οἱ Ἑλ τοὺς ἔμαθαν νά περπατοῦν στά δύο τους πόδια,
2355. τό πῶς νά σκέφτονται, μιλοῦν καί ν' ἀγαποῦν ἀκόμη.
2356. Τοὺς ἔμαθαν πῶς νά δουλεύουνε τή γῆ καί ἔκτισαν
2357. ἐπάνω στά ψηλά βουνά τοῦ νότου κοσμοδρόμια
2358. νά δύνανται τ' ὀχήματα, πού σχίζουν τοὺς αἰθέρες
2359. νά ἔρχονται καί νά φεύγουνε, σ' ἀπόμακρους πλανῆτες.
2360. Στό νότο ἔκει ἀπλώνεται τοῦ παγωμένου πόλου
2361. ἡ χώρα ἡ Γκαμόν, πού ἔναι σάν τοὺς Δελφούς καί Δῆλο
2362. τ' Ἀπόλλωνα, γιά τοὺς βροτούς ἱερά προσκυνητάρια.
2363. Τίς πυραμίδες κτίσανε μέ τέχνη καί σοφία
2364. γιά νά μποροῦν οἱ Ἑλ νά ἐπικοινωνοῦν μέ τόπους
2365. πού ζοῦν οἱ Ὑπερβόρειοι σ' ἀλαργινοὺς πλανῆτες.

2366. Παλάτια κτίσαν καί ναούς μέ σύμβολα στολίσαν
 2367. μ' ἐπιγραφές μέ κίονες κι Ἑλληνικούς Μαιάνδρους.
 2368. Τ' Ἀπόλλωνα περιτρανο μαντεῖο κτίσαν 'κεῖθε
 2369. καί τούς χρησμούς οἱ ἱερεῖς νά δύνουνε στούς ντόπιους.
 2370. Κρατήσανε τή γλώσσα τους, θεούς καί τ' ἔθιμά τους
 2371. μέ σέβας προσκυνούσανε καί τούς χρησμούς ἐξήγουν
 2372. οἱ ἱερεῖς διαβάζοντας τά «Σιδηρά Βιβλία»^{*1}.
 2373. Μυήθηκαν τ' Ἀπόλλωνα τή μαντική τήν τέχνη
 2374. γιά νά μποροῦν νά κοινωνοῦν μέ τούς Ὑπερνοτίους.
 2375. Ἐκτίσαν πόλεις διάσπαρτες τῶν θαλασσῶν λιμάνια,
 2376. ἐπάν' σ' ἀπόκρημα βουνά καί ποταμῶν τίς ὄχθες.
 2377. Κορίνθιοι ἀποίκησαν καί 'κτίσαν τήν Ἐφύρα,
 2378. μνημεῖα ἀφήσανε μέ ζωγραφιές στήν πέτρα^{*2} πάνω
 2379. στό διάβα ἀνεξίτηλες τοῦ πανδαμάτωρ χρόνου.
 2380. Στό νότο Κρητες ἄποικοι τήν Φαίδρα 'κεῖ ἐκτίσαν
 2381. π' ὁ Μίνωας τή χάρισε στήν κόρη του τή Φαίδρα.
 2382. Θηβαῖοι ἦταν ἄποικοι τήν Ἀρμονία 'κτίσαν
 2383. π' ὁ Κάδμος τῆς ἐχάρισε τό 'νομα τῆς συζύγου.
 2384. Τοῦ Θερμαδῶνα τά νερά πάν' στά βουνά πηγάζουν
 2385. ἀπό νερά πού πέφτουνε καί λίμνες σχηματίζουν.
 2386. Φυλές Ἑλλήνων κατοκοῦν ἀπ' τά παλιά τά χρόνια
 2387. καί πόλεις, κάστρα κτίσανε οἱ Ἴνκας καί μαντεῖο
 2388. ἀπ' ὅταν φθάσανε στή γῆ οἱ Ἑλ οἱ πρόγονοί τους.
 2389. Πιό δυτικά τῶν Ἄνδεων ἀπλώνεται μιὰ χώρα
 2390. φυλή τῶν Κέτσουα ἑλληνική στεριώνει χρόνια
 2391. ὀπού λαλοῦν μιὰ δωρική διάλεκτο τῆς Σπάρτης.
 2392. Μέ δελφικό χρησμό ἀπό τή Φύλη^{*3} φύγαν τότε
 2393. διακόσα χρόνια πρότερα διασχίσαν τήν Ἀσία,
 2394. κι ἀφοῦ περιπλανήθηκαν σέ θάλασσες καί ὄρη
 2395. μετ' ἀπό χρόνους ἔφθασαν στῆς χερσονήσου^{*4} τ' ἄκρον.
 2396. Μετά περάσαν στά νησιά πού διάσπαρτ' ἀπλωμένα
 2397. στήν ἀγκαλιά τ' ὠκεανοῦ πού ἦσυχος δέν εἶναι.
 2398. Σταμάτησαν θαυμάζοντας τά πέτρινα κουφάρια,^{*5}
 2399. τόν οὐρανό κοιτοῦν ψηλά καί ἴσως κάτι λένε
 2400. σ' αὐτούς, πού φεύγοντας τ' ἀφήσανε ξωπίσω μόνα
 2401. νά καρτεροῦν μηνύματα ἀπ' τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.
 2402. Στό τέλος κάποτ' ἔφθασαν στή νότια Ἑσπερία,
 2403. ἐκεῖ πού ὀριζ' ὁ χρησμός, μέ τῶν θεῶν τή χάρη.
 2404. Οἱ ἄρχοντες π' ὀρίστηκαν νά κυβερνοῦν τή χώρα

2405. σιγά-σιγ' ἀφομοίωσαν τσ' αὐτόχθονες κατοίκους.
 2406. Αὐτόχθονες φυλές Πικουῦτσες, Οὐιλλίτσες ἦταν,
 2407. πού εἶχανε κοινούς θεούς μαζί μέ Πεουέλτσες,
 2408. τήν ἴδια γλώσσα, ἔθιμα καί «πάτριον ἦθος» εἶχαν.
 2409. ἑλληνικά ὀνόματα ἐδώσανε στίς πόλεις,^{*6}
 2410. στίς πόλεις πού ἐκτίσανε σ' ἀκτές, βουνά, ποτάμια.
 2411. Σέ κάποια ἀπ' τά ταξίδια τους ἐκεῖ στήν Ἑσπερία
 2412. ἐμείνανε ἐκεῖ καί κάποιοι ἀπ' τούς Ἀργοναῦτες
 2413. τή γλώσσα τους κρατήσανε καί λέγοντ' Ἀνασάζι.^{*7}
 2414. Κάποι' ἄλλοι λέγονται Αἰνίου^{*8} καί Ἴωνες οἱ ἄλλοι.
 2415. Ἀκόμη εἶναι μιὰ φυλή πού λέγεται Ἀτζέκοι.
 2416. Στό τέρμα κάτ' ἀπλώνεται τοῦ νότου τ' ἀκρωτήρι,
 2417. πού βρέχεται ἀπ' τά νερά τῆς θάλασσας τοῦ νότου
 2418. ἐκεῖ ἀπλώνετ' ἤρεμα τῶν Ὑπερνότιων χώρα.
 2419. Τό πάλαι κτίσανε οἱ Ἑλ ἐκεῖ τήν πόλη Θέτις
 2420. στόν κόλπο πού δημιουργεῖ ἡ μύτη^{*9} πᾶν στό νότο.
 2421. Ἐκεῖ ὀπού ὁ Θερμαδῶν^{*10} στή θάλασσα ἐκβάλει
 2422. ὑπάρχ' ἑλληνική φυλή ὀνόματι Λυκία,
 2423. πού Ἀμαζόνες κατοικοῦν κι ἀνίκητες ὡς εἶναι
 2424. κανέννας δέν ἐτόλμησε μαζί τους νά τά βάλει.
 2425. Βασίλισσά των ἦτανε ἡ ὁμορφή Ἴππολύτη,
 2426. ὁ μῦθος λέει, κάποτ' ἐρωτεύθη τόν Θησεά.
 2427. Τό γιό του τόν ὀνόμασε Ἴππόλυτο 'π' ἀγάπη
 2428. καί ὄχι τοῦ πατέρα του, τοῦ βασιλιᾶ Αἰγέα.

Παραπομπές:

- 1*. Σιδηρά Βιβλία: Ὄταν ο Κορτέζ λεηλέτησε τη χώρα των Μάγια, σκότωσαν τους ιερείς και έκλεψαν τα πέντε «Σιδηρά Βιβλία», που βρίσκονται στα υπόγεια του Βατικανού και κανείς δεν μπόρεσε να τα διαβάσει.
- 2*. Πέτρα με ζωγραφιές: «πέτρα πιντάδα» με ζωγραφιές διαστάσεων (92μ. x72μ.) σε σχήμα τραπεζιού.
- 3*. Φύλη: Με χρησμό ξεκίνησαν Έλληνες από τη Φύλη Λακωνίας, ταξίδεψαν την Ασία και έφτασαν στη χερσόνησο του σημερινού Βιετνάμ. Από εκεί διέσχισαν τον Ειρηνικό και έφτασαν στη σημερινή Χιλή.

- 4*. Χερσονήσου τ' άκρον: ταξίδεψαν την Ασία και έφτασαν στη χερσόνησο του σημερινού Βιετνάμ.
- 5*. Πέτρινα κουφάρια: Τα αγάλματα στα νησιά τού Πάσχα.
- 6*. Ελληνικά ονόματα έδωσαν στις πόλεις: Υπάρχουν πολλά ονόματα ελληνικών πόλεων τόσο στη Χιλή όσο και στην Αργεντινή π.χ. το Λη-κούργο έγινε Κούργο.
- 7*. Ανασάζι: Αρχαίο ελληνικό φύλο στη Νότιο και Κεντρική Αμερική.
- 8*. Αϊνού: Ελληνική φυλή σε νησιά της «Απω – Ιωνίας» βόρειας Ιαπωνίας (Ν. Βουγιουκλής σελ. 117).
- 9*. Στον κόλπο που δημιουργεί η μύτη: Στο ακροτήριο Χόρν, στον νότο τής Ν. Αμερικής
- 10*. Θερμαδών: οΑμαζόνιος ποταμός.

ΩΔΗ Τ' (21η) Οί Αμαζόνες

Πυθέας:

2429. -Σάν τί νά κρύβεται ἀπό τίς Αμαζόνες πίσω;
Αβαρις:
2430. - Πανάρχαια ἑλληνική φυλή, π' ὁ μῦθος λέει
2431. στοῦ Ἡρακλῆ τούς ἄθλους, πού ὁ Εὐρυσθέας τότε
2432. γιά τή μικρή μονάκριβη τήν κόρη του Ἀδμήτη,
2433. τοῦ Ἡρακλῆ ἐζήτησε νά πάει νά φέρει δῶρο
2434. τή ζώνη τή χρυσή, πού φόραγε τῶν Αμαζόνων
2435. βασίλισσα ἡ Ἴππολύτη, ὅπου εἶχε φτιάξει
2436. ὁ Ἕφαιστος δουλεύοντάς τη στή φωτιά μέ φύλλα
2437. ἀπό χρυσό, σφυρήλατη ἐπάνω εἰς τ' ἄμῶνι.
2438. Ἀλήθειες ὅπου κρύβονται σ' αὐτόν τό μῦθο πίσω,
2439. ἐκστράτευσεν ὁ Ἡρακλῆς στήν Ἑσπερία πέρα
2440. μέ πλοῖα ταξιδέψανε πηγές ἀναζητώντας
2441. χρυσοῦ μέ ἄλλα μέταλλα νά φέρουν στήν Ἑλλάδα.
2442. Στή δύσκολη κατάσταση ἡ Τροία πού 'χε φθάσει,
2443. ὁ Πρίαμος ἐσκέφτηκε, σέ ἄλλο μῦθο λένε,
2444. τίς Αμαζόνες τίς τρανές τίς πολεμοχαροῦσες
2445. νά τίς καλέσει σύμμαχους στόν πόλεμο τῆς Τροίας.
2446. Στου ἥλιου τό μεσούρανο μιά ντάλα μεσημέρι
2447. οἱ Αμαζόνες πολεμοῦν τούς Ἀχαιοὺς μέ πάθος
2448. μέ τήν κλαγγή τῶν ὅπλων κάτ' ἀπ' τόν καυτό τόν ἥλιο
2449. καί τυλιγμένοι ὅλοι τους στόν κουρνιαχτό τοῦ δρόμου
2450. πού σήκωναν τά ἄρματα καί οἱ ὀπλές αλόγων
2451. ἡ Πενθεσίλεια βρέθηκε κατά ἄντικρύ στή μάχη
2452. τοῦ βασιλιᾶ τοῦ Αἴαντα ἀπό τή Σαλαμίνα
2453. καί μονομάχησαν οἱ δύο μιά ντάλα μεσημέρι,
2454. πού νίκησε τόν Αἴαντα καί πῆρε τό σπαθί του.
2455. Καβάλα πάνω σ' ἄλογο μέ τό σπαθί στό χέρι
2456. τό ἔδειχνε στοὺς Ἀχαιοὺς, τά ψήλου σηκωμένο
2457. καί ὅλες τους πανηγυροῦν γιά νά τούς ταπεινώσουν,

2458. τήν νίκη πού κερδίσανε γυρίζοντας στά τείχη.
2459. Σέ ἄλλη μάχη λέγεται μιά βροχερήν ἡμέρα
2450. πώς ἀντιμέτωπ' ἔπεσε καί κόντρα τ' Ἀχιλλέα,
2451. πού μονομάχησαν οἱ δύο ἀνδρείος μέ ἀνδρεία.
2462. Στή λάσπη μέσα κόλλαγαν τά ἄρματα καί ζῶα
2463. πού τό σπαθί της γλίστρησε καί τῆς ἐπέφτει χάμω,
2464. μά δέν ἐδείλιασε στιγμή, τραβᾶ τό δεύτερό της
2465. ἐκεῖνο τό χρυσό σπαθί πού κράταγε στή ζώνη
2466. καί χίμηξεν ἐπάνω του μέ λύσσα καί μανία,
2467. ἀδιάκοπα κτυπώντας τον γιά νά τοῦ βρεῖ τή φτέρνα.
2468. Δέν ἄντεξε καί λύγισε ἀπ' τά κτυπήματά του
2469. καί πέφτει ἀπ' τό ἄλογο στή λάσπη, ὅπου βρῆκε
2470. κακό καί μαῦρο θάνατο στά χέρια τ' Ἀχιλλέα.
2471. Βασιλίσσά των στέφθηκε ἡ ὁμορφη Ἴππολύτη.
2472. Ἀργότερα, ἐκστράτευσε κατά τῶν Ἀμαζόνων
2473. ὁ νεαρός ὁ βασιλιάς τῶν Ἀθηνῶν Θησέας
2474. καί μέ σκοπό ἐκδίκηση γιά τά καμώματά τους,
2475. ἀλλά τήν ἐρωτεύθηκε τήν ὁμορφη Ἴππολύτη
2476. αὐτῆνε τή λεβέντισσα πανέμορφη ὡς ἦταν
2477. μαζί της μονομάχησε στοῦ ἔρωτα τ' ἁλώνι.
2478. Τήν ἔκλεψε τήν ἔφερε ὀπίσω στήν Ἀθήνα
2479. μαζί μέ τόν Ἴππόλυτο καρπό του ἔρωτά των.
2480. Ὁργάνωσαν κι ἐκστράτευσαν οἱ Ἀμαζόνες ὅλες
2481. καρᾶβια, βάρκες, ἄρματα μέ ἄλογα κι ἀσπίδες
2482. τοῦ βαθυρροῦ ἔκεανοῦ τά κύματα διαβῆκαν
2483. ἐφθάσαν καί σταμάτησαν ἔξ' ἀπ' τή Σαλαμίνα.
2484. Τόν πόλεμο ἐκήρυξαν κατά τῶν Ἀθηναίων
2485. γιά τήν κλοπή καί προσβολή νά σώσουν τήν τιμή τους,
2486. νά πάρουν τή βασίλισσα ὀπίσω στήν πατρίδα.
2487. Τήν τρίτη μέρα, π' ἔφυγε στή μάχη ὁ Θησέας
2488. ἡ Ἴππολύτη ἔκλεψε μέ τ' ἄλογο τό γιό της
2489. στή ζώνη της ἐκρέμασε τό ξίφος τοῦ Αἰγέα.
2490. Καλπάζοντας τό ἄλογο ἀπό βουνά καί δάση
2491. περνώντας ἀπό δύσβατα κι ἄγρια μονοπάτια
2492. στά πλοῖα της ἐφθάσανε χωρίς νά προδοθοῦνε.
2493. Στ' ἀμπάρια τά διπύθμενα τόν Ἴππολύτη κρύβει
2494. χαρᾶς ἐστάλη μήνυμα στίς ἄλλες ἀμαζόνες
2495. πως βρίσκεται στά πλοῖα τους κι αὐτές νά πολεμοῦνε.
2496. Ὁ πόλεμος ἐκράτησε στούς δέκα χρόνους πλέον

2497. ἀνδρώθηκ' ὁ Ἴππόλυτος καί φεύγει ἀπ' τὰ πλοῖα
2498. εἰς τὴν Ἀθήνα, γύρισε θυσία ἐτοιμάζει
2499. στήν Ἄρτεμη, πού θαύμαζε καί ὄχι σ' Ἀφροδίτη.
2500. Ἡ Ἀφροδίτη θύμωσε γι' αὐτὴ τὴν περιφρόνια
2501. καί μεσολάβησε νά τόν ἐρωτευθεῖ ἡ Φαίδρα,
2502. μὰ 'κείνος τῆς ἀπέκρουσε σκληρὰ τόν ἔρωτά της.
2503. Ὁ Ποσειδώνας ἔστειλε τό μανιασμένο ταῦρο
2504. καί φόβισε τὰ ἄλογα πού τοῦ 'σερναν τό ἄρμα
2505. καί τέλος ἔχει τραγικό γι αὐτὴ τὴν περιφρόνια.
2506. Ὁ γλύπτης ἀποτύπωσε στό μάρμαρ' ὁ Φειδίας
2507. τίς μάχες π' ὀνομάστηκαν Ἀμαζονομαχίες
2508. στολίσαν' ἀετῶματα, μετῶπες καί ἀψίδες
2509. στῆς Ἀθηνᾶς τό ἱερό τσ' Ἀκρόπολης τό βράχο.
2510. Ἀργότερα, σέ χρόνια ἄγνωστα, ὁ μῦθος λέει,
2511. ὁ γιός του βασιλιᾶ τοῦ Γλαύκου τῆς Κορίνθου, νέος
2512. κι ἀνδρεῖος ἥρωας, λεγότανε Βελλεροφόντης,
2513. ἐκστράτευσε κι ἐξόντωσε τίς Ἀμαζόνες ὅλες.

Παραπομπές:

Ο ἄνω Θερμαδῶν περνά ἀπό των Σόλυμων τη χώρα (Απολλώνιος ο Ρόδιος) που βρίσκεται η Κολχίδα, φιλοπόλεμη ελληνική φυλή που τελικά πολεμήθηκαν ἀπό το Βελλεροφόντη.

ΩΔΗ Υ' (22^α)
Η Μαγεία της Ελληνικής Γλώσσας

-Πυθέας:

2514. Σάν τ' ἔχεις νά μοῦ πεις γιά τήν ἑλληνική τή γλώσσα;
-Ἄβαρις:
2515. Ἡ σκέψη ἡ ἐλεύθερη γεννήθη στήν Ἑλλάδα
2516. πού πνεύματα ἀνήσυχα ἐδραίωσαν ἰδέες
2517. π' ἐκφράζουν διανοήματα τούς λογισμούς τῆς σκέψης
2518. καί μέσω τοῦ διάλογου προβάλλετ' ἡ ἀλήθεια.
2519. Τούς μύστες καλοδέχονται μέσ' στά ἱερατεῖα,
2520. πού ἦτανε κλειστά γιά τούς κοινούς ἀνθρώπους, μόνο
2521. συμβούλευαν, μά δέν ἐπέβαλλαν θεοῦ τήν πίστη.
2522. Στά ἱερά βιβλία των κατέγραφαν σπουδαῖα
2523. σάν γεγονότα μαθηματικά κι ἀστρονομία,
2524. γεωμετρία, Ὀρφικά, φιλοσοφία, ἦθος
2525. γιά νά μπορεῖ κί' ὁ βάρβαρος νά θεωρεῖται Ἕλλην
2526. ἀφοῦ μέ σκέψ' ἑλληνική τό πνεῦμα ἔχει πλουτίσει.
2527. Ἡ γλώσσα ἡ ἑλληνική καί ἡ γραφή μας εἶναι
2528. κι οἱ δύο σύμφυτες μέ τή μυριόχρονη ἱστορία.
2529. Δύο λέοντες στολίζουνε τήν πύλη τῆς Χατούσας*¹
2530. οἱ ἴδιοι τοῦτοι λέοντες στολίζουν τίς Μυκῆνες,
2531. σάν μετανάστες φύγανε μαζί καί μέ τούς Κρητες
2532. στίς χῶρες τῆς ἀνατολῆς οἱ Πελασογοί τό πάλοι.
2533. Αὐτοί ἔναι οἱ Σουμέριοι, Χετταῖοι, Ἐλαμίτες
2534. Μιττάνι, πού μέ τό ἀνήσυχο ἑλληνικό τους
2535. τό πνεῦμα, στέριωσαν πολιτισμό μαζί καί γλώσσα.
2536. Τ' ἑλληνικό τ' ἀλφάβητο μυστικισμοῦ καί κώδιξ
2537. καί μυστηρίου τῶν γραμμάτων ἡ σειρά ἐγκλείει
2538. τόν «τέλειο ἀριθμό» ὅπου καμιά ἄλλη γλώσσα ἔχει.
2539. Μέ τ' Ἄλφα πρῶτο στή σειρά, τό Νί στό κέντρο πάντα
2540. καί ἔσχατο τ' Ὁμέγα σέ διάταξη μυστήριο
2541. δηλοῦν τή λέξη ΑΝΩ, ἀπ' τοῦ ὄρατοῦ τοῦ κόσμου,
2542. γιά νά μπορέσει ν' ἐνωθεῖ ὁ νοῦς μέ τ' ΑΝΩ θεῖα,

2543. νά ἐμπνευσθοῦν οἱ Ἕλληνες σοφοί « τό ρεῖειν πάντα».
2544. Στήν ἀγκαλιά του μέσα κλείν' ὀλόκληρο τό Σύμπαν,
2545. τή Μαντική καί Κάθαρση τή δύναμη ἐγείρει
Πυθίας:
2546. - Μέ τούς θεούς ποιά εἶν' αὐτή ἡ γλώσσα πού μιλάτε;
Ἄβαρις:
2547. - «Διαλεγόμενοι τῇ ἑλληνίδι γλώττι χρῶνται».
2548. Γιά τήν ἑλληνική τή γλώσσα μάθε πώς, δοσμένη
2549. ἀπ' τούς θεούς καί δομημένη κωδικά ἔστ' εἶναι
2550. πού ὅ,τι τό πνευματικό καί ἄυλο ἐκφράζει,
2551. ἐπίκληση μυστικισμοῦ, οὐράνιου Θείου Λόγου.
2552. Τῆς σκέψης τά ψηλά διανοήματα κι ἐκφράσεις
2553. αὐτῶν τῶν εὐγενῶν τ' ἀνθρώπινου τοῦ νοῦ ιδέες,
2554. ἡ γλώσσα μόνο ἡ ἑλληνική διατυπώνει.
2555. Στή γλώσσα μας ἡ κάθε λέξη το σημαῖνον ἔχει
2556. μοναδική ἰδιαίτερη πρωτογενή μιᾶ σχέση.
2557. Καθόλου δέν δομήθηκε τυχαῖα τῶν γραμμάτων
2558. σειρά καί θέση, πού 'ναι μιᾶς ἀνώτερης καί θείας
2559. συλλήψεως, ἀνάτασης στ' ἀνθρώπινο τό πνεῦμα.
2560. Προγραμματίζει ριζικά ἐγκέφαλο τ' ἀνθρώπου
2561. ἐκ βάθους, ὅταν ἀπαγγέλλεται τ' ἀλφαβητάρι.
2562. Ἡ γλώσσα μας καλλιεργεῖ τή σκέψη καί τήν κρίση,
2563. τά γράμματα ἐκφράζουν ἀριθμούς, μουσικονότες,
2564. μέ ἄρτια μουσικότητα γι' αὐτό καί εὐνηχῆ εἶναι.
2565. Μέ στή δομή της κρύβεται συμπαντική ἄρμονία,
2566. γιά νά ἐκφράζουνε οἱ ἄνθρωποι ιδέες, σκέψεις
2567. κι οἱ ἄυλοι νά ψάλλουν ὕμνους στά οὐράνια πάνω.
2568. Ἡ γλώσσα μας τυχαῖα στεῖρα σύμβολα, δέν ἔχει.
2569. Ἐν' ἀριστούργημα τῶν μαθηματικῶν σχημάτων,
2570. κτισμένα πάνω σ' ἀριθμούς, τά μυστικά των κρύβουν
2571. μέσ στον λεξάριθμο, μέ τήν ἐκφώνηση, στό σχῆμα,
2572. ἐκφράζοντας τή θεϊκή τή σκέψη κι ἄρμονία.
2573. Ἀπ' τούς Ὀλύμπιους, στόν ἀνθρώπο δοσμένα δῶρα
2574. π' ὁ Προμηθεῖας ἔφερε στους Ἕλληνες τή «γνώση».
2575. «Ἡ διαλεκτική ἡ γλώσσα τῶν Ὑπερβορείων,
2576. καί πρὸς τούς Ἕλληνες οικειοτάτη διακεισθε...».*³
2577. Τό κάθε γράμμα ἓνας ἀριθμός κι ἡ κάθε λέξη
2578. τό ἄθροισμα «ἐκ τ' ἑλικος»⁴ καί ἡ σειρά τους εἶναι.
2579. Ἡ γνώση ἱερό μυστήριο, πού οἱ μνημένοι

2580. ὡσάν τόν Πυθαγόρα μύστες, γνώριζαν πρίν χρόνια
2581. στήν Ἐλευσίνα, στούς Δελφούς, στή Μέμφιδα, Σαΐδα
2582. τά μυστικά τῆς ἁγίας τῆς τέχνης τ' Ἴπποκράτη.
2583. Ὅμάδες τρεῖς, μέ σύμβολ' ἀριθμούς ἀπό ἑννέα
2584. πού τ' ἄθροισμά τους εἶν' μυστήριον*⁵ καί παραμένει.
2585. Τό ΑΛΦΑ,*⁶ λεξαριθμικά ἀθροίζει στή μονάδα.
2586. Τό ΕΝ,*⁷ ἀθροίζει λεξαριθμικά κι αὐτό μονάδα.
2587. Τό ΟΜΙΚΡΟΝ,*⁸ ἀθροίζει ὅσες καί οἱ μοῖρες κύκλου.
2588. Ὁ πάνσοφος αὐτός δημιουργός τ' ἀλφαβητάρι
2589. μέ τά τριάντα τρία κτίζει σύμβολα καί μόνο,
2590. πού κρύβουν μέσα ἀριθμούς, μέ σχῆμα κι ἀρμονία.
2591. Τά ἕξι ἔσχατα*⁹ αὐτῶν, ἐγνώριζαν μονάχα
2592. οἱ ἱερεῖς τ' Ἀπόλλωνα, τῆς Δήμητρας καί Δία
2593. μέ τόν ἐγκέφαλο ἔχουνε μιά ἄμεση σχέση θεία.
2594. Δέν ἔδωσαν τά ἕξ' αὐτά σ' ἀνθρώπινο τό γένος,
2595. τ' ἐπίπεδο τῆς «γνώσης» του, ἡ δύναμη π' ἐκπέμπουν
2596. δέν δύναται ὁ ἄνθρωπος πρὸς ὄφελός του ν' ἔχει.
2597. Τά χρόνια πού ὁ Ὅμηρος συνέγραφε τά Ἔπη
2598. μυριάδες ἕξι καί μισή πρωτογενεῖς*¹⁰ διαθέτει,
2599. τῆς πλούσιας γλώσσας τῆς ἑλληνικῆς ἀφθόνους λέξεις.
2600. Ἡ γλώσσα μας γεννᾶ, ξανά γεννᾶ, δέν εἶναι στεῖρα.
2601. Σελήνη, Ἥλιος, Σελλάς, Ἑλλάς, φωτός ἀκτίνες
2602. τ' ἑλληνικοῦ στοιχείου ἡ ἐξάπλωση συμπύπτει
2603. ὁ ἱερός, θεοῦ προορισμός φυλῆς Ἑλλήνων,
2604. ξηρά καί θάλασσα ἐπάνω στόν ἐδῶ πλανήτη.
2605. Τό σύμβολο Γαμάδιον*¹¹ τ' Ἀπόλλωνα Ἥλιου
2606. τοῦ ζωοδότη ἔκφρασης συμβολισμένη εἶναι.
2607. Τό ἱερό τό σύμβολο μυστικισμοῦ σημαίνει
2608. καλός σάν οἰωνός, Εὐδαιμονία, Εὐλογία,
2609. Μακροζωία, Γονιμότητα, Ζωή κι Ὑγεία
2610. ἀφοῦ ὁ ζωοδότης ἥλιος τροφοδοτεῖ τή Γῆ.
2611. Τό παρελθόν μέ τό παρόν συνδέει καί τό μέλλον.
2612. Ὀλόκληρη ἑλληνική ἡ κοσμοθέαση, γνώση,
2613. θεογονία, γέννηση, ἐξέλιξη, τό μέλλον
2614. τ' ἀπάτατο, τό ἄπειρον, συμπαντικό ὡς ἔχει.
2615. Τό σύμβολο δυνάμεων, στή φύση πού ὑπάρχουν,
2616. ἡ σύνδεση μ' ἀντίρροπες ὑπερβολῆς δυνάμεις.
2617. Ὁ Μαϊάνδρος, τό σύνθημα πολεμιστῶν κι ἡρώων,
2618. πολεμιστές τό φέρουνε σ' ἀριστερό τό μπράτσο,

2619. τοῦ ἱερέα τ' ἄμφια κατάστηθα στολιζει.
2620. Ὁ Μαίανδρος*¹² εἶν' ἡ Χειρώνια Λαβή στό πλέγμα,
2621. εἶν' ὁ δεσμός τοῦ γιοῦ τοῦ Δία, Μέγα Αλεξάνδρου
2622. μέ συμπολεμιστές καί τούς τῆς γῆς πολίτες ὄλους.
2623. Ἡ ἀκατάπαυστη καί συνεχῆς ἀπ' τά οὐράνια
2624. ἐνέργεια, ἡ ΕΛΙΚΑ στ' ἀνθρώπινο τό γένος,
2625. γιά τήν Πνευματική καί Ὑπερβατικήν εἰς ἄνω,
2626. ὁμοίωση τ' ἀνθρώπινου τοῦ πνεύματος πρός θεῖα.
2627. Ὁ σύνδεσμος αὐτός, π' ἐνώνει εἶναι τούς ἀνθρώπους,
2628. τό πνεῦμα ἐξυψώνοντας, τό νοῦ καί τήν καρδιά τους
2629. γιά νά μπορεῖ καί νά νικᾷ μέ θετική τή σκέψη
2630. ἀκόμη καί τοῦ χάροντα τό σθένος καί τή ρώμη,
2631. μ' ἀρνητική ἐνέργεια στό μαρμαρένιο ἀλώνι.
2632. Ὁ Μαίανδρος τό ἱερό τό σύμβολο τοῦ Δία
2633. ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἄρτεμις, ὁ ἀετός κι ἡ Νίκη,
2634. Ἑλλήνων τ' ὄπλο μυστικό, σάν εἶναι μονιασμένοι.
2635. Ὁ Μαίανδρος αὐτός, ἀνθρώπινος ὁ κύκλος εἶναι
2636. πού ῥχεταί ἀπ' τήν ἔνωση στοιχείων δυό ὁμοίων,
2637. στήν ἀρχική συμπαντική γωνιά του ἐπιστρέφει.
2638. Τ' ἀγῶνα ὁ χαιρετισμός καί τῆς τιμῆς καί φλόγας,
2639. χαιρετισμός στήν ἀρετή, στή νίκη καί σοφία.
2640. Δέν εἶναι μιάν εἰκόν' ὁ Μαίανδρος, ἀλλά ΙΔΕΑ.
2641. Ἡ Δύναμη πού κινητοποιεῖ κι ἐνδυναμώνει,
2642. ἐναρμονίζει, συντονίζει κι ἐπιστρέφει πάλι
2643. σέ ἑκείνη τήν ἀστέρευτη πηγῆ ζωῆς πού ἦλθε.
2644. Λεξάριθμος Πυθάγορα κύκλων ζωῆς ἐννέα*¹³.
2645. Ὁ Μαίανδρος, Ἀέναη, τῆς Ἀρετῆς, Ἴσχυος,
2646. ἡ Μύηση, ἡ Νόηση, ἡ Δύναμη Σοφίας.
2647. Ἡ γλώσσα μας καί τῶν θεῶν δέν εἶν' ἀπλά μιᾶ γλώσσα
2648. γιά ἐπικοινωνία. Εἶν' παράγωγο μιᾶς θείας
2649. συμπαντικῆς τῆς ἀριθμογεωμετρίας σκέψης,
2650. κατασκευή ἀπέριτ' εἴκοσι ἐπτὰ συμβόλων.
2651. Ὁ γεωμετρικός λεξάριθμος*¹⁴ ἐνός ἐκάστου
2652. προσδιορίζει τή σειρά του μέσ' στήν ἀλφαβήτα.
2653. Τά γράμματα ἀντιστοιχοῦν σέ ἀριθμούς,*¹⁵ ἐπίσης
2654. καί τ' ἄθροισμα αὐτό τῶν ἀριθμῶν τῆς ἀλφαβήτας
2655. σάν διαιρούμενο διά τοῦ λεξάριθμου π' εἶναι
2656. τῆς λέξης «γράμμα»*¹⁶ εἴκοσι ἐπτὰ ἀθροίζει ὅσα
2657. τά γράμματα ἑλληνικῆς μας ἀλφαβήτας εἶναι.

2658. Τό γράμμα Ν ή Νόηση, τό Λ ό Λόγος είναι
 2659. κι ό Λόγος σάν τή βάση αποκτᾶ θά γίνει Δέλτα
 2660. διαστάσεις αποκτᾶ καί δραστηροποιεῖται.
 2661. Τό Ὅμικρον όλότητα τό Πᾶν, πού περικλείει
 2662. τό Ὅλον μέ τό Κέντρο του, πού 'ναι Δημιουργία
 2663. τοῦ Θήτα ἀδιαίρετα τό Θεῖον καί τό Σύν-Παν.
 2664. Τό Ἐψιλον οἱ τρεῖς παράλληλες γραμμές τά τρία
 2665. ἐνώνει^{*17} τά στοιχεῖα Θείου τοῦ Τρισυποστάτου.

Παραπομπές:

- 1*. Χατούσας*: πρωτεύουσα των Χαιτταίων.
 2*. «ΑΛ ΦΑ, ΒΗ ΤΑ ΓΑ! ΑΜΑ ΔΕ ΕΛ ΤΑ ΕΨ ...ΙΩΝ ΣΤΗ
 ΙΓΜΑ ΖΗ ΤΑ, Η ΤΑ, ΘΗ ΤΑ ΙΩΤΑ ΚΑΠΑ ΠΑ
 ΛΛΑΝ ΔΑ ΜΗ ΝΥΞ Η, Ο ΜΙΚΡΟΝ, ΠΥΡΟΣ ΙΓΜΑ
 ΤΑΦΗ ΕΨ ΙΩΝ, ΦΥ ΨΥΧΗ, Ο ΜΕΓΑ».
 Απόδοση:
 «Αλ, εσύ που είσαι το Φως, έλα στη Γή. Και εσύ
 Έλ, ρίξε τις ακτίνες σου στην ψηνόμενη ιλύ.
 Ας γίνει ένα καταστάλαγμα για να μπορέσουν
 τα Εγώ να ζήσουν, να υπάρξουν και να στέκονται
 πάνω στην παλλόμενη Γη. Ας μην επικρατήσει
 η νύχτα, που είναι το μικρόν, αλλά η ψυχή του».
 3*. διακείσθε...: Πηγή, Διόδωρος ο Σικελιώτης.
 4*. «εκ τ' έλικος»: (DNA)
 5*. είν' μυστήριο: 3 ομάδες x 9 γράμματα = 27. Υπήρχαν ακόμα κάποια
 γράμματα, τα οποία στην πάροδο του χρόνου καταργήθηκαν όπως
 το Δίγαμμα (F), Κόππα (Q), Στίγμα (ς'), Σαμπί (λ).
 6*. ΑΛΦΑ: (1+30+500+1) = 532 =>5+3+2= 10 => 1+0= 1.
 7*. ΕΝ: (ένα): = 5+50 = 55 => 5+5 = 10 => 1+0= 1.
 8*. ΟΜΙΚΡΟΝ: := (70+40+10+20+100+70+50) = 360.
 9*. Τα έξι έσχατα: (28, 29,30, 31, 32, 33). Από αυτά τα έξι τα μόνα που
 γνωρίζουμε είναι το Σώστικα (.....) και το δελφικό ΕΙ). Λέγεται ότι
 ήσαν «άσρητα».
 10*. Μυριάδες έξι και μισή πρωτογενείς: Άνω των 6.500.000 με μελέτες
 της Τζιροπούλου και άλλων και όχι το 800 π.Χ. Σύμφωνα με τον
 καθ. Χουρμουσιάδη που ανακοίνωσε ότι η επιγραφή που βρέθηκε
 στην λίμνη της Καστοριάς χρονολογήθηκε με **άνθρακα-14** 7.200
 χρόνων.
 11*. Το σύμβολο Γαμάδιον: σύμβολο τ' Απόλλωνα Ηλίου.

- 12*. Ο Μαϊάνδρος είν' η Χειρώνια Λαβή: Είναι αρχαίο ελληνικό γράμμα σύμβολο της «Χειρώνιας αβής». Το σύμβολο δυνάμεων, το μυστικό Ελλήνων τ' όπλο, σαν μονιασμέν' είναι. Είναι αρχαίο ελληνικό γράμμα σύμβολο της «Χειρώνιας Λαβής». Αργότερα έγινε το αρχαίο φυλετικό σύμβολο των Ινδών, Κελτών, Ινδιάνων, Καυκασίων, νορβηγικών φυλών, Σλάβων, Ινδουιστών, Βουδιστών, Αιγυπτίων. Η ετυμολογία της προέρχεται απο τις λέξεις «ΜΑΙΑ + ΑΝΔΡΑΣ». Μύηση του ανθρώπου στα μυστήρια της Ζωής- του Διός (Ζεύς). ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ = Π 3,14 = Πύλη στη Μύηση. ΕΞΕΛΙΞΗ, ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ.
 “Χειρώνιο λαβή”

Αρχαίο ελληνικό σύμβολο του Ήλιου, το Γαμμαδίων ή Τετρασκέλιον, Ιερά Τετρακτύς, Σώστικα ή Σωβάστικα ή σβάστικα

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ σε ακροστιχίδα:

Μ = ΜΥΗΣΗ

Α = ΑΕΝΑΗ

Ι = ΙΣΧΥΟΣ,

Α = ΑΡΕΤΗΣ

Ν = ΝΟΗΣΗ,

Δ = ΔΥΝΑΜΗ

Ρ = ΡΟΗΣ,

Ο = ΟΥΡΑΝΙΑΣ

Σ = ΣΟΦΙΑΣ

- 13*. Λεξάριθμος Πυθαγόρα κύκλων ζωής εννέα: Ο Λεξάριθμος των ενιών : Μαϊάνδρος, Μύηση, Αέναη, Ισχύος, Αρετής, Νόηση, Δύναμη, Ροής, Ουρανίας, Σοφίας είναι το 9. Αποτελείται απο 9 γράμματα, 9 κύκλους ζωής - ΚΛΕΙΔΙΑ – μαθήματα κατά Πυθαγόρα, φέρει στοιχεία του Ανθέμιου, και του δελφικού ΕΙ.

- 14*. Ο γεωμετρικός λεξάριθμος: :π.χ. (Δ): «ισόπλευρο τρίγωνο» =2398 = 4, «Το γράμμα Δέλτα» ο λεξάριθμός του είναι: 895 = 4

- 15*. Τα γράμματα αντιστοιχούν σε αριθμούς:

Πίνακας αριθμητικών τιμών των Ελληνικών γραμμάτων:

Α' = 1

Κ' = 20

Υ' = 300

Β' = 2

Λ' = 30

Φ' = 500

$\Gamma' = 3$	$M' = 40$	$X' = 600$
$\Delta' = 4$	$N' = 50$	$\Psi' = 700$
$E' = 5$	$\Xi' = 60$	$\Omega' = 800$
$\zeta', \Sigma T' = 6$	$O' = 70$	$\lambda = 900$
$Z' = 7$	$\Pi' = 80$	
$H' = 8$	$\zeta' = 90$	
$\Theta' = 9$	$P' = 100$	
$I' = 10$	$\Sigma' = 200$	

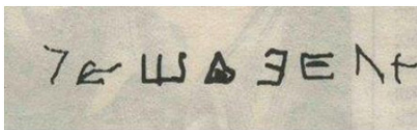
Σημείωση: Δίγαμμα: ($F = \Sigma T' = \zeta$), κόππα: (Q, ζ), Σαμπί: (λ)

16*. της λέξης «γράμμα»: Σύνολο αθροίσματος των 27: 4.995.

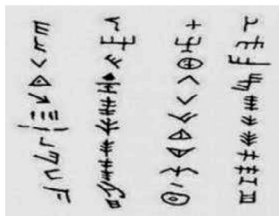
Σύνολο αθροίσματος της λέξης «γράμμα»: 185.

Το πηλίκο ($4.995 / 185 = 27$)

17*. Το (E) τα τρία Ενώνει: Έν-ωσης = ώσις πρό τό ΕΝ

Το πρώτο γραπτό κείμενο της Ευρώπης, αποτυπωμένο σε ξύλινη επιγραφή από προηγμένο άνθρωπο της νεολιθικής εποχής, που βρέθηκε στο λιμναίο προϊστορικό οικισμό του Δισπηλιού της Καστοριάς.

ΩΔΗ Φ' (23η) Ὁ Πυθαγόρας

1. Αξίες στή ζωή

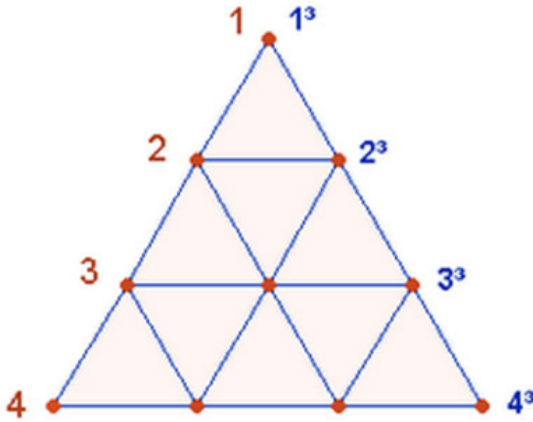
Ἄβαρις:

2666. Καί γιά τόν Πυθαγόρα σχετικά Πυθέα ἄκου.
2667. Χρησμός, τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου κι ἡ Πυθία ἔφα,
2668. δηλώνοντας τόν ἐρχομό τοῦ ἀνδρα Πυθαγόρα:
2669. «Αὐτός, θά διαφέρει ὅλων τῶν βροτῶν στό κάλλος,
2670. σοφία καί ὠφέλιμος στ' ἀνθρώπινο τό γένος,
2671. θά εἶναι μύστης, δάσκαλος σέ ἠθικές ἀξίες ».
2672. Πυθέα, πρόσεξε αὐτά τό πῶς θά διαφυλάξεις.
2673. Στή Σίβα καί στή Μέμφιδα ὁ Πυθαγόρας τότε
2674. παρέμεινε εἴκοσι χρόνους μαθητής, μῆθη
2675. ἀπάντων 'κεῖ τῶν ἱερῶν ἀχράντων μυστηρίων
2676. καί ἔφθασε στ' ἀνώτατα ἐπίπεδα τῆς γνώσης.
2677. Ἐμπήκαν κι ὑποδούλωσαν τήν χώρα Ἀσσυριοί
2678. κι αἰχμάλωτους ἐστείλανε στήν Ἀσσυρία πίσω,
2679. μαζί μ' αὐτούς ὀδήγησαν τόν μύστη Πυθαγόρα
2680. ἐκεῖ ὅπου παρέμεινε γιά εἴκοσ' ἄλλους χρόνους
2681. στούς φωτισμένους ἱερεῖς τῶν ἄλλων μυστηρίων.
2682. Στόν Κρότωνα τούς μαθητές ἐδίδασκε τή «γνώση»
2683. ἀπό τήν Τετρακτίνα ἀφανεῖς στ' Ὀμακοεῖον*¹
2684. τό τί σημαίνουν ἀριθμοί στή μουσική, στό λόγο,
2685. στήν ἀρμονία σύμπαντος, καί στήν οὐσία ὄντων
2686. κι οἱ μαθητές του δίνανε τόν «Τετρακτίνα Ὀρκο».
2687. «Τῆς φύσης τῆς ἀέναης πηγῆ ἡ Τετρακτίνα»²,
2688. ἀλλ' ἄρχισε τό ἔργο σου ἀπ' τούς θεούς νά κάνεις.
2689. Τούς ἀθανάτους τούς θεούς πρῶτ' ἐκ καρδίας τίμα,
2690. νά σέβεσαι τόν ὄρκο σου ὁ νόμος ὡς ὀρίζει.
2691. Γιά πράξεις ὅπου ἔκανες στήν ἠθική ἐνάντια,
2692. π' ὁ νόμος λέει, νά ἐντρέπεται τόν ἑαυτό σου.
2693. Στά ἔργα καί στά λόγια σου ν' ἀσκεῖς Δικαιοσύνη,

2694. νά μήν εἶσ' ἀσυλλόγιστος γιά ἐθισμό οὐτ' ἕναν».
2695. Ἐπίσης γνώριζε, τό νά πεθαίνουνε ἀνθρώποι,
2696. τοῦ κύκλου τῆς ἐν γῆ ζωῆς τό πεπρωμένον εἶναι.
2697. Νά τ' ἀποκτᾶς τά χρήματα εἶν' ἀρεστό σέ ὅλους,
2698. οἱ πίκρες καί τά βάσανα εἰς τούς θνητούς σάν ἔλθουν,
2699. δοκιμασία ὄξυνσης του νοῦ τ' ἀνθρώπου εἶναι,
2700. νά φθάνει τ' ἀκατόρθωτα μέ θετική τή σκέψη,
2701. νά φθάν' ἀκόμη πιό ψηλά, ἀπ' τούς θεούς βαλμένα.
2702. Τόν ὕπνο νά μή τόν δεχτεῖς τά μάτια νά σφαλίσαι,
2703. ἐξέτασε καμώματα, πού 'κανες τήν ἡμέρα,
2704. πού ξέφυγα, τί ἔκανα, τί θά 'πρεπε νά κάνω.
2705. Τόν ἑαυτό σ' ἐπίπληξε ἄν φαῦλα ἔχεις πράξει,
2706. νά τέρπεται γιά τά χρηστά καί λίγα ὅσα ν' εἶναι.
2707. Νά προσπαθεῖς, νά μελετᾶς καί ν' ἀγαπᾶς ἐκεῖνα,
2708. ὅπου στῆς θείας ἀρετῆς τά ἴχνη 'σένα βάζουν.
2709. Ἡ ἔριδα, ὀλέθρια εἶν' συνοδός τ' ἀνθρώπου,
2710. ὅπου δονεῖ ἀρνητικά τή βούληση καί σκέψη,
2711. ἐδράζει μέσ' στό εἶναι τους καί δυστυχεῖς τούς κάνει.
2712. Ἡ τῆς ψυχῆς καλλιέργεια στή θέλησή τους εἶναι
2713. γιά νά τήν ἔχουν συντροφιά ἢ νά τήν κάνουν πέρα.
2714. Ἄν θά μπορέσεις νά τηρεῖς αὐτά πού σοῦ προτείνω,
2715. ἀπό τά πάθη τήν ψυχή μπορεῖς νά τή λυτρώσεις.
2716. Ἡ τῆς ψυχῆς ἡ κάθαρση, εἰς τῶν θνητῶν τα ἔργα,
2717. τή λύτρωση σκεπτόμενος καί κρίνοντάς τα ὅλα,
2718. πρωτίστως τοποθέτησε ἡνίοχο τήν σκέψη
2719. σάν ἡ ἀρίστη εἶν' αὐτή, π' ἐστάλη ἀπ' ἐπάνω.
2720. Γιά τῆς ζωῆς ἀπώτερος σκοπός νά 'ναι τό μέτρο
2721. κι ἡ ἀρετή τοῦ πνεύματος καί τῆς ψυχῆς ἡ ἄγνη
2722. στό δρόμο ὅλο τῆς ζωῆς, τοῦ ἀγαθοῦ ἐκφάνσεις.
2723. Ἀθανασία τῆς ψυχῆς θά 'ρθεῖ καί μόνο τότε,
2724. ἐάν πιστά τηρεῖ τίς εντολές πού πῆρε κάποιος
2725. ἐνάρετης καί ἠθικῆς ζωῆς στόν κόσμο τοῦτον.
2726. Ὁ ἄνθρωπος τή γνώση τή βαθιά σάν κτήμα κάνει,
2727. πνευματικό ἀνέβασμα σ' ἐπίπεδα οὐράνια
2728. ἡ ἠθική κι ἡ μεταφυσική ἐνοῦνται σ' ἕνα.
2729. Τό σῶμ' αὐτό ἀφήνοντας στή μάνα γῆ γιά δῶρο,
2730. σ' αἰθέριο τόπο 'λεύτερο θ' ἀνέλθει ἡ ψυχή του
2731. ἀθάνατος καί ἄφθαρτος, ὡσάν θεός θά γίνει.
2732. Ἀπώτερος σκοπός τῆς ἐν ζωῆς ἐδῶ τό μέτρο

2733. καί βάζοντας ήνίοχο τήν άρετή καί μόνο
2734. σάν θά τηροῦνται πάντοτε τοῦ άγαθοῦ έκφάνσεις.
2735. «Στά ἔργα σάν λαμπροί χιλιάδες δρόμοι άνοιχτήκαν
2736. όλόφαρδοι, μάς οδηγοῦνε άπ' τοῦ Νείλου 'κείνες
2737. ήλιόλουστες πηγές καί τῶν Ὑπερβορείων χώρα».*³
2738. Για νά μποροῦν οί άνθρωποι ν' εὐημεροῦνε όλοι
2739. θά πρέπει νόμοι άγραφοι τίς σχέσεις νά διέπουν:
2740. Ὁ πλοῦτος εἶν' άστέριωτος άν δέν βραχεῖ μέ μόχθο,
2741. πολιτική, μέ άρετές νά εἶναι στολισμένη.
2742. Απόλαυση, χωρίς άγάπη μόν' τά κτήνη ἔχουν.
2743. «Ἡ Γνώση», νά διέπεται μέ τῆς ψυχῆς τά κάλλη.
2744. Ἐμπόριο - συναλλαγή, θά πρέπει νά 'χουν ήθος.
2745. Ἡ ἐπιστήμη κι άνθρωπιά, βαδίζουν χέρι - χέρι.
2746. Λατρεία, για νά κρατηθεῖ χρειάζονται θυσίες.
2747. Θά πρέπει νά κρατᾶς στό νοῦ, οί δυναστείες πού 'ρθαν
2748. καί μέ τούς χρόνους ἔφυγαν πρῶτ' ήθικά ξεπέσαν
2749. κατόπιν ἐνικήθηκαν κι άπό τό χάρτη σβήσαν.
2750. Άπ' τούς θεούς ή ἔμπνευση καί τῆς δημοκρατίας
2751. όπου γεννήθηκε μαζί μέ τή δικαιοσύνη
2752. δεμένες εἶναι καί οί δυό μέ 'ναν θεσμό ἐξ άνω!
2753. Ἐτοῦτο τό θεσμό σάν άθετήσουν οί πολίτες
2754. θά ν' άρκετό νά καταστρέψουν τή δημοκρατία.
2755. Σάν οί πολίτες θά καταχραστοῦν τῆς λευθερίας
2756. τά δικαιώματα αὐτῶν τῶν άλλων συνανθρώπων
2757. καί τῆς άρχῆς ισότηας τῶν πολιτῶν μιᾶς χώρας.
2758. Σάν θεωροῦν αὐθάδεια δικαιώμά τους νά 'ναι,
2759. τό κάθε τί παράνομο ἔλευθερίας δείγμα,
2760. τοῦ λόγου τήν άναίδεια ισότητα πώς εἶναι
2761. καί άναρχία τῶν λαῶν εὐδαιμονίας δείγμα».*⁴
2762. Ὁ άνθρωπος άν γνώριζε τή δύναμη τῆς σκέψης
2763. δέν θά τολμοῦσε νά 'κανε άρνητική καμία.
2764. Από τό «κάρυον» προέρχεται ή λέξη «κάρα»
2765. καί ό καρπός τοῦ κάρυου, πού κρύβεται 'κεῖ μέσα
2766. τ' ανθρώπινου ἐγκέφαλου άπόλυτ' όμοιάζει.
2767. Οί Ἔλ, δανείστηκαν τ' όνόματα άπό τή φύση.
2768. «Άρχή σοφίας ή ἐπίσκεψις τῶν όνομάτων»*⁵.

2. Ἡ Ἱερά Τετρακτύς

Ἡ Πυθαγόρειος Τετρακτύς καί τὰ μυστικά της

2769. Ὁ Πυθαγόρας δίδασκε τοὺς μαθητὲς του, μέσῳ
2770. τῆς Τετρακτύος, ἠθική, φιλοσοφία, εὖ ζῆν,
2771. δεκάδα, μαθηματικά καὶ τὴ γεωμετρία.
2772. Τό Δέλτα, γράμμα κι ἀριθμὸς, τὴν Τετρακτὺν ὀρίζει,
2773. σέ κάθε μιά ἀπ' τὶς πλευρὲς, πού 'ν μεταξύ τῶν ἴσες,
2774. οἱ τέσσαρες ἰσόχρονες στιγμὲς κουκίδες μπαίνουν.
2775. Τῆς τῶν πλευρῶν τό ἄθροισμα μᾶς δίνει τὴ δεκάδα.
2776. Αὐτὴ 'ναὶ ἡ πηγὴ, δημιουργίας κι ἀληθείας,
2777. τοὺς ἀριθμοὺς μέ γράμματα ἀρμονικά συνδέει
2778. καὶ ἔπαιναν οἱ μαθητὲς τὸν Τετρακτύνος ὄρκο.*⁶
2779. Αὐτὲς οἱ δέκα οἱ στιγμὲς πού συμβολίζουν εἶναι
2780. τ' ἡλιακοῦ συστήματος τῶν πλανητῶν τῶν δέκα.
2781. Στὴν κατανόηση αὐτῶν τῶν κοσμικῶν συμβάντων,
2782. τοὺς μαθητὲς του δίδασκε, πὼς ὀδηγοῦνε μόνο
2783. γεωμετρία, μουσική καὶ ἡ φιλοσοφία
2784. πνευματικὴ τροφή νά δύναται ὁ νοῦς τ' ἀνθρώπου
2785. σ' ἐπίπεδα πνευματικὰ ἀνώτερα νά φθάσει.
2786. Ἡ Τετρακτύς πού συγκρατεῖ τῆς φύσης τὰ στοιχεῖα
2787. τὸν οὐρανό, τὴ θάλασσα, φωτιά κι αὐτὴ τὴ γαῖα,
2788. αἰώνια ἀστείρευτη πηγὴ τῆς φύσης εἶναι,
2789. συνδέοντας ἀρμονικά «μονάδα καὶ δεκάδα»,
2790. ἀφοῦ μονάδ' ἀπόλυτη τό αἷτιόν της εἶναι

2791. τοῦ κρείττονος καί τέλειου, πηγὴ τῶν πάντων θεία,
 2792. ἐνῶ δεκάδα σύμβολο τοῦ οὐρανοῦ καί ἡλίου.
 2793. Τό Ἐν (α'), πρωταρχική μονάς, γενεσιουργός αἰτία,
 2794. τῆς πνευματοψυχῆς ἢ δύναμη καί πνεῦμα εἶναι,
 2795. πού συγκρατεῖ στόν πρῶτον ἱερό ναό τά πάντα.
 2796. Τό δύο (β'), ὕλη, σύσταση ἀπό νερό καί γαία,
 2797. τό ἄρρεν καί τό θῆλυ, ὑπαρξη κι ἀνυπαρξία,
 2798. ἀντίθετες δυό ἔννοιες, ὁ θάνατος καί τέλος.
 2799. Τό τρία (γ') μέσα κρύβει τή μονάδα καί τό δύο,
 2800. γεωμετρικό σημεῖο κύκλος καί εὐθεία εἶναι,
 2801. πού περιγράφετ' ἡ ἀρχή, τό μέσον καί τό τέλος
 2802. στίς φάσεις τῆς ἐδῶ ζωῆς ἀντιστοιχοῦν πού εἶναι
 2803. ἡ γέννηση, μετάσταση σέ ἄλλες διαστάσεις.
 2804. Τό τρία εἶναι ἱερόν, γιατί στή θέση εἶναι
 2805. ἐκεῖ πού συναντῶνται πνεῦμα, ἡ ψυχὴ καί σῶμα.
 2806. Τό τέσσερα (δ'), τοῦ σύμπαντος ὁ χῶρος, τάξης εἶναι,
 2807. οἱ δέκα οἱ συμβολικές στιγμές τῆς Τετρακτύος,
 2808. τήν ὑπαρξη τῶν δέκα πλανητῶν, πού κρύβει μέσα
 2809. νερό, ἀέρα, πῦρ καί γῆ τῆς φύσης τά στοιχεῖα.
 2810. Τό πέντε (ε'), σύμβολο τῆς φύσης τῶν στοιχείων εἶναι
 2811. ἡ γαία, τό νερό, ἀέρας, πῦρ καί ὁ αἰθέρας.
 2812. Ἀπέριττο συμπλήρωμα τῆς ἱερῆς τριάδας,
 2813. πού εἶναι τρία, τέσσερα μαζί των καί τό πέντε.
 2814. Τῶν τετραγώνων τ' ἄθροισμα τοῦ τέσσερα καί τρία,
 2815. τοῦ πέντε τό τετράγωνο τόν ἱερόν ἐκεῖνον
 2816. ἀρρήτου μυστικοῦ δυναμογέννησης, πού εἶναι.
 2817. Τό ἕξι (στ', ς', F), σύμβολο τῶν ἕξ ἐμψύχων ὄντων εἶναι:
 2818. Θεοί, ἀνθρώποι, δαίμονες, φυτά, οἱ ἥρωες, ζῶα
 2819. δηλών' αὐτόν τόν τέλειο τόν ἀριθμό τό ἕξι.
 2820. Τό ἐμβαδόν τ' ὀρθογωνίου τριγώνου ἐκείνου
 2821. πλευρές του κάθετες τό τρία, τέσσερα καί πέντε.
 2822. Τίς ὑψιστες κραδασμικές ἐνέργειες ἐγκλείει,
 2823. ὁ ψυχογονικός τοῦ Πυθαγόρα κύβος εἶναι.
 2824. Ἑπτὰ (ζ'), τό σύμβολο τῆς ἀκτινοβολίας 'κείνης
 2825. τῆς ἐσωτερικῆς μορφῆς, τοῦ πνεύματος ἢ νίκη
 2826. τῆς ἀρχικῆς αἰτίας πάνω στή φθαρτὴ τήν ὕλη.
 2827. Τῆς κλίμακας τῆς μουσικῆς εἶν' οἱ ἑπτὰ βαθμίδες
 2828. καί οἱ ἑπτὰ εἶν' οἱ χορδές στ' Ἀπόλλωνα τή λύρα.
 2829. Μυστικισμοῦ ὁ ἀριθμός, οἱ φάσεις τῆς σελήνης,

2830. ἑπτὰ σοφοί, ἑπτὰ τὰ θαύματα τοῦ κόσμου εἶναι,
 2831. μυστήρια ἑπτὰ καί τό ἑφτάψυχο τό σύμπαν.
 2832. Τοῦ τρία καί τοῦ τέσσερα τό ἄθροισμα⁷ ἑπτὰ ἔναι,
 2833. ἀπέριττη ἡ ἔνωση τοῦ πνεύματος καί ὕλης.
 2834. Ὀκτώ (ή'), τίς σφαιῖρες τ' οὐρανοῦ πού συμβολίζει εἶναι,
 2835. τήν ἄρμονία σύμπαντος στήν κίνηση τῶν ἄστρον,
 2836. στήν κλίμακα τῆς μουσικῆς μέ τούς ὀκτώ τούς φθόγγους.
 2837. Ἐννέα (θ'), τούς ἔννια τούς κοσμικούς τούς χώρους δείχνει,
 2838. στό σύμπαν τ' ἔννεαδικό βασίλειο τοῦ κόσμου.
 2839. Τό Δέκα (ι'), σύμβολο τοῦ μέτρου, κάλλους κι ἄρμονίας.
 2840. Τόν Πυθαγόρα μύησε ὁ Ἀγλαόφαμος⁸ ὁ μύστης.
 2841. Ὁ μύστης Ἀγλαόφαμος μυνεῖ τόν Πυθαγόρα
 2842. στά Ὀρφικά, στήν ὑπαρξη ἐνέργειας τ' «αἰθέρα».
 2843. Σάν τόν χρυσόν ἐκεῖνον ἀριθμό τοῦ «Φί» ἐπῆρε,
 2844. συνέλαβε τό τρίξιμο ἀπ' τήν τριβή τῶν ἄστρον
 2845. τήν ἱερή οὐράνια μουσική πού θεραπεύει
 2846. τούς ὅποιους ψυχισμούς κι ἀσθένειες τ' ἀνθρώπου τύχουν.
 2847. Ἄφοῦ ὀλοκληρώθηκε ἡ μύηση στά θεῖα,
 2848. Πυθέας καί ὁ Ἄβαρις πώς θά ξαναβρεθοῦνε
 2849. ὑποσχεθήκανε κι οἱ δύο σάν οἱ καιροί ὀρίζουν
 2850. καί πέταξε στους οὐρανούς ὁ Ἄβαρις μέ τόξο.

Παραπομπές:

- 1*. Ομακοεῖον: Ἡ αἶθουσα που δίδασκε ὁ Πυθαγόρας τούς μαθητές του πίσω ἀπό κουρτίνα.
 2*. Τετρακτύνα: Το γράμμα (Δ) καί ἡ δύναμή του.
 Το λεξαριθμικό ἄθροισμα : (Τετρακτύος = 1626 = 15 = 6)
 Το λεξαριθμικό ἄθροισμα : (Σύμπαν = 771 = 15 = 6)
 Το λεξαριθμικό ἄθροισμα : (Κόσμος = 600 = 6)
 Το λεξαριθμικό ἄθροισμα : (Ουρανός+Θάλασσα+Χθων+Πυρ)=3372=15 = 6)
 3*. Στίχοι τοῦ Πίνδαρου.
 4*. Απόσπασμα ἀπό τόν Ἰσοκράτη.
 5*. «Ἀρχή σοφίας ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις». (Ἀντισθένης)
 6*. Τετρακτύνα ὄρκο: :«Οὐ μα τον ἀμέτερα γενέα παραδόντα Τετρακτύν πάγαν ἀέναου φύσιος ριζώματα ἔχουσαν».
 7*. Το ἄθροισμα: Ἡ ἔνωση τοῦ πνεύματος καί ὕλης : (3 + 4 = 7).
 8*. Ὁ μύστης Ἀγλαόφαμος : Μύστης που ἔζησε γύρω στο 650 π.Χ.

ΩΔΗ Χ' (24η)
Ο Βόρειος Ουράνιος Θόλος

2851. Αφότου συλλογίστηκε λιγάκι καί συνήλθε
2852. ἐδιάλεξ' ἀπ' τό πλήρωμα μιά 'πίλεκτη ὀμάδα,
2853. ψαρόβαρκες καί ἔλικηθρα νά πᾶνε γιά τή Θούλη.
2854. Ξωπίσω τό Μιδάκρυτος ἀφήνει νά περμένει
2855. σάν ἀρχηγό στό πλήρωμα γι' ἐπισκευές στά πλοῖα.
2856. Οἱ ναῦτες τοῦ Μιδάκρυτου πού μείνανε ξωπίσω
2857. δουλεύαν ἄλλοι στά σχοινιά στά παλαμάρια ἄλλοι,
2858. δουλεύαν κάποιοι στούς σκαρμούς καί ναῦτες πᾶν' στά ξάρτια.
2859. Τά ὕφαλα ἐξύνανε καί τ' ἄλοιφαν μέ ξύκι,
2860. καί κλείνανε τυχόν ρωγμές πού εἶχανε τ' ἀμπάρια.
2861. Τά ξύλα πού 'χανε ρωγμές οἱ μαραγκοί ἀλλάξαν
2862. ξυλεῖα πού ἐβρήκανε στίς βαλτικές τίς χῶρες.
2863. Τά ξάρτια κατεβάσανε ἀπ' τό πλωριό κατάρτι,
2864. μπαλώσανε κι ἀπ' τά πανιά σχισμένα ὅσα ἦταν.
2865. Αὐτόχθονες ψαρεύανε μέ τρύπες πᾶν' στόν πάγο,
2866. κι οἱ ναῦτες κατεβάσανε τίς βάρκες πού 'χαν πρίμα.
2867. Σάν τελειώναν τή δουλειά καθόνταν σταυροπόδι
2868. ἐπάνω στό κατάστρωμα κι ἀπᾶν' στούς κουραδόρους
2869. καί σέ παρέες παίζανε στοιχήματα καί ζάρια.
2870. Ἐπαίζαν κάποιοι τούς ἀνλούς χοροπηδοῦσαν ἄλλοι,
2871. παρέα μιά τραγούδαγε θαλασσινά τραγούδια.
2872. Τίς νύχτες πού ὁ οὐρανός κατάμεστος μ' ἀστέρια
2873. ὁ καπετά Μιδάκρυτος τούς μάζευε κοντά του
2874. μαθήματα τούς ἔκανε γιά τ' ἄστρα ὅπου βλέπουν,
2875. πῶς λέγονται, πού βρίσκονται κι ἀρμονικά κινοῦνται,
2876. τό μῦθο κάθ' ἀστερισμοῦ καί τό συμβολισμό του.
2877. Οἱ πρόγονοί μας εἶχανε πλουσία φαντασία
2878. καί γνώση, πού ἐρμήνευαν τό κάθε τί στή φύση.
2879. Θεούς ἐπλάσαν, ἦρωες, τόν οὐρανό γεμίσαν
2880. ὀνόματα ἐδώσανε σ' ἀστερισμούς καί σ' ἄστρα,
2881. π' ἀναφορά τους γίνεται στούς «Ὀρφικούς τούς Ὕμνους».

2882. Ταξίδεψαν παντοῦ τῆς γῆς τά μήκη καί τά πλάτη
 2883. ἀφήνοντας ξωπίσω τους τά χνάρια τούς σέ πέτρα.
 2884. Ἡ μάνα γῆ, πρωτίστως, ἔτεκε θεούς μονάχη
 2885. παιδιά της εἶν' ὁ Οὐρανός, ὁ Πόντος καί τά Ὅρη.

1. Ὁ Μῦθος τῆς Μεγάλης καί Μικρῆς Ἄρκτου

2886. Ἐπάνω στό στερέωμα τ' ἀστέρια σκόρπια μύρια
 2887. σάν πίνακας ζωγραφικῆς κοιτάξτε τα στολίζουν
 2888. τό φόντο ὅλο τ' οὐρανοῦ φωτίζοντας τή νύχτα.
 2889. Σέ ὅλους μας τούς ναυτικούς ἀστερισμός σπουδαῖος
 2890. αὐτός πού φαίνεται ἐδῶ, ὁ τῆς Μεγάλης Ἄρκτου.
 2891. Ἀπέναντί του βρίσκεται ὁ τῆς Μικρῆς τῆς Ἄρκτου,
 2892. πού 'χει στό τέλος τῆς οὐρᾶς τόν Πολικόν ἀστέρα.

Ἡ Μικρή καί ἡ Μεγάλη Ἄρκτος

2893. Κοιτάξτε πάνω ἀπό μᾶς στήν κορυφή τοῦ θόλου
 2894. τ' ἀστέρια ὅπου φτιάχνουνε τετράπλευρο 'να σχῆμα
 2895. μέ τήν κυρτήν οὐρά, ὁ μῦθος λέει, κάποτε πώς
 2896. τήν κόρη τοῦ Λυκάοντα, τήν Καλλιστώ τή νύμφη,
 2897. ὁ Δίας τήν ἐμάγεψε καί ἔτεκε τόν Ἀρκάδα.
 2898. Τήν ὁμορφη τήν Καλλιστώ ἐζήλεψεν ἡ Ἥρα
 2899. καί μάγια τῆς ἀπέστειλε νά γίνει μιάν ἀρκούδα
 2900. νά τριγυρνάει μόνη της στά ὄρη καί στά δάση.
 2901. Τόν κυνηγό συνάντησε τόν γιό της τόν Ἀρκάδα
 2902. καί ἄνοιξε τά χέρια της γιά νά τόν ἀγκαλιάσει,
 2903. μά κείνος δέν τήν γνώρισε καί σήκωσε τό τόξο.

2904. Ὁ Ζεὺς, πού εἶδ' ἀπὸ ψηλά, πρόλαβε τὸν Ἀρκάδα,
2905. ἀρπάζει τότε καὶ τοὺς δύο στὸν οὐρανὸ τοὺς φέρνει
2906. τὸ γιὸ νὰ κάθειτ' ἔβαλε στοῦ οὐρανοῦ τὸν πόλο
2907. ἀφοῦ τὸν μεταμόρφωσε σ' ἓνα μικρὸ ἀρκουδι
2908. καὶ τὴ μητέρα πλαί του ὀργιές παρέκει πέντε.
2909. Ἄν προεκτείνεις τὴν πλευρὰ φορές ἐκεῖνη πέντε,
2910. θὰ βρεῖς ἓν' ἄστρο σταθερὸ ἀκίνητο στὸν πόλο,
2911. τῆς Ἀρκτου εἶναι τῆς Μικρῆς ὁ γιὸς τῆς ὁ Ἀρκάδας,
2912. πασίγνωστος στοὺς ναυτικούς ὡς Πολικός ἀστέρας.
2913. Ἡ Ἥρα πάλι ζήλεψε γι' αὐτήνε τους τῆ θέση
2914. καὶ ζήτησε τ' Ὠκεανοῦ τὴ χάρη νὰ τῆς κάνει
2915. ποτέ νὰ μὴν ἀφήσει κοιμηθῶν τὸ γιὸ καὶ μάνα
2916. στὴν ἀγκαλιά του*¹ μέσα, κι ἄγρυπνοι νὰ στέκουν πάντα,
2917. ἐκεῖ ψηλά στὸν οὐρανὸ τριγύρ' ἀπὸ τὸν πόλο.

Παραπομπές:

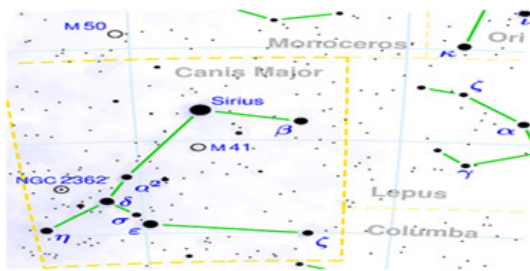
- 1*. Στην ἀγκαλιά του: Να μὴν πέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα στὴν ἀγκαλιά του ὠκεανοῦ.

ΩΔΗ Ψ' (25η)
Ὁ Νότιος Οὐράνιος Θόλος

9. Ὁ ἀστερισμός τοῦ Μεγάλου Κυνός (Σείριος)

2918. Ἀπάν' στό θόλο τ' οὐρανοῦ τό πιό λαμπρό ἀστέρι
2919. ὁ Σείριος, πανάρχαιο γιά τούς σοφούς τούς τότε,
2920. στήν κεφαλή τ' ἀστερισμοῦ στόν Μέγα Κύνα στέκει.
2921. Τόν Κέφαλο ἐθαύμαζεν ἡ Ἥω, ὁ μῦθος λέει,
2922. σάν κυνηγό περίτρανο κι ἐλκυστηκόνε ἄντρα.
2923. Λαγωνικό τοῦ δώρισε μέ φήμη γιά σβελτάδα
2924. τ' ἀνέμου τήν ταχύτητα τ' ἀγρίμια γιά νά πιάνει.
2925. Σάν ἔκλεισε τόν κύκλο τῆς ἐδῶ ζωῆς ὁ Κύων,
2926. ὁ Δίας πάν' στόν οὐρανό γι' ἀστερισμό τόν πῆρε
2927. γιά δῶρο στόν Ὠρίωνα εἰς τά κυνήγια νά 'χει,
2928. ἐπάν' στό θόλο τ' οὐρανοῦ ἀπό βορρᾶ σέ νότο.
2929. Σέ μῦθο ἄλλον λέν πῶς ὁ Ἀπόλλωνας σάν κάπως
2930. νά ζήλεψε τ' Ὠρίωνα καί Ἄρτεμης ἀγάπη.
2931. Ἀγῶνες διοργάνωσε τοξευτικῆς καί τέχνης
2932. μ' ἀστόχησε ἡ Ἄρτεμις τόν σύντροφο σκοτώνει
2933. τό βέλος τόν Ὠρίωνα τόν βρίσκει στήν καρδιά του.
2934. Τόν κυνηγό Ὠρίωνα στόν οὐρανό σηκώνει
2935. καί τόν νε κάνει ἀστερισμό σέ τέτοιο 'να σημειῖο
2936. νά εἶναι εὐδιάκριτος ἀπό βορρᾶ καί νότο.
2937. Μαζί του τοποθέτησε καί τόν πιστό του σκύλο
2938. τό Σείριο γιά συντροφιά στά οὐράνια κυνήγια,
2939. μ' ὁ Σείριος ἀπαίτησε νά ἔχει καί τό κουτάβι*¹.
2940. Ὁ Σείριος λατρεύτηκε ὡσάν θεός στόν κόσμο,
2941. Αἰγύπτιοι καί Ἕλληνες ναούς κατασκευάσαν
2942. μ' ἀρχιτεκτονική τό φῶς τοῦ Σείριου γιά πάντα
2943. νά ρίχνει μιάν ἀχτίδα του ὡς τοῦ βωμοῦ τά βάθη.
2944. Τῆς Ἰσιδος ἕνας ναός στό Σείριο ἐδόθη
2945. καί κτίσαν τοῦ Ἀπόλλωνα ναό στή Φιγαλία*².
2946. Ὁ Σείριος στόν ἄνθρωπο πάντ' ἀντιπροσωπεύει

2947. τό πνεῦμα τῆς σοφίας του θεοῦ καί τό ζητάει.
 2948. Αἰγύπτιοι ταυτίζανε τοῦ Σείριου τ' ἀστέρι
 2949. μέ τή θεά τήν Ἰσιδα τοῦ Ὄσιρι γυναίκα
 2950. καί πρόσεχε τόν ἄνθρωπο, μητέρα ἦταν τ' Ὀρου.
 2951. Οἱ Ἕλληνες τήν Ἰσιδα, Δήμητρα ὀνομάζουν,
 2952. μά ἄλλοι συσχετίζουνε μέ Ἥρα, Ἀφροδίτη
 2953. καί ἄλλοι πού μαγεύονται τή βλέπουν γιά σελήνη.
 2954. Καθώς ἐδιηγήθηκε ὁ Ἄβαρις τοῦ Πυθέα
 2955. τό Σείριο ἀκολουθοῦν καί δύο μικρά ἀστέρια
 2956. ὀπού κινοῦντ' ἐλλειπτικά καί ἔρχονται πλησίον

2957. πολύ κοντά στό Σείριο κάθε πενήντα χρόνους
 2958. ἐπηρεάζοντας τή γῆ μαζί κι ἄλλους πλανῆτες.
 2959. Ὁ Βαβυλώνιος - Σουμερίος θεός Ωάννης
 2960. κατῆλθεν ἀπ' τό Σείριο τούς ἀπωτάτους χρόνους
 2961. γιά νά διδάξει τούς ἐκεῖ ἐπιλεγμένους μύστες
 2962. τά μαθηματικά, γραφή καί τήν ἀστρονομία.
 2963. Μαζί του ἦλθανε στή γῆ καί δύο ἀκόμη μύστες
 2964. Δαγών καί ἡ Ἀρτάγατις θεοί ἐθεωροῦντο.
 2965. «Τό θερινό ἀστέρι Σείριος, ἀστράφτει κι εἶναι
 2966. λαμπρότερο ἀπ' ὅλα τ' ἄλλ' ἀφοῦ λουστει στό κῦμα*³»
 2967. Ὁ μῦθος λέει πώς στούς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ πού
 2968. ὁ Σείριος μέ τό θεό τόν ἥλιο ἀνατέλλουν
 2969. τά καυστικά τά κύματα πάν' στό Αἰγαῖο*⁴ στέλνουν.
 2970. Οἱ κάτοικοι, στ' Ἀπόλλωνα στό Δελφικό Μαντεῖο
 2971. κατέφυγαν καί ζήτησαν βοήθεια καί 'κείνος
 2972. τούς ἔστειλε τόν ἥρωα, τό γιό του Ἀρισταῖο
 2973. π' ἀνάθρεψαν οἱ Κένταυροι, οἱ Μοῦσες καί οἱ Νύμφες
 2974. στῆς Θεσσαλίας τά βουνά μέ τίς πηγές καί δέντρα.
 2975. Μαζί του πῆρε μιὰ φυλή τῶν Παρασσιῶν π' ἦταν
 2976. ἀπόγονοι Λυκάωνα ἀπό τήν Ἀρκαδία.

2977. Στήν Κέα φθάσαν κτίσανε βωμό τ' Ἴκμαίου Δία*⁵
 2978. ἐκεῖ ὅπου θυσίασαν στό Σείριον καί Δία
 2979. τά σφάγια πού 'χαν στό νησί καί τή βροχή νά στείλουν.
 2980. Ὁ Δίας τότ' ἀπέστειλε ἐτησίους ἀνέμους,
 2981. μελτέμια τούς δροσιζουνε ἐκεῖ σαράντα μέρες,
 2982. πού κόβεται ὁ καύσωνας τῶν καυστικῶν κυμάτων.
 2983. Ἀπ' τά σκυλιά τ' Ἀκταίωνα τοῦ γιοῦ τοῦ Ἀρισταίου
 2984. ἀποτελεῖ ἀστερισμό τόν τοῦ Μικροῦ τοῦ Κύνου.*⁶

Παραπομπές:

- Σύριγγα:** Μία ἀπό τις νύμφες των δασῶν
 Μάνα καὶ κόρη: Ἥρα καὶ Ἥβη
 Μάνα: μάνα γη
 σ' ἓνα νησί την ἐκρυσσε : Crumissa
- 1*. Κουτάβι: Δορυφόρος του Σείριου.
 2*. Φιγαλία: Ὁ ναός του Ἐπικούρειου Ἀπόλλωνα στη Φιγαλία.
 3*. «... κύμα»: στίχος του Ὀμήρου.
 4*. Αἰγαίο: Στα ἔργα συγγραφέων ὅπως ο Ἀπολλώνιος ο Ρόδιος, ο Διόδωρος ο Σικελιώτης καὶ ο Νόννος ἀναφέρεται ἡ ταυτόχρονη ἀνατολή Ἡλίου καὶ του Σείριου αὐτὴν περίοδο, καθὼς καὶ τα καυτικὰ κύματα.
 5*. τ' Ἴκμαίου Δία: ο Δίας τῆς βροχῆς-υγρασίας. Σύμφωνα με τον Θεόφραστο στο ἔργο του «Περὶ Ἀνέμων».
 6*. Μικροῦ τοῦ Κύνου: ἀστερισμός του Μικροῦ Κύνου (Canis Minor).

ΩΔΗ Ω' (26η)
Τό φθάσιμο στόν Βόρειο Πόλο

2985. Ξωπίσω τό Μιδάκροτο αφήνει μέ τά πλοῖα
2986. σάν ἀρχηγό στό πλήρωμα γιά νά τούς καρτεροῦνε.
2987. Ἐπήρανε τά τρόφιμα καί συμβουλές τῶν ντόπιων,
2988. νά πάρουν δύο ἔλκηθρα νά κουβαλοῦν τά βάρη.
2989. Τούς ἀστρολάβους πήρανε τόν ἥλιο νά μετρᾶνε,
2990. ζεστά πού ἔχανε δέρματα γιά ρουχισμό καί μπότες
2991. καί ὅ,τι ἄλλο νόμιζαν πώς ἀναγκαῖο θά ἔναι
2992. κι ἀπό τούς ντόπιους πήρανε σέ κάθε βάρκα δύο.
2993. Στίς βάρκες μέσα μπήκανε καί τά κουπιὰ ἀρματώσαν
2994. ἐτράβηξαν μιὰ βορεινή πορεία γιά τόν πόλο.
2995. Τήν πρώτη ἔκεινου του μηνός πού λέν Σκιροφοριῶν*¹
2996. ἐπέλεξε ν' ἀρχίσουνε τό πιό τρανό ταξίδι,
2997. στό βόρειο πόλο πάν' στή γῆ τόν ἥλιο νά μετρήσει,
2998. νά δεῖ τόν ἥλιο νά γυρνᾶ στ' ὀρίζου τό στεφάνι,
2999. τόν πολικό νά κρέμεται στήν κεφαλήν του πάνω

Ο φράκτης ἀπό παγόβουνα

3000 καί νά χαρεῖ στή θέσ' αὐτή τοῦ οὐρανοῦ τό φόντο.
3001 Ταξίδευαν ἀργά – ἀργά μέ 'να θαλάσσιο ρεῦμα
3002 στά παγωμένα τά νερά ἀνάμεσ' ἀπό πάγους
3003 πού ἄλλοι ἦταν σταθεροί καί ἄλλοι ταξιδεύουν.
3004 Λευκό τοπίο ἔδενε στό μπλέ – γαλάζιο μέσα
3005 τό χάιδευαν τοῦ ἡλίου μας οἱ λοξωτές ἀκτῖνες.
3006 Τό φράγμα ἐσυνάντησαν τοῦ παγωμένου πόλου
3007 πού βράχος σάν ἀπόκρημνος τούς ἐκλείνει τό δρόμο
3008 μά σάν διαμάντι γυάλιζε στοῦ ἡλίου τίς ἀκτῖνες.
3009 Ταξίδευαν στό πλάι του γιά δέκα τρεῖς ἡμέρες
3010 κι ὁ ἡλιος δέν βασίλευε τούς φώτιζε τό δρόμο.
3011 Τήν ἄλλη μέρα φθάσανε σέ 'ναν ἀπάγκιο τόπο
3012 λιμάνι κάποιο βρέθηκε στό τέλειωμα τῶν βράχων.
3013 Ἐκεῖ τά δυό πλεύμενα ἀράξανε καί βγῆκαν
3014 ἐτράβηξαν τίς βάρκες τους καί στήσαν τίς σκηνές τους.
3015 Τοῦ ἡλίου τό μεσοῦρανο ἐμέτρησε καί βρῆκε
3016 πώς φθάσανε στή μισοσιά τοῦ δρόμου γιά τόν πόλο
3017 πού τούς χωρίζαν ἀπ' ἐκεῖ μονάχα πέντε μοῖρες.
3018 Ἀφοῦ ξεκουραστήκανε φορτῶσαν τίς σκηνές τους
3019 ἐπάνω εἰς τά ἔλκηθρα καί χάραξαν πορεία.
3020 Περπάτησαν ἀπόσταση διακόσια δέκα στάδια
3021 τήν περιγράφει στό χαρτί σάν νά 'γινε μέ πλοῖο:
3022 «Ἡ Πεπηγνία θάλασσα ταξίδι μιᾶς ἡμέρας».
3023 Στό τσοῦρνο μέσα ἦτανε κι ἓνας Κεφαλονίτης
3024 στό κάθε βῆμα βλαστημᾶ τόν πάγο καί τό κρύο.
3025 Στή ζώνη του κρεμότανε φλασκι γεμάτο ἓνα
3026 μέ ροδοκόκκινο κρασί τή γλώσσα του νά βρέχει
3027 καί δυό γουλιές κατέβασε νά ζεσταθεῖ ὁ ἔρμος.
3028 Περπάτησαν τ' ἀπάτητα της ἀπωτάτης Θούλης
3029 κι ὁ ἡλιος τούς συντρόφευε μέ τά λοξά του βέλη
3030 παρῆα τούς ἐκράταγε νά μή χαθοῦν στούς πάγους.
3031 Στιγμή σάν νά σταμάτησε σ' ὀρίζοντα τόν κύκλο
3032 καί σάν πώς νά ἐδίσταζε γιά πιό ψηλά νά 'νέβει.
3033 Τούς ἀστρολάβους ἔβγαλαν, πού κράταγ' ὁ Πυθέας
3034 χωμένους μέσ στούς σάκους τους τό ὕψος νά μετρήσουν.
3035 Μετρᾶνε μιά, μετρᾶνε δυό μετρᾶνε τρεῖς καί δέκα
3036 ὁ ἡλιος δέν ἀνέβαινε σάν θυμωμένος νά 'ταν,
3037 φαινόταν πως φοβότανε ν' ἀνέβει καί πιό πάνω.
3038 Τοῦ ἡλίου τό μεσοῦρανο στή μέγιστη τήν κλίση

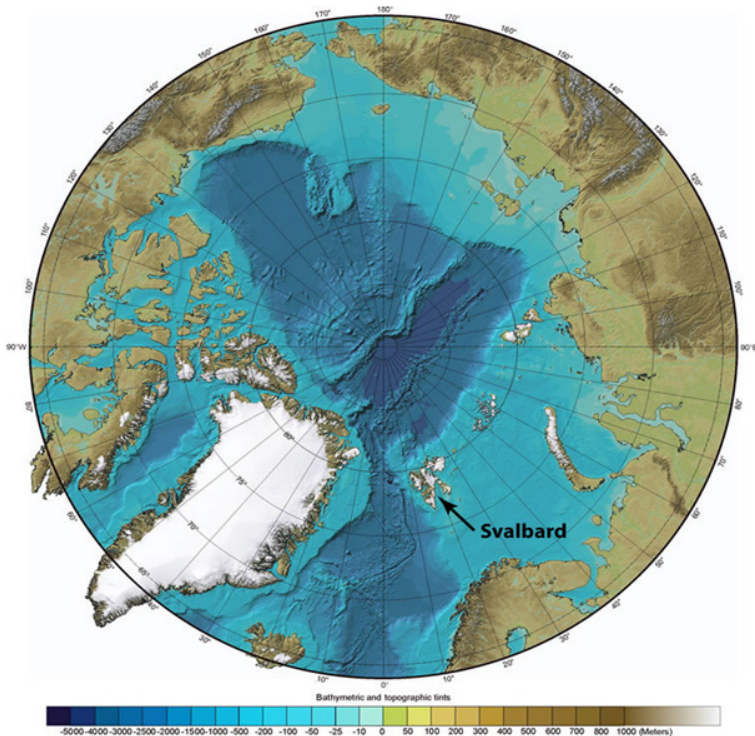
3039 ἐπέτυχε τό θερινό πού λέν ἡλίου - στάση.
 3040 Σέ μιά στιγμή τόν πέτυχαν π' ἀρχεῖ νά κατεβαίνει
 3041 νά παίρνει τόν κατήφορο στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο.
 3042 Ἀργότερα μελέτησε τοῦ ἡλίου τήν πορεία
 3043 σάν ἀνεβαίνει πιο ψηλά στοῦ οὐρανοῦ τό φόντο
 3044 κι ἡ μέρα πού μεγάλωνε καθώς πιο βόρεια πᾶμε
 3045 στήν πράξη, νά τό βλέπουμε, βαδίζοντας ἐπάνω
 3046 ἐμεῖς στό κύρτωμα τῆς σφαιρικῆς τῆς μάνας γῆς μας.
 3047 Θά πρέπει νά γιορτάσουμε τό φθάσιμο στόν πόλο
 3048 καί τά φλασκιά ἐβγάλανε γιομάτα κοκκινέλι.
 3049 Ἀφότου χαιρετήσανε τό φίλο τους τόν ἡλιο
 3050 τόν εὐχαρίστησαν μέ τά φλασκιά ψηλά σκωμένα
 3051 τή συντροφιά πού κράτησε μαζί τους στό ταξίδι.
 3052 Κλεψύδρες δέκα μέτρησαν ὡς πού νά ξαναδοῦνε
 3053 τόν ἡλιο πού ξανάρχισε σιγά νά κατεβαίνει
 3054 καί δύο σημαίες κάρφωσαν μιά ἀπ' τό κάθε πλοῖο
 3055 καί μιά γραφή χαράξανε παν' στόν σκληρό τόν πάγο
 3056 πού λέει «Ἕλληνες ἐδῶ πατήσανε στή Θούλη»,
 3057 γιά νά θυμίζει Ἕλληνες στή Θούλη πρῶτοι φθάσαν,
 3058 στόν πόλο πάνω ἴδω τῆς γῆς καί τόν ἐκατακτῆσαν.

Χάρτες του Β. πόλου (πηγή διαδικτυο)

3059 Κι ἀρχίζει τώρ' ὁ γυρισμός μέ γέλια καί τραγούδια
 3060 τό κρῦο δέν τούς πτώιζε καί τό μακρῦ ταξίδι.
 3061 Στίς βάρκες ἐπιστρέψανε κι ἀποσκευές φορτώνουν
 3062 τίς ἔσπρωξαν στή θάλασσα καί χάραξαν πορεία
 3063 ἐπήρανε τοῦ γυρισμοῦ τό δρόμο μέ τραγούδια.
 3064 Στά πλοῖα σάν ἐπέστρεψαν ἐβροῆκαν τούς συντρόφους
 3065 γιορτάσανε ξανά μαζί τό φθάσιμο στόν πόλο.

3066 Τίς σημειώσεις πού 'γραφε τοῦ πόλου τά μυστήρια
3067 κατέγραψ' ὁ Μιδάκρυτος στοῦ πλοίου τό βιβλίο.
3068 Ἐστῆσαν γλέντι καί χορό μοιράζοντας στους ντόπιους
3069 τά φαγητά καί τά κρασιά γιά νά γιορτάσουν ὅλοι
3070 μαζί τό φθάσιμο στήν ἀπωτάτη χώρα Θούλη.

Παραπομπές:

- 1*. Σκιροφοριών: ο μήνας Ιούνιος
Ἕλληνες πρώτοι στη Θούλη φθάσαν: Ο Πυθέας πάτησε τη Θούλη στις 21 Ιουνίου του 330 π.Χ. Ο επόμενος επισκέπτης ήταν ο Νάνσεν στις 7-4-1895, ο Πύρη στις 6-4-1909 και ο ναύαρχος Burt με τον Επαμεινώνδα Δημόπουλο το 1929 πέταξαν με αεροπλάνο πάνω από το βόρειο πόλο.

ΩΔΗ Ἀ' (27η)
Τό Ταξίδι τῆς Ἐπιστροφῆς

3071 Σενιάρανε τά πλοῖα τους κι ἀφοῦ εὐχαριστήσαν
3072 τούς πατριῶτες ἀδελφούς ἐμπῆκαν στά καράβια.
3073 Πρωί –πρωί ξεκίνησαν νά βγοῦν ἀπ' τό λιμάνι
3074 οἱ ντόπιοι τούς χαιρέταγαν μέ σηκωμένα χέρια
3075 ἀργά - ἀργά μέ τά κουπιά εἰς τ' ἀνοιχτά ἐβγήκαν.
3076 Ἐπῆραν τόν κατήφορο στή θάλασσα τοῦ Κρόνου
3077 καί μπῆκαν στό βαθύρροο τ' ὠκεανοῦ τό ρεῦμα
3078 πού εἶναι τώρα ἀψόρροο*¹ στή ρότα πρὸς τό νότο.
3079 Σάν ἀνοιχτῆκαν κάμποσο καί τά πανιά σηκώσαν
3080 ἀφήνοντας τῆς Κρόνιας γῆς ἀπό δεξιά τούς πάγους
3081 τό ρεῦμα τούς δυσκόλευε ἀφοῦ πηγαίναν κόντρα.
3082 Οἱ ναῦτες οἱ Ὠγύγιοι τούς λέγαν πῶς οἱ μῦθοι
3083 πού ἔχουνε στόν τόπο τους μιλοῦνε πῶς ὑπάρχει
3084 στεριά μεγάλη καί νησιά μετά τή γῆ τοῦ Κρόνου*²
3085 π' ὁ ἥλιος πᾶ' νά κοιμηθεῖ 'κεῖ πέρα πρὸς τή δύση.
3086 Στό μῦθο λέν πῶς πέρασε ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖθε
3087 καί Ἕλληνες στή χώρα πέρα κατοικοῦνε
3089 καί μέ καράβια ἔρχονταν χαλκό για νά φορτώσουν.
3090 Τριάντα μέρες ταξιδιοῦ στήν Ὠγυγία πίσω,
3091 ν' ἀφήσουνε τούς ναυτικούς μαζί τους πού 'χαν πάρει.
3092 Μαζί τους ἐκαθήσανε τροφές, νερό νά πάρουν,
3093 τίς ἐμπειρίες εἶπανε πηγαίνοντας στή Θούλη.
3094 Τήν τρίτη μέρα ξεκινοῦν μέ πλώρη γιά Μυκῆνες
3095 πού φθάσανε στ' ἀπάνεμο λιμάνι ὅπως πρῶτα.
3096 Οἱ ντόπιοι τούς ἐδέχθηκαν μέ ἀγκαλιές καί γέλια
3097 νερό, τροφές τούς δώσανε τσ' ἐπιστροφῆς ταξίδι,
3098 μιλήσαν γιά τούς Ἕλληνες εἰς τό βορρᾶ πού βρῆκαν
3099 τούς δέκα ναῦτες π' ἦλθανε μαζί τους στό ταξίδι,
3100 τό ρεῦμα τ' ὀπισθόρροο*³ στόν πηγαισμό πού βρῆκαν
3101 καί τή χαρά πού εἶχανε σάν φθάσανε στή Θούλη.
3102 Τούς εἶπαν ὅτι γράψανε στόν πάγο μ' ἓνα ξίφος

3103 «ἐδῶ πατήσαν Ἑλληνες» στ' Ἀπόλλωνα τή χώρα.
3104 Ἡμέρες δυό καθίσανε μαζί τους στίς Μυκῆνες
3105 κι ἀφοῦ χαιρετηθήκανε οἱ ναυτικοί ὡς ξέρουν
3106 ἀνοίχτηκαν στό πέλαγος μέ νότια πορεία.
3107 Φουρτούνα ἐσυνάντησαν καί τά πανιά μαζέψαν
3108 μέ τά κουπιά ταξίδευαν, μιὰ κι ὁ ἀγέρας ῥχόταν
3109 στή μάσκα πλώρα τή δεξιά καί ἔδερνε τό πλοῖο.
3110 Βουνά τά κύματα μέ λύσσ' ἀγριεμένη σκάζουν
3111 στή μάσκα τή δεξιά, πού μιὰ στά ὕψη τ' ἀνεβάζουν
3112 καί μιὰ χανόντουσαν μέσ' τόν καιάδα τῆς ἀβύσσου,
3113 πού στό ξενέρωμα τά πλοῖα ἄπνεαν μέ βόγγο.
3114 Ἐτοῦτος ὁ παλιόκαιρος ἐκράτησε τρεῖς μέρες
3115 κί ἀφοῦ ξεθύμαν' ὁ καιρός καί γύρισε μπουνάτσα
3116 τά πλοῖα σήκωσαν πανιά κι οἱ ναῦτες τραγουδοῦσαν.
3117 Στίς δέκα μέρες ταξιδιοῦ ἐφθάσαν στίς Ὀρκάδες,
3118 κι ἀράξανε σ' ἀπάνεμο πού βρήκανε λιμάνι.

1. Ἑλληνες στή Σκωτία

3119 Ψαράδες μαζευτήκανε νά δοῦν τούς ξένους πού ῥθαν
3120 καί τούς ἐκαλοδέχθηκαν χωρίς κανέναν φόβο.
3121 Μιλοῦσαν κάποια διάλεκτο τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας
3122 κι ἀναμειχθῆκαν ὅλοι τους μικρές – μικρές παρέες.
3123 Οἱ μεν διηγηθήκανε γιά τό μακρὸ ταξίδι
3134 οἱ ντόπιοι ξιστορούσανε γιά τά ψαρέματά τους.
3125 Τόν Ὑλα ντόπιο γέροντα ἐρώτησ' ὁ Πυθέας
3126 τό πῶς βρεθῆκαν πρόγονοι σέ τοῦτον ἄδῶ τόν τόπο.
3127 Ὁ τόπος λέγεται Αἴηρ⁴ πού ἄνεμοι τόν δέρνουν.
3128 Μετά ἔπο κάποια σιωπή ὁ γέρος διηγήθη
3129 σέ κάποιο μέρος μακρινό, ὁ μῦθος λέει ὅτι,
3130 στή χώρα ἔκει τή μακρινή πού κατοικοῦν βαρβάροι
3131 βασιλευε ἕνας βασιλιάς ὅπου ἔχε καί τρεῖς κόρες.
3132 Τίς κόρες τίς ἐπάντρεψε μέ πλούσιους βασιλιάδες.
3133 Οἱ κόρες συνωμότησαν κατά τῶν βασιλιάδων
3134 γιὰτί ὁ ἕνας ἄρπαζε κομμάτια γῆς τοῦ ἄλλου.
3135 Σάν ἔμαθαν τό μυστικό οἱ βασιλιάδες ἔκεινοι
3136 ὀπίσω στόν πατέρα τους ἐπῆγαν τίς γυναῖκες
3137 καί ἔκεινος ἐδιόρισε τούς δικαστές νά κρίνουν

3138 τήν τιμωρία «θάνατος» πού ἔπρεπε στίς κόρες.
 3139 Οἱ δικαστές πού ἔταν σοφοί ὀρίσαν νά τίς βάλουν
 3140 σέ πλοῖο μέσα μόνες τους, ἀλλά κρυφά τοὺς ἔβαλαν
 3141 τροφές, νερό νά ἔχουνε γιά μέρες καί ἀφήσαν
 3142 τό πλοῖο μ' ἀνοιχτά πανιά εἰς τήν οργή τ' ἀνέμου
 3143 νά ταξιδεύει μόνο του μέσ' σ' ἄγρια πελάγη.
 3144 Ἀφοῦ ἔταξιδέψανε στή θάλασσα γιά μέρες
 3145 τά κύματα ἐξώκειλαν σέ μιά στεριά τό πλοῖο
 3146 καί πρώτη βγῆκε στή στεριά ἡ ὁμορφη Ἀλβίνα.
 3147 Νερό καί φροῦτα βρῆκανε μ' ἀνθρώπους δέν ἐβρῆκαν.

Τα παράλια της ΒΔ Σκωτίας

3148 Αἰθέριες δαιμονικές ὀντότητες ὑπῆρχαν
 3149 πού πήραν ἀνδροική μορφή κι ἐνώθηκαν μαζί τους,
 3150 ἐγεννηθήκαν γίγαντες, νεράιδες καί Δρυίδες,
 3151 μαζί μέ στρίγγλες, δαίμονες, πού γέμισε ὁ τόπος.
 3152 Τή χώρα ὀνομάσανε νά λέγετ' Ἀλβιόνα.
 3153 Τά χρόνια ἔκεινα τά παλιά σάν ἔπεσεν ἡ Τροία
 3154 ἀπό τοὺς Τρωῆς μαχητές μέ ἀρχηγούς τόν Βροῦτο,
 3155 μέ ἄλλους Τρωῆς, ὅπως τόν Ἐλύμωνα κι Αἰνεΐα,
 3156 στά πλοῖα μπῆκαν νά σωθοῦν πρὶν πέσ' ἀκόμα ἡ Τροία.
 3157 Ἐπῆραν γυναικόπαιδα, νερό τροφές καί ζῶα
 3158 κι ἀνοίχτηκαν στά πέλαγα μέ ρότα πρὸς τή δύση.
 3159 Μέ τοὺς δικούς του ἄραξεν Αἰνεΐας σέ μιά χώρα
 3160 κοντά σέ κάποιον ποταμό⁵ καί ρίζωσαν ἐκεῖθε.
 3161 Ἐλύμων ἐσταμάτησε στήν Ἐγεστα⁶ τή χώρα
 3162 καί ρίζωσαν πού βρῆκαν Ἕλληνες καί ἄλλους ἔκειθεν.

3163 Ὁ Βροῦτος ἐσυνέχισε μέ τά δικά του πλοῖα,
3164 τίς στήλες τίς Ἡράκλειες ἐπέρασε κι ἀνοίχθη
3165 τήν πλώρη βάζει στόν βορρᾶ σέ ἄγνωστα πελάγη,
3166 ἀφήνοντας δεξιά στεριές πού βοήκαν στήν πορεία.
3167 Μέσ στ' ἀφιλόξενα νερά τ' ὠκεανοῦ τά πλοῖα
3168 τό μπότζι*⁷ κάνει γυναικόπαιδα νά ὑποφέρουν
3169 μέ πλευρικά τά κύματα θεριά καί τούς ἀνέμους.
3170 Οἱ κωπηλάτες ἄλλαζαν τίς θέσεις τους μέ βάρδιες
3171 στά δέκα πλοῖα στή σειρά μ' ἄορατ' ἄλυσίδα
3172 δεμένα λές καί εἶν' ν' ἀκολουθεῖ τό ἕνα τ' ἄλλο
3173 γιά νά τραβοῦν στή μοῖρα τους τόν ἄγνωστο τόν τόπο
3174 πού ὁ χρησμός τούς ὄρισε τῆς μοίρας μιά κατάρα.
3175 Ἐπροσαράξαν κάποτε σ' ἀπάνεμο λιμάνι
3176 στίς ἐκβολές του ποταμοῦ γιά νά ξεκουραστοῦνε.
3177 Μαζέψαν φροῦτα ἄγρια, νερό, φυτά καί ρίζες
3178 τήν πείνα καί τή δίψα τους νά τίς καταλαγιάσουν.
3179 Δέν ἦταν τό κατάλληλο γιά νά σταθοῦνε μέρος
3180 ξανά στά πλοῖα μπήκανε μέ βορεινή τή ρότα.
3181 Ἐταξιδέψανε ξανά τριάντα κάπου μέρες,
3182 μέ ἄλλοτ' οὐριο καιρό καί ἄλλοτε μ' ὀμίχλη
3183 καί φύσαγαν τούς κόρνους τους παρέα γιά νά εἶναι,
3184 μά 'ξώκειλαν τά πλοῖα τους στή χώρα τῆς Ἀλβίνας.
3185 Ἀφοῦ στεριώσαν σέ σπηλιές, στα πάλαι ὀρυχεῖα,
3186 νερό ἐβροῦσαν ἄφθοно καί ζούσανε μέ χόρτα,
3187 μέ φροῦτα, μέ τό ψάρεμα συνάμα μέ κυνήγι.
3188 Συνάντησαν τούς γίγαντες τούς ντόπιους τούς κατοίκους
3189 κι ἀφοῦ πολέμησαν μαζί τους ἐσκοτῶσαν ὅλους
3190 ἐκτός ἀπό τόν ἀρχηγό ὀνόματι Τωγμαῶγ,
3191 π' ὁ Βροῦτος τόν ἐκράτησε νά μάθει πούθε ἦρθαν.
3192 Ἐδῶ τελειών' ὁ γέροντας τήν ἱστορία τούτη.
3193 Συνέχισ' ὅμως λέγοντας γιά τά νησιά πού εἶναι
3194 στήν πόρτα πάνω τοῦ βορρᾶ π' ἀκρογιαλιές καί βράχια
3195 τά δέρνει πάντ' ἡ θάλασσα μαζί μέ τόν ἀγέρα.
3196 Οἱ Πελασγοί καί Μίνωες ἐφθάσανε τό πάλαι
3197 στή χώρ' αὐτῆνε τοῦ βορρᾶ τήν ἀνεμοδαρμένη,
3198 πού κατοικοῦνται τά νησιά ἀπ' Ἑλληνες ψαράδες.
3199 Τό ἕνα «Γίγας» λέγεται καί «Γιούρα» κάποιο ἄλλο
3200 κι ἀκόμη βορειότερα «Κολώνα» ἄλλο ἕνα.
3201 Στό μῦθο λέν θαλασσοπόρος Ἀχαιός πού ἦλθε,

3202 ἀναζητώντας μέταλλα, χαλκό, χρυσό κι ἀσήμι,
3203 ἐξώκειλε πάν' στό νησί πού πῆρε τ' ὄνομά του
3204 καί ἔκτοτε σάν Ἴωνα τό ξέρουν οἱ ψαράδες.
3205 Ψαράδες ζοῦν ἐκεῖ, ὡς σάν ἐμᾶς κατάγοντ' ὅλοι
3206 ἀπό τήν ἴδια τή φυλή, μιλοῦν κι αὐτοί τή γλώσσα,
3207 καί στό νησί Ἀχίλλειον καθὼς καί στήν Ἰέρνη.*⁸
3208 Ἐκεῖ πού βλέπεις τά στενά τά λέν' «Στενά τοῦ Αἴα»^{*9}
3209 καί λέγουν ἦταν ἥρωας πού πέθανε στήν Τροία.
3210 Ἐτοῦτα ὅλα τά νησιά σ' ὀνόματά τους φέρουν
3211 τή γεύση ἀπ' τή γλώσσα μας τῶν ἱερῶν προγόνων
3212 πού κάποτε ἐφθάσανε σ' αὐτόν ἐδῶ τόν τόπο
3213 κι ὀνόματα χαρίσανε σέ νήσους καί ποτάμια.
3214 Οἱ πρόγονοί μας ἦλθαν ἀπ' τήν Καλυδωνία
3215 καί εἴμαστε ἀπόγονοι Τυδέα τ' Ἀργοναύτη,
3216 τοῦ Τρωικοῦ τοῦ ἥρωα Διομήδη καί τ' Οἰνέα.
3217 Μέ βάρκες ἐπισκέφθηκαν οἱ ναῦτες τοῦ Πυθέα
3218 ὀλίγα μόν' ἀπ' τά νησιά νά μάθουν γιά τούς ντόπιους
3219 τό Κόρη, Κοῦρος, Τρώων, Κάστρο τῆς Ἑλένης, Θύρσος
3220 συνάντησαν τούς Ἕλληνες τῆς ἐποχῆς μιᾶς ἄλλης
3221 ὅπου τούς διηγήθηκαν τούς μύθους τῶν προγόνων
3222 καί τά μνημεῖα π' ἄφηκαν στό πέρασμα τοῦ χρόνου.
3223 Γεμάτη εἶν' ἡ χώρα μας μ' ὀνόματα, μνημεῖα
3224 τῆς Κίρκης Κύπελο, Γκομέτρα,^{*10} τ' Ἄρης, Νήσους Τροία.
3225 Στό μῦθο λέν σάν τέλειωσε ὁ πόλεμος στήν Τροία
3226 καράβια ἦλθαν πρόσφυγες, πού στήν Ἰέρνη 'μεῖναν.
3227 Περονώντας σ' ἐν' ἀπ' τά πολλά λιμάνια τῆς Ἰέρνης
3228 καί σέ λιμάνι σάν σταθεῖς θά βρεῖς κι ἐκεῖ ψαράδες
3229 θά μάθεις γιά τούς μύθους τους καί τήν καταγωγή τους.
3230 Σ' ἓνα νησί ἀνάμεσα Ἰέρνη κι Ἀλβιόνα
3231 πού Τρισκελίδα^{*11} λέγεται πάν' ἀπό χίλια χρόνια
3232 στόν τόπο κεῖνον ἔφτασαν οἱ Πελαγοῖ τό πάλαι
3233 τόν τελευταῖο πόλεμο πρὶν πέσ' ἀκόμη ἡ Τροία.
3234 Ἐφτά φορές κατέστρεψαν οἱ Ἀχαιοί τήν Τροία
3235 γιά νά περνοῦν ἐλεύθερα ἀπ' τά στενά τοῦ Πόντου.
3236 Τό τσοῦρμο τοῦ Μιδάκου με βάρκες καί μέ ναῦτες
3237 ἐξερευνοῦσαν τά νησιά, χαρτογραφοῦν λιμάνια,
3238 καί συζητοῦν μέ Ἕλληνες αὐτόχθονες πού βρῆκαν.
3239 Ἀφοῦ ἐχαρτογράφησαν νησιά π' ἐπισκεφτήκαν,
3240 τούς μύθους πού ἀκούσανε ἀπό τούς γέροντες 'κείθε

3241 συμπλήρωσαν τό χάρτη τους όπού 'χαν ξεκινήσει.
3242 Έτοιμάσαν τά πλοία τους χαιρέτησαν τούς φίλους
3243 καί μέ του 'Γλα συμβουλές σαλπάρανε τά πλοία
3244 καί ρότα βάλαν νότια νά πάνε στην Ίέρνη.

2. Έλληνες στην Ίέρνη (Ιρλανδία)

3245 Έταξιδέψαν νότια πέντ' - έξι μόνο μέρες
3246 μέ ήρεμη τή θάλασσα καί 'νά μαΐστρο πρίμα,
3247 άκτές φανήκαν στά δεξιά πού ήταν τής Ίέρνης
3248 κι επέλεξαν για νά σταθοῦν σ' άπάγκιο 'να λιμάνι.
3249 Ψαράδες μαζευτήκανε νά δοῦν τούς ξένους π' ήλθαν
3250 μιλώντας κάποια διάλεκτο τής τῶν Έλλήνων γλώσσας.
3251 Τούς γέροντες ερώτησε άν ξέρουν πούθε ήλθαν
3252 άν ξέρουν τούς προγόνους τους καί τήν καταγωγή τους.
3253 Ό γέρο Τύλος βγήκε μπρός καί λέει του Πυθέα.
3254 -Καλῶς μᾶς ήλθατε παιδιά στόν τόπο μας έτοῦτον
3255 για πές τε μας πούθ' έρχεστε καί τήν καταγωγή σας.
3256 -Καταγωγή έλληνική καί θαλασσοδαρμένοι
3257 έρχόμαστε άπ' τό βορρά έπήγαμε στή Θούλη.
3258 -Γεμάτη είναι ή Ίριδα άπό ναούς καί κάστρα
3259 τιμώντας τόν Απόλλωνα τόν θείο φωτοδότη.
3260 Τούς μύθους έκατέγραφαν οί γέροι σάν μιλούσαν,
3261 πού 'χαν νά κάνουν μέ θεούς, θαλασσοπόρους, ναῦτες,
3262 πού φθάσανε στή χώρα 'δῶ άπό τήν Αιγίαία.
3263 -Ό Νέωλος ό βασιλιάς τής Γλά τής Βοιωτίας
3264 μονάχον είχε ένα γιό όνόματι Γαιθήλο,
3265 όπού σημαίνει άτακτος καί μάλλον ταραξίας.
3266 Άπ' άκρη σ' άκρη τάραξε τό πατρικό βασίλειο
3267 διώχθηκε άπό τήν πατρική τή γῆ, μά πήρε
3268 συντρόφους κάποιους νεαρούς, στην Αίγυπτο έπήγαν
3269 κι εντάχθηκαν στοῦ Φαραά εις του στρατου τις τάξεις.
3270 Άνάγκη είχ' ό Φαραά Αίθίοπες νά διώξει
3271 πού λήστευαν τή χώρα του καί κλέβανε τά ζῶα,
3272 εκλέβαν τούς ανθρώπους του καί στέριωσαν στά κάτω
3273 στοῦ Νείλου τά περικόχωρα της εὔφορης Αιγύπτου.
3274 Ό Φαραά έθαύμασε τήν τόλμη κι άνδρειά του
3275 τή Σκώτα τή μονάκριβη του 'δωσε για γυναίκα.

3276 Μετά ἄπο χρόνους πόλεμο λευθέρωσε τή χώρα.
3277 Τῶν αὐλικῶν τοῦ Φαραῶ ἐπῆλθε στή δυσμένεια
3278 καί μήνυσαν του Γαίθηλου νά μή γυρίσει πίσω.
3279 Ἀτίθασος κι ἀνήσυχος ὁ στρατηγός Γαιθῆλος
3280 ἐπῆρε τή γυναῖκα του τή Σκῶτα καί τό γιό του
3281 Ἴβῆρ, μέ τό στρατό μαζί καί φεύγει πρὸς τή δύση.
3282 Στή Νουμιδία στάθηκε τό στόλο νά μαζέψει
3283 καί σ' ἄλλες χῶρες δυτικά τῆς Μεσογείου πῆγε.
3284 Τίς σῆλες τίς Ἡράκλειες ἀπ' τά στενά περνάει
3285 καί ἀκλουθώντας τίς στεριές ἀφήνοντας δεξιά του
3286 μετά ἄπο μέρες ἔφθασαν σ' ἀπάγκιο ἄνα λιμάνι
3287 σέ ποταμοῦ τίς ἐκβολές σταμάτησαν γιά λίγο.
3288 Σάν οἱ δικοί του βρῆκανε στόν ἄκεανό μιά χώρα
3289 νά τήν πατήσῃ θέλησε μ' ὁ θάνατος τόν βρῆκε
3290 καί ἔμεινε παντοτινά σέ ἄκεινο τό λιμάνι.
3291 Ὁ Ἴβηρ ὀλοκλήρωσε τόν πόθο τοῦ πατέρα
3292 κι ἀποβιβάστηκαν ἐδῶ στά νότια τῆς χώρας.
3293 Τούς Πίχτες ἀφοῦ νίκησε τούς ἔσπρωξε στά δάση
3293 κι ὀνόμασε τή χῶρ' αὐτή νά λέγεται Ἰέρνη.
3294 Αἰφήνοντας εἰς τό νησί συντρόφους γιά νά ζήσουν
3295 τά πλοῖα του ὀδήγησε πρὸς τοῦ βορρᾶ τίς χῶρες
3296 καί στάθηκαν σ' ἑνός νησιοῦ ἀπάγκιο ἄνα λιμάνι
3297 πού ἔδωσε τό ὄνομα τῆς μάνας του Σκωτίας.
3298 Ἐδῶ στή χῶρα ἔφθασε, κανεῖς δέν ξέρει πότε,
3299 ἀπό τοῦ Πόντου τίς ἀκτές καί στέπες τῆς Σκυθίας
3300 καί τίς πλευρές τῶν ποταμῶν πού χύνονται στόν Πόντο,
3301 ὁ ἀρχηγός Ἀγνώμονας μέ κόσμο μέσ' στά πλοῖα,
3302 του Ἡρακλῆ ἀπόγονοι κι Ἐχίδνας βασιλίσσης
3303 π' ἀπέμειναν στούς τόπους ἄκει μέ ἄλλους ἀργοναῦτες
3304 ἐρίζωσαν, ἐπλήθυναν καί μετανάστες ἦλθαν
3305 στή χῶρα τούτη ἄδῶ πού ἔχει τά χαλκένια βράχια.
3306 Ὁ μῦθος λέει πιό παλιά ἔφθάσαν στήν Ἰέρνη
3307 Μεσόγειοι κάποιοι λαοί, πού λέγονταν Χωρίσκιοι,
3308 τούς Πίχτες ἐπολέμησαν κι ἐκδίωξαν στά δάση,
3309 μά ὤρωστια κάποια ἔπεσε κι ἀφανιστῆκαν ὅλοι.
3310 Σέ ἄλλο μῦθο λέγεται, περίπου χίλια χρόνια
3311 προτοῦ ἀπό τό σήμερα, εἰς τήν Ἰέρνη φθάσαν
3312 ὁ Θάμας π' ἦτανε θεός τοῦ πόντου καί ἡ Ἡλέκτρα
3313 ἡ ὁμορφή του Ἄτλαντα καί τῆς Πλειόνης κόρη.

3314 Ἀργότερα, ἀράζει ἄδῳ ὁ βασιλιάς Παρθόλος
 3315 μά δέν ἐκάθησε πολὺ καὶ τράβηξε στή χώρα
 3316 πού κεῖται ἄκειθε στό βορρῶ καὶ λέγεται Σκωτία.
 3317 Ἀράζοντας τὰ πλοῖα του σ' ἀπάνεμο λιμάνι
 3318 κουβάλησε στρατό, τροφές, γυναικὲς καὶ μουλάρια.
 3319 Τρακόσια χρόνια ἄργότερα σέ κάποια ἄπιδημία
 3320 ἐθέρισε τοὺς πιό πολλοὺς τοὺς ἔστειλε στό χῶμα.
 3321 Οἱ πρόγονοί μας ἦλθαν ἄδῳ, ἀπὸ τοὺς γέροντες ξέρω,
 3322 πρὶν τὸ μεγάλο πόλεμος πού ἔγινε στήν Τροία.
 3323 Τελειώνοντας ὁ πόλεμος σάν ἔπεσεν ἡ Τροία
 3324 ἐφθάσαν Μινωῖτες ἄδῳ καὶ Λύδιοι καὶ Τρῶες
 3325 θαλασσοπόροι ὅλοι τους μέ τὸ σκοπὸ τὸ κέρδος
 3326 νά πάρουν τὸν ὀρειχαλκὸ τῆς πλούσιας τούτης χώρας.
 3327 Οἱ Μινωῖτες ἔφεραν μιὰ πέτρα τοῦ μαντείου
 3328 «τῆς Μοίρας πέτρα»^{*12} λέγεται, μέ φῶτιση τοῦ Δία
 3329 θέ νά φωτίζεται ὁ νοῦς τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκείνου
 3330 σάν πᾶν' στήν πέτρα κάθεται ἀμίλητος γιὰ μέρες
 3331 καὶ μόνο νά προσεύχεται γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἄλλων.
 3332 Οἱ ἄποικοι συγκρούστηκαν μέ τοὺς Φορμόρους ντόπιους
 3333 πού κατοικοῦσαν ἐδῶ στῆς ἔσω γῆς τὰ δάση.
 3334 Οἱ Δαναοὶ ἐπέλεξαν νά ζήσουν στὰ παράλια
 3335 ἐκτίσαν πόλεις καὶ χωριά τῆ Φλία, τῆ Γορία,
 3336 Μυρία, καὶ Φιδία, κτίζοντας πελώρια τεῖχη.^{*13}
 3337 Οἱ ἄποικοι ἄρχοντᾶν ἐδῶ γιὰ τὸ χρυσὸ τῶν σπλάχνων,
 3338 κασσίτερο, γιὰ τὸ χαλκὸ καὶ γιὰ τὴν πλούσια γῆ τῆς.
 3339 Στό λόφο πᾶνω κτίσανε βωμὸ γιὰ τὸ μαντεῖο
 3340 καὶ βάλανε γιὰ κάθισμα αὐτῆ τὴν «πέτρα Μοίρας».
 3341 Ἐπίσης ζοῦσε στό νησί παλιά φυλὴ πού ἦρθε
 3342 ἀπ' τὴν Αἰγίαία θάλασσα τοῦ Ἡρακλῆ τὸ γένος
 3343 ἀπὸ τὸ γιὸ του Ἡρακλῆ τὸν ἥρωα τὸν Κέλτο.

3344 Ἡ μάνα του πριγκίπισσα λεγότανε Κελτίνη,
 3345 πού δῶρο τῆς ἐχάρισεν ὁ βασιλιάς πατέρας
 3346 γρηγοροπόδαρ' ἄλογα τούς Κέλητες τῆς χώρας.
 3347 Οἱ Δαναοί ἐκτίσανε τὰ πέτρινα τὰ τείχη,
 3348 μνημεῖα,^{*14} ὅπως τὰ «Μενίπ», ὀγκόλιθοι πελώριοι
 3349 μέ βάση θεμελίωτη καί δυό ἀνδρῶν στό ὕψος.
 3350 Τό βέλος^{*15} του Απόλλωνα σύμβολα χαραγμένα
 3351 στίς πέτρες πάν' ἀνάγλυφα γιά τὰ παλιά μιλοῦνε.
 3352 Στή χώρα μας ὑπάρχουνε πιό πάνω πεντακόσια
 3353 ἐνθύμια τῆς ἐποχῆς τ' ὀρείχαλκου τούς τάφους.
 3354 Ὑπάρχουνε καί τὰ «Κρομπέλτσ» τὰ κυκλικά μνημεῖα
 3355 πού 'ν' λαξευτοί ὀγκόλιθοι ἀπό τή σμίλη κάποιων,
 3356 πού σχηματίζουν κυκλικούς ναούς γιά τό θεό τους.

Newgrange

Newgrange

3367 Εὐθεῖα 'πό τήν εἴσοδο περνώντας ἀπ' τό κέντρο
 3358 σάν ἐπεκτείνεις τή γραμμή σ' ὀρίζου τό στεφάνι
 3359 τό ἄρμα τοῦ Απόλλωνα τό βέλος θέ νά δείξει
 3360 στά δυό ἡλιοστάσια, στίς δυό ἰσημερίες.
 3361 Μνημεῖα τάφοι βρίσκονται διάσπαρτα στή χώρα
 3362 φτιαγμένα 'πό ὀγκόλιθους σέ μέγα «Πί» τό σχῆμα.

Dolmen

3363 Οί ντόπιοι ἴμεῖς πιστεύουμε γιά τίς Δρυΐδες Νύμφες
3364 οἱ Δαναοί ἐφέρανε τόν Δρυΐδισμό στή χώρα.
3365 Ἀφοῦ κατοίκησαν τριγύρω στά παράλια, ἴδωσαν
3366 ὀνόματα σέ ποταμούς, λιμάνια κί ἄκρωτήρια.
3367 Σάν ἔπεσε σῶν Ἀχαιῶν τά χέρια τότ' ἡ Τροία,
3368 τοῦ Πριάμου ὁ ἔγγονος καί τοῦ πολέμου ἥρωσ
3369 ὀπού Βρεττός λεγότανε στήν Ἀλβιόνα φθάνει.
3370 Τά πλοῖα του μετέφεραν στρατό, παιδιά, γυναῖκες,
3371 πού ἔμειναν καί ρίζωσαν ἐκεῖ στήν Ἀλβιόνα.
3372 Ἀφοῦ ἐχαιρετήσανε τούς φίλους τῆς Ἰέρνης
3373 τά πλοῖα ἴφοδιάσανε νερό κι ἀνάγκες ἄλλες
3374 ἀνοίχτηκαν στό πέλαγος μέ ρότα τήν Κελτία.

3. Ἡ ἐπιστροφή στή Μασσαλία

3375 Τήν πρώτη μέρα τοῦ μηνός τοῦ Μεταγειτινῶνος^{*16}
3376 τά πλοῖα τους ἐτοίμασαν, χαιρέτησαν τούς φίλους
3377 ξεκίνησαν γιά τήν ἐπιστροφή στή Μασσαλία.
3378 Μέ τά κουπιά καί τό ρυθμό ξεκίνησαν τό βόγα,^{*17}
3379 κι ἀνοίχτηκαν στό πέλαγος μέ νότια πορεία.
3380 Μέ ἴνα μικρό κυματισμό καί μιά θαλάσσια αὔρα
3381 τούς ἔλουζε τά πλοῖα τους κι οἱ ναῦτες τραγουδοῦσαν
3382 μέ τή χαρά τῶ ἐπιστροφῆς εἰς τή γλυκιά πατρίδα.
3383 Σηκῶσαν ὄλα τά πανιά, τούς φλόκους, παλαμάρια
3384 καί σάν νυφοῦλες γλίστρηζαν τά πλοῖα πάν' στό κῦμα.
3385 Σέ τρεῖς ἡμέρες φθάσανε εἰς τίς Κασσιτερίτες
3386 ἀφήνοντάς τες στά ζερβά ἐμπῆκαν μέσ' στό ρεῦμα
3387 καί κόστα – κόστα βλέπανε τά κελτικά παράλια
3388 πού τά νερά τους ἦτανε ζεστά σάν τῆς πατρίδας.
3389 Σταμάτησαν σ' ἓνα νησί ἀπ' τά πολλά πού βρῆκαν
3390 καί χαρτογράφησαν στίς κελτικές ἀκτές, παράλια.
3391 Κατοίκους δέν εὑρῆκαν ἴκεῖ ἐκτός πουλιά καί φροῦτα,
3392 νερό καί ψάρια γέμισαν τῶν πλοίων τά λαγήνια.
3393 Ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς μέ πρίμα τούς ἀνέμους
3394 καί φθάσανε μεσάνυχτα εἰς στίς Ἡράκλειες Στῆλες
3395 χωρίς οἱ Καρχηδόνιοι νά τούς ἀντληφθοῦνε.
3396 Περάσαν ἀνενόχλητα ἀπ' τά στενά ἐκεῖνα
3397 καί μπήκανε στά γαλανά νερά τῆς Μεσογείου.

3398 Μέ ανοιγμένα τά πανιά ταξίδι δέκα μέρες
3399 στη Μασσαλία φθάσανε τά πλοῖα τοῦ Πυθέα.
3400 Στολίσανε τά ἄλμπουρα κι οἱ ναῦτες πάν' στά ξάρτια
3401 σφυρίζαν μέ τούς κόρνους τους ἀπό χαρά γεμᾶτοι.
3402 Ὁ κόσμος ἐμαζεύτηκε στήν προκουμαία κάτω
3403 γιά νά καλωσορίσουνε τούς ποντοπόρους ναῦτες.
3404 Οἱ προύχοντες κατέβηκαν μέ τά ψηλά καπέλα
3405 κρατώντας τά μπαστούνια τους καί χαριτολογώντας
3406 ἐστρίβαν τά μουστάκια τους μέ ἀπορία ὄλοι
3407 τί νέα θά τούς ἔφερνε ὁ τολμηρός Πυθέας.
3408 Τούς ναυτικούς περίμεναν παιδιά, ἀγάπες, μάνες,
3409 πού μ' ἀγωνία κοίταζαν γιά νά τούς ἀντικρίσουν.
3410 Τά πλοῖα σάν πλευρίσανε στοῦ λιμανιοῦ τό μόλο
3411 μαδέρια δύο βάλανε νά βγοῦν οἱ ναῦτες ἔξω
3412 πού ἔπесαν στίς ἀγκαλιές μανάδες καί γυναῖκες.
3413 Νά, τά καλωσορίσματα τῶν προεστῶν πού ἦλθαν
3414 νά μάθουν γιά τόν Ὑφαση^{*18} καί τό ταξίδεμά του.
3415 Οἱ κυβερνῶντες ἄρχοντες σάν ἔμαθαν πώς βρῆκαν
3416 ἀδιάβατ' ἀπροσπέλαστα τά τοῦ βορρᾶ ποτάμια
3417 ἐπέσαν σέ συλλογισμούς τό τί θά κάνουν τώρα.
3418 Ἀποσυρθήκανε μαζί Μιδάκρυτος, Πυθέας
3419 καί νά συγγράφουν ἄρχισαν τό μακρινό ταξίδι.
3420 Τούς πῆρε χρόνους τέσσερους νά γράψουν τά βιβλία
3421 «Περί Ὠκεανοῦ» καί «Γῆς Περιόδου» πού γράφουν
3422 γιά τό ταξίδι, τούς καιρούς, παλίρροιες, φουρτοῦνες,
3423 γιά τούς αὐτόχθονες λαούς ὅπου στό δρόμο βρῆκαν
3424 γιά χῶρες π' ἦταν ἄγνωστες στούς τότε γνωστούς χάρτες,
3425 γιά τά θερμά τά ρεύματα πού βρέχαν τά παράλια.
3426 Χαρτογραφήσανε νησιά καθώς τήν Ἀλβιόνα,
3427 γιά τό νησί τό βορεινό πού λέγεται Μυκῆνες,
3428 κι ἐκείνους τούς φιλόξενους οἱ τοῦ βορρᾶ ψαράδες.
3429 Τό τί τοῦ εἶπε ὁ Ἄβαρις γιά νά διαφυλάξει
3430 λεπτομερῶς συνέταξε γιά νά διασωθοῦνε.

Παραπομπές:

- 1*. Αψόροο: κόντρα στην πορεία
2*. Του Κρόνου γη: Γροιλανδία, και δυτικά ο Καναδάς
3*. Οπισθόροο: ἀπό πρύμα

- 4*. Αήρ : (Ayr, υπάρχει ακόμη)
- 5*. Ποταμός: Τίβερη, αργότερα έκτισε την πρώτη Ρώμη
- 6*. Έγεστα: Σικελία
- 7*. Μπότζι: πλευρικό κούνημα του πλοίου
- 8*. Ίερνη: Ιρλανδία «Νήσος της Ίριδος». Στα ελληνικά ΙΕΡΝΗ σημαίνει Ίερά Νήσος. Ο Διόδωρος ο Σικελιώτης την ονομάζει Η Ίριδα ήταν Θεά Αγγελιοφόρος του Δία και της Ήρας. Μετά εγκαταστάθηκαν στο Νησί οι Πικτοί από την Καλλιδονία (Σκωτία) και την Ουαλία. Σχεδόν όλοι οι Καλλιδόνες ήταν Έλληνες (Πελασγοί)
- 9*. Αία (Στενά του Αίαντα) Straights of Eanta
- 10*. Γκομέτρα: Γη + Μέτρο
- 11*. νησί Τρισκελίδα: Man island
- 12*. της Μοίρας πέτρα: **Λόφος Tara:** Πενήντα χιλιόμετρα βορειοδυτικά του Δουβλίνου στην περιοχή Meath βρίσκεται το μεγαλύτερο μεταλλεύειο ψευδαργύρου και μολύβδου της Ευρώπης. Ένας λόφος τού μεταλλεύειου, ο λόφος Tara, είναι το πιο ενδιαφέρον αρχαιολογικό μέρος της Ιρλανδίας. Βάσει των αρχαιολογικών ευρημάτων η ηλικία του είναι πέραν των 5.000 ετών Ανήκει στη νεολιθική και ορειχάλκινη εποχή. Πάνω στο λόφο αυτό βρίσκεται η πέτρα τής μοίρας.
- 13*. Πελώρια τείχη. κυκλώπεια τείχη υπάρχουν στην Β. Ιρλανδία.
- 14*. **Μνημεία: Η πρώτη είναι τα MENIP.** Αυτά είναι πελώριοι πέτρινοι ογκόλιθοι που προεξέχουν της επιφάνειας της γης μερικά μέτρα. Υπάρχουν στο Ballycrovane (αρ. 5) στο Punchestown (αρ. 6) και σε άλλα μέρη. Σε όλη την Ιρλανδία υπάρχουν πέραν των 600 MENIP. Τα MENIP πρέπει να ήταν αναμνηστικές στήλες πάνω στους τάφους της Ορειχάλκινης εποχής.
Η δεύτερη κατηγορία είναι τα ΚΡΟΜΠΙΕΛΤΣ. Η διάμετρος των κυκλικών αυτών μνημείων όταν περνά από την είσοδό τους και προεκταθεί στον ορίζοντα τότε περνά από το μέρος της ανατολής τού ήλιου κατά την εαρινή ισημερία. Σχετίζονται τα μνημεία αυτά άμεσα με το ηλιοστάσιο και τις ισημερίες. Και τούτο είναι ακόμα μια απόδειξη ότι σχετίζονται με το θεό του ήλιου, τον Απόλλωνα.
Η τρίτη κατηγορία είναι τα DOLMEN.* Αυτά σχηματίζονται από τρεις ή περισσότερους όρθιους ογκόλιθους και ένας τέταρτος σκεπάζει και τους τρεις. Εις το Dolmen του Proleek (αρ. 11) ο ογκόλιθος που σκεπάζει τους τρεις όρθιους έχει βάρος 40 τόνους, τού Brownesbill 100 τόνους. Τα DOLMEN είναι τάφοι και θρησκευτικοί χώροι ηλικίας 2.000 π.Χ.
- Οι Ιρλανδοί αρχαιολόγοι υποστηρίζουν ότι είναι κατασκευάσματα των Druids. Αν αυτό είναι αλήθεια τότε τα DOLMEN σχετίζονται με την ελληνική θρησκεία. Τον Δρυϊδισμό έφεραν στη Γαλλία οι Έλληνες κάτοικοι της Μασσαλίας. Δρυς είναι το δέντρο βαλανιδιά. Το δέντρο αυτό σχετίζεται με την ελληνική θρησκεία του Δωδεκαθέου.

Είναι γνωστή η ονομασία τών νυμφών, που ζούσαν στο δάσος των Δρυμώνων, οι Δρυάδες.

- 15*. Τ' Απόλλωνα το βέλος: Απόλλωνα και σύμβολα: Βιβλιογραφία Κλαύδιου Πτολεμαίου
- 16*. Μεταγειτνιώνος: Αύγουστος
- 17*. Βόγα: (σία – βόγα) ρυθμός για τα κουπιά
- 18*. Ήφαση: Σύμφωνα με τους χάρτες τού Αναξίμανδρου ο ποταμός Ήφασης πήγαζε από τον ωκεανό βόρεια της Σικηθίας (σημερινή Σιβηρία) και εχύνετο στη Μαιάτιδα θάλασσα και εν συνεχεία στον Εύξεινο Πόντο.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Κριτική του Κώστα Καρούσου για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Ο Καπετάν Γιώργος Σπηλιώτης, στο βιβλίο του «ΠΥΘΕΑΔΑ», ακολουθώντας –απόλυτα πιστά – την συγγραφική του έρευνα, με την παράθεση παλαιών και σύγχρονων δημοσιευμάτων, και με την επίσης παράθεση γεγονότων που σχετίζονται άμεσα – μέσω της ιστορικής-πολιτισμικής μας παράδοσης – με το θέμα του βιβλίου, επιχειρεί ένα ταξίδι –πολλαπλών ταχυτήτων – με τα αδιάσειστα ευρήματα που παραθέτει – κρούοντας τις θύρες πολλών χιλιετιών – μιας ιστορικής ελληνικότητας, που παρά τις Προκρούστικες μεθόδους άλλων, διασφαλίζει στο ακέραιο, την πορεία της Μνήμης, της Γλώσσας, της Παράδοσης και της διαδοχικής – ανά τους αιώνες ιστορικής μας δικαίωσης. Ουσιαστικά το βιβλίο αποτελεί μια πολύ προσεγμένη ιστορική πραγματεία, καταχωρημένη – συνολικά – ποιητικά – περιεκτικά – με την επεξεργασία και διασταύρωση των γεγονότων σε 3.430 στίχους έμμετρου ιαμβικού δεκαπεντασύλλαβου.

Η μελέτη του βιβλίου έφερε στο φως και μου δημιούργησε άμεσα μια κατακόρυφη ανάταση – πνευματική – λογοτεχνική, ανάμεικτη όμως με σκέψεις πικρές, για πολλά πράγματα που λησμονήθηκαν, και δεν μπόρεσε ο πανδαμάτωρ χρόνος να αναδείξει, απ' την πολύπαθη και πολυερμηνευτική – ως προς τις μελλοντικές της υποθήκες – διαθήκη των προγόνων μας.

Ορισμένες άκρως ενδιαφέρουσες εκδοχές – ή συμπεράσματα του βιβλίου που ακουμπά στα πόδια μας ο ερευνητής λογοτέχνης, επισημάνσεις, – που εκρέουν άμεσα από την μελέτη όλων των σχολίων και επισημάνσεων που φέρνει στο φως – μέσω του βιβλίου – ο Καπετάν Γιώργος Σπηλιώτης:

1ον «Το ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη» μπορεί να 'ναι το ταξίδι του καθένα μας στις προσωπικές του επιδιώξεις και ταυτόχρονα το συνολικά σχεδιασμένο ταξίδι των νεώτερων για νέες προσεγγίσεις και οραματισμούς, αλλά και πρακτικές υλο-

ποίησης, σε όλο το εύρος των κοινωνικών – επιστημονικών ή άλλων ενδιαφερόντων. Έτσι αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως ποιητικό πόνημα, η επικο-ιστορικοποιημένη μεταφορά σε μας «Το ταξίδι του Πυθέα».

2ον ως εύληπτο – κατανοητό και λογοτεχνικό εγχείρημα, που τυγχάνει ο Καπετάν Γιώργος Σπηλιώτης, πολλών ευχαριστιών από όλους μας.

3ον ως μνημειακό επίτευγμα, επαναπροσδιόρισης και επαναπροσέγγισης των ιστορικών γεγονότων της εποχής του Πυθέα.

4ον ως μια επακόλουθη και ιστορική επικαιροποίηση της «ελληνόχαρης λύρας», όλων των αοιδών, που κράτησαν στο φως τις αλήθειες, τις αιώνιες αλήθειες Ύπαρξης (πολιτιστικής, επιστημονικής κλπ) αυτής της χώρας.

5ον Τις επιβεβαιωμένες και αλάθευτες (με τα, μετά της εποχής του Πυθέα) αυτές αλήθειες των αρχαίων, από τη σύγχρονη πανεπιστήμη της έρευνας...

6ον Την από αρχαιότατων χρόνων μυθοπλασία των ιστορικών γεγονότων, που έχει τις ρίζες της στον ελλαδικό χώρο, και της διάσωσης πολύ σημαντικών ανακαλύψεων προς όφελος του ανθρώπου.

7ον Διασώθηκε – με το βιβλίο – όλη η αξιοπρέπεια και η μεγαλοσύνη, η ψυχική αντοχή, το πνεύμα και η αξιοσύνη του Πυθέα της ιστορικής αυτής πραγματικότητας, κι ότι συνεχίζει αυτή η χώρα να 'ναι γεννήτορας όλων των αξιών της ζωής, και

8ον Το ασύλληπτο μέγεθος του ανθρώπινου πνεύματος που ενσαρκώνεται στο τρίπτυχο Πυθέας – Οδυσσέας – Αλέξανδρος.

Αυτές είναι εν κατακλείδι – οι πυρφόρες σκέψεις ανάγνωσης και ανάδυσης και μελέτης του βιβλίου «ΠΥΘΕΑΔΑ».

Ο Καπετάν Γιώργος Σπηλιώτης, έντεχνα και λυρικά, μας φέρνει μπροστά σ' ένα αδυσώπητο παρόν, που εκμαυλίζεται κάθε ιστορικό μας προηγούμενο.

Γράφει:

*«Κλεψύδρες επινόησε για μέτρηση του χρόνου
ανεμοδείκτες, γνώμονα εσκάλισε από ξύλο.*

*Του ήλιου το μεσούρανο κι από τη σκιά τ' αμπούρου
το πλάτος όπου βρίσκεται μπορούσε να μετρήσει.*

*Αστρόλαβους εφρόντισε στο πλοίο να 'χει πάνω
κι ανεμολάβους έφτιαξε, τσ' ανέμους να μετράνε...»*

Από τα ιστορικά – εξερευνητικά – επιστημονικά επιτεύγματα των Ελλήνων, δύο εξ αυτών προέρχονται από την κοσμοκρατορία τους μέσω της θάλασσας.

Του Πυθέα – το πιο δύσκολο – επικίνδυνο και δυσπρόσιτο ταξίδι στις υπερβόρειες χώρες που δημιουργούσε φόβους και αναστολές στους Αρχαίους και τον Οδυσσέα (τον έτερο δίδυμο) που στα πρόσωπά τους αναδεικνύεται η ναυσιπλοΐα και η ναυπηγική τέχνη των αρχαίων, που γνωστοποίησαν την ύπαρξη αρχαίων λαών, χωρών και τόπων, που οι λέξεις, οι ονομασίες τόπων, οι επιστημονικές και διεθνείς (σήμερα) ορολογίες, οι αστρονομικές τους θεωρήσεις – μετρήσεις, τα μαθηματικά, η φιλοσοφία (περισσότερο χρήσιμα στον Πυθέα), αυτή η γιγαντοσύνη της σύλληψης και της ιστορικής επισκόπησης, έχει αρχαιοελληνικό μανδύα.

Αν δούμε ως συγκρίσιμα μεγέθη Πυθέα και Αλέξανδρο, τότε έχουμε μια άνευ προηγουμένου κυκλική κίνηση εξερεύνησης και πολιτισμού του τότε γνωστού και άγνωστου κόσμου δια θαλάσσης του Πυθέα, δια ξηράς του Αλεξάνδρου, κι αν αναλογιστούμε την εποχή που διεξήχθησαν, συνάγεται η μεγαλοσύνη της αντρειωμένης ψυχής τους, προς την ατελεύτητη αναζήτηση της γνώσης, για να το επικυρώνουν μεταχρονικά: οι κλεψύδρες, οι ανεμοδείκτες, οι αστρολάβοι – ανεμολάβοι, η μέτρηση της απόστασης από το ίσκιο ενός δένδρου ή του άλμπουρου κ.λπ.

Θα μου επιτρέψετε όμως, μια ξεχωριστή αναφορά στους στίχους όπως:

*«δύναμη μα και τόλμη, που έθρεψαν με αρμύρα
το πνεύμα, την ψυχή και την ελληνοναυτοσύνη».*

Ελληνοναυτοσύνη!! μια λέξη με ποικίλλουσα ερμηνευτική προσέγγιση. Όταν η μεγαλοφυΐα και η ανεπανάληπτη αίσθηση της αγωνίας και προσφοράς στους ερχόμενους – έχοντας όλα τα δεδομένα εφόδια της εποχής, έκαναν τα ιστορικά τολμήματα – που ενσάρκωσαν τον αρχαίο μύθο της παντοκρατορίας των Ελλήνων, όχι ως ποντοπόροι ναυτικοί μόνο, αλλά ως

άγρουπνοι πολυνόες της επιστήμης.

Μ' όλα τα συνεπακόλουθα της εξερεύνησης και του θανάτου, κι αυτό είναι το κατ' εξοχήν στοιχείο της επικαιρότητας του βιβλίου, παρ' ότι αμφισβητήθηκε το γενεαλογικό δένδρο της ονοματολογίας, ονοματοθεσίας, ονομασίες αστερισμών κ.λπ. που υπάρχουν εδώ και 5.000 χρόνια, δοσμένες από την Ελληνική μυθολογία ή την Αρχαία διαθήκη των Ελλήνων, ενώ ταυτόχρονα αμφισβητείται η ηλικιακή ζωή των κατοίκων αυτής της γης. Χιλιάδες χρόνια – βλέπετε – αυτή η χώρα τρώει τα παιδιά της στο όνομα του ιστορικού Στράβωνα και άλλων που στράβωσαν την παράδοση και τις βιογραφίες των επιστημών. Οι ετυμολογίες των λέξεων (του βιβλίου) είναι αρχαία ελληνική πραγμάτωση της ιστορίας, αφού η ιστορική πραγματικότητα κρύβεται και διασώζεται (όπως εδώ) μέσω του μύθου.

Άθλος ουσιαστικά και η συγγραφή του βιβλίου «ΠΥΘΕΑ-ΔΑ». Εξάλλου, η χαρτογράφηση του αρχαίου μύθου εκπορεύεται από την πατρώα μας γη και η επαναπροσέγγιση – μυθολογικά – ιστορικά – επιστημονικά, εξερευνητικά, αστρολογικά, φιλοσοφικά, ποιητικά, επικά, ναυπηγικά κ.λπ. επικυρώνεται καθημερινά – όπως εδώ – από τον εκλεκτό λογοτέχνη ταξιδευτή της αλήθειας και της ανθρώπινης γνώσης καπετά - Γιώργο Σπηλιώτη. Ελληνική – λοιπόν – συνείδηση του «Ωραίου και του Αληθινού» κατά τον ποιητή, που συνδέθηκε στα τρίπτυχα της παγκόσμιας ιστορίας του Πνεύματος «Το ταξίδι του Πυθέα» και όλων των άξιων που μας συνεχούν ως πνευματική – ιστορική μας κοινωνικοπολιτική οντότητα.

Μας ακολουθούν: το στίγμα ζωής, η κεντρομόλος θέληση της αέναης περιήγησης και αναζήτησης, η φωσφορίζουσα δύναμη του νου και του πνεύματος, όταν ακολουθούμε τη ρότα των αρχαίων, η περισπούδαστη εμμογή και δημιουργία της προσωπικής ανίχνευσης, όπως και η λυρική – επική συνένωση, του τεμαχισμένου σώματος της παράδοσης, η ανυπέροβλητη και αγιασμένη ανά τους αιώνες εξερευνητική μας τροχιά σε γη, θάλασσα και αέρα, μήπως αυτές τις αλήθειες δεν έχει στήριγμα σήμερα η ανθρωπότητα, και πολλών στοιχείων – φιλοσοφικών ρευμάτων της αρχαιότητας; Ο Πυθέας υπήρξε – και θα υπάρχει – ως ένας μόνιμος προπομπός, μιας γεωγραφημένης καθ' όλα προσωπικότητας, δομημένης με τις επιστήμες της

εποχής (άρα πολυεδρικής μεγαλοφυΐας), που απέδειξε, ότι για να προσεγγίσεις το άγνωστο, οφείλεις και πρέπει να ταυτίσεις, ή να παντρέψεις, ή να ισορροπήσεις και να γονιμοποιήσεις, ή να ιστορικοποιήσεις και να μελλοντο-προϊδεάσεις τα πράγματα (με την αλληλοπροσέγγιση ταυτόχρονα στη ζωή) πολλών επιστημών, διαφορετικά, το όποιο ταξίδι στο απέραντο χάος της απόστασης και των υλικών μέσων της εποχής, θα ήτο αδύνατο. Ένα ακόμη σημείο του βιβλίου που επαληθεύει το ρόλο της έκδοσής του, στο πρόσωπο του Πυθέα και του συνακόλουθου συνταξιδιώτη του καπετά- Γιώργου Σπηλιώτη.

Γράφει ο ποιητής:

*«Στο πίσω μέρος το πρυμνιό που η λαγουδέρα δένει
πάνω στη ραχοκοκαλιά του πλοίου με περόνη
εκεί σε μέρος ανοιχτό γι' αγνάντι του πελάγους
είχανε χτίσει τα λουτρά, να πλένονται οι ναύτες
και να ταΐζουν ήσυχα τα ψάρια και τους γλάρους»*

Να λοιπόν το κοινωνικό στοιχείο των Ελλήνων – περιηγητών, το ανθρωπινό στοιχείο της ηρεμίας και της αυτοσυγκέντρωσης, το απόλυτο και φιλικό δέσιμο – επαφής με τη φύση, η λεπτομερειακή ναυπηγική περόνη, που σ' αυτή στηρίζεται το μέγεθος, η ευρύτητα και σταθερότητα ελιγμού του πλοίου, η ξύλινη αντοχή και συνοχή του, η διάρκεια ζωής του χωρίς οξειδώσεις, με την αιχμηρή δύναμη των εμβολισμών, μια από τις πολλές χιλιάδες λέξεις που επιζούν στην οιαδήποτε τεχνική χρήσης τους σήμερα.

Ας δούμε τώρα τον άνθρωπο – πατριδολάτρη και χιλιόπλωρο ταξιδευτή της Αλήθειας, μια σύντομη προσωπογραφία του Πυθέα – Γιώργου Σπηλιώτη με τους στίχους του:

*«Το νού του τότ' ακούμπησε στις περισυλογής τον κάβο,
τις σκέψεις που τριβέλιζαν για να καταλαγιάσει
για Θούλη, Υπερβόρειους και Πολικόν αστέρα.
... Κι αφού τις σκέψεις ζύγισε μες του μυαλού τις πύλες
επήρε την απόφαση πού 'χε γραμμένη η μοίρα...
... σαν το ξενύχτη ναυτικό, που περπατούσε πάνω
στην άκρη του ορίζοντα, χωρίς να κλείσει μάτι»*

Ο καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης άφησε με το βιβλίο «ΠΥΘΕ-ΑΔΑ», ένα μέρος της αναλλοίωτης αγάπης του στη γενέτειρά

του και στον τόπο του. Τον ευχαριστούμε.

Κώστας Καρούσος
Πρόεδρος Ετ. Ελλ. Λογοτεχνών
Λογοτέχνης, Ποιητής

Κριτική του Γεωργίου Μαρινάκη για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Ο καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης στο τελευταίο του ποιητικό πόνημα, μάς παρουσιάζεται ξανά με την γνωστή του διττή ιδιότητα, του αφοσιωμένου εραστή της θάλασσας και του διαχρονικού νοσταλγού της ναυτοσύνης. Και αυτή τη φορά το αποκλειστικό του θέμα είναι η αφήγηση ενός ιστορικού γεγονότος, που αναδύθηκε μέσα από τη μαγική αμύρα της γαλάζιας του αγαπημένης. Έτσι, σαν ένας διεισδυτικός και ακούραστος ιστοριοδίφης, ξεκλειδώνει, φωτίζει και ερευνά ένα σκονισμένο συρτάρι της θαλασσινής ιστορίας. Και μέσα από αυτό ανασύρει και αναδεικνύει την ξεχασμένη και απαξιωμένη προσωπικότητα ενός αρχαίου Έλληνα θαλασσοπόρου, του Πυθέα του Μασσαλιώτη.

Ο ποιητής, που υπήρξε ένας έμπειρος καπετάνιος, εντυπωσιάστηκε από το επίτευγμα του αρχαίου του συναδέλφου, του Πυθέα, ο οποίος τον 4ο αιώνα π.Χ. , χωρίς τις επιστημονικές γνώσεις και τα τεχνολογικά εργαλεία της σημερινής εποχής, κατόρθωσε να κάνει ένα θαυμαστό ταξίδι πέρα από τα όρια της Βόρεια Θάλασσας, φθάνοντας έως τη θρυλική Θούλη του αρχαίου κόσμου, δηλαδή την περιοχή του Βόρειου Πόλου. Και στην πορεία του αυτή, χαρτογράφησε με ακρίβεια και αποβιβάστηκε σε κάποια μακρινά και παγωμένα υπερβόρεια νησιά, τα οποία ανακαλύφθηκαν επίσημα πολλούς αιώνες μετά από αυτόν.

Το ποιητικό αυτό έργο έχει τη μορφή μιας αφηγηματικής ποίησης, γραμμένης σε έμμετρο δεκαπεντασύλλαβο στίχο, με έναν ως επί το πλείστον ιαμβικό ρυθμό, ο οποίος ενίοτε διανθίζεται και με κάποιες τροχαϊκές ρυθμικές παραλλαγές.

Κατά τη διάρκεια της αφήγησης, ο ποιητής κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη, με μια μυθοπλαστική απόδοση των λεπτομερειών του ταξιδιού του Πυθέα, με τη συχνή χρήση

ελλειπτικής αφήγησης σε έτερο χρόνο για να παρεμβάλλει κάποια ιστορικά δεδομένα, καθώς και με την περιοδική εισαγωγή κάποιων ναυτικών και επιστημονικών όρων και ονομάτων, τα οποία επεξηγεί με παραπομπές εκτός του ποιητικού κειμένου.

Έτσι, κατορθώνει να δημιουργήσει έναν επικολλυρικό ποιητικό λόγο, που τον διακρίνει η έμμετρη μουσικότητα, η αφηγηματική ροή, η μυθιστορηματική πλοκή, ο πλούτος των ιστορικών δεδομένων και το πλήθος των ναυτικών και γεωγραφικών πληροφοριών. Οι αναγνώστες αισθάνονται ότι είναι επιβάτες σε ένα αρχαίο καράβι, που στο τιμόνι του έχει τον ποιητή και κωπηλάτες είναι οι αρχαίοι ιστορικοί, ο Στράβων, ο Πλίνιος, ο Δικαίαρχος, ο Τίμαιος, ο Ίππαρχος, ο Ερατοσθένης, ο Ποσειδώνιος. Και στα τρία κατάρτια αυτού του εικονικού αρχαίου καραβιού, κυματίζουν οι σημαίες της ποίησης, της ναυτοσύνης και της ιστορίας. Και όλοι αυτοί, πλήρωμα και επιβάτες, συνοδευόμενοι από τα χαρμόσινα παιχνιδίσματα των δελφινιών και τα ευρυγώνια βλέμματα των γλάρων, παρασύρονται σε ένα συναρπαστικό ταξίδι, μέσα από μανιασμένα κύματα, αλαργινά λιμάνια, άγνωστες φυλές και απάτητες στεριές, μέχρι να φθάσουν στους υπερβόρειους και παγωμένους τόπους της μυθικής Θούλης.

Επειδή είμαι κι εγώ ένας αθεράπευτος στιχοπλόκος, θέλω να αφηγηθώ έμμετρα τις συνοπτικές μου εντυπώσεις από αυτό το έργο του καπετά -Γιώργου Σπηλιώτη:

Το ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη

Όλοι οι σοφοί και οι λόγιοι της εποχής εκείνης με βάση το επίπεδο της μέχρι τότε γνώσης αμφισβητήσανε έντονα τα λόγια του Πυθέα που είπε ότι έφτασε στην Υπερβόρεια Θούλη κι εξέλαβαν τη ρότα του ως κύημα φαντασίας. Όμως τώρα που πέρασαν είκοσι τρεις αιώνες ξέρουμε πως με γνώμονα την τρέχουσα επιστήμη ο Μασσαλιώτης ναυτικός έλεγε την αλήθεια. Κι ήρθε ένας άλλος ναυτικός, ποιητής, Κεφαλλονίτης, των καραβιών και της γραφής, ο καπετά-Σπηλιώτης, που με έμμετρη αφήγηση και εύστοχη ερμηνεία,

απέδειξε σε όλους μας πως ο Πυθέας ήταν
ο πιο μεγάλος, πιο σοφός, γενναίος και πρωτοπόρος,
Έλληνας και παγκόσμιος αρχαίος θαλασσοπόρος.

Καπετά-Γιώργο, σού εύχομαι ολόψυχα αυτό το νέο σου ποι-
ητικό πόνημα να αρμενίσει με έναν ούριο άνεμο μέσα στους
ταραγμένους και αχανείς ωκεανούς του έντεχνου λόγου.

Γιώργος Μαρινάκης
Γεν. Γραμ. Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
Ποιητής, Συνθέτης

Κριτική του Τάσου Μακράτου για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Ο αγαπητός φίλος και συνάδελφος στα Γράμματα Γιώργος Σπηλιώτης, με αξιοσημείωτη ευσυνειδησία, ιστορική και θαλασσινή, περιγράφει στο συνθετικό του έργο για τον Πυθέα, το ταξίδι του τελευταίου προς τη μυθική Θούλη. Ξεκινώντας από τη Μασσαλία και διασχίζοντας τον Ατλαντικό, ο ήρωας φτάνει στη Βαλτική και κατόπιν, κατά σειράν, στις Φερόες Νήσους, στην Ισλανδία, τέλος στην Γροιλανδία, και εξόρμησε στα απώτατα όρια του βορρά, σε γεωγραφικά πλάτη που ξεπερνούν τις ογδόντα μοίρες. Ο συγγραφέας, με μεγάλο μεράκι, συγκέντρωσε και παραθέτει πλήθος στοιχείων γεωγραφικών, ναυτικών, ιστορικών, μυθολογικών. Ένα έργο που αξίζει της προσοχής μας, καθώς ο Έλληνας άποικος της Μασσαλίας, υπερβαίνοντας τα οικεία και τα βατά, παίρνει τον Αρχαίο Ελληνισμό και τον πηγαίνει στα βόρεια ύψη, όπως την ίδια περίπου εποχή ο Μέγας Αλέξανδρος απλώνει την Ελλάδα στους ανατολικούς μεσημβρινούς.

Συγχαίρουμε τον ακαταπόνητο μελετητή και λογοτέχνη Γιώργο Σπηλιώτη για το έργο του.

Τάσος Μακράτος

*Λογοτέχνης, Φιλολόγος, Ερευνητής Παν. Αθηνών
Γεν. Έφορος Δ.Σ. της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών*

Κριτική της Ρίτας Τσιντίλη - Βησμά για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Μια πολύ αξιόλογη, πολύμοχθη εργασία έχει κάνει ο καπετά – Γιώργος Σπηλιώτης, με το βιβλίο «ΠΥΘΕΑΔΑ». Κάτι – που αναμφίβολα – θα χρειάστηκε πολλή σκέψη, πολλή δουλειά, ίσως και πολλά ξενύχτια, για να περατωθεί και να έλθει στο φως, στην τελειότητα που το έχει αποδώσει. Ολόκληρο το έργο 3,434 στίχοι, αποτελούν μία αφηγηματική μαγεία. Η όλη εργασία έχει μία βαθιά φιλοσοφική απεικόνιση σε κάθε τι ιστορικό ή φανταστικό, αλλά και μια μαγεία ομορφιάς. Πράγμα που κάνει τον αναγνώστη να σκεφθεί ποιά να 'ταν τάχα η αρχική αιτία που παρακίνησε το δημιουργό να φαντασθεί και να συνθέσει όλο αυτό το έργο. Πραγματικά, ο καπετά – Γιώργος Σπηλιώτης, αξίζει το θαυμασμό για το έργο που επιτέλεσε. Η γη, σχεδόν ολόκληρη, περνά με' από τους στίχους του και τις σελίδες του βιβλίου, οι θεοί, η έρευνα σε άγνωστα μονοπάτια, αστερισμοί, νησιά, λαοί, κατακλυσμοί, κάθε τι μέσ' από τα βάθη του χρόνου, με μια μαγεία περιγραφής και μια ομορφιά, που κρατά δέσμιο τον αναγνώστη. Ότι κι αν πούμε εδώ δεν είναι ικανό να περιγράψει το περιεχόμενο του βιβλίου. Στον καπετά – Γιώργο Σπηλιώτη, αξίζουν συγχαρητήρια θερμά.

Ρίτα Τσιντίλη – Βησμά
Ποιήτρια, Συγγραφέας

Κριτική του Φώτη Ιωάννου Δημητρόπουλου για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Ο Γιώργος Σπηλιώτης, από το Ρατζακλί της Κεφαλονιάς, είναι γεννημένος ναυτικός και κανείς δεν θα τολμούσε ποτέ τον καπετά – Γιώργη να τον αποκαλέσει «*παροπλισμένο ναυτικό*», γιατί δεν παρόπλισε ακόμα παλεύει με τα κύματα.

Μετά το μπάρκο του ως ναυτόπουλο, την εξέλιξή του ως αξιωματικός Γέφυρας του Εμπορικού Ναυτικού και τις μετέπειτα σπουδές του Structural Engineering στις ΗΠΑ δεν μπόρεσε να κρατηθεί στα στενά περιθώρια ενός Αρχιτεκτονικού γραφείου, ούτε στην μακρινή Αμερική, ούτε στην αγκαλιά της πατρίδας. Αυτή τη φορά ακολουθώντας «*τη ρότα του Πυθέα του Μασσαλιώτη*» και ταυτόχρονα τη προπατορική Ομηρική φωνή της ποίησης έτοιμος για νέο μπάρκο πάλι.

Αντίθετα με το βασιλιά Οδυσσέα, αναζητάει το νόστο του, το δικό του νόστο στη θάλασσα. Νοσταλγεί την αρμύρα της, λαχταράει την περιπέτεια, ξανοίγεται στο άγνωστο. Μετά από αρκετές ποιητικές συλλογές και άλλες γραφές εμπνευσμένες από τη θάλασσα, μας καλεί τώρα να τον ακολουθήσουμε στο ποντοπόρο εξερευνητικό ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη και μάλιστα με τη γοητεία των απλόχωρων δεκαπεντασύλλαβων στίχων του απαραίτητο για ένα τόσο μεγαλεπήβολο και συναρπαστικό ταξίδι.

Σήμερα μας παρουσιάζει την «ΠΥΘΕΑΔΑ» που είναι «*Το ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη*» αποτελούμενο από είκοσι επτά Ωδές και αναφερόμενο στην προετοιμασία και το ιστορικό του ταξιδιού, στην έξοδο στον Ατλαντικό, στον περίπλου της Αλβιόνας, τον περίπλου της Βαλτικής, την πορεία μέχρι την Γροιλανδία, το βόρειο Πόλο και επιστροφή στη Μασσαλία. Κατάφερε να μας κρατάει σε αγωνία για τη συνέχεια του ταξιδιού μέχρις τη Θούλη.

Προσωπικά με ανάγκασε να ξανανοίξω χάρτες και εγκυ-

κλοπαίδεια, προκειμένου να φρεσκάρω τις γνώσεις γεωγραφίας, μυθολογίας και ιστορίας. Και τούτο γιατί τις θεώρησα ως απαραίτητα εφόδια ώστε να μπαρκάρω κι εγώ με τον καπετάν – Γιώργη, όπως φαίνεται από τη γραφή του, όχι μόνο αφομοίωσε την πλούσια βιβλιογραφία του, αλλά επιπλέον διαθέτει πλούσια αποθέματα εμπειριών ναυπηγικής, θαλασσοπλοΐας, ψυχολογίας των ναυτικών και ταξιδιών σε αχαρτογράφητες θάλασσες. Και το κυριότερο έχει το DNA των προγόνων «μεγαθύμων Κεφαλλήνων» τους οποίους « ήγεν» ο πολύτροπος Οδυσσέας.

Στους 3.430 δεκαπεντασύλλαβους στίχους του ταξιδιού του Πυθέα ο αναγνώστης θα βρει στίχους με αγάπη πλασμένους για τη θάλασσα, τους θαλασσινούς, την Ελλάδα, τους Έλληνες και τον άνθρωπο. Θα ταξιδέψει μαζί με «ελεύθερους πολίτες ναυτικούς, που μπάρκαραν εκούσια στο κάλεσμα της θάλασσας ... που έθρεφαν με αρμύρα το πνεύμα, την ψυχή και την ελληνοναυτοσύνη». Θα αντιμετωπίσει «την οργή τ' Ωκεανού και το θυμό του Πόντου». Θα ξεπεράσει κάβους πολλούς, άμπωτες και παλίρροιας και θα γνωρίσει άλλους ανθρώπους με ξεχωριστές συνήθειες. Θα αναρωτηθεί για τους προγόνους του, που χάθηκαν στα τρισβάθα της Ιστορίας μας όπως οι σύντροφοι του Οδυσσέα. Και ζώντας τέλος την «προσμονή ταξιδευτή στον ονείρου τα πελάγια» θα ευχηθεί να γίνει ΔΗΛΟΝ του Απόλλωνος το Φως και ΘΟΥΛΗ κάθε γωνιά της γης.

Φώτης Δημητρόπουλος
πρ. Λυκείαρχης του Πειραματικού Σχολείου
του Πανεπιστημίου Πατρών

Κριτική του καπετά - Βαρθολομαίου Λάζαρη για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

Με μεγάλη ευχαρίστηση διάβασα επιμελώς το εν θέματι πνευματικό σου παιδί και σ' ευχαριστώ για την προσφορά σου σε όλους μας.

Μ' αυτό σου το έργο,

Αποπλέεις από την πεζή ρουτίνα την καθημερινότητα,

Εισπλέεις εις τον άπειρο ωκεανό της ελληνικής ναυτικής Ιστορίας και παραδόσεως, παγκοσμίου κληρονομιάς στους κατοίκους του πλανήτη γη,

Διαπλέεις τον πολυκύμαντο ωκεανό των ελληνικών ανακαλύψεων, γνώσεων εμπειριών και προσφορών προς την ανθρωπότητα,

Πλέεις «επί οίνοπα πόντον επ' αλλοθρόους ανθρώπους», ως άλλος Οδυσσεύς,

Συμπλέεις με τον μεγάλο ναυτικό, ωκεανοπόρο, εξερευνητή, αστρονόμο, γεωγράφο, μαθηματικό, παρατηρητή και μελετητή Πυθέα, κάτι που δεν έκαμε ο Ιούλιος Καίσαρ και εγελιοποιήθη το ρωμαϊκό κατακτητικό ναυτικό του,

Περιπλέεις άγνωστες θάλασσες βαρβαρικών χωρών, προανακαλυφθείσες από άλλους ξεχασμένους Ελληνογενείς εκπολιτιστές αποίκους (και όχι εποίκους), και τελικώς,

Καταπλέεις θριαμβευτικά με την θαυμαστή ποίησή σου, όπου εξιστορείς γλαφυρότατα, όλες τις προαναφερθείσες περιπέτειες και εποποιίες, οι δε αναγνώστες, εκτός από τον θαυμασμό τους για την ποιητική σου δεινότητα, υποχρεώνονται διακριτικά να θυμηθούν όσα ξέχασαν, αλλά και παροτρύνονται να μάθουν όσα θα έπρεπε ήδη να ξέρουν πριν από τους Γάλλους, διδάσκοντές τους να τιμούν και να υμνούν όσους τους ετίμησαν και εδόξασαν και όχι εκείνους που τους ατίμασαν και εξευτέλισαν, τονώνοντας την αδικαιολογήτως και σκοπίμως πτοημένη υπερηφάνειά τους ως απογόνων θεών,

ημιθέων, γιγάντων, τιτάνων, ηρώων και μαρτύρων και όχι των πιθήκων, του Ευρωπαίου επιστήμονος Δαρβίνου, όπως δολίως και τεχνηέντως διδάσκει η εκπαίδευσις (που παρέχεται και στα ζώα, για να εκτελούν πιστώσ ό,τι θέλει ο εκπαιδευτής και όχι ό,τι πρέπει), αντί της εγκαταληφθείσης παιδείας, που παρέχεται μόνον σε ανθρώπους με σκοπό την τελειότητα του σώματος, ψυχής, πνεύματος, αρετών, ιδανικών... ώστε να πράττουν ό,τι πρέπει και όχι ό,τι θέλουν, όπως τα ζώα. Η οποία εκπαίδευσις παρέχεται νομιμοφανώς, από τους αρνησιπάτριδες, αρνησίθρησκους και αρνησίγλωσσους «φυτευτούς» πωλητικούς εκπροσώπους των εχθρών του Ελληνισμού και του πολιτισμού.

Αγαπητέ καπετά-Γιώργη Εύγε!

Μετά τιμής

Βαρθολομαίος Χ. Λάζαρης

Απόμαχος Πλοίαρχος Α' Ε.Ν.

Συγγραφέας

Κριτική του Φώτη Παυλάτου για το έργο ΠΥΘΕΑΔΑ

«Ολβιος όστις ιστορίης έσχεν μάθησιν»

Ευριπίδης, 480-406 π.Χ.

*«Πρώτο καθήκον του ιστορικού είναι να αναζητά την αλήθεια
με πείσιμονα επιμονή»*

Θουκυδίδης

*«Οι ζωές των σπουδαίων ανθρώπων μάς
θυμίζουν πως μπορούμε τη ζωή μας να κάνουμε
μοναδική και σημάδια ν' αφήσουμε, φεύγοντας,
τα χνάρια μας στην αμμουδιά του χρόνου».*

Henry Wadsworth Longfellow

Με την παρούσα γραφή μου θα ήθελα να εκφράσω τα από βάθους καρδιάς θερμά συγχαρητήριά μου για τη νέα ποιητική δημιουργία σου «ΠΥΘΕΑΔΑ», αλλά και να σε ευχαριστήσω πολύ που είχες την ευγενή καλοσύνη να μου στείλεις την υπέροχη αυτή συλλογή.

Αδιαμφισβήτητα, η «ΠΥΘΕΑΔΑ» με κριτικές από λαμπρούς Πνευματικούς Ανθρώπους, της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και όχι μόνο, αποτελεί ότι καλύτερο θα μπορούσε να έχει κανείς για την Παρουσίαση, την Ανάλυση και γενικά την Υψηλή Κριτική και την αναίμακτη «Ανατομία» του Φιλοσοφικού – Λογοτεχνικού – Ποιητικού Πνεύματος του Καπετά – Γιώργου Ι. Σπηλιώτη.

Υπέροχη η κριτική του βιβλίου από τον Πρόεδρο της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, εξαίρετο ποιητή Κώστα Καρούσο, καθώς επίσης και τα λεχθέντα από εξαίρετων ανθρώπων του πνεύματος.

Αγαπητέ και θαυμαστέ καπετά-Γιώργο Σπηλιώτη, ειπώθη-

καν πολλά, με βαθειά κριτική ανάλυση για τη σημασία αυτής της πολύ σημαντική ποιητικής δημιουργίας σου, που όπως γράφει και στον πρόλογο του βιβλίου ο «Ναυτικός Ποιητής» Νίκος Λαζαράτος:

«Ο Γιώργος Σπηλιώτης με πνευματικό κόπο, προσπάθεια δέκα ετών και με το πάθος του για τη θάλασσα έκτισε λέξη-λέξη, στίχο-στίχο την πυραμίδα των 3,434 καλοδοουλεμένων στίχων σε Ομηρικό τρόπο γραφής, μέσα στα όρια της ιστορικής αλήθειας. Το έργο του αυτό τον κατατάσσει στους επικούς ποιητές αφού έριξε άπλετο φως με το χηνόφτερό του πάνω στο χαρτί γράφοντας την **«ΠΥΘΕΑΔΑ»** του για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας σχετικά με τον Έλληνα θαλασσοπόρο Πυθέα».

Είμαι βέβαιος ότι η **«ΠΥΘΕΑΔΑ»**, οι 27 ΩΔΕΣ του ύμνου αποτελούμενος από 3.430 έμμετρους δεκαπεντασύλλαβους στίχους, αποτυπωμένους στο χαρτί με την δεξιοτεχνική πέννα του Γιώργου Σπηλιώτη θα εμπλουτίσει την Ελληνική Γραμματολογία στο πεδίο της Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας και Λογοτεχνίας και θα αποτελεί την **«ΠΥΘΕΑΔΑ»** του Γιώργου Σπηλιώτη, όπως εμπνευσμένα την χαρακτηρίζει και ο ποιητής Νίκος Λαζαράτος.

Αγαπητέ μου Γιώργο, αυτή η **«Πυθεάδα»** σου, κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα στο πεδίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (Φιλοσοφική Σχολή), ακριβώς λόγω του θεματολογικού στοιχείου της **αποκατάστασης της ιστορικής αλήθειας για τον Έλληνα θαλασσοπόρο Πυθέα**, επιβεβαιώνοντας τις προμετωπίδες της παρούσας γραφής μου.

Έτσι, θα συμφωνήσω απόλυτα με τον Νίκο Λαζαράτο ότι το έργο αυτό κατατάσσει τον Γιώργο Σπηλιώτη στους **Επικούς Ποιητές**. Όσον αφορά στον αναγνώστη, ιδιαίτερα στον αναγνώστη-μελετητή, ο Γιώργος Σπηλιώτης, με τη δεξιοτεχνική «πέννα» του, τον κάνει «συνταξιδιώτη» στο συναρπαστικό ταξίδι του Πυθέα στη Θούλη. Είμαι βέβαιος ότι ετούτο το λίαν σημαντικό ποιητικό πόνημα του Γιώργου Σπηλιώτη, θα αποτιμηθεί στον υπέρτατο βαθμό, στο ιστορικό-φιλοσοφικό-λογοτεχνικό πεδίο, που απόλυτα το δικαιούται.

Η πρόσφατη ποιητική δημιουργία του Καπετά-Γιώργη Σπηλιώτη μπορεί άνετα να χαρακτηριστεί ως ένα πολύ και καλοδουλεμένο δοκιμακό πόνημα στην αναζήτηση της ιστορικής

αλήθειας, γραμμένο με πολλή αγάπη, πάθος και στοχαστική φιλοσοφική έκφραση της διαχρονικής, μέχρι σήμερα, επίδρασης του ταξιδιού του Πυθέα, με θαυμαστή ανάδειξη των θέσεων, στάσεων και θεωρήσεων στην ανθρώπινη πορεία, προσφέροντας έτσι πνευματικούς «λίθους» για την δόμηση της υπαρξιακής μας ταυτότητας.

Και είναι γνωστό ότι τούτο γίνεται όταν μελετάμε και γνωρίζουμε τα έργα και τη σοφία των σπουδαίων ανθρώπων που έζησαν πριν από μας. Αναλογιζόμενος τη μέχρι σήμερα πολύπλευρη, πολυδύναμη και δημιουργική δραστηριότητα του Γιώργου Σπηλιώτη, στην όλη μέχρι σήμερα πορεία της ζωής του, στο πεδίο της Επιστήμης, αλλά και πέραν αυτής, μπορώ άνετα να αποτυπώσω σε τούτη τη γραφή μου ότι, με τη δεσπόμενη προσωπικότητά του, ξεπέρασε την Αριστοτελική έννοια για την προσωπικότητα του ατόμου ως ταυτιζόμενη μόνο με την υπερβατική γνώση του γνωστικού αντικειμένου.

Στο σημείο αυτό θα 'ταν παράλειψη η μη αναφορά στην, κατά τα τελευταία έτη, έκρηξη (Big Bang) της Υψηλής Τεχνολογίας, όπου έχει αρχίσει να χάνεται ο **«σκεπτόμενος άνθρωπος»**. Στη σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης των πάντων και του ευτελισμού των Ανθρωπιστικών Αξιών, όπου η πάλαι ποτέ μαγεία της λέξης «παγκοσμιοποίηση» έχει ξεθωριάσει και μαζί της το πνεύμα της ταυτότητας του **«Πολίτη της Γης»** και έχουν μείνει μόνο οι «αριθμοί» που και αυτοί καταρακλούν, ο **«σκεπτόμενος άνθρωπος» αποτελεί το μοναδικό «οχυρό» (μετερίζι) «αντίστασης» κατά της «επέλασης» της Υψηλής Τεχνολογίας** και του ευτελισμού των ανθρωπιστικών αξιών, όπως αναφέρεται στα παραπάνω και όχι μόνο.

Για όλα αυτά τα παραπάνω, έχουμε μεγάλη ανάγκη για την δημιουργική δραστηριότητα του Πνευματικού Κόσμου, ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή και αδιαμφισβήτητα ο Γιώργος Σπηλιώτης με το Λογοτεχνικό και Ποιητικό του Έργο προσφέρει μια ακόμη πολύτιμη Πνευματική Ανάσα που με βεβαιότητα εμπλουτίζει την Ελληνική Γραμματολογία και όχι μόνο.

Ο Καπετά-Γιώργος Σπηλιώτης, ο Μηχανικός, ο καταξιωμένος Ποιητής, μπορεί άνετα να χαρακτηριστεί ως «ολοκληρωμένη προσωπικότητα» με την επιπλέον καλλιέργεια του

πνεύματος, αλλά ακόμη και για τη θεώρηση, θέση, στάση του, στην προσπάθειά του για την ανακάλυψη της **Αλήθειας**, στην υπαρξιακή του πορεία.

Αγαπητέ Γιώργο, εύχομαι να είσαστε πάντα καλά και να συνεχίζεις το τόσο ωραίο Δημιουργικό και Λογοτεχνικό – Ποιητικό σου έργο, με τη βεβαιότητα ότι θα έχει πάντοτε την ευπρόσδεκτη και θετική αντανάκλαση του στην Επιστήμη, στην Ελληνική Γραμματολογία και γενικά στην Κοινωνία που είναι και ο τελικός αποδέκτης κάθε τι Ωραίου και Πνευματικού. Και όπως ανέφερα και στα παραπάνω, σε έχουμε ανάγκη Γιώργο Σπηλιώτη!

Και πάλι, αγαπητέ μου Γιώργο δέξου τα από βάθους καρδιάς συγχαρητήριά μου, για την τελευταία ποιητική δημιουργία σου, αλλά και για το όλο μέχρι σήμερα πλούσιο, πολύτιμο και δημιουργικό έργο σου.

Εύχομαι, όπως λένε στους λογοτεχνικούς κύκλους, το βιβλίο, ποιητικό πόνημα του Γιώργου Σπηλιώτη:

Να είναι Καλοτάξιδο!

Με αισθήματα βαθειάς εκτίμησης και θαυμασμού για το έργο σου,

Φώτης Παυλάτος
Καθηγητής Ιατρικής Σχολής
Πανεπιστημίου Αθηνών
Ποιητής

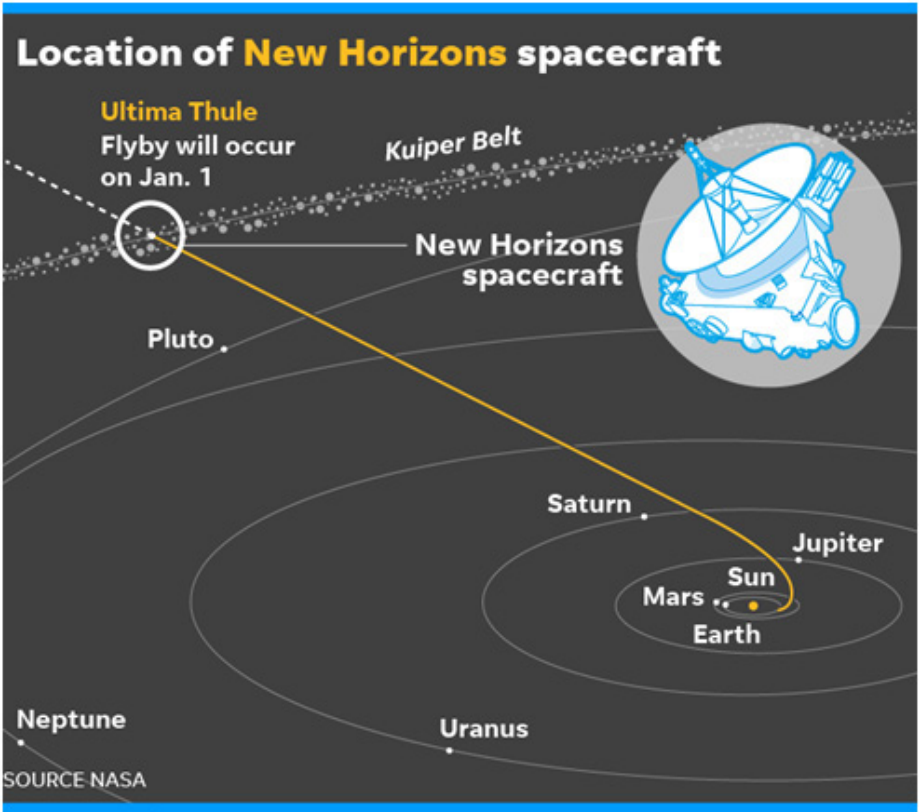
Χάρτες

Ο βόρειος πόλος και η Θούλη από αρχαίο χάρτη

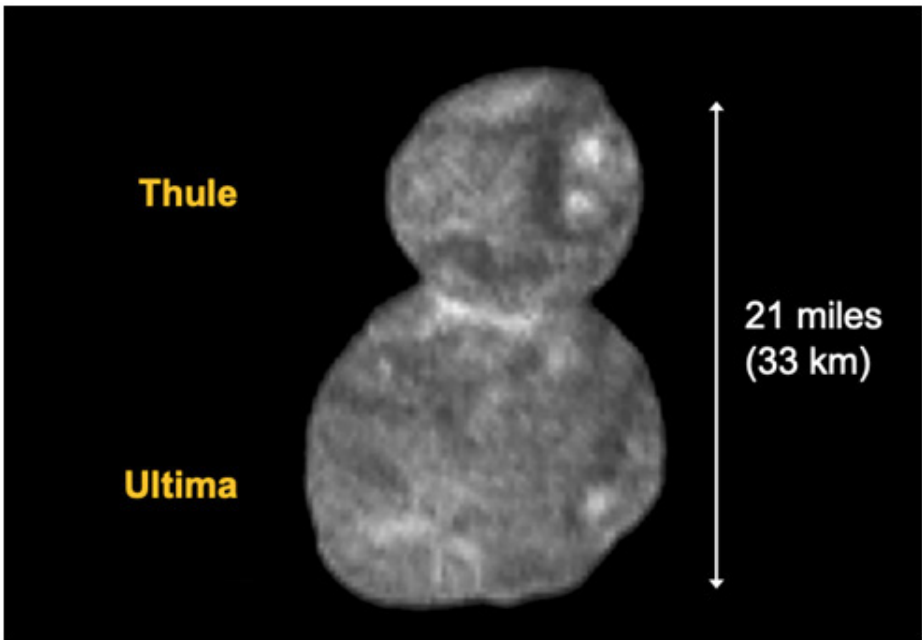
(πηγή από διαδίκτυο)

Εικόνα της εσχάτης Θούλης στο ηλιακό σύστημα

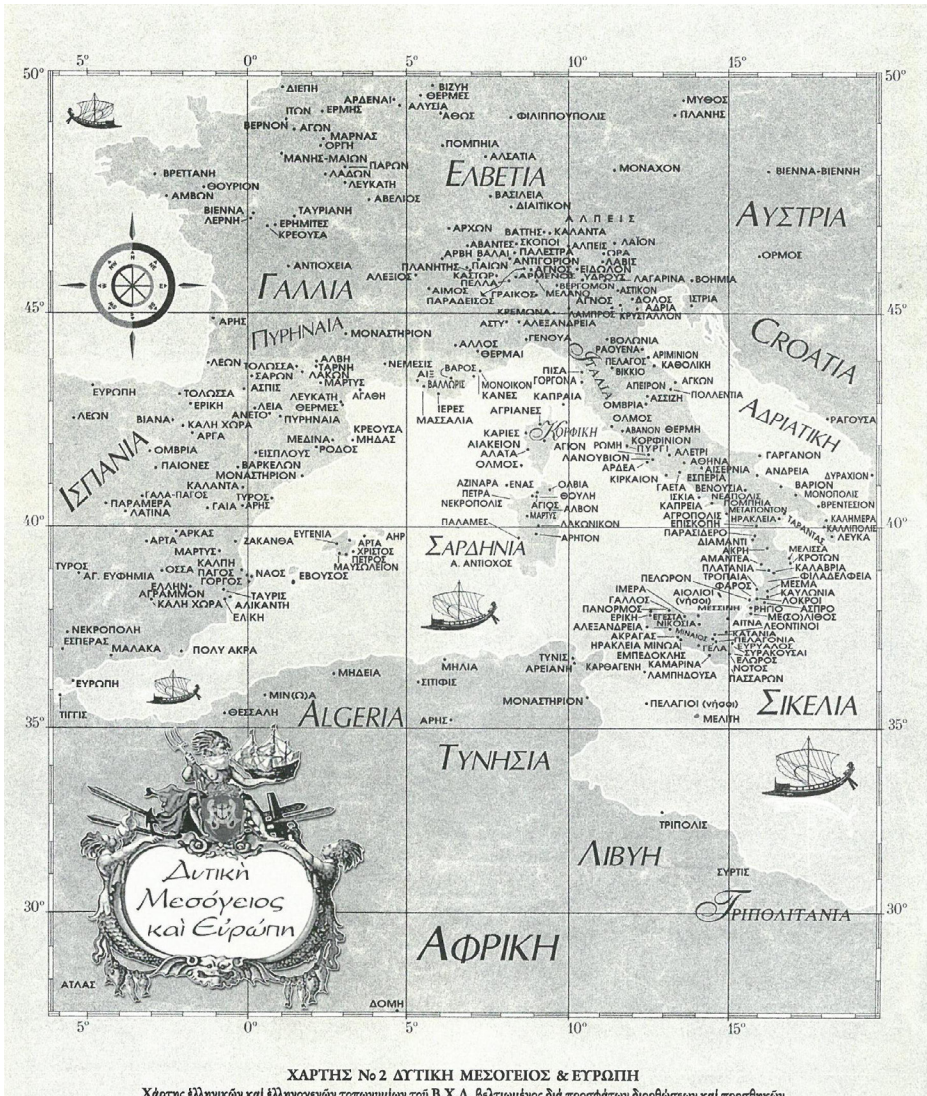
(πηγή από διαδίκτυο)

Εικόνα της εσχάτης Θούλης από spacecraft New Horizons

(πηγή από διαδίκτυο)

Χάρτης Δυτικών Μεσογειακών Χωρών

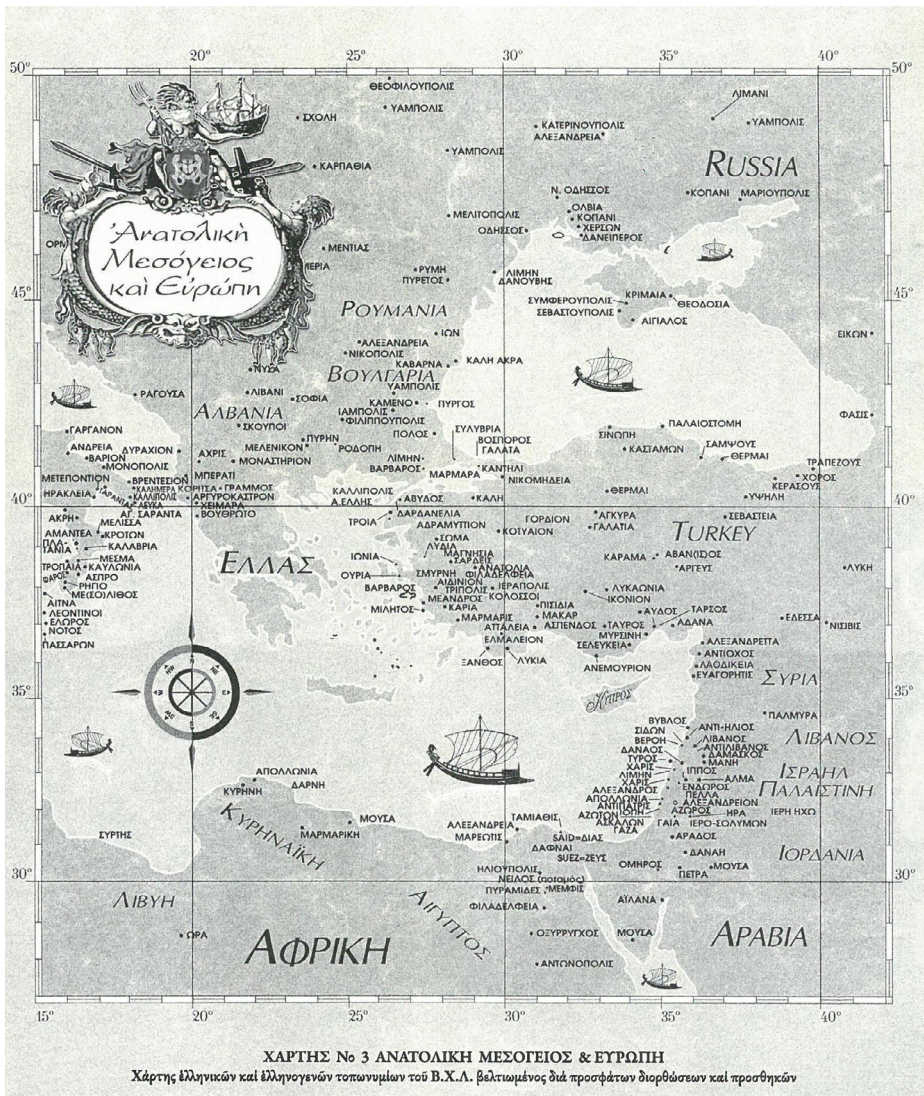

ΧΑΡΤΗΣ Νο 2 ΔΥΤΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ & ΕΥΡΩΠΗ

Χάρτης ελληνικών και ελληνονόμων τοπωνυμίων του Β.Χ.Α. Βελτιωμένος διά προσθήκων διορθώσεων και προσθηκών

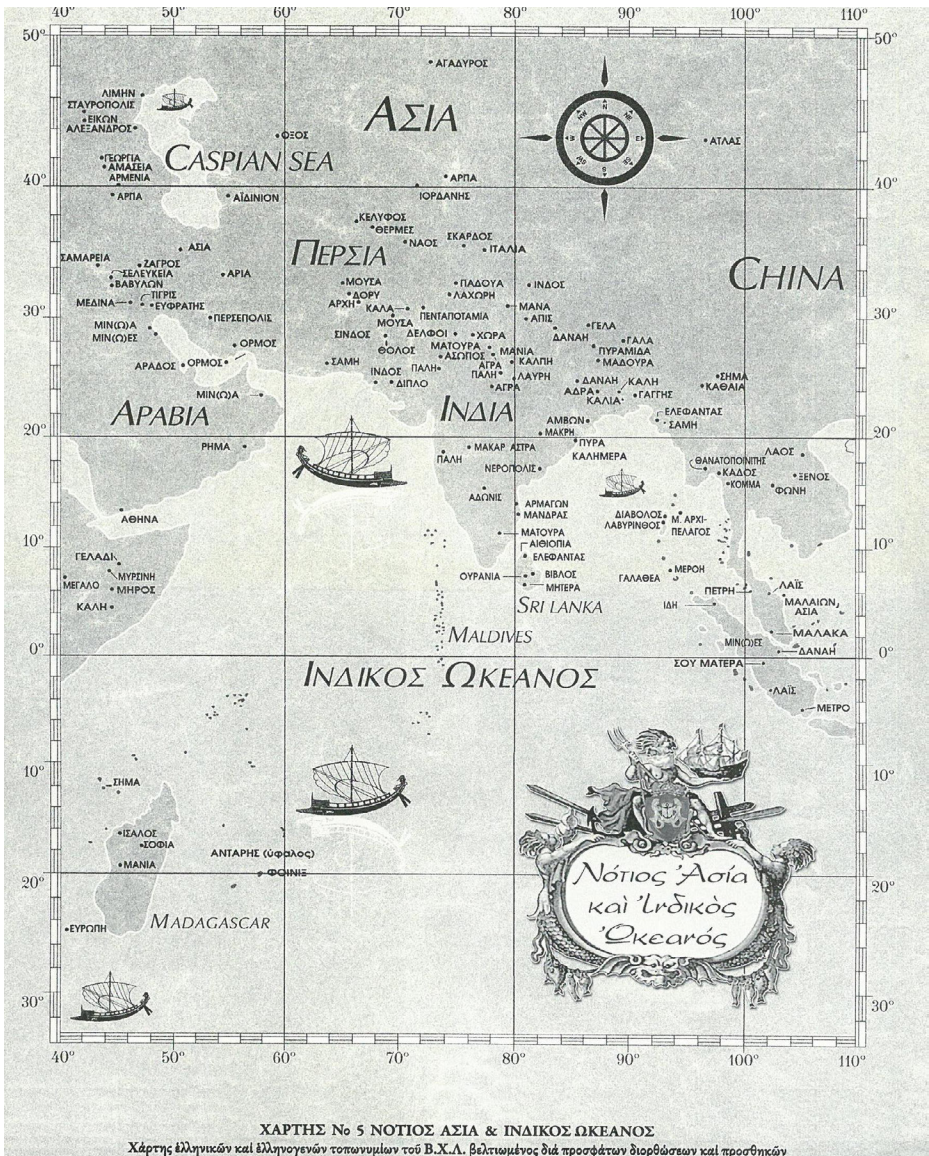
Από το αρχείο του καπετά-Βαρθολομαίου Λάζαρη

Χάρτης Ανατολικών Μεσογειακών Χωρών

Από το αρχείο του καπετά-Βαρθολομαίου Λάζαρη

Χάρτης Χωρών Ινδικού Ωκεανού

Από το αρχείο του καπετά-Βαρθολομαίου Λάζαρη

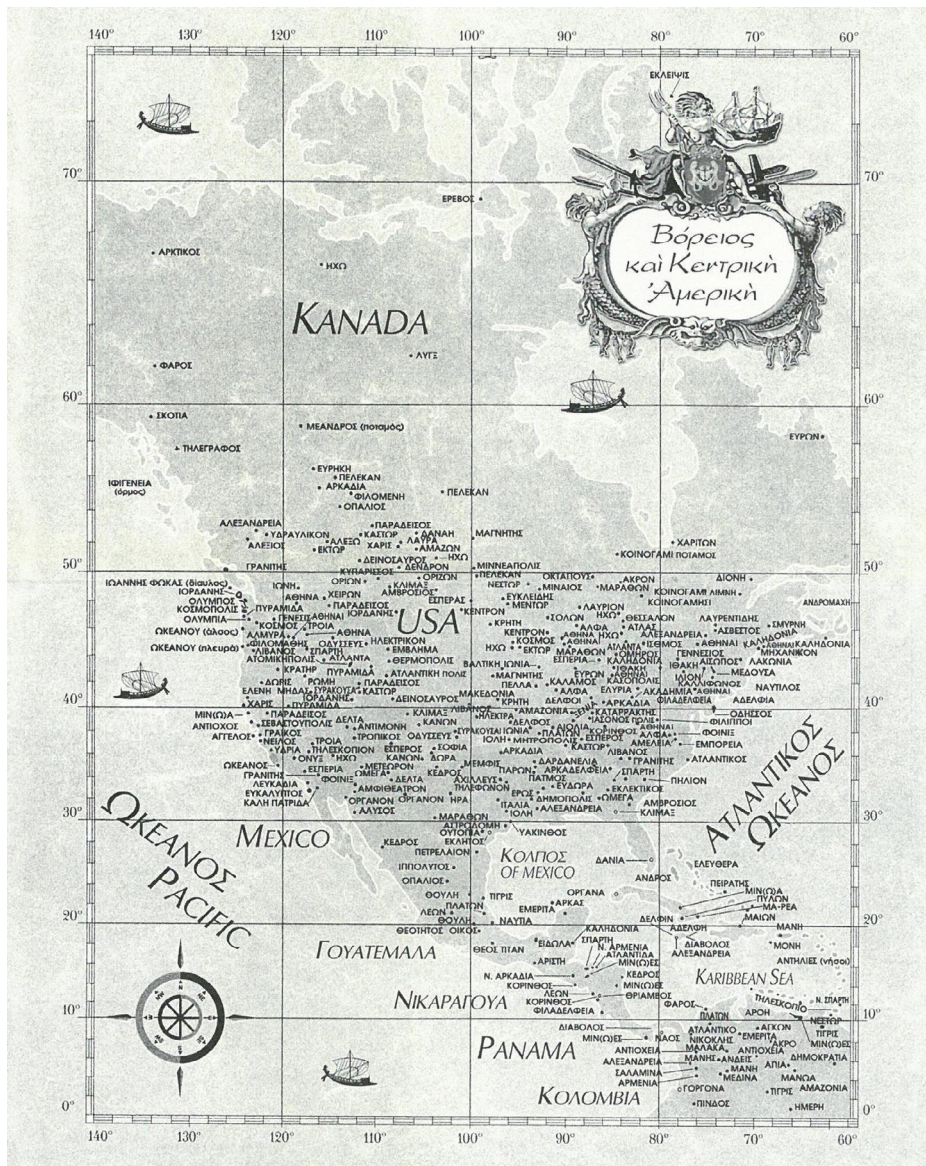
Χάρτης Χωρών Νότιου Ειρηνικού Ωκεανού

ΧΑΡΤΗΣ Νο 6 ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΗ ΔΥΤΙΚΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ
 Χάρτης ελληνικών και ελληνογενών τοπωνυμίων του Β.Χ.Α. βελτιωμένος διά προσφάτων διορθώσεων και προσθηκών

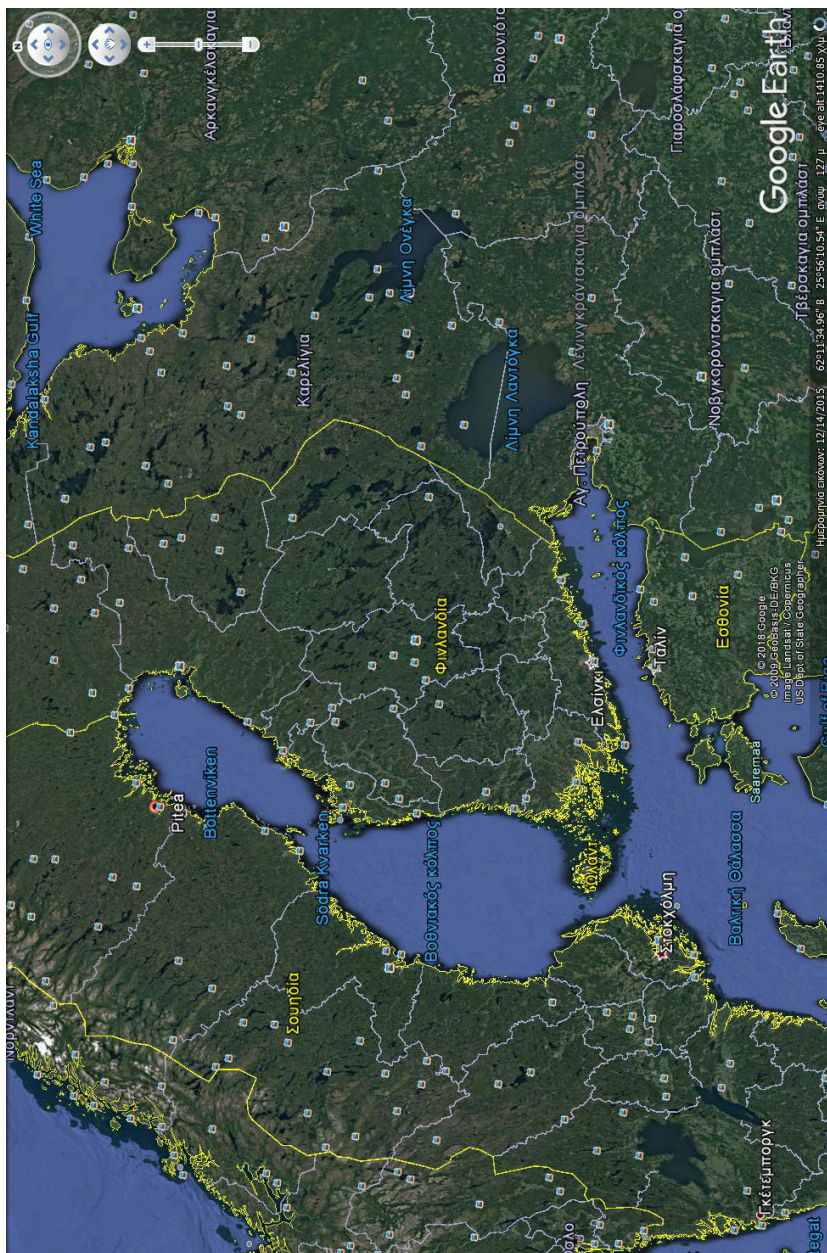
Από το αρχείο του καπετά-Βαρθολομαίου Λάζαρη

Χάρτης Βόρειας & Κεντρικής Αμερικής

Από το αρχείο του καπετά-Βαρθολομαίου Λάζαρη

Χάρτης Σουηδίας με το λιμάνι Petea

(πηγή από διαδίκτυο)

Φωτογραφία Θούλη

(πηγή από διαδίκτυο)

Λοξοδρομική ρότα

Ο Γιώργος Σπηλιώτης γεννήθηκε στο Ρατζακλί της Κεφαλονιάς, λίγο μετά την λήξη του Β' πολέμου. Οι παιδικές του αναμνήσεις σφραγίστηκαν από τον καταστρεπτικό σεισμό του 1953 και χωρίς αμφιβολία επηρέασαν την ρότα στη μετέπειτα ζωή του.

Τα γυμνασιακά του χρόνια τα πέρασε στο ανεγειρόμενο Αργοστόλι, όπου οι δάσκαλοί του σφυρηλάτησαν τον ατίθασο χαρακτήρα και το πνεύμα τού νέου με επιμέλεια. Υπήρξε αθλητής στίβου των 800 μέτρων από το 1957. Από το έτος 1963 κρατά το ρεκόρ των 800 μ. με χρόνο 2.00, στο στάδιο Αργοστολίου στην Κεφαλονιά, που τού έδωσε το εισιτήριο για τους Πανελληνίους αγώνες στο καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό στάδιο τα έτη 1963, 1964.

Παρασυρόμενος από τον ενθουσιασμό της νεότητας, πήρε όπως οι περισσότεροι Κεφαλλονίτες το δρόμο των πλατειών οριζόντων. Μπαρκάρισε αρχικά σαν μούτσος και πολύ νωρίς βρέθηκε στη γέφυρα του πλοίου.

Ο Γιώργος Σπηλιώτης, αθεράπευτα «Ιόνιος», πέρασε ένα μεγάλο μέρος της ναυτικής του καριέρας στο πλοίο με το όνομα «Κεφαλονιά» τού Κεφαλλονίτη Βεργωτή, που εκτός των άλλων ήταν από τα λίγα πλοία που διέθεταν βιβλιοθήκη για το πλήρωμα.

Από τη γέφυρα τώρα τού πλοίου ο είκοσι-τετράχρονος υποπλοίαρχος ατενίζει και χαίρεται τούς ορίζοντες με τα χρώματα τού λυκαυγούς και τα ρομαντικά δειλινά, που μόνο η θάλασσα ξέρει να χαρίζει απλόχερα στους εραστές της. Η θαλασσινή του ποίηση είναι γεμάτη αρμύρα και περιπέτεια.

Οι ανησυχίες του όμως τον έκαναν να δει τη στενότητα «της γραμμής των οριζόντων» του Καββαδία.

Θαυμάζοντας το πλοίο σαν κατασκευή, τα λιμάνια και τις διώρυγες που φάνταζαν φωταγωγημένα τη νύχτα, γοητευ-

Ο καπετά - Γιώργος Σπηλιώτης 1969

μένος από τις κρεμαστές γέφυρες και την αρχιτεκτονική των κτιρίων ανά τον κόσμο ερωτεύθηκε την επιστήμη Structural of engineering. Έτσι μετά από επτά ολόκληρα χρόνια κοντά στην μεγάλη του αγάπη, αποχαιρέτησε για πάντα τη θαλασσινή ζωή. Τής υποσχέθηκε όμως ότι θα γυρίσει για ένα υπερπόντιο ταξίδι.

Υπηρέτησε στο Λιμενικό Σώμα κοντά στον ποιητή Κώστα Σταμάτη, τα ποιήματα του οποίου τον συγκίνησαν και έδρασαν καταλυτικά ώστε οι ευαίσθητες χορδές του να αρχίσουν να πάλλονται εμπρός στον ελεύθερο ποιητικό στίχο.

Εκπληρώνοντας τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις βρέθηκε στα θρανία του Πολυτεχνείου R.P.I., στην πόλη Troy της Νέας Υόρκης. Επτά χρόνια αργότερα αποφοίτησε με το πτυχίο Doctor of Philosophy in Structural Engineering.

Εργάστηκε ως μηχανικός στην κατασκευή λιμένων στις Η.Π.Α. Στο διάστημα αυτό σπούδαζε στη σχολή μουσικών οργάνων στην Ουάσινγκτον την κατασκευή βιολιού πλάι στον μουσικό και δάσκαλό του Willy Gault.

Μετά από τριάντα χρόνια στην ξενιτιά επαναπατρίστηκε με την οικογένειά του, πού αλλού από την αγαπημένη του γενέτειρα, όπου εργάζεται ως Structural engineer. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και του κύκλου ποιητών Ελλάδος.

Έγραφε ποίηση από τα γυμνασιακά του χρόνια, αλλά στο ποιητικό προσκήνιο παρουσιάζεται το 1980. Τα ποιήματά του, εμπνευσμένα από την θάλασσα, είναι γεμάτα αρμύρα, μιλούν για τη θαλασσινή ζωή, τα τερτίπια της θάλασσας, τους καημούς της ξενιτιάς και το νόστο. Μία άλλη ομάδα ποιημάτων είναι εμπνευσμένα από την μυθολογία, την ιστορία, την φιλοσοφία και μιλούν για τον άνθρωπο.

*Η επιλογή του μικρότερου τόξου πλευσης των ποντοπόρων πλοίων

Βιβλιογραφία

1. Πυθέας, ο Έλληνας εξερευνητής και θαλασσοπόρος, Barry Cunliffe, εκδόσεις Γκοβόστη.
2. Αρχαίοι Έλληνες θαλασσοπόροι, Γεώργιος Καρδαμίτσης, Υποστρατηγος ε.α.
3. Το Ταξίδι του Πυθέα στην άγνωστη Θούλη, Χρ. Λάζου, Εκδόσεις Αίολος, 1996.
4. Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών.
5. Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Εκδόσεις Πυρσός.
6. Στράβων Γεωγραφικά, Εκδόσεις Πάπυρος.
7. Θούλη, πάγοι που λιώνουν, Τζένη Ντίσκη.
8. Το μυστήριο της προϊστορικής αρκτικής «Θούλη», Θεόφραστος Παπαδέλης.
9. Η νήσος Θούλη και ο Πυθέας, Σταμάτης Ευάγγελος, Ambrosia Publications
10. Πυθέας ο Μασσαλιώτης. Συμβολή εις την Ιστορία των Ανακαλύψεων, Κων/νος Δ. Σφύρης.
11. Πυθέας ο Μασσαλιώτης, του Θανάση Ι. Μαργαρίτη, εκδόσεις Σμυρνιωτάκη.
12. Ελληνική Μυθολογία (Τόμος Β' «Οι Θεοί»), Εκδοτική Αθηνών, επιμέλεια Ι.Θ Κακριδής 1986.
13. Η Ιερή Προϊστορία της Ελλάδος, Εκδ. Έσοπτρον, Νικόλαος Λίτσας 2002.
14. Η Τεχνολογία των Θεών, Εκδ. Δαυλός, Ιωάννης Λάζαρης 2003.
15. Υποχθόνια Μυστήρια, Εκδ. Αρχέτυπο, Δημήτρης Ευαγγελόπουλος 2002.
16. Εξωγήινη Αρχαιολογία, Εκδ. Έσοπτρον, Γεώργιος Κασι-

μάτης 2002.

17. Η Άγνωστη Προϊστορία των Ελλήνων, Εκδ. Δίον, Παντελής Ιωαννίδης 1987.
18. Ιστορία Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών.
19. Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Εκδόσεις Πυρρος.
20. Αριστοτέλους «Πολιτικά», Εκδόσεις Πάπυρος.
21. Υδατική Λεξιγραφία, Στ. Δωρικού – Κ. Χατζηγιαννάκη, Εκδ. Ελεύθερη Σκέψις.
22. Εγκυκλοπαίδεια Έλευθερουδάκη».
24. Ηρόδοτος, «Μελπωμένη», τόμος 4, εκδ. Κάκτος, 1992.
25. Διόδωρος Σικελιώτης, «Βιβλίο Β», εκδ. Κάκτος, 1997.
26. Λουκιανός, «Φιλοψευδής ή Απιστιών», εκδ. Πατάκη, 1998.
27. Πίνδαρος, Βακχυλίδης, «Λυρικοί Ποιητές», τόμοι 2, 3, 4, 8, εκδ. Κάκτος, 2001, 2002.
28. Πausανίας, Απαντα, εκδ. Κάκτος, 1992.
29. Trevor Murphy, «Pliny the Elder's Natural History: The Empire in the Encyclopedia», εκδ. Oxford University Press, 2004.
30. Πυθαγόρας, «Προσωκρατικοί», τόμοι 4, 5, 6, εκδ. Κάκτος, 1999.
31. Πλάτων, «Τίμαιος, Κριτίας», εκδ. Κάκτος, 1993.
33. Pierre Roland Giot, «Prehistory in Brittany», Editions d'Art, 1995.
33. Peter Berresford Ellis, «Celtand Greek: Celts in the Hellenic World», Trans-Atlantic Publ., 1996.
34. Brian Fagan, «The Little Ice Age: How Climate Made History», 1300-1850, εκδ. Basic Books, 2001.
35. Peter Berresford Ellis, «The Mammoth Book of Celtic Myths and Legends, Constable and Robinson», 2003.
36. T. De Courcy Atkins, «The Kelt or Gael», εκδ. T. Fisher Unwin, 1892.
37. Laura Knight Jadczyk, «the Grail Quest and the Destiny of Man, Part V», εκδ. Cassiopaea, 2004.

38. Fred Gettings, «Dictionary of Occult, Hermetic and Alchemical Sigils», εκδ. Viking Pr., 1981.
39. Umberto Eco, «Foucault's Pendulum», εκδ. Ballantine Books, 1990.
40. Fulcanelli, «Le Mystere des Cathedrales», εκδ. Brotherhood of Life, 1997.
41. Boris de Zirkoff, «H.P.B. Collected Writings», εκδ. Quest Books, 1995.
42. Hutton, R., «The Pagan Religions of the Ancient British Isles: Their Nature and Legacy Blackwell», εκδ. Oxford, 1991.
43. Donald MacAulay, S. R. Anderson, J. Bresnan, and B. Comrie.
44. Πυθαγορικός Βίος, (Ιάμβλιχος).
45. Πορφυρίου Πυθαγόρα.
46. Μυστικός Κώδικας τού Πυθαγόρα 2, (Ιπποκράτης Δάκκογλου).
47. Πυθαγόρου Χρυσά Επη (Εμμ. Παντελάκη).
48. Ίππαρχος για Πυθέα
49. Ερατοσθένης για Πυθέα
50. Ποσειδώνιος για Πυθέα
51. Τιμαίος για Πυθέα
52. Μαρκιανός για Πυθέα
53. Πολύβιος για Πυθέα
54. Δικαίαρχος για Πυθέα
55. Βασάλτης «Αιολική Γή»
56. Διόδωρος Σικελιώτης για Πυθέα
57. Πτολεμαίως για Πυθέα
58. Ευθυμένης για Πυθέα
59. Ηρόδοτος για Πυθέα
60. Περιοδικό Τρίτο Μάτι: τεύχη 103 και 121
61. Περιοδικό Φαινόμενα: τεύχος 15

Ηλεκτρονική βιβλιογραφία

62. Τα Νέα, via ellinikoarxeio.com
63. <http://www.scribd.com/doc/30188115/%C...E%A9%CE%A4%CE%97%CE%A3-2>
64. <http://el.scribd.com/doc/30188115>
65. <http://www.schizas.com/site3/index.php?option>
66. http://www.telemath.gr/mathematical_ancient_times/ancient_greek_mathematicians/pytheas_massaliotes.php
67. <http://www.youtube.com/watch?v=5zJG8Rs4Po0>
68. http://lalei-kairia.blogspot.gr/2011/04/blog-post_5406.html
69. <http://ellas2.wordpress.com/2012/04/26/>
70. <http://el.wikipedia.org/wiki/>
71. <http://www.phorum.gr/viewtopic.php?f=51&t=145922&start=45>
72. <http://users.sch.gr/maritheodo/history-pi/section1/ploia/biografies/23.htm>
73. <http://vimeo.com/19407522> (BINTEO περί Σκωτίας)
74. <http://www.youtube.com/watch?v=5zJG8Rs4Po0> (BINTEO περί Σκωτίας)
75. http://ambrosia.ascsa.edu.gr:8991/F/?func=item-global&doc_library=BBG01&doc_number=000007945
76. <http://www.metafysiko.gr/textview.php?id=12>
77. <http://thesecretrealtruth.blogspot.com>

